MINEIUL LUNEI IUNIE

Inv. 366 / F29 N: 99.316 -

INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ
FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI IUNIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PREA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU REGE

FERDINAND I

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE
ORTODOXE ROMÂNE.

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI. STR. PRINCIPATELE UNITE, 60.
1927

D.G. Ștefănescu - Pictor - 1928

PRECUVÂNTARE „CĂTRE CITITORI"

DE

STAREȚUL NEONIL AL MÂNĂSTIREI NEAMȚUL LA 1846

Iubiților mei frați, luna aceasta este a patra dela Martie, iară dela Septemvrie a zecea. Intru această lună, a poruncit Dumnezeu prin proorocul său Moisi Evreilor, ca să aducă jertfa cea din grâul cel nou secerat, zicând: «Și să numărați vouă din a doua zi a Sâmbetei din ziua «în care veți aduce snopul punerii înaintea Domnului», (adică dela începerea secerișului care în Palestina obișnuit se întâmplă a fi în luna lui Aprilie, dupre cum de aceasta s'a mai zis și în Precuvântarea cărței accia). «Șapte săptămâni întregi să numărați, până a doua zi a săptămânei cei mai de pre urmă, să numărați cincizeci de zile» (Leviticon 23,15). Poruncindu-le însă ca să nu mănânce din grâu mai înainte de a aduce jertfă înaintea Domnului, dupre cum iarăși zice: «Și pâine «și spice frecate nouă să nu mâncați, până în ziua aceasta, când veți aduce «Dumnezeului vostru, lege veșnică în neamurile voastre»; îndatorindu-i încă ca ziua jertfei să o prăznuiască, aducând ca o datornică mulțămită Făcătorului a toate Dumnezeu, zicând: Și fă sărbătoare de săptămâni Domnului «Dumnezeului tău precum poate mâna ta, câte îți va da ție dupre cum te-a «blagoslovit Domnul Dumnezeul tău» (a doua Lege, 16, 10).

Întru această lună în ziua a douăzeci și patru, în anul dela Facerea lumii 5508, și întru al patruzeci și doi al împărăției lui August Chesariul în Roma, și în al treizeci și treilea an al împărăți:i lui Irod în Ierusalim, s'a născut marele Ioan înainte Mergătorul; carele prin vestirea dumnezeescului înger către Zaharia tatăl său s'a zămislit, dupre cum de aceasta Evanghelistul Lucă scrie, zicând: «Și a fost când a slujit el (adecă Zaharia) în rândul săptămânei «sale înaintea lui Dumnezeu dupre obicciul preoției sale, i s'au întâmplat a «tămâeà intrând în Biserica Domnului... Și i s'a arătat îngerul Domnului și «i-a zis: «S'a auzit rugăciunea ta, și femeea ta Elisavet va naște ție fiu». Drept aceea dintru aceasta mai 'nainte se vestea adecă pentru mirarea bătrâneței și a sterpiciunei Elisavetei, dumnezeeasca și fecioreasca nașterea Mariei

ceii cu totul fără prihană. Deci din făgăduinţă se zămisleşte Ioan, precum prăznueşte Biserica la douăzeci şi trei a lui Septemvrie, pre lângă tomnateca Isemerie, cu şase luni înainte de zămislirea lui Hristos cea dela Duhul sfânt. Şi se naşte în douăzeci şi patru ale aceşteiaşi luni Iunie, la întoarcerea cea de vară a soarelui (precum legiueşte Biserica), din maică stearpă şi trecută în zilele sale, adecă bătrână, al căruia tată Zaharia, neputând să grăiască, dupăce s'a născut pruncul în ziua a opta: «Cerând el panachidă a scris, zicând: «Ioan va fi numele lui, şi i s'a deschis gura lui îndată, şi limba lui, şi grăia lăudând pre Dumnezeu» (Lucă I, 63). Intru această lună în anul şasezeci şi şase dela Hristos, iară întru al treisprezecelea al împărăţiei prea spurcatului Neron preste Romani, şi-a săvârşit călătoria vieţii ceii vremelnice, şi sfinţii mai marii Apostoli, Petru şi Pavel la Roma, dintre carii pre unul, adecă, pre Petru a poruncit să-l răstignească, iară lui Pavel, să-i taie capul. Intru acelaşi an şi întru aceeaşi zi, dupre cum zic unii din istorici, iară dupre alţii, după un an, însă întru aceeaşi zi, adecă în douăzeci şi nouă a lui Iunie. Al căruia sfinţitul trup s'au pus de cei credincioşi la acelaş loc, unde era şi a lui Petru (vezi la Meletie Bisericeasca Istorie, Cartea I, cap. 12, § 1).

Luna aceasta însă de către Evrei se numeşte Tamuz, iară de către Elini Ecatomveon, şi de către Romani Iunie, care nume dupre cum zic unii i s'au dat de către Romani pentru cinstea senatorilor celor mai tineri ai Romei, carii latineşte se numesc Iuneores. Insă nu toţi se unesc la aceasta, adecă a da acest nume lunei pentru această pricină, ci sunt oarecarii ce vor ca să fie numită ea aşà cu acest nume dela Iuna (juna), sau Ira, sora şi muerea lui Dia (Joe) mincinosului dumnezeu ellinesc, pre carele ei îl socotea Cer, iară pre juna pământ[1]), şi zicea că Cerul adecă cu căldura de sus, şi pământul cu umezeala de jos pricinuià răsărirea tuturor erburilor şi creşterea tuturor semințelor. Pentru care şi foarte mult prăznuiau zilele acestei luni aducând multe jertve. Şi acestea adecă făceau aceia.

Iară noi nu lor asemănându-ne, o cinstim pre ea, adecă pentru aceste pricini ce s'au zis, ci mai vârtos: întâiu, căci zilele aceştia încă din Legea veche au fost de Dumnezeu însemnate a se prăznui cu jertve, dupre cum am arătat mai sus, şi al doilea, atât pentrucă întru dânsa să prăznueşte naşterea Mergătorului înainte, celui ce de însuşi gura Mântuitorului se mărturiseşte a fi mai mare decât toţi cei născuţi din femei; cum şi pentru pomenirea sfinţilor mai marilor apostoli Petru şi Pavel, al cărora mucenicescul sfârşit, întru această lună a fost. Carii cu mreja învăţăturii lor ne-au scos pre noi dintru adâncul necunoştinţei şi al nedumnezeirii, la cunoştinţa unuia adevăratului Dumnezeu.

Iară pentru noi, este ea însemnată mai cu osebire, căci întru dânsa

1) Insă alţii o numesc aerul cel împrejurul pământului.

săvârşim praznicul cel de preste an al sfântului slăvitului marelui mucenic Ioan cel nou dela Suceava; carele a pătimit la Cetatea albă ce stă aproape de Marea Neagră, la anii o mie trei sute treizeci şi doi. Ale căruia sfinte moaşte s'au adus de acolo de către bine credinciosul domn al Moldaviei Alexandru cel Bun, la anul o mie patru sute doi, şi s'au aşezat în sfânta Mitropolie a Sucevei; unde stau şi până astăzi nestricate, izvorînd izvoare de vindecări tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credinţă.

Deci acestea ştiindu-le, vă rog iubiţilor, bine voiţi a priimi cu dragoste şi râvnă creştinească, şi cartea aceasta a lunei acesteia, şi rugile tuturor Sfinţilor celor ce se cinstesc într'însa. Iară mai cu osebire, ale sfântului slăvitului marelui mucenic Ioan cel nou, ca ale unui apărător şi păzitor al acestui de Dumnezeu păzit pământ, să fie mijlocitoare mântuirei noastre. Prin care să ne învrednicim şi părţii lor, întru împărăţia Tatălui celui veşnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit şi Stareţ Sfintelor Monastiri: **Neamţul şi Secul, împreună cu tot Soborul.**

LUNA IUNIE

ARE TREIZECI DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 15 ŞI NOAPTEA CEASURI 9.

In ziua dintâiu, sfântul mucenic Iustin filosoful şi alt sfânt mucenic Iustin, şi cei împreună cu dânşii La Doamne strigat-am... **Stihirile praznicului pe 3, iară de va fi în post, Stihirile Octoihului 3. şi ale Sfinţilor 3.**

Glasul al 2-lea.

Pobodie : Când de pre lemn....

Când gerul necunoştinţei, prin supărările vrăjmaşului, stăpâneà toată făptura, şi se cinsteà mulţimea idolilor; atunci voi măriţilor Mucenici, cu inimă sârguitoare, şi cu căldura dumnezeeştei credinţe, l-aţi încetat pre dânsul, vărsându-vă sângele, pentru dragostea celui ce şi-a vărsat arătat sângele său pre Cruce.

Peon pătimitorul cel viteaz, Valerian şi Harilon şi Haritâ, împreună cu dânsul şi dumnezeescul Iustin şi Evelpist şi Ierax mărîtul, văpsindu-şi vestmânt dumnezeesc din sângiurile lor, şi împodobindu-se, stau în ceruri împreună cu îngerii, înaintea Stăpânului Hristos Impăratului tuturor.

Când cu dumnezeeasca însuflare, aţi alergat către nevoinţele cele mai pre sus de fire, lepădându-vă de trupul cel stricăcios; atuncea întărindu-vă cu puterea celui Atotputernic, nu v'aţi spăimântat de foc nici de săbii tăietoare. Pentru aceasta plecându-vă grumazii la Dumnezeu, cu veselie aţi priimit fericitul sfârşit.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Tu eşti bucuria îngerilor, tu eşti lauda oamenilor, tu eşti

nădejdea credincioşilor şi folositoarea noastră, Stăpână prea curată, şi către tine scăpând, cu credinţă strigăm: ca prin rugăciunile tale să ne mântuim de săgeţile vrăjmaşului, de întristarea cea stricătoare de suflet, şi de toată scârba, toţi cei ce te lăudăm pre tine, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei.

Multe dureri suferind, întru răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai, şi strigai: Vai mie prea dulcele meu fiu! Cum pătimeşti fără dreptate? Vrând să mântuieşti pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea prea curată Fecioară ţie ne rugăm cu credinţă: Fă-l nouă pre acela milostiv.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne...

Slavă, Şi acum, a Praznicului. sau a Născătoarei. Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, şi al Sfinţilor pe 4. Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a „despărţit marea şi a trecut „pre poporul, pre carele l-a „mântuit din robia Eghiptenilor, că s'a proslăvit.

Fiind împodobiţi cu lumini mucenicesti, Mucenicilor, staţi înaintea divanului celui curat al Stăpânului tuturor, dându-ne nouă deslegare păcatelor.

Bine credincioşii apărători ai adevărului, nevoindu-se înnaintea divanului celui tirănesc, cu un gând au surpat înşelăciunea lui Veliar, prin puterea Duhului.

Slavă:

Bine credincioşii marii mucenici, prin chinuri, prin bătăi, şi prin scârbe, au câştigat împărăţia lui Hristos, întru carea vieţuesc acum, purtând cununi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce eşti bogat întru milă, vrând să mântuieşti zidirea mâinilor tale, te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei celei neispitite de bărbat, şi pre dânsa o ai arătat apărătoarea noastră.

Peasna 3, Irmos:

Întăreşte-ne pre noi întru tine...

Având Iustine în inima la pre Hristos întărire, vitejeşte ai stătut împotriva judecătorului celui fărădelege, carele îţi porunceà, să faci cele fărădelege.

Ceată luminată de Dumnezeu, ostași de Dumnezeu aleși, popor sfânt al sfinților mucenici, adunându-se acum, au biruit cu trupul pre vrăjmașii cei fără de trupuri.

Slavă:

Mucenicii cei mari la suflet, dându-și trupurile la chinuri, se veseliau, văzând mai 'nainte desfătarea cea veșnică, slava și strălucirea cea viitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Fără sămânță ai zămislit în pântece pre Dumnezeu, și negrăit l-ai născut întrupat, pre acela la care nici nu îndrăznesc a se uită puterile cerurilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Întărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Iustin, Hariton, Peon și Evelpist, Harită și Ierax și Valerian, luminătorii cei luminoși, cari luminează marginile pământului cu luminile pătimirii lor, să se laude de toți cu glas mare; cari se roagă lui Hristos, să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

De va fi in post, a Născătoarei:

Înfricoșată minunea zămislirii, și chipul cel negrăit al nașterii, întru tine s'a cunoscut cu adevărat o pururea Fecioară. Imi spăimântează mintea, și-mi înfricoșează gândul slava ta, Născătoare de Dumnezeu, cea tinsă tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu Crucea Fiului Tău ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, toată rătăcirea idolească s'a pierdut, și puterea dracilor s'a călcat. Pentru aceasta credincioșii, dupre datorie totdeauna te lăudăm, și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu cu adevărat mărturisindu-te, te slăvim.

Peasna 4, glasul al 4-lea.

Auzit-am Doamne auzul rânduelii tale, și te-am pro„slăvit pre tine, unule „iubitorule de oameni.

De pătimirile lui Iustin și ale lui Hariton, și ale Haritei și ale lui Peon, s'au spăimântat cetele îngerilor.

Trupurile, care se sdruncinau cu chinurile, pricinuiau vitejilor dumnezeeasca fericire.

Slavă:

Stăpânitorii întunerecului s'au spăimântat de bărbăția lui Evelpist și a lui Ierax, a mucenicilor celor nebiruiți.

Și acum, a Născătoarei:

Rugămu-te Preacurată, ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu fără sămânță, să te rogi pururea pentru robii tăi.

Peasna, 5-a Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina porun„cilor tale povățuește-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu știm.

Umplându-te de dumnezeescul Duh, ai înnecat duhurile viclenirei celei rele, în pâraele sângiurilor tale lustine, foarte tare pătimind fericite Mucenice.

Cea cu numele de dar, s'a făcut plină de Dar dumnezeesc, și uitându-și neputința femeească, cu adevărat a pătimit dupre lege, și s'a învrednicit slavei.

Slavă:

Fiindu-ți sufletul plin de Dar, prin mărturisiri Sfințite, ai tâmpit răutatea vrăjmașului celui vechiu, pătimitorule Haritone, podoaba cea cinstită a dumnezeeștilor purtătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei.

Ție, celeia ce ai născut pre Hristos Ziditorul a toată lumea, strigăm: Bucură-te Preacurată, bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă lumina, bucură-te ceea ce ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greșalelor...

Priimind chemare din Cer asemenea ca dumnezeescul Pavel, și alergând călătoria cea dreaptă, foarte bine ai săvârșit nevoințele muceniei, de Dumnezeu înțeleptite.

Trecuta-ți noianul muncilor neviforît, prin ocârmuire dumnezeească, și ați ajuns către limanul cel lin al împărăției lui Hristos, Mucenicilor.

Slavă:

Ca niște stele nerătăcite luminând la întărirea cea cinstită a Bisericii, toată lumea o luminați cu strălucirile patimilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut Fecioară, şi în veac petreci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii cele adevărate ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirii tale cel ne„urmat: Din stricăciune, Dum„nezeule, scoate-mă.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Cu înţelepciunea dumnezeeştilor tale cuvinte Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumuseţându-se, prin strălucirea vieţii luminează lumea. Iară pentru vărsarea sângelui primind cunună, şi înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Luna lui Iunie are zile 30; ziua are ceasuri 15 şi noaptea ceasuri 9.

In ziua dintâiu, pomenirea sfântului mucenic Iustin filosoful.

Stih: Vieaţa lui Iustin, otrava o a ridicat,
Ci o, de ar fi băut-o mai întâiu, cei ce cu aceasta l-au adăpat.
Intru întâia zi a lunei Iunie cu adevărat,
Iustin prin otravă din vieaţă s'a mutat.

Acesta a fost din Flavia Siriei, fiu lui Prisc al lui Vachie, pe vremea împărăţiei lui Marcu Aurelie şi Antonin, şi filosof s'a numit. Deci mergând la Roma, a dat mai sus zisului împărat Antonin anaforă înscris împrotiva rătăcirii idolilor, şi dezvinuitoare credinţei celei în Hristos, cu care pre una adeverindu-o şi întărindu-o, adică pre bună credinţa creştinilor; iară pre cecalaltă, adică înşelăciunea idolească supuindu-o cu dovediri din Scripturi, deci fiind zavistuit de Criscent filosoful, fu omorît cu vicleşug, muncit fiind mai 'nainte cu multe munci. Acesta pentru cea prea curată şi fără prihană vieaţa lui, ajungând la fapta bună cea desăvârşită, şi făcându-se plin de toată înţelepciunea şi dumnezeească şi omenească, a lăsat la toţi credincioşii scripturi pline de toată înţelepciunea şi folosinţa, care dau mare cunoştinţă celora ce le citesc.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iust, Iustin, Hariton, Haritâ fecioara, Evelpist, Ierax, Peon şi Valerian.

Stih: Nu apucase încă Iust a fi de sabie pătruns,
Şi Iustin stă cu capul spre tăere întins.

La Evelpist.

Stih: Evelpist dupre cuviinţă era a bine nădăjdui,
Că tăindu-i-se capul, moştenire pre Dumnezeu va dobândi.

La Hariton şi Haritâ.

Stih: Dumnezeescu Hariton şi Haritâ fecioara dorind,
Cu îmbogăţirea dumnezeeştilor daruri tăiaţi fiind.

Aceşti sfinţi s'au nevoit la Roma, stând de faţă înaintea lui Rustic eparhul, şi după multe munci li s'au tăiat capetele. Insă spun că mai 'nainte de tăere, a zis sfântului Iustin eparhul: pare-vi-se, că dacă vă vor omorî, vă veţi sui la ceruri, de veţi luă vreun bine? Iară el zise: Că nu ni se pare, ci suntem adeveriţi, cum că îndată ne vor priimi bune răsplătiri, şi desfătată primire; şi aşa li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, sfântul mucenic Firm.

Stih: Multe munci Firm a răbdat,
Dar şi răsplătiri multe în Cer a aflat.

Acesta a fost în zilele lui Maximian, şi pentru credinţa în Hristos fu prins, şi adus către Magon ighemonul, şi neplecându-se a da jertfă la idoli, fu dezbrăcat şi bătut cu vine, după aceea spânzurat

și strujit. Apoi i-au tăiat vinele cu briciul, și-l zdrobiră pre la încheieturi, și-i zdrumicară pântecele, pulpele și armurile cu cuțite și fu împroșcat cu pietre, și mai pre urmă de toate i-au tăiat capul, și așa a luat cununa luptelor sale.

Intru această zi, sfântul mucenic Tespesie.

Stih: Cu adevărat, din fapte de Dumnezeu cinstit,

Mucenice Tespesie prin tăere de sabie te-ai vădit.

Acesta a fost în zilele împăratului Alexandru Sever și pentru mărturisirea în Hristos fu prins de Simplichie guvernatorul Capadochiei, fiind și el din Capadochia, și adus în capiștea idolilor, ca să facă jertfă la idoli; deci nevrând el să se plece, ci mai vârtos batjocorind idolii, fu spânzurat și strujit, apoi l-au băgat într'un cuptor aprins, și rămâind cu Darul lui Hristos nestricat, a fost adus iarăși în capiștea idolilor, unde aduceau Elinii jertfe, și apropiindu-se, surpă jos jertfelnicul cel idolesc. Și îndată fu băgat într'o tigae înfierbântată de foc plină de untdelemn și de smoală și de seu, și stând într'însa două zile, ieși sănătos, neavând nici o arsură pre trupul lui, și pre mulți necredincioși a întors la credința lui Hristos, pentru mărimea minunii. Și mai pre urmă l-a scos din cetate, și i s'a tăiat capul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat „porunca cea prea fără de „Dumnezeu, și fiind aruncați „în mijlocul focului, răcorin„du-se, au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinți„lor noștri.

Vscând adâncimea înșelăciunii cu rîul sângiurilor, ați izvorît Mucenicilor izvoare de minuni, cu care stingeți jeratecul patimilor celor rele, a celor ce totdeauna strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu înțelepciunea lui Dumnezeu fiind împodobit înțeleptul Iustin, filosofia Elinilor prin dar o a nebunit, plecându-i să se închine Treimii, cu dreaptă credință strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Cu focul dumnezeeștei dragoste vitejește ați ars, înțelepților, materia răutății, și ca niște luminători strălucind, ați luminat inimile tuturor, celor ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te vedeà mai 'naainte Moisì în muntele Sinai rug arzând, Preacurată, care ai purtat fără ardere strălucirea cea nesuferită a ființei celei negrăite, din care una din sfintele ipostasuri, s'a împreunat cu grosimea trupului.

Peasna 8, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorit...

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, cu tărie fiind lămuriți ca într'un cuptor cu focul muncilor, dumnezeește ați strălucit cu adevărat mai mult decât aurul, strigând și lăudând pre Hristos în veci.

Împreună cu Iustin cel înțelept, să se laude Haritâ, Peon, Hariton și marele Ierax, împreună cu Valerian, cei ce prin pătimiri au micșorat înșelăciunea, și s'au împreunat cu cetele îngerilor.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh Domnul.

Sârguindu-vă către viața cea veșnică înțelepților, vitejește v'ați plecat toți grumazii la sabie, întru unirea sufletului, Mucenicilor, aducându-vă pre sine-vă ca niște jertfe lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Purtând în pântece pre Hristos mirul cel deșertat pentru noi, bine ai mirezmit lumea cu mirosuri însuflate de Dumnezeu. Pentru aceea strigăm ție Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, și prea înălțăm pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălțându-l pre dânsul întru toți vecii.

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut ca pre Domnul lău„dați-l lucrurile, și-l prea în„nălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Luminându-vă cu slava dumnezeească, ați topit gerul înșelăciunii vitejilor pătimitori, și făcându-vă părtași patimilor celor sfinte, ale celui ce a luat trup pentru noi, împreună cu dânsul vă veseliți în ceruri în veci.

Cu adevărat s'au mirat îngerii de înțelepciunea lui Iustin, de bărbăția Haritei, de îndrăsneala lui Hariton, de luptele cele vitejești ale lui Peon, și ale lui Ierax, și de răbdarea cea multă a lui Valerian către chinuri.

Slavă:

Ca pre un căruț dumnezeesc suindu-vă strălucit preste sângiurile voastre, cu bucurie v'ați suit la ceruri, și ați luat, din mâna cea purtătoare de viață, cununile biruinței, neîncetat rugându-vă pentru noi, înțelepților.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiul cel mai 'nainte de toţi vecii, cel fără început cu Tatăl, întrupându-se din prea curate sângiurile tale, ca soarele s'a arătat nouă, Maică prea curată nenuntită, şi gonind întunerecul, a luminat toată lumea.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându„se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

SVETILNA

Podobie: Ucenicii văzându-te...

Cetele cereşti, şi mulţimile oamenilor, s'au spăimântat de nevoinţele lui Iustin, Hariton, Evelpist, şi ale fecioarei Harită, ale lui Ierax, Valerian şi Peon, cu cari împreună cu cântări pre ei îi lăudăm.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Nichifor mărturisitorul, patriarhul Constantinopolei şi sfântul marele mucenic Ioan cel nou dela Suceava, a cărula slujbă s'a aşezat după slujba sfântului Nichifor.

VEZI: Iară în Moldova se prăznueşte Joi după pogorârea Sfântului Duh.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre tine te cunoaştem întărire adevărului, şi razem credinţei, părtinitor dogmelor şi ajutor bunei credinţe, şi sălăşluire curăţiei, şi vas ales de bună mireazmă Duhului, şi vistierie prea mare a învăţăturilor, şi temeiu Bisericii lui Hristos, arătătorule de cele dumnezeeşti de Dumnezeu însuflate.

Pre tine te lăudăm Ierarhe, ca pre un moştenitor al apostolilor, şi părtaş obiceiurilor pătimitorilor, şi ca pre un asemenea râvnitor sihastrilor, şi ca pre o pecete a învăţătorilor, şi închipuire dumnezeească şi tainică a lui Hristos, şi ca pre un rîu de vindecări, de Dumnezeu curgător, care acopere cugetele cele fărădelege şi hulitoare Ierarhe prea înţelepte fericite.

Immulţind talantul înţelepciunii, prea fericite, te-ai în-

vrednicit bucuriei Domnului tău, fiind împodobit cu Darul dumnezeeştei străluciri, şi lucind cu raza Duhului cea înţelegătoare, stai acum deadreapta cea purtătoare de viaţă, neîncetat strălucind cu luminile cele cereşti, mărite Nichifore.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine te fericesc, Fecioară preacurată, ca pre ceea ce ai ridicat pre oameni din adâncul răutăţii şi al necunoştinţei. Lăudându-te pre tine dumnezeească Mireasă, cea pururea fericită, slăvesc cinstită şi negrăită naşterea ta; că ai născut pre Mântuitorul lumii, şi ai izbăvit omenirea de blestemul cel strămoşesc.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, dacă te-a văzut Fecioara şi Maica ta pre Cruce spânzurând, spăimântându-se şi privind, zicea: Ce ţi-au răsplătit cei ce au dobândit darurile tale cele multe Stăpâne? Ci rogu-mă, nu mă lăsa singură în lume, ci grăbeşte de învia, împreună sculând pre strămoşi.

Tropar, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinţei...

Slavă, Şi acum, al Praznicului.
Sau a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre Nichifor ca pre un purtător de biruinţă cu cântări îl laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu „urme neudate, pedestru „trecându-l Israel cel de „demult, cu mâinile lui Moisi „în chipul Crucii, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

De faţă ai arătat, că fapta este suire privirii. Pentrucă îndreptându-ţi sufletul cu fapte, Nichifore prea fericite, prea ales l-ai întraripat către privirea cea desăvârşit.

Fiindu-ţi cuvântul înfrumseţat cu faptele, şi viaţa ţi s'a arătat împodobită cu cuvântul, cuprinsule de Dumnezeu Nichifore. Pentru aceasta Hristos te-a pus pre tine pe scaunul cel prea înalt.

Leon ticălosul bolind de eresul lui Mamonà, şi lovindu-se de tine ca de o piatră tare,

s'a sfărâmat. Şi unirea înţelepciunii tale s'a făcut un lucru minunat, Nichifore.

Slavă:

Omorându-ţi cugetele cele de pre pământ prin ajunare, şi sufletul îndreptându-ţi cu sârguinţă, Nichifore de Dumnezeu însuflate, ai ajuns către limanurile odihnei celei neînvăluite.

Şi acum, a Născătoarei:

Tămăduit-ai zdrobirea omenirii Preacurată, născând pre făcătorul a toată lumea, carele ne-a ridicat pre noi, cei ce eram surpaţi prin căderea strămoşilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu întru înţelepciune..

Impodobindu-ţi viaţa cu chipurile bunătăţilor, şi făcându-te luminător, purtând arătat cuvânt de viaţă, ai păstorit turma lui Hristos cea prea sfântă.

Limba ta cea grăitoare de Dumnezeu, şi înfocată şi dumnezeească, a ars eresurile cele spinoase cu focul cel înţelegător, de Dumnezeu înţeleptite, pururea pomenite Părinte.

Slavă:

Cu iubire de înţelepciune ai cercat adâncimea înţelepciunii, şi cu împleticirile dogmelor tale, arătat ai sugrumat, pre cei ce se leapădă de chipul lui Hristos, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Mărturisind pre cel mai 'nainte de veci, împreună fără de început cu Tatăl, că s'a născut din pântecele tău în vremile cele de pre urmă, te slăvim pre tine, cu adevărat Maică Lui Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune, şi „în putere, şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică, Hristoase. Că nu este „sfânt afară de Tine, iubitorule „de oameni.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cetele patriarhilor, cu laude şi cu cântări cinstesc pomenirea ta Nichifore. Căci au luat adaos pre sufletul tău cel mărit, drept aceea şi cinstita Biserică mărindu-te astăzi, laudă pre Împăratul, pre singur iubitorul de oameni.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, ceea ce te-ai

arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine una cea cu totul fără prihană, te-am câştigat întru ispite mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica ta cea prea curată, Hristoase, văzându-te mort întins pe Cruce, strigà: Fiul meu cel dimpreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această a ta nespusă orânduială? prin care ai mântuit înţeleaptă zidirea prea curatelor mâinilor tale.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzân-„du-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţii, a stă-„tut întru a sa rânduială, pre-„cum se cuvine, strigând: „Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu dumnezeească putere ai zdrobit fălcile celor necredincioşi, biruindu-i pre ei cu cuvântul tău cel întărit, şi ai învăţat să cinstească dumnezeească icoana Mântuitorului, arătătoru-le de cele sfinte.

Cu mărturisirea arătat ai luminat dumnezeeasca preoţie, părinte Nichifore; fiind închis de cruzimea lui Leon, învăţătorule al tainelor, de Dumnezeu cuprinsule.

Bărbăteşte stând pentru cinstea dogmelor bunei credinţe a cinstitei Biserici, cu biciul cuvintelor tale ai gonit pre lupii, carii amestecau credinţa cea adevărată, Nichifore.

Slavă:

Ca un rai făcându-ţi inima ta, lemnul vieţii ai odrăslit în mijlocul acesteia, tuturor arătând cuvântul credinţei, părinte Nichifore, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu celui mai 'nainte fără de trup, născându-l întrupat, prea lăudată cea plină de daruri, ai înnoit, lumea. Pentru aceasta pre tine te cinstim cu dreaptă credinţă, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci din-„tru întunerecul necunoştinţei, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credinţă.

Având minte curată, suitoare în ceruri, ai cules floarea cea nevestejită a cuno-

ştinţei şi a înţelepciunii, prea fericite Nichifore.

Având cuvânt lucrător şi viaţă fără prihană, strălucind ca soarele, luminezi întărirea Bisericii.

Slavă:

Vindecări sufletelor ai dat drept cinstitorilor, cuvintelor tale arătătorule de cele dumnezeeşti; iară pământul rău credincioşilor, l-ai răsturnat cu dogmele.

Şi acum, a Născătoarei:

Deslegare blestemului strămoaşei te-ai făcut Preacurată, căci ai zămislit pre cel ce ne-a încununat pre noi cu dumnezeeştile bine cuvântări.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Ca un luminător luminând Biserica cu razele Duhului, te-ai arătat stâlp cu înălţime cerească, şi nor povăţuitor către moştenirea Cerului, cugetătorule de Dumnezeu Nichifore.

Prea ales ţi-ai dat toată vieaţa ta lui Dumnezeu Părinte fericite. Pentru aceea ai fost pus stăpânitor preste toată lumea, descoperitorule de cele sfinte.

Slavă:

Cuvântul tău cel de Dumnezeu însuflat, cu sabia Mângâitorului cea cu două ascuţituri, rumpe împleticirile eresurilor celor fără de Dumnezeu, iară lumina adevărului o arată tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei minunat se desleagă, căci Fecioara zămislind fără ispită de nuntă, pre Ziditorul Domnul tuturor, l-a născut prunca, şi l-a aplecat.

Irmosul:

Jertfi-voiu Ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta Ta.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.
Sau al Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca unul ce ai primit de la Dumnezeu cunună de biruinţă astăzi din Cer, o Nichifore, mântueşte, pre cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine, ca pre un Ierarh împreună şi învăţător.

ICOS.

Ca o nebiruită cetate a lui Dumnezeu s'a arătat marele Ierarh, stând înfipt d'asupra

muntelui, păzind lumea cu rugăciunile, și cetele celor fără de Dumnezeu biruindu-le, a rămas nerănit și nevătămat de săgetăturile vrăjmașilor, purtând înlăuntru în inimă pre Împăratul și Domnul tuturor. Pentru aceasta și luminează, pre cei ce cinstesc pe Hristos pe icoană. Și dintru înălțimea bunătăților și din turnul faptelor, împroașcă cu praștia asupra taberilor vrăjmașilor, și ușile milostivirii le deschide, celor ce pre dânsul îl laudă cu credință, ca pre un ierarh al lui Hristos împreună și învățător.

Intru această lună în 2 zile, cel dintru sfinți părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Patriarhul de patriarh aproape fiind,
Nichifor lângă dumnezeescul bătrân Avraam este șezând.
Nichifor în luna lui Iunie în a doua zi,
Lăcașul cel din Edem moștenì.

Acesta a fost pe vremea împărăției păgânului împărat Constantin Copronim, născut în împărăteasa cetăților; și părinții lui erau de bun neam și vestiți, numindu-se Teodor și Evdochia; carele Teodor a fost iscălitor de cărțile împărătești cele poruncitoare. Și fiind pârît că este închinător al dumnezeeștilor icoane, a fost chinuit cu bătăi, și trimis în izgonire la Milasa cu pază cumplită, și după aceea a fost chemat, și nesupunându-se poruncilor împărătești, iarăși a fost izgonit la Nicheea, și trăind acolo șase ani cu multă nevoe, își primi sfârșitul. Iară fiul său acesta, cinstitul Nichifor, tocmai din naștere a fost înfășat cu cununile ortodoxiei, și crescut cu laptele bunei credințe, și trecând vârsa pruncească, și bine învățând, s'a așezat în ceata scriitorilor. După aceea socotind pre toate că sunt ca niște plevi și păenjeni, s'a dus din cetate, și a mers la Propontida, și acolo singur fu dat către Dumnezeu, petrecând cu multe trude și petrecere rea. Deci întâmplându-se a se săvârși marele arhiereu Tarasie, Nichifor acesta a fost rugat de împăratul, să ia scaunul patriarhiei Constantinopolei. Deci, preste puțină vreme răposând, împăratul acesta, ce s'a zis mai sus, și făcându-se fiul său Stavrachie diadoh împărăției, a căruia viața și a lui scurtă fiind, a priimit sceptrul împărăției Mihail cel bine credincios. Deci, pre acesta pogorându-l din împărăție Leon cel cu nume de hiară, și luând el împărăția, a stătut împrotiva sfintelor icoane, și asupra bunei noastre credințe. Însă cu neputință este, să spunem și să scrim, câte a zis cu îndrăzneală către păgânul și spurcatul acela, cinstitul părintele nostru Nichifor, iară urâtorul de Dumnezeu, îndată pogorându-l din scaun și izgonindu-l, și băgându-l în temniță, a dat poruncă, ca să nu aibă nici o căutare, sau mângâere dela nimenea, și așa a rămas viteazul suflet chinuindu-se, până când acest ticălos împărat și-a lepădat sufletul său, tăiat fiind și sfărâmat de ai săi în biserica cea din Far. Iară fericitul acesta fiind supărat de nevoi și de patimi rele în mulți ani, și fiind aproape de șaptezeci de ani, și-a dat sufletul său în mâinile lui Hristos Dumnezeu, petrecând nouă ani în arhierie, și treisprezece ani în surghiunie. Deci, se săvârșește pomenirea lui în cinstita biserică a sfinților apostoli unde zac și cinstitele lui moaște.

Intru această zi, sfinții treizeci și opt de mucenici, pre cari în bae băgându-i și pecetluindu-le ușa s'au săvârșit.

Stih: S'au amăgit cei ce nevoitorilor ușa băiei era pecetluind,
Căci Hristos aproape stă, eu sunt ușa strigând:

Intru această zi, sfânta maica, împreună cu trei sfinți fii ai săi, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Maică pentru prea frumosul Prunc tăindu-te cu copiii,
Strigi deapururea: Iată eu și pruncii.

Intru această zi, sfântul cuviosul mucenic Erasm cel ce a locuit în Hermelia Ahridului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Erasm cel ce cu Darul Mântuitorului a pătimit,
Alergând la Cer bucurându-se, cunună a priimit.

Intru această zi, sfinţii douăzeci de mii ce au crezut în Hristos prin sfântul Erasm de sabie s'au săvârşit.

Stih: Capetele pătimitorilor care de sabie s'au tăiat,
Căzând, de două ori zece mii s'au aflat.

Intru această zi, sântul noul mucenic Dimitrie cel ce în Filadelfia a mărturisit la anul o mie şase sute cincizeci şi şapte, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dimitrie de tine focul şi spăimântează,
Cel ce ai murit de voie pentru Dumnezeu de carele făptura se înfricoşează.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei cre-„dinţe ,mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvântat „în Biserica slavei tale, Doam-„ne.

Băcaş însufleţit al Dumnezeului celui viu te ştim pre tine, având în sineţi cunoştinţa Treimii ca pre un sfeşnic de aur luminos, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Bârfelele ereticilor le-ai încetat Nichifore, plecând să cinstească chipul lui Hristos, pre toţi cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Slavă:

Având bogăţia înţelepciunii, şi vieţuire dumnezeească trecând preste toată simţirea, prin cuget ai vorbit cu Hristos, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Nedespărţind cele unite, nici amestecându-le, pre Cuvântul celce s'a întrupat din tine, îl cunoaştem un Hristos, strigând: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână prea curată.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Fiind mântuit cu sângele lui Hristos, ai suferit prin cuget moartea cea pentru dânsul, căci ai răbdat mucenia cunoştinţei de sineţi, luminându-te cu Darul mărturisirii şi strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind curăţit cu trupul şi cu sufletul, ai pus cuvânt pentru Cuvântul cel a toate văzător, arătându-l pre dânsul, că a fost mai'nainte neîntrupat şi fără de început, şi pre urmă prin milostivire s'a făcut om, şi strigai: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca să dobândești moștenirea cea cerească și laudă neschimbată, Părinte mărite, ai părăsit strălucirea cea lesne vestejitoare, suferind toată amărăciunea izgonirii și strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei

Prea curatul Mirele cel înțelegător aflându-te pre tine singură Preacurată, crin cu prea bun miros, floare prea frumoasă și cămară de Mire luminoasă, te-a primit Mireasă preacurată. Pentru aceasta pre tine Fecioară te lăudăm și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioși în cuptor, nașterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit, atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată: pre „toată lumea ridică să-ți cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lă„udați l, și-l prea înălțați întru „toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Deslegându-se oglinzile și arătându-se adevărul, ai aflat sfârșitul cel fericit cu privirea frumuseței celei nepieritoare, de care acum îndestulându-te, adu-ți aminte de noi cu rugăciunile tale.

Incunjurând dumnezeescul sicriu al purtătorului de Dumnezeu Nichifor, veniți purtătorilor de Hristos cu osârdie să-l lăudăm pre dânsul, ca pre un purtător de biruință, și praznicul lui cu veselie să-l prăznuim.

Slavă:

După ce te-ai nevoit cu toată bunătatea, sfințite Mucenice, la sfârșitul nevoințelor te-ai arătat împodobit cu cununa mărturisirii, cu care fiind înfrumusețat, stai acum înaintea Stăpânului tău.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind încredințați toți credincioșii, cu laude te cinstim pre tine Fecioară, ca pre ceea ce ești rădăcină și izvor, și pricinuitoare nestricăciunii noastre, căci tu ne-ai izvorît nouă nemurirea cea înființată.

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat, Fecioară s'a tăiat „adunând firele cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ca un ales purtător de biruință al patimilor, Nichifore, îndoită cunună ai priimit dela Hristos Mântuitorul, ca unul ce ai surpat eresul cel luptător de Dumnezeu, al celor ce leapădă icoanele cele dumnezeești, înțelepte arhiereule și pătimitorule Părinte, apărătorule al bunei credințe, roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine Fericite.

A Născătoarei:

Sânurile cele părintești nepărăsindu-le, de te-ai și întrupat din Fecioară, Doamne, pentru ca să mă mântuești pre mine cel căzut, plecând cerurile te-ai pogorît, pre cel ținut vrând ca să-l răpești din gura hiarei celei înțelegătoare și din sugrumarea ei. Pentru aceasta slăvesc puterea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

Slujba sfântului marelui mucenic Ioan cel nou dela Suceava, ce s'a muncit în Cetatea Albă.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul 1.**

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Pre cetașul cerești lor puteri, și al mucenicilor împreună pătimitor, pre ostașul cel înțelept al evseviei, și pre adevăratul propoveduitor al lui Hristos, pre Ioan cel cu nume mare să-l lăudăm credincioșii bucurându-ne.

Pre negutătorul cel prea ales, carele pre cele stricăcioase cu cele nestricăcioase le-a schimbat, pre acoperământul cel tare al creștinilor, pre stîlpul cel neclătit de măgulirile muncitorilor, carele spre noi de sus privește, cu credință să-l fericim.

Pre Ioan cel întâiu pătimitor, pre luminatul biruitor cel ce acum nouă cu adevăratele raze ale pătimirii a răsărit, toți să-l lăudăm bucurându-ne, și moaștelor aceluia închinându-ne.

Slavă, glasul 6.

Veniţi toţi iubitorilor de Mucenici, veniţi să alcătuim ceată, cununi de laude împletind, şi prea cinstitul cap al lui Ioan încununându-l. Căci acest mare viteaz, cu credinţa lui Hristos întrarmându-se, bărbăteşte la luptă a intrat, şi pre Hristos mărturisindu-l Fiu al lui Dumnezeu şi Dumnezeu, pre făcătorul şi Judecătorul a toate, mândria persească până în sfârşit o a surpat, şi pre muncitorul cu răbdarea sa zdrobindu-l, mucenicilor chip şi pildă s'a făcut; şi lui Hristos acum se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Dela părţile răsăritului spre apus, ca soarele ai răsărit, cu razele pătimirii, inimile tuturor şi cugetele, către minunile tale slăvite trăgându-le.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca Chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Toate neamurile cele bine cuvântătoare dela apus, duhovniceşte cu cântări dănţuiţi, pre Ioan mărindu-l, carele pre voi v'a iubit.

Stih: Sădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Vremilor acestora de pe urmă, tu podoabă te-ai arătat, pre pătimirile mucenicilor înnoindu-le, şi până în sfîrşit înşelăciunea, cea perzătoare de suflete prea fericite surpându-o.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu cu adevărat, mucenicii mărturisindu-te împreună cu Ioan Slăvitul, Marie Mireasă a lui Dumnezeu, iară noi cădem înaintea ta, iertare de păcate cerând.

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule...

După Tatăl nostru...

Tropar, glasul al 4-lea:

Viaţa ta pre pământ bine cârmuind pălimitorule, cu milostenii şi cu neîncetate rugăciuni şi lacrămi, şi iarăş către pălimire bărbăteşte porninduţe, necredinţa persească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire şi creştinilor laudă, Ioane pururea pomenite.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei Invierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile Praznicului 3, și ale Sfântului 5, sau de este afară de Cincizecime, cântăm numai ale Sfântului pe 8, glasul al 2-lea.**

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cântări de laude, vom lăudà pre Ioan? Ostașul cel adevărat al marelui Impărat, îndrăznețul cel luminat, mucenicul cel ales al lui Hristos. Intăritorul credinței, pre cel răbdător întru năpăști, și de munci neînfricoșat, celor necurați groaznic pedepsitor, și credincioșilor fierbinte ajutător. Prin carele Hristos dărueste nouă mare milă.

Cu ce cununi de laude vom încununà pre Ioan? Pre înnoitorul mucenicilor, luptătorul cel lămurit, carele cu buna credință a surpat pre vrăjmași, pre cel ce a sfințit pământul cu sângele, și pre domnii văzduhului i-a înfricoșat, și cu îngerii în ceruri s'a împărtășit, stâlpul cel cu totul de aur prin carele se întăresc părțile crivățului. Prin carele Hristos pre vrăjmași biruește, celce are mare milă.

Cu ce glasuri bine întocmite, vom preamări pre Ioan? Pre vulturul cel cu înaltă zburare și cu înțelepte cuvinte, a cărui aripi între umere sunt aurite, trâmbița bunei credințe care a răsunat Cuvântul lui Dumnezeu cel tăinuit, sabia cea ascuțită a poruncilor proorocești. Prin carele trufia Perșilor o a surpat, Hristos cel ce are mare milă.

Cu ce cântări și bunătăți vom cuprinde pre Ioan cel minunat? Carele și-a dat trupul spre rane cu zdrobire, pentru cel ce și-a dat spatele pentru noi la bătăi, și sângele necruțându-l l-a vărsat, smeritu-s'a pre sine până la chip de rob. Pre tiranul l-a tras spre mirare, prin răbdarea cea preste fire, și cu vârtoasă împrotivire l-a rușinat; pre carele cu cunună neveștejită l-a încununat Hristos Dumnezeu; cel ce are mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Astăzi cu cinstită prăznuire cetele cerești prăznuesc, chemând pre pământeni spre veselie, întru pomenirea viteazului nevoitor, a lui Ioan celui mai tare decât diamantul. Că a slăbit mâinile celor ce munceau. Și judecătorul gândind

munci a ostenit, iară el mai pre sus de toate petreceà, stând ca un leu în mijlocul luptei, şi pre tiranul îngrozind cu mărturisirea lui Hristos, cu bună îndrăznire strigând: O tirane, iată trupul meu spre muncă! Tu dară adaogă rane destule, că mie cununi neputrede îmi va dărui Hristos; Pre carele îl mărturisesc împreună cu Tatăl şi cu sfântul Duh.

Şi acum, a Praznicului.
VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul zilei şi Parimiile.
Din Proorocia Isaiei cetire.
Cap. 43, Vers 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, şi se vor adună boerii dintru ei, cine va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început cine auzite le va face vouă? Aducă-şi mărturiile sale şi să se îndrepteze şi să asculte, şi să zică adevărul. Fiţi mie mărturii şi eu sunt martor, grăeşte Domnul Dumnezeu. Şi pruncul pre carele am ales, ca să ştiţi, şi să credeti, şi să cunoaşteţ', că eu sunt. Mai înainte de mine n'a fost alt Dumnezeu şi după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit, şi am mântuit, şi am defăimat, şi n'am fost întru voi strein. Voi mie mărturii şi eu martor Domnului Dumnezeu. Incă din început eu sunt şi nu este cine să scoată din mâinile mele. Face-voiu şi cine va întoarce aceasta? Aşà zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne mântueşte pre noi, sfântul lui Israil.

Dela Înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3, vers 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele muncă. Părutu-s'au întru ochii celor nepriceputi a muri, şi s'au socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pre pae vor fugi. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul. Şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5, vers 16

Dreptii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăţia podoabei, şi stema frumuseţei din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, şi cu braţul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui şi va întrarmà făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptăţii şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va ridică răsboiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din praştia mâniei cea zvârlitoare de pietre, pline vor cădeà grindine. Intări-se-va asupra lor apa mării, şi râurile îi vor înneca de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vânturà pre ei. Şi va pustiì tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Ascultaţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultaţi cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru noroadele limbilor. Că de la Domnul s'a dat vouă stăpânirea, şi puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE.

Stihira Hramului, și ale sfântului, glasul 1.

Bucurați-vă toate părțile crivățului, și veselindu-vă săltați, având în mijlocul vostru steaua cea neapusă și mult luminoasă, care covârșește razele soarelui; pre Ioan cel cu numele mare, rădăcina bunei credințe, ramura mucenicilor cea cu multă roadă și aleasă, carele mult a iubit pre Hristos, și dela dânsul mai mult s'a făcut iubit, și nouă cere mare milă.

Toate neamurile creștinești duhovnicește săltând, lăudați folosul cel de obște, întru ziua cea numită a acestui praznic, având în mijlocul vostru ca o floare cu bun miros, trupul acestui sfânt mucenic, cel acum prea mărit cu strălucirea neputrejunii, și vindecări dăruind patimilor sufletului și trupului.

Săltați cele ale răsăritului și ale crivățului, și nu gândiți înalte, că alt soare prea slăvit s'a arătat aicea, nu către apus călătorie făcând, și pre sub pământ pornindu-se, ci către Cer suire având de la pământ, petrece cu cetele îngerești, și de acolo pre noi ne păzește, și sfințește și cere dela Hristos mare milă.

Slavă, glasul 5.

Să trâmbițăm cu trâmbiță sufletească, întru pomenirea de praznic, pre Ioan ostașul cel cu mintea viteaz, chemând cu înnaltă propoveduire pre cei de prinprejur, și zicând: Iată carele a pătimit pe pământ, și acum împărățește în ceruri, veniți fraților, acestuia să râvniți, și râvnind urmați cu osârdie, celui ce a râvnit de s'a făcut mucenic. Iată comoara milosteniei cea bogată, veniți împărați și domni, acestuia să râvniți, și asemenea cununilor să vă împărtășiți, bogații și săracii, sănătoșii și neputincioșii, gustați din destul vindecări, din racla celui sfințit, ca dint'un izvor neputred, întru slava lui Dumnezeu celui ce a proslăvit pre cel preamărit.

Și acum, a Praznicului

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca un berbece cu bună numire, luciul mării ai înnotat, și jertfă vie și însuflețită te-ai adus Mielului lui Dumnezeu, celui ce s'a junghiat pentru noi mărite; dela carele luând plata ostenelelor tale, roagă-l din nevoi și din stricăciune să ne izbăvim, cari cu credință și cu dragoste să-

vârşim prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Nici cruzimea tiranilor, nici bătaia toegelor, nici zdrobirea trupului, nici curgerea sângelui mărite, a ta tărie nu a putut dela Hristos să o întoarcă. Ci mai vârtos ai strigat către muncitori: Lămuriţi-mă cu munci ca aurul în topitoare, ca să mă arăt aur lămurit, celui ce m'a zidit.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Nici greutatea lanţurilor, nici temniţa cea cu miros greu, nici neomenirea celor ce te trăgeau, a ta bună stare dela Stăpânul tău, nu o au clătit Fericite, iară temniţa cămară luminoasă, şi lanţurile left de aur, şi lârâturile cele iuţi căruţă împărătească, pentru Hristos le-ai socotit.

Slava, glasul 6.

Răsărind razele purtătorului de chinuri, năzuind îndulciţi-ză fraţilor, că din Cer către noi nevăzut s'a pogorît, Ioan ostaşul cel ales al lui Hristos, şi masă duhovnicească înainte puind, pre toţi din destul ospătează, dupre cererea fiecăruia, şi să cădem cu credinţă, sărutând sfintele lui moaşte, şi cu rugăciune să zicem: Mult pătimitorule şi de trei ori fericite, întăreşte Biserica pre care o ai iubit, întru care sfintele tale moaşte a stà bine ai voit. Impreună cu cei de Dumnezeu încununaţi domnii noştrii, cei ce te iubesc şi-ţi aduc daruri, păzeşte-i şi-i acopere, cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu.

Şi acum, a Praznicului:

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul Sfântului, glasul 4.

Viaţa ta pre pământ bine cârmuind pătimitorule... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică, şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată.

Şi citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul,

Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfântului Şi acum, iară al Praznicului. Iară de va fi în post, Troparul Sfântului de 2 ori. Şi a Născătoarei Învierii.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Mormântul tău Sfinte, alt Siloam s'a făcut, celor ce vin cu credinţă, izvorînd vindecări celor neputincioşi cu trupul, şi cu sufletul pătimaşi. Drept aceea adunându-ne a-

stăzi, săvârşim sfântă pomerea ta, slăvind pre unul Dumnezeul nostru.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine Maica lui Dumnezeu, Ioan purtătorul de cununi în mijlocul divanului luminat te-a mărturisit, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pre unul din Treime, şi Fecioară ai rămas. Pentru aceea întru tot lăudată, împreună cu dânsul, roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu să ne dăruiască nouă iertare păcatelor.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Impodobit fiind cu frumuseţea mai mult de cât aurul şi topazul, te-ai dăruit nouă de la Dumnezeu Ioane cinstite, trăgând ochii cei înţelegători ai tuturor, şi inimile către cunoştinţa minunilor patimii tale. Pentru aceasta cu dragoste strigăm către tine: Bucură-te lauda noastră cea mărită.

Slavă aceeaş, Şi acum a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Sau ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep, şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

După Polieleu, Sedealna, glasul 4.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Miratu-s'a tiranul, văzând întru tine răbdarea cea preste fire, primitu-te-au îngerii cu cununi înpodobindu-le, ruşinatu-s'au dracii de a ta vitejie. Că cei ce socotiau cu amăgire să te surpe, aceştia au fost biruiţi şi căzuţi. S'au întărit credincioşii prin mărturisirea ta; cela ce ai întărit pre acesta atuncea, luminează sufletele noastre.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai presus de fire văzând, şi a socotit cu mintea de ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron ce a odrăslit, şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut, şi după naştere iarăşi a rămas fecioară.

Apoi întâiul Antifon al glasului al 4-lea. Prochimen, glasul 4.

Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Stih:

Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru...
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziţi-vă de oameni...

Psalmul 50.

Slavă, glasul 2.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri Ioan, Milostive curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive ..

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul 6.

Astăzi Biserica prăznuieşte, împodobindu-se cu nevoinţele răbdătorului de chinuri, ca cu un veşmânt de mult preţ, şi lăudându-se strigă: Unii ca aceştia sunt naşterea mea, unii ca aceştia sunt fiii mei, pre cari mai 'nainte i-am născut prin Botez, şi i-am hrănit cu frica Domnului, şi acum îi văz mucenici aleşi cu adevărat încununaţi, ca să se roage pentru lume Domnului.

CANOANELE

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6. Iară de va fi în post, al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi al Sfântului pe 8.

CANONUL Mucenicului.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea..

Ivindu-te nou mucenic fericite Ioane, lumii mai pre urmă te-ai arătat. Pentru aceea îmi dă cuvânt cu Darul tău, ca să laud după vrednicie nevoinţele tale.

Stând înaintea divanului cu ochii cei înţelegători ai văzut ceata cea cinstită a mucenicilor, chemându-te pre tine Ioane cu bucurie, cari cu asemenea cununi te-au împodobit.

Cu oştirea cea întru tot minunată, a stărei tale împrotivă, cele de biruinţă ai luat, asupra firei tiranului, că fiind el ruşinat desăvârşit, de aceea a încetat îndrăznirea tiranilor.

Slavă:

Îmbrăcându-te în platoşa credinţei pentru mărturisire, şi puind coiful Darului cel luminat, şi cu limba cinstitelor şi dumnezeeştilor cuvinte Ioane, ca cu o sabie ai tăiat pre eparhul cel fără de minte.

Şi acum, a Născătoarei:

Muntele cel înalt, pre care

l-a văzut Daniil, şi piatra carea s'a tăiat din munte fără de mână, pre tine mai 'nainte te-a închipuit Născătoare de Dumnezeu, că fără de bărbat ai născut nouă pre Emanuil.

Catavasia praznicului.

Sau Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Prin munci ca aurul în ulcea te-ai lămurit Mucenice mărite, şi jertfă te-ai adus Cuvântului celui adevărat şi împăratului puterilor, că în locul focului celui din altar, cu sabia ai fost zdrumicat.

O Stăpâne cel dintâiu şi Doamne, nu s'au săturat evreii cei fărădelege, şi de prooroci ucigaşi. Ci şi pre acest mucenic fiind tras fără de milă, de slugile cele necredincioase, alergând l-au junghiat.

Laţuri tindeà tiranul cu cuvinte amăgitoare, către vânarea mucenicului celui prea înţelept, iar el strigà către dânsul: Părăseşte-ţi mulţimea minciunilor, că eu făpturii nu mă voiu închinà, fără decât făcătorului.

Slavă:

Maslin roditor în casa Dumnezeului celui viu, acum s'a arătat racla moaştelor tale, dintru care luăm vindecări de multe feluri de nepuţinţe, cari prin tine s'au îmbogăţit, şi cu minunile tale s'au înfrumuseţat.

Şi acum, a Născătoarei:

Zis-a dumnezeescul Iezechil: Şi va fi uşa încuiată. Şi aceasta întru tine s'a plinit, Stăpână, că întru tine s'a sălăşluit nespus cuvântul Părintelui, şi dintru tine născându-se, purtător de trup s'a arătat lumii, întru amândouă păzindu-te.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna Sfântului glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Râvnitor fiind înţelepciunii, carea este comoara bunătăţilor, din care ai şi gustat dumnezeeasca cunoştinţă. Drept aceea spre cele trecătoare fiind silit, către lupte cu nevoinţă ai stătut, rane mucenicesti luând, trupului zdrobire şi vărsare de sânge, şi acum petreci întru lumina cea negrăită cu mucenicii. Pentru aceea strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare păcatelor să dăruiască, celor ce cu credinţă se închină sfintelor tale moaşte.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

De va fi in post, a Născătoarei.

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă spăimântez, şi de muncă mă îngrozesc şi de durerea focului, de înfunerecul tartarului, de scrâşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie ce voiu face când se vor pune scaunele, şi cărţile se vor deschide, şi faptele se vor vădì? Atunci Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în Slavă...

Vndiţă înşelătoare erà limba tiranului, pornit fiind cu meşteşugirile vrăjmaşului, iute să prefacă sufletul cel tare. Ci în zadar s'a ostenit, că mucenicul strigă cu bucurie: Slavă puterii tale, Doamne.

Ce este mie de multe cuvintele tale, şi de făgăduinţele cele trecătoare, care nebuneşte mi le zici? Ioan strigà către muncitorul. Acestea toate mai amare decât fierea sunt mie, cu dulceaţă strigând: Slavă puterii tale, Doamne.

Când va înflorì pre trupul meu mulţimea ranelor, atuncea nădăjduesc a mă învrednicì cununilor celor luminate, mucenicul ziceà către Pers: Nu zăbovì mai mult o păgânule, că eu strig: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Nici de cum nu te voiu ascultà o închinătorule al focului, trăgându-mă tu către peire, Ioan grăia; ci mai vârtos cu nevoinţe voiu muri pentru cel ce a murit pentru mine, şi cu mucenicii luminat strig: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Inchipuit-a de demult călătoria lui Israil prin marea Roşie, naşterea ta cea fără de bărbat, Impărăteasa tuturor. Că precum acela atunci a trecut neudat, aşa şi Hristos din prea curat sângele tău s'a născut Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Slăbit-au muncitorii a bate cărnurile sfântului, ostenit-a şi tiranul cercând să afle munci, iară el vitejeşte răbdà, împodobit fiind cu ranele care le luase pentru dragostea Domnului său.

Cât este de înfricoşată şi de slăvită acea pentru Hri-

stos împrotivirea ta, de care s'au minunat neamurile cele ce se aflase la priveală, și ți-au lăudat răbdarea, iară Perșii s'au rușinat împreună cu Evreii, îmbrăcându-se cu rușine.

Imprejur sta mulțime, privind ceea ce se făceà mărite, și tiranul ședeà de față nădăjduind să te dobândească. Ci a greșit nebunul îndeșert trudindu-se, înfricoșând pre cel neîngrozit, și în zadar bătând diamantul.

Slavă:

Batjocorit-a nebuneasca poruncă a eparhului celui rău credincios, dumnezeescul Ioan, văzând înșelăciunea și mândria persească, zicând: Nu mă voiu închinà soarelui, făptură fiind, ci mai ales lui Dumnezeu celui ce a zidit pre oameni cu mâna.

Și acum, a Născătoarei:

Sus erà cel pururea de o ființă Tatălui și Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, iară cu noi Dumnezeu și om, Născătoare de Dumnezeu, prin tine pogorându-se către a noastră smerenie, ne-a izbăvit de blestemul strămoșesc; că pre tine scară cerească te-a văzut patriarhul Iacov.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu..

Nici de cum nu a putut clătì turnul bunei credințe sălbătăcia porunciforului, nici bătaia toiegelor, nici ranele, nici moartea cea de istov.

Ochiului Heruvimilor, s'a asemănat mintea ta cea curată, că jos vitejește ai răbdat munci, și sus ai veghiat Stăpânului; carele ți-a trimis ție cunună de biruință.

Săltat-au atuncea luminat cetele mucenicilor văzând îndrăznirea ta, și împreună cu îngerii privind, nevăzut te întăreau la luptă.

Slavă:

Lanțurile cele de fier, podoabă de aur le socotià Ioan mucenicul cel ales, și împroșcările cu pietre cele dela Evrei, trepte de mergere către Cer.

Și acum, a Născătoarei:

Luând închipuire de lâna cea plină de rouă a lui Ghedeon, mai nainte a vestit minunea ta, că s'a pogorît ca ploaia pe lână Născătoare de Dumnezeu, unul din Treime în pântecele tău întrupându-se.

CONDAC, glasul 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pre cruce...

Innotând luciul mării cu neguțătorie, dela răsărit către crivăț te-ai nevoit, ci chemându-te Dumnezeu pre tine, precum Matei vama, și tu neguțătoria lăsând, aceluia ai urmat, prin sângele muceniei, cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruință.

ICOS:

Prea înțeleptul Ziditor și Stăpânul, Domnul viei celei înțelegătoare, precum a grăit prin sfânta sa gură, pildă pentru vie, că celor ce au lucrat în ceasul al unsprezecelea, întocmai le-a plătit ca și celor din ceasul întâiu. Acum pilda spre lucru adevărat s'a descoperit, arătându-o luminată pătimirea lui Ioan, acum după o mie de ani, l-a proslăvit cu neputrejunea, asemenea cu mucenicii cei dintâiu, și cu Darul vindecărilor, că cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, a luat cunună de biruință.

Întru această zi,
sfântul noul mucenic Ioan dela Suceava
care a mărturisit la Cetatea Albă,
la anul o mie trei sute treizeci
și doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ioane fericite dând tu puțin sânge cu adevarat.
Cereasca împărăție ți-ai cumpărat.
Căci tărârea capului și tăierea lui ai suferit,
Și nouă mult chinuitul tău trup ne-ai hărăzit.
Carele este al Moldovei odor prea mare,
Și lumei acoperemânt și zid prea tare.
În a doua zi a lui Iunie pre Ioan cel lăudat,
Mână spurcată, ucigașă de Hristos, l-a tăiat.

Acest sfânt mucenic Ioan, a fost cu neamul din strălucita și marea cetate Trapezonda. Carele lângă Mare vieţuirea având, și pre la multe cetăți erà înnotând, și neguțătorie multă făcând. Iară odinioară înnotând el în corabie, și adese ori văzându-l pre dânsul vrăjmașul diavol rugându-se lui Dumnezeu și postindu-se, și pre cei ce pătimeau de boale în corabie, miluindu-i și mângâindu-i, pizmuindu-l, a ridicat asupra lui pre stăpânul corabiei carele erà de eresul latinesc, și foarte nemilostiv, cumplit și fără de omenie, vrând ca să-i împiedice lui calea mântuirei și din credința cea întru Hristos să-l despartă. Deci a început sfântul Ioan cu dânsul pre Mare în corabie mergând a se prici pentru credință. După aceasta au ajuns la Cetatea Albă, ce este în țara Moldovei, fiind atuncea partea aceea stăpânită de Turci; și intrând în cetate acel rău credincios corăbier, a spus ighemonului cetății accia zicând: Este, o ighemoane, un bărbat carele a venit aicea cu mine, și voește a se lepădà de părinteasca lui predanie, și de credința lui creștinească a se înstrăină, și la credința voastră a se apropiă, și predaniilor voastre părtaș prea ales voește a fi, pentru care și cu multe jurământuri s'a făgăduit mic, înnotând pre mare. Pentru aceasta în grabă să faci pentru dânsul punerea la cale, ca să primești mare laudă, fiindcă este prea slăvit între cei întâiu boeri ai cetății Trapezondei.

Acestea ighemonul auzindu-le, cu bucurie a șezut la judecată, poruncind să cheme pre mucenicul cu cinste. Și dacă a stătut Sfântul înaintea ighemonului, a zis ighemonul către dânsul: Destule am auzit pentru tine, că voești a te apropià la credința noastră, fiindcă a noastră credință de cei cinstiți cu cugetul se atinge, iară pre credința voastră cea creștinească, și vrednică de râs să o lași, și predaniile și legile acelora cu luminat glas în-

naintea acestei adunări de noroade să le blestemi, ca şi alţii să se înveţe. Prea măreşte pre luminatul soare, şi dă cinste aceluia, şi luceafărului ce răsare înaintea lui, şi jertfe să aduci lor, pentru care mare cinste şi boerie vei priimì dela împăratul. Iară Ioan cel îndrăzneţ cu duhul, a răspuns ighemonului: Să nu fie mie a mă lepădà de Hristosul meu, însuşi zidìtorul soarelui acestuia, pre carele tu, întru înşelăciune ţinut fiind, cinsteşti făptura ca pre Dumnezeu, pre cinstea lui Dumnezeu aducându-o fără de minte făpturii. Deci lasă, rogu-te ighemoane, înşelăciunea necredinţei sufletului tău ce zace întru tine, şi priimeşte haina dumnezeescului Botez, care mai mult de cât soarele străluceşte, şi crede întru Domnul nostru Iisus Hristos. Căci soarele este făcut în a patra zi, cum dară de crezi în făptură? Aceste cuvinte muncitorul auzindu-le, s'a prins de mânie, şi a poruncit să întinză pre mucenicul la pământ, şi cu toiege înghimpoase fără de milostivire să-l bată, iară sosind seara, a poruncit să lege pre Sfântul cu două lanţuri, şi să-l arunce în temniţă până dimineaţa.

Iară a doua zi dimineaţa a şezut muncitorul şi judecătorul acel cu chip de fiară la judecată, şi a poruncit să aducă pre mucenicul. Şi stând înaintea lui Sfântul cu faţa luminată şi cu suflet vesel, s'a minunat muncitorul de strălucirea feţei lui, şi a început cu multă măgulire a îndemnà pre mucenicul. Iară Sfântul nici cât de puţin de aceasta băgând seamă, a răspuns muncitorului: Creştin sunt. Deci muncitorul ca o fiară răcnind, a poruncit îndată să întinză pre mucenic la pământ şi mai cumplit să-l bată. La care slugile se schimbau bătând pre Sfântul, iară Sfântul şoptind cu buzele, făceà rugăciuni. După aceasta a poruncit să lege pre mucenicul de coada unui cal neînvăţat şi sălbatec, şi unul din ostaşi să încalece pre el şi pre ulicele cetăţei cât va puteà calul să alerge; şi aceasta făcându-se, târît a fost Sfântul prin toată cetatea. Iară oarecarele jidov batjocorind pre mucenicul, a luat o sabie şi ajungând pre Sfântul îndată i-a tăiat capul; şi aşa s'a despărţit capul dela trup, lăsându-l să zacă la locul acela trupul Sfântului împreună cu capul nebăgat în seamă. Şi nimenea din creştini nu îndrăzneà a se atinge de moaştele mucenicului. După aceasta în noaptea aceea multe făclii asupra moaştelor sfântului mucenic s'au văzut arzând şi trei bărbaţi luminaţi cântau cântări negràite, cădindu-l, şi un stâlp de foc asupra trupului mucenicului se vedeà; această minune mulţi o au văzut. Iară oarecarele din jidovi a căruia casă erà aproape de mult pătimitorul trup; socotind că preoţii creştineşti voesc a-l luà, şi îngropării a-l dà, a luat un arc cu săgeată şi întinzându-l a voit să săgeteze pre unul dintr'înşii. Iară arcul şi săgeata lui s'au lipit de mâinile lui, şi aşà toată noaptea a petrecut. Iar făcându-se ziuă, minunaţii aceia bărbaţi şi făcliile, nevăzute s'au făcut. Deci oameni de toată vârsta se adunau ca să vadă pre ticălosul acela săgetător, iară el tuturor cele ce i s'a întâmplat le spunea chiar nevrând. Apoi şi scăpare de pedeapsa sa a priimit. Şi înştiinţându-se de această minune muncitorul şi foarte temându-se, a poruncit creştinilor să îngroape trupul Sfântului, iară el luându-l, l-au îngropat la loc cinstit. După acestea latinul acela, carele a dat pre Sfântul la muncire, a voit ticălosul să-l fure, şi în patria sa să-l ducă. Deci într'una din nopţi viind cu ai săi, şi săpând locul, voia să ia moaştele. Însă în aceeaş noapte s'a arătat mucenicul lui Hristos, Ioan, preotului bisericii aceia, zicându-i: Scoală degrab şi aleargă la biserică, că voesc să mă fure. Şi îndată preotul sculându-se cu grăbire a alergat la locul acela, şi a aflat mormântul săpat şi trupul Sfântului puţin de nu a fost luat. Apoi chemând pre poporul cel ortodox i-a spus cele ce se făcuse, şi toţi au dat slavă lui Dumnezeu cel ce prea măreşte pre sfinţii săi. După aceasta a pus cinstitele moaşte ale Sfântului în sfântul altar aproape de sfânta masă, şi acolo a petrecut mai mult de şaptezeci de ani, şi neîncetat se arătà ziua şi noaptea feluri de vedenie asupra trupului mucenicesc.

Deci a venit aceasta la auzul binecredinciosului şi de Hristos iubitorului ma-

relui domn Alexandru cel Bun, cel ce stăpânea atunci toată Moldovlahia și partea mărei aceea, carele iubitor de mucenici fiind împreună cu sfatul prea sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Iosif cel ce ocârmuià atuncea biserica, îndată a trimis boeri cu destulă oaste la Cetatea Albă. Iară ei cu grăbire și mare cinste au adus la dânsul sfintele moaște ale mucenicului; și primindu-le cu vrednică cinste dimpreună cu toți măriții săi boeri, și cu Mitropolitul și cu tot clerul și poporul, le-au pus în sfânta Mitropolie în Suceava la luminatul său scaun, care erà într'acea vreme cetate domnească de scaun a Moldovei, unde feluri de tămăduiri face Sfântul, în cât și până astăzi dela mormântul său se dau tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credință. Iară după o vreme mutându-se domnia și Mitropolia din Suceava în Iași, s'au mutat și sfintele moaște.

Iară la anul o mie șase sute optzeci și șase pentru risipirea ce se socotià a fi, și prăpădenia acestor țări, s'au mutat sfintele moaște din Iași în țara leșească cu bună voirea Craiului Ioan Sobieschi, carele se aflà atuncea cu oștile sale în Moldova, mergând împrotiva Tătarilor cu sfatul bine-cinstitorului domn Constantin Cantemir, carele al doilea an aveà întru domnie, și al tuturor boerilor, de Dositei Mitropolitul, până ce se vor alină turburările. Iară întoarcerea acestor sfinte moaște a fost la anul o mie șapte sute optzeci și trei, prin dumnezeiască pronie, care s'a făcut de împăratul Iosif al Austriei, prin rugămintea episcopului de Rădăuți, Dositei.

A pătimit Sfântul acesta pentru Hristos, la anul o mie trei sute treizeci și doi, cu treizeci de ani mai 'nainte de venirea lui Dragoș, întâiul domn al Moldovei.

In Moldova s'au adus sfintele lui moaște, cu alaiul domnesc la anul o mie patru sute doi, de bine-credinciosul Alexandru Voevod, întru al doilea an al domniei sale, iar în țara leșească s'au mutat de Dositei Mitropolitul, cu alaiu crăesc, la anul o mie șase sute optzeci și șase. De acolo s'a întors cu alaiu împărătesc, la anul o mie șapte sute optzeci și trei. In țara leșească a petrecut nouăzeci și șapte de ani.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri, Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

VEZI: Cel ce va voi a ști mai pre larg cele pentru Sfântul acesta, să caute la viețile sfinților, în luna lui Iunie în două zile, unde este scrisă viața, și pentru aducerea moaștelor foarte pe larg și acolo să citească.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Chinurile ce se aduceau ție vrednicule de minune, ca niște săgetături copilărești le-ai socotit, cântând cu bucurie: Celace ești prea lăudat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Mâinile adesea tinzându-și către tiranul, ziceà Ioan: Ce te ostenești îndeșert celce nu ai rușine? Că muncindu-mă tu, haină împestrită îmi faci mie, și moartea cunună a nemuririi.

Eu sunt cu adevărat mucenic al lui Hristos Dumnezeului nostru celui adevărat, mucenicul strigà, că târâturile le socotesc flori cu bun miros și vărsarea sângelui, scăldătoare a Botezului.

Slavă:

Viața care o am în trup, de mine noapte se socotește, Ioan cu dragoste cugetà, degrab dar să mi se deslege legătura trupului, ca împreună cu Hristos să moștenesc viața.

Şi acum, a Născătoarei:

Limba cea ritoricească a rămas fără de glas şi nemişcată, văzându-te pre tine cea plină de Dar, că nu poate spune zămislirea cea negrăită a naşterii tale celei necuprinse.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine..

Fericitu-te-au pre tine împăraţii, bine te-au cuvântat arhiereii, auzind de a ta vitejască răbdare, şi către Hristos mijlocitor câştigându-te pre tine, şi acum viind, se închină cinstitelor tale moaşte.

Turburatu-s'au oarecând neamurile, împreună cu norodul cel călcător de lege asupra unsului şi Domnului cugetând cele deşarte, şi acum s'au adunat, Perşii, adică, trăgând pre Ioan, iară Evreii junghiindu-l.

Prins a fost şi ţinut de tine şi până în sfârşit surpat şarpele cel netrupesc, prin răbdarea trupului tău, şi tăria lui şi tirănia cea cumplită o a stins Hristos cel ce s'a îmbrăcat în trup.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu ranele lui Hristos lăudându-te, către veşnicile locaşuri te-ai mutat, cu haină mohorîtă fiind îmbrăcat Mucenice, care o ai văpsit din sângele tău, şi Împăratului puterilor te arăţi, dănţuind împreună cu mucenicii.

Şi acum a Născătoarei:

Trimis a fost de demult Isaiei cărbune, care scoţându-se cu cleştele de Serafim, s'a atins de dânsul, şi păcatele i-a iertat; iară cleştele tu eşti Fecioară, care ai purtat cărbunele cel dumnezeesc, întru iertarea păcatelor omeneşti.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Ostaş adevărat al mărturisirii lui Hristos ai fost Ioane, şi pierzător vicleşugului acelor fără de Dumnezeu; pentru aceea şi acum cu rugăciunile tale pierde semeţia păgânească, supuindu-o supt picioarele regelui nostru.

De a şi fost zdrumicală carnea sfântului tău trup, de s'a şi vărsat sângele, dar îngrozirile ce veniau asupra ta nu te-au supus. Drept aceea cu puterea ta ruşinează pre ceice se scoală asupra noastră, şi biruitor arată pre regele nostru.

Sfăramă arcul păgânilor nebiruitule ostaş, al celor ce se pornesc cu nedreptate asupra moştenirii tale, pre care iubindu-o o ai ales ţie, şi întăreşte

sceptrul regelui nostru, ca şi noi cu linişte şi cu pace să petrecem.

Slavă:

Carii am dorit de luminată şi cinstită pomenirea ta, am luat şi am sărutat bucurându-ne cu duhul, şi săltând ne rugăm Fericite; locul acesta şi norodul, unde ai voit a te prea mări, păzeşte-l nevătămat, dimpreună cu regele cel de Dumnezeu încununat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre carele toţi proorocii în multe chipuri l-au vestit, prin tine Născătoare de Dumnezeu am văzut pre Dumnezeu cel desăvârşit, carele s'a întrupat pentru noi şi a mântuit pre oameni de blestemul strămoşesc, roagă-l ca şi noi cu rugăciunile tale să scăpăm de veşnica gheenă.

SVETILNA.

Podobie: Cu trupul adormind...

Stând înaintea luminii celei neapusă Fericite, împreună cu cetele mucenicilor, pre ceice laudă pomenirea ta, mântueşte-i de ispite cu rugăciunea ta.

De două ori:

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Ceeace ai purtat lumina cea neapusă pururea Fecioară, care luminează pre ceice şed întru întunericul vicleşugului neştiinţei, luminează-ne şi pre noi păcătoşii, cu lumina Fiului tău.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3. Iară de va fi în post numai ale Sfântului pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudate Ioane, pre tine nici sălbătăcia tiranului, nici amăgirea cuvintelor, nici groaza muncilor, nici bătăile cele cumplite, de Hristos nu te-au despărţit, pre carele din pruncie l-ai iubit; căruia te şi roagă, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Nu este mie nimic mai dulce, nici mai cinstit, către tiranul ai grăit Ioane, nici slava cea trecătoare, nici bogăţia cea putredă, mai vârtos de cât Hristos Împăratul ceresc, pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Asemenea s'a făcut mucenicilor, în anii cei de pre urmă, mucenicul cel de bun neam, că aprinzându-se cu râvna sufletului cel iubitor de Dumnezeu, cu patimile sale a câştigat slava cea prea bogată, şi lui Hristos se roagă să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea :

Veniți iubitorilor de mucenici, să ne îndulcim înțelepțește astăzi, din masa cea duhovnicească, care o a pus nouă mucenicul Ioan, din care și îngerii se îndulcesc, precum a zis proorocul: Pâine îngerească a mâncat, și sufletul împreună cu dânșii să se desfăteze, și nouă cere dela Mântuitorul Hristos, iertare păcatelor, celor ce cu cinste săvârșim pomenirea lui.

Și acùm, a Praznicului.
Iară de este în post, a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă subt acoperământul tău.

DOXOLOGHIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul.
Ceasul întâi și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând pe 4 și ale Sfântului, Peasna a 3 pe 4; iară de este afară de Penticostar, Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3, și a 6-a pe 8. Prochimenul Praznicului, și al Sfântului, glasul al 7-lea : Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul, către Timotei: *Fiule Timotei, întărește-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi : Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 3 ZILE.

Sfântul mucenic Luchilian.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasului 1-iu.**

Podobie : Prea lăudaților Mucenici...

Fiii ucigașilor Domnului cei cumpliți, topindu-se de zavistie, te-au pârît pre tine mărite; iar tu îmbărbătându-te cu nebiruire, ai primit desfătarea raiului, o Luchiliane! Pentru aceasta roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Coconii cei prea sfințiți ascultând de tine ca de un părinte al lor, au pătimit împreună cu tine foarte tare, precum și pururea pomenita și cuvioasa Paula muceniță. Cu carii împreună acum locuești în ceruri, mucenice vrednicule de minune! Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Sicriul tău totdeauna izvorăște ape de tămăduiri, celor ce aleargă către tine Mucenice mult pătimitorule, și spală patimi și înneacă cetele dracilor, cu ajutorul Duhului. Pentru

aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Milueşte-mă Preacurată pre mine osânditul, pre cel fără de răspuns, cel lepădat şi ticălos, şi nu mă rușină, ci apucă înainte degrabă, şi mă mântuește, când va vrea Domnul să judece toată lumea, şi mă răpește dela iadul cel greu căci poți Preacurată, câte voești.

A Crucii, a Născătoarei.

Dacă a văzut Fecioara pre Hristos spânzurat pre lemn, ziceà: Sabie a trecut prin inima mea Fiule, şi o sfăramă Stăpâne, precum de demult mi-a zis mai 'nainte Simeon; ci scoală-te, şi mă slăvește împreună cu tine, nemuritorule, pre mine Maica şi roaba ta, rogu-te.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului şi al Sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud mărirea mucenicului Luchilian.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre u„scat, şi din răutatea E„ghipetului scăpând Isra„ilteanul, strigà: Izbăvitorului „şi Dumnezeului nostru să-i „cântăm.

Te laud pre tine Luchiliane ca pre o slugă a dumnezeescului Cuvânt, şi laudă a mucenicilor. Pentru aceasta dărueşte-mi mie curățire, şi tămăduire de cele rele, prin rugăciunile tale.

Cu tot cugetul şi sufletul te-ai ținut de tot întru dragostea lui Hristos, şi ai defăimat înşelăciunea şi slăbiciunea idolilor, înțelepte.

Slavă:

Mai mult decât toată mărirea cea de pre pământ, poftind dumnezeeasca slavă cea prin munci, te desfătezi întru cele cereşti veselitoare ale slavei celei neîmbătrânite, de Dumnezeu fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu eşti scara, care o a văzut Iacov, Născătoare de Dumnezeu; căci prin tine s'a unit Cuvântul cu cei de pre pământ, şi a tras către înălţime fiinţa pământenilor.

Peasna 3, Irmos:
Tu eşti întărirea...

Iuda a vândut jidovilor celor ucigaşi de Dumnezeu, pre Mântuitorul Domnul Hristos; iară acum jidovii te vând pre tine celor fărădelege.

Ispitindu-se zavistnicul să te amăgească cu cuvinte momelnice pre tine, s'a arătat împroşcat de cuvintele tale ca de nişte pietre, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Sfeşnic prea luminat, te-ai făcut celor ce s'au nevoit împreună cu tine, povăţuindu-i la lumina dumnezeeştilor cărări, ale desfătării celei de acolo.

Şi acum, a Născătoarei:

Rogu-te pre tine, Stăpână, milostiv să-mi faci mie la ziua judecăţii, pre cel ce s'a născut din tine, prin rugăciunile tale.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul 1-iu
Podobie: Mormântul tău...

Cu focul împreunându-te nici cum nu te-ai ars o Luchiliane, viteazule, pătimitorule, căci ai avut roua lui Dumnezeu, de te răcorià. Pentru aceasta veselindu-te, ai săvârşit nevoinţele cele mai presus de fire, cu sfinţii prunci, cu carii dimpreună adu-ţi aminte de noi.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu te ştim toţi pre tine, ceea ce te-ai arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine le avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am câştigat întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei.

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, strigà: Fiul meu, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înţeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am pro„slăvit Dumnezeirea ta.

Strălucit-ai cu cuvintele tale, și ai luminat lumea cu chinurile tale, iară împrotivirea tiranilor, o ai gonit ca pre o negură fără de stare.

Îndreptându-te întru Hristos, te-ai arătat prin credință nou Avraam, precum el odinioară, căci prin cunoștința Ziditorului tău te-ai lepădat de toată deșertăciunea.

Slavă:

Câștigându-te pre tine credincioșii pierzător înșelăciunii și tămăduitor patimilor celor cu dureri, toți ne împărtășim de tămăduiri, mărite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Mai presus de cuget este taina zămislirii tale Maică Fecioară, căci primind în pântece pre Dumnezeu, l'ai născut negrăit.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi „Doamne cu poruncile „tale, și cu brațul tău cel „înalt. Pacea ta dă-o nouă iu„bitorule de oameni.

Hristoase cela ce ești singur doftor al sufletelor și al trupurilor noastre, tămăduește durerea patimilor mele, cu rugăciunile Mucenicilor.

Floare sfințită prin lucrarea Duhului te-ai arătat, Mucenice mărite, făcând a odrăslì nerodirea prin nevoințe.

Slavă:

Având în inima ta cuvinte de viață, înțelepte, amăgirile tiranilor le-ai omorît cu împrotivirea ta, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Având-te pre tine zid nesfărâmat, liman și întărire, nădejde și dumnezeească armă, ne mântuim Maica lui Dumnezeu prea curală.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Înălțându-ți după gând dorirea sufletului cea dumnezeească, cu îndrăzneală ai alergat de bună voie către focul cel tirănesc, și ai fost păzit cu roua Duhului, împreună cu pruncii, viteazule purtătorule de chinuri.

De învățăturile tale înțelepte Mucenice, întărindu-se și Paula, tare s'a îmbărbătat împrotiva vrăjmașului, și a primit cununa dreptății din mâna lui Hristos puitorului de nevoințe.

Slavă:

Văzându-ți vrăjmașul neînduplecarea ta nemișcată ca

muntele Sionului, n'a suferit, ci cu totul s'a rușinat, și călcându-se de tine la pământ, s'a zdrobit în privelişte, cugetătorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai cu adevărat în pântecele tău pre dumnezeescul Cuvânt, și l-ai născut, pre el mai presus de fire. Pre carele prin rugăciunile tale îmblânzește-l, să se mântuească de primejdii toți robii tăi Preacurată.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fără de legile „mele, și mă ridică dintru adân„cul răutăților, rogu-mă; căci „către tine am strigat, și mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului. Sau al Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Ceata cea cu numărul de cinci a sfinților mucenici cea strălucită, care luminează Biserica lui Hristos, adunându-ne astăzi, să cinstim sfântă prăznuirea pomenirii lor, bucurându-ne; căci ca niște tari pătimitori și slugi ale lui Hristos stându-i înainte, neîncetat se roagă pentru noi toți.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfântului mucenic Luchilian și a celor împreună cu el patru prunci: Ipatie, Paul, Dionisie, Claudie și Paula, fecioara și muceniţa.

Stih: Luchilian și Paula împreună cu ai lor prunci,

Prin sânge au câștigat cununile cele de mucenici.

Luchilian. Intru această lună, în a treia zi. Intins a fost pe Cruce, unde-l pironi.

Acest sfânt Luchilian, a fost în zilele împăratului Aurelian, mai înainte popă idolesc fiind, bătrân de vârstă și cărunt, locuind aproape de cetatea Nicomidiei. Deci întorcându-se spre credința lui Hristos și aducându-se înaintea comitului Silvan, și nevrând să se lepede de Hristos, și să-și ție legea cea dintâiu, a fost zdrobit la tălci și bătut cu toege, și spânzurat cu capul în jos. După aceea fu băgat în temniță, și a aflat acolo băgați trei tineri pentru credința cea în Hristos. Apoi iarăși ieșì cu dânșii înaintea Comitului, și stând nemișcat în credința lui Hristos, a fost băgat într'un cuptor ars împreună cu tinerii aceia, și pogorându-se ploaie de sus, a stins focul și eșiră sănătoși, și luându-și răspunsul cel de pierzare împreună cu tinerii fu adus în Vizantia din porunca Comitului. Deci tinerilor le-au tăcut capetele, iară pre Sfântul il spânzurară pe o Cruce, și așa și-a dat sufletul la Dumnezeu, fiind acolo de față și sfânta fecioară Paula, care pre cale avea grijă de ranele lui, care dacă se săvârșiră Sfinții, le luă moaștele lor, și grijì pentrucă era credincioasă dela moșii ei, și aveà lucrul și slujba aceasta, adică a intrà în temniță, de slujeà, lecuià și hrănià pre cei ce pătimeau pentru Hristos. Deci fiind și ea prinsă, a fost adusă către Comitul și nevrând a jertfì idolilor, întâiu o dezbrăcară, și o bătură cu bice, după aceea cu toege, care topindu-se foarte la trup de nevoință și de durerea ranelor, prin arătare de înger s'a făcut sănătoasă, și luà îndrăzneală la mucenie, și iarăși aducându-se înaintea Comitului, a fost bătută peste gură căci îl ocără, și băgându-o în temniță a fost adusă iarăși la întrebare, și băgându-o într'un cuptor, ieșì nestricată și nearsă. Deci luându-și răspunsul cel de pierzare prin sabie, și sosind la Vizantia dupre porunca Comitului, și mergând la locul unde s'a săvârșit

sfântul Luchilian cu tinerii, i s'a tăeat capul, şi aşà a luat cununa muceniei, şi se face praznicul lor în prea sfânta lor mucenie, ce este aproape de Arhanghelul Mihail la Oxia.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Atanasie făcătorul de minuni.

Stih: Cununa nemuririi lui Atanasie cel lăudat,
A cuviosiei şi a minunilor i s'a dat.

Intru această zi, cuvioasa Ieria, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ieria ca ceea ce din partea celor înţelepte s'a aflat,
Din cămara Domnului afară nu s'a lepădat.

Întru această zi, cuviosul Papos, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Murit-a Papos, nu moşul nepoţilor,
Ci mai vârtos părintele fiicelor bunătăţilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeea în Vavilon oare-„când cu credinţa Trei-„mii, văpaia cuptorului o au „călcat, cântând: Dumnezeul „părinţilor noştri bine eşti cu-„vântat.

Împreună cu Pavel strigai Mucenice: Nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos, nici primejdia, nici întristarea, nici sabia, nici flămânzeala; pentru aceea şi strigai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Pre piatra mărturisirii întărindu-ţi dumnezeeştile tale picioare, te-ai arătat neclătit de turburarea valurilor, pentru aceea şi strigai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei.

Cu rugăciunile tale prea curată Maica lui Dumnezeu, să ne izbăvim toţi din patimi şi primejdii, şi din nevoi, şi de boalele cele de multe feluri, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Împăratul ceresc...

Sădindu-te cu adevărat pre lângă dumnezeeştile izvoare ale credinţei Domnului, te-ai arătat pom aducător de viaţă, prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pătimitorii fiind înfrumuseţaţi cu podoaba cinstitei mărturisirii lui Hristos, au primit cunună din Cer dupre vrednicie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ridică-mă, Maica lui Dumnezeu, pre mine carele sunt împlântat, şi căzut în lucruri de dureri, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Văzând astăzi pre mucenicii lui Hristos, ca pre niște grădini cuvântătoare, și flori foarte mirositoare, cu cinste să-i slăvim.

Arătându-se mucenicii cu adevărat luceferi Bisericii lui Hristos Dumnezeu, strălucesc cu lumina mărturisirii.

Slavă:

Cela ce vindeci toate durerile patimilor, tămăduește-mi și mie acum durerea, prin rugăciunile purtătorilor de chinuri, iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem credincioșii zid și acoperemânt, și liman neviforît, prin care ne și mântuim Preacurată.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te pre „tine.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi..

Pre vitejii nevoitori, pre marele Luchilian, împreună cu trei prunci, și pre Paula prietena lui Hristos, cei ce acum se roagă Domnului pentru noi, cu cântări îi lăudăm ca pre cei ce se află întru slavă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTA LUNĂ

IN 4 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Mitrofan, arhiepiscopul Constantinopolei

La Doamne strigat-am,
Stihirile pe 6, ale Praznicului sau ale Octoihului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Cu totul prea sfințit și de Dumnezeu purtător te-ai arătat, ungere dumnezeească sfântă, întru Duhul sfânt fiind îmbrăcat, și totdeauna luminos intrând în sfintele sfintelor Cuvioase, și cu strălucirile cele dumnezeești stăpânitoare fiind strălucit, și cu Darul cunoscând tainele cele de mântuire, ca un sfințit tăinuitor, ca un arhiereu bine împodobit cu adevărat, și cu îndrăzneală rugându-te pentru sufletele noastre.

Strălucit-a viața ta, cu strălucirile bunătăților, prea fericite, Mitrofane, și întunericul înșelăciunii ai risipit. Că te-ai arătat cu adevărat soare luminos, Ierarhe prea fericite, și acum te-ai sălășluit unde este lumina cea neînserată, fiu zilei cu Darul

Duhului Sfânt făcându-te. Pentru aceasta dumnezeească şi de lumină purtătoare, şi cinstită pomenirea ta săvârşind, pururea pomenite, cu dragoste te cinstim Mitrofane.

Mintea ta, cu voinţele cele spre lucru dumnezeesc prin credinţă fiind împodobită, de Dumnezeu înţelepţite, şi luminat îndumnezeită, prea lăudate, în trup muritor şi stricăcios fiind, la nestricăciune a gândit, prea înţelepte, şi a câştigat strălucirea celor fără de trupuri, afară de patimi făcându-te, şi cu nepătimire împodobindu-te, părinte Ierarhe prea înţelepte, luminătorule prea strălucite, şi rugătorule al celor ce cinstesc cu credinţă pomenirile tale Mitrofane.

Slavă, glasul al 2-lea.

De viaţa ta cea îngerească în trup, s'au minunat îngerii şi oamenii, preoţii şi monahii; împăraţii şi boierii s'au cucerit, iară Dumnezeu, cel ce s'a slăvit de tine, a mărit viaţa ta. Pre carele acum îmblânzeşte-l nouă, Părinte prea sfinţite.

Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Necazurile şi asuprelile celor rele, şi feluri de patimi viforăsc smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu. Ocârmuitoare mie te arată în marea vieţii, şi potoleşte viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinţii şi al răsuflării povăţuindu-mă, pre mine cel ce alerg la acoperemân ul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut nestricata Mielușa pre Mielul său, ca pre un om trăgându-se spre junghiere de bună voie, grăia, plângând: Te grăbeşti acum Hristoase, să mă faci fără de Fiu, pre mine care te-am născut! Insă laud şi slăvesc bunătatea ta cea desăvârşită, şi mai presus de minte şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA Praznicului.
Sau a OCTOIHULUI.
Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei...

Slavă, şi acum, al Praznicului,
sau al Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, şi al Ierarhului pe 4.

Al cărula acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre locaşul lui Mitrofan.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc „pre gonaciul Faraon vă-

„zându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruință „să-i cântăm.

Împreună cu ceata cea de sus stând înaintea lui Dumnezeu ca un preot, și ca un slujitor al lui, roagă-te neîncetat pentru noi, ca să dobândim bunătățile cele veșnice, părinte Mitrofane.

Fiind ales a lucrà Domnului, cu sfințenie cinstită, ai propoveduit Evanghelia lui, și ai întors pre neamuri spre cunoștința lui Dumnezeu prin învățăturile cele înțelepte, Părinte fericite.

Slavă:

Îmbogățindu-te de cunoștința lui Dumnezeu, din inima ta ai izvorît cuvânt de viață carele adapă sufletele cele întelenite de patimi, Ierarhe al lui Dumnezeu, fericite de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei.

Ceata cea prea sfințită a proorocilor de departe a însemnat mai'nainte, că vei să fii adevărată Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, mai pre sus de Heruvimi, și de toată zidirea.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Picând dumnezeeasca dulceață din buzele tale, ai uscat izvoarele nedumnezeirii celei amare, adăpând pre cei bine credincioși cu apa cea dumnezeească a conștinței, fericite Părinte.

Fiind ales cu dumnezeeasca alegere te-ai uns, ierarhe purtătorule de Dumnezeu, aducând jertfe fără de sânge lui Dumnezeu, cel ce s'a jerfit pentru noi, Părinte prea sfințite.

Slavă:

Mormântul, unde zace prea cinstitul tău trup, ne trimite nouă bună mireasmă, ca raiul bine mirosind lui Dumnezeu, mărite Ierarhe Mitrofane.

Și acum, a Născătoarei.

Nu se domirește gândul omenesc a înțelege adâncimea cea negrăită a nașterii tale Preacurată. Căci Dumnezeu smerindu-se pre sine în pântecele tău pentru milostivire a mântuit pre om.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„ciosilor tăi Bunule, și ne-ai în„tărit pre noi pe piatra mărtu„risirii tale.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Credința lui Hristos luminat

învățând, și ținându-o pre ea, întru mulțime cu adevărat ai crescut credincioasă turma ta. Pentru aceasta împreună cu îngerii Mitrofane te bucuri, lui Hristos rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Arătatu-te-ai că cu adevărat urmezi obiceiurilor și graiurilor apostolilor, căci asemenea ca Petru ai propoveduit înaintea adunării pre Cuvântul și Fiul a fi de o ființă cu Dumnezeu Tatăl, înbogățindu-te de graiurile lui Ioan, cele grăite de Dumnezeu, și asemenea ca Pavel ți-ai pus sufletul pentru turmă, pururea pomenite, și asemenea cu cel întâiu chemat ai arătat pre cel dorit. Pentru aceasta împreună cu dânșii roagă-te lui Hristos, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum a Praznicului.
Iar de va fi în post, a Născătoarei.

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele cumplite tămăduește-le, rogu-mă, și iertare dăruește-mi de greșelile mele, care fără minte am lucrat, sufletul și trupul spurcându-mi eu ticălosul. Vai mie ce voiu face în ceasul acela, când îngerii sufletul meu vor despărți de pătimașul meu trup? Atunci Stăpână să-mi fi ajutătoare și folositoare prea caldă, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

O prea slăvită minune! O taină înfricoșată! Cum cel ce este cu firea nemuritor, se spânzură pe lemn? Cum gustă acum moarte? Cum se osândește cel nevinovat? Ascunde-ți lumina ta soare, și te înfricoșază văzând îndrăznirea, Fecioara cu suspinuri grăiă, văzând pe Hristos răstignit, pre carele l-a născut.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, „cinstita Biserică cu dum„nezeească cuviință cântă, stri„gând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Fiind plin de Dumnezeescul Duh, prea sfințite Părinte, ai gonit duhurile cele viclene, și cu învățăturile tale ai făcut pre oameni lăcașuri lui Dumnezeu.

O unime nezidită, împărțită în trei fețe, netăiată, neamestecată, ai învățat, luminând pre cei bine credincioși, cu sfințitele tale învățături Părinte.

Slavă:

Omorând mai 'nainte săltările trupului, prin înfrânare şi prin osteneli, cu rugăciuni te-ai făcut Ziditorului dumnezeesc slujitor de cele sfinte, prea sfinţite Mitrofane.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o uşă, care duce către dumnezeeasca intrare, ca pre un raiu dumnezeesc, ca pre un loc înţelegător al sfinţeniei, ca pre o podoabă a lui Iacob, să fericim pre Fecioara.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog lumineaz„ă-le, ca să te vadă Cuvinte al „lui Dumnezeu, pre tine adevă„ratul Dumnezeu, pre cela ce „chemi din negura greşelilor.

Dumnezeeşte şi cu cuget foarte curat săvârşind cele dumnezeeşti, te-ai făcut curat, şi slujind lui Dumnezeu cu dreptatea inimii, te-ai arătat fără prihană, părinte Mitrofane.

Prin cinstitele tale rugăciuni, slujitorii idolilor, s'au arătat acum slujitori lui Dumnezeu; pre cari scoţându-i vrednici din cei nevrednici, te-ai arătat vrednic slujitor Atotţiitorului.

Slavă:

Fiind tu mai ales chemat de Darul, ai risipit uscăciunea idolilor cu ploile cuvintelor tale, şi inimile cele înţelenite le-ai făcut roditoare prin Darul Duhului, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei.

După înfricoşata naştere ai rămas Fecioară ca şi mai 'nainte, căci cel ce s'a născut a fost Dumnezeu, cela ce preface toate cu voirea, Marie nenuntită, de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Limba ta fiind ascuţită de Duhul, prin înţelegere, ca condeiul scriitorului, bine scrie în inimile credincioşilor cuvântul Darului, prin dumnezeescul Duh, Părinte prea sfinţite.

Învăţându-te cele dumnezeeşti, ca unul ce intrai în sfintele sfintelor cele înţelegătoare, desăvârşit tăinuit înveţi cu Duhul pre credincioşi strălucirea Treimii, prea sfinţite Părinte.

Slavă:

Cu curgerile dogmelor tale, înnecând dogmele cele turburi ale nedumnezeirii, te-ai arătat ca un rîu, adăpând adunările

celor bine credincioşi, Ierarhe prea cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul, îngroşându-se fără sămânţă în pântecele tău, s'a arătat om desăvârşit, înnoind legile firei, cu cuviinţă dumnezeiască, precum singur ştie, Fecioară prea curată, care ai încăput pre Dumnezeu.

Irmosul:

Marea vieţii văzând-o înăl-„ţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea, mult mi-„lostive.

CONDAC glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Pre Ierarhul lui Hristos Mitrofan, pre luminătorul Bisericii cel luminat, cel ce a propoveduit în mijlocul de Dumnezeu purtătorilor părinţi, pre Cuvântul a fi de o fiinţă cu Tatăl, carele şi scaunul cetăţii împărăteşti întâiu l-a împodobit, şi Dar de proorocie dela Dumnezeu luminat a luat, cu un glas să-l lăudăm.

ICOS.

Grăitorul cel tainic al tainelor lui Dumnezeu, celor negrăite, marele apostol Pavel, gura lui Hristos, departe văzând, pre cel ce erà să fie vrednic de scaunul împărătesei cetăţilor, mai 'nainte a scris, zicând: Arhiereu ca acesta se cădeà să fie nouă, cuvios, fără răutate, drept, neîntinat, osebit de păcătoşi, şi unit prin Duhul cu puterile cereşti cele de sus, carele având îndrăzneală spre intrarea celor sfinte, pururea stă înaintea scaunului Darului, cerând să ne dea nouă mare milă, şi să aflăm Dar spre ajutor în vreme de trebuinţă. Deci pre acesta dupre datorie slăvindu-l, ca pre cel ce luminat a luat Dar dela Dumnezeu, cu un glas să-l lăudăm.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Mitrofane prea fericite de maica, pământul te-ai despărţit,
Acolo te-ai mutat unde este Tatăl tuturor cel slăvit,
Mitrofan întru această lună, în a patra zi,
Din pământul cel roditor aputind, el muri.

Acesta a fost în zilele marelui Constantin întâiul împărat al creştinilor, fiind fiu a lui Dometie, carele Dometie erà frate împăratului Prov, şi a născut doi feciori: pre Prov şi pre Mitrofan. După aceea acest Mitrofan cugetând cu socoteală întreagă, că credinţa idolilor erà rătăcită şi mincinoasă, a venit la credinţa lui Hristos, şi se botezà într'însul şi mergând la Vizantia, locuià cu Tit episcopul aceleiaşi cetăţi, carele erà om sfânt şi purtător de Dumnezeu, carele văzând pre Mitrofan că era împodobit cu fapte bune, îl adause la clirosul bisericii. Deci, după moartea episcopului Tit, luă scaunul Dometie, tatăl sfântului Mitrofan, şi după moartea lui Dometie s'a făcut episcop Prov fiul lui, şi ţiind Biserica zece ani, se mută către Domnul, şi îndată se sui în

scaunul Vizantiei Mitrofan fratele lui Prov şi fiul lui Dometie, pre carele aflându-l marele Constantin episcop în Vizantia, şi luând aminte şi la buna faptă a lui, şi la tocmirea firei sale şi la sfinţenia ce aveà, spun că numai puţin pentru dânsul, decât pentru plăcerea locului cetăţii ce erà cu aer sănătos, şi roditor şi lângă mare, aşezat fiind între două părţi ale lumii: a Europei şi Asiei, a îndrăgit locul, şi a arătat asupra lui atâta poftă şi nevoinţă, şi nu s'a scumpit de cheltuială, şi a zidit marea cetate a Constantinopolei, care biruià pre toate cele făcute de oameni, şi era pre deasupra acelora. Intru carea a aşezat puterea şi împărăţia, mutându-o dela Roma cea veche. Deci strângându-se Sinodul cel dintâiu, ce s'a făcut la Niceea, fericitul acesta Mitrofan n'a fost din pricina slăbiciunii şi a bătrâneţei, căci zăceà în pat, veştejindu-i-se firească putere de îndelungarea vremei, ci a trimis pre cel mai întâiu dintre preoţi, pre Alexandrul bărbat cinstit, pre carele şi moştean scaunului l-a făcut. Căci întorcându-se împăratul cu purtătorii de Dumnezeu părinţi, şi săvârşindu-se Sinodul, atunci a zis dumnezeescului Mitrofan, că i s'a arătat dela Dumnezeu, cum că Alexandru, şi cel ce erà să fie după dânsul Pavel, erau iscusiţi şi plăcuţi lui Dumnezeu la o slujbă ca aceasta. Deci adormind Sfântul, s'a mutat către Dumnezeu. Şi se face pomenirea lui în sfânta biserică cea mare, şi cinstitul său lăcaş, ce este aproape de sfântul marele mucenic Acachie, în cea cu şapte scări, unde se află cinstitele şi sfintele lui moaşte.

Intru această zi, cuvioasa maica noastră Sofia, ceea ce a vieţuit sihăstreşte şi cu cuvioşie.

Stih: Lumea nu ţi-a stătut ţie Sofio împedecare,
A ajunge la desăvârşirea bunătăţilor prin a ta alergare.

Intru această zi, sfântul cuvios mucenic Ioan egumenul mânăstirei Monagriei, în sac băgat şi în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: De şi în sac cuprins, şi în loc adânc eşti ascuns,
Insă cerescul loc pre tine Ioane te are cuprins.

Intru această zi, cuviosul Alonie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Alonie pre lucrătorul sufletelor îndulceşte,
Ca cel ce stog de bunătăţi în aria sufletului său grămădeşte.

Intru această zi, sfintele Maria şi Marta surorile lui Lazăr, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Surorile lui Lazăr, celui din Vitania, către Domnul s'au mutat.

Trebue a crede că şi din moarte a se face slobode au cugetat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuvioşi-„lor tineri, iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum-„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat, a strigà: Bine eşti cu-„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Luminându-te, înţelepte, cu Darul Duhului, prin plecările cele către Dumnezeu, şi cu împărtăşirile, te-ai făcut stea dătătoare de lumină, luminând pre cei ce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Făcându-te tu lăcaş prea sfânt, luminat cu faptele cele bune, ai avut cu sfinţenie pre Treimea cea nezidită, locuitoare întru tine, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Lepădând somnul dela ochii tăi, cu dumnezeeştile privegheri, ai primit strălucire dum-

nezeească, care te-a făcut pre tine înger luminii, stâlp şi întărire credincioşilor, şi adevărat ierarh.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce şade în sânurile Tatălui necuprins, se cuprinde trupeşte în sânurile tale, Preacurată, îmbrăcându-se cu chipul tău, ca să mântuiască pre Adam, făcându-se nou Adam.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Cu smerirea ta ai smerit pre şarpele cel trufaş Fericite, prin curatele tale rugăciuni înălţându-te către Dumnezeu. Pentru aceea te cinstim întru toţi vecii.

Dumnezeu ai cuvântat pre Cuvântul întrupat, şi popoare ai izbăvit din robia înşelăciunii, gonind departe idolească credinţă cea rea, părinte ierarhe Mitrofane, de Dumnezeu cugetătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Şi viaţă având de potriva cuvântului, şi cuvântul fiindu-ţi dupre cuviinţa vieţii, făcându-te plin de zile ale Duhului, te-ai mutat către lăcaşurile cele de sus, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Izbăvindu-ne de blestemul cel dintâi prin naşterea ta, pururea binecuvântată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, glasul lui Gavriil cântăm ţie: Bucură-te pricinuitoarea mântuirii tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

In pământul celor blânzi tu te-ai sălăşluit Arhiereule, făcându-te blând întru nerăutate, şi te-ai unit cu cetele cele de sus, de tot înfrumuseţat cu dumnezeeştile străluciri, cu totul fiind cuprins de lumina bunătăţilor.

Slavă:

Priveşti Mitrofane dumnezeeştile străluciri ale îngerilor, ale patriarhilor, ale mucenicilor, ale apostolilor, rugând cu dânşii pre Iubitorul de oameni, să deà iertare greşelilor şi îndreptare vieţii, nouă celor ce te lăudăm Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca picătura cea cerească s'a pogorît ploaia în pântecele

tău Fecioară, și uscând pâraele înșelăciunii, a plouat prin tine nestricăciune oamenilor, și mântuire tuturor, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, spre „carele nu cutează a căutà ce„tele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oame„nilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oștile ce„rești, pre tine te fericim.

SVETILNA.

Podobie: Lumină neschimbată...

Primind în inima ta lumina cea cu trei lumini, fericite Mitrofane, te-ai arătat mare luminător Bisericii, luminând pre cei ce cu credință se închină unui Dumnezeu în Treime.

A Născătoarei:

Băcaș luminii te-ai arătat, strălucitor de lumină, Născătoare de Dumnezeu, căci din pântecele tău a răsărit în lume lumina cea mai presus de ani, și a luminat pre toți cei ce cu dreaptă credință te laudă, Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNA

ÎN CINCI ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Doroteiu, episcopul Tirului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasului al 8-lea.**

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Arătatu-te-ai tablă dumnezeescului Duh, de Dumnezeu fericite Părinte, având scrise întru cunoștință dumnezeească, dogmele cele dumnezeești, cu a căror descoperire ai luminat, pre cei ce se primejduiau întru necunoștință. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, cere-ne nouă tuturor mare milă.

Cu dumnezeești curgerile sângiurilor, vărpsindu-ți podoaba preoției, Dorotee, cu bucurie ai intrat acum în Biserica cea cerească, ca să te arăți Dumnezeului nostru, celui ce dă cununile nevoinței, rugându-l pre dânsul, ca să deà tuturor mare milă.

Viața ți-a fost întocmai cu a îngerilor, și mucenia la prea strălucită, prin care te-ai învrednicit a dănțuì cu îngerii, întru bucurie, luminând pământul cu

minuni, şi cu învăţături dumnezeeşti, părinte Dorotee. Pentru aceasta prin rugăciunile tale cere, să se deà nouă tuturor mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Blândului tău învăţător Hristos, urmând Ierarhe, nu ai deschis sfinţita ta gură, împrotiva celor ce cumplit te munceau; ci arătat ca un fenix adevărat, întru adânci bătrâneţe răbdând chinurile, înfocat de dumnezeeasca râvnă, întru acestea ţi-ai dat sufletul tău; şi zburând în sus spre Cer, ţi-ai aşezat lăcaşul tău în preajma dumnezeescului scaun celui în chip de foc; o de câtă slavă nemuritoare te-ai învrednicit de trei ori Fericite! Ci cere rugămu-ne, sfinţite mucenice Dorotee, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, iertare de păcale şi mare milă.

Şi acum, a Praznicului

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Minte necurată şi buze mincinoase şi lucrurile întru tot spurcate având, ce voiu face? Cum voiu privì spre Judecătorul? Stăpână Fecioară roagă pre Fiul tău şi Ziditorul şi Domnul, ca întru pocăinţă să primească duhul meu ca un bun şi milostiv.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi...

Junicea cea nespurcată, văzându-şi viţelul spânzurat pre lemn de bună voia lui, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubitul meu Fiu! Ce răsplătire ţi-a dat ţie neamul jidovilor cel nemulţămitor? Vrând să mă facă fără de Fiu, de tine prea iubite.

STIHOAVNA Praznicului.

Sau din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre frumseţea ierarhilor, pre lauda sihastrilor, alăula cea cu bun glas a sfintelor învăţături, pre sfinţitul mucenic Doroteiu, adunându-ne credincioşii, să-l lăudăm, zicând: Bucură-te cela ce te-ai făcut pre sine înfrumuseţat lăcaş al înfeluritei înţelepciuni, prin care scriind sfinţitele vieţuiri ale sfinţilor bărbaţi, ca pre o comoară le-ai lăsat Bisericii. Bucură-te cela ce prin obiceiurile tale cele plăcute lui Dumnezeu, şi prin sfinţitele tale învăţături ai mântuit turma ta din cumplita rea credinţă. Bucură-te cela ce întru bătrâneţe prea adânci ai înfrumuseţat podoaba preoţiei, cu curgerile mucenicescului tău sânge. Ci nu încetà rugând pre milostivul Dumnezeu pentru noi, prea sfinţite.

Şi acum, a Praznicului.

Iară de este în post, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţei; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre Cruce spânzurat, ca o Maică plângând, a strigat: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimi de ocară?

Tropar, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor....

Slavă, Şi acum, a Praznicului,
Sau a Născătoarei:
Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8.

Iară de va fi în post, cântăm Canoanele Octoihului, şi al Sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cinstescu-te pre tine prea fericite Părinte ca pre un Dar al lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul său prin marea Roşie, cân-
„tare de biruinţă, că s'a pro-
„slăvit.

Adusu-te-ai pre sineţi lui Dumnezeu Dar curat, prin viaţă desăvârşită, şi prin cinstită mucenie, prea fericite Dorotee.

Storcându-ţi cugetul ca pre un strugur copt ai pus înaintea credincioşilor pahar de veselie al învăţăturilor, Părinte.

Slavă:

Cu curgerea prea înţeleptei limbei tale, ai încetat graiurile înşelăciunii, şi ai adăpat cugetele credincioşilor, părinte Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Plouă-mi mie Fecioară picătură de umilinţă, rogu-mă, să-mi spele spurcăciunea, ce este întru mine, ca să te slăvesc.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Cu fulgerile prea înţeleptei propoveduirii tale, ai gonit toată noaptea înşelăciunii, Părinte ierarhe.

Cu minuni şi cu sfinţite dogme ai întărit cugetele tuturor credincioşilor, ca un păstor prea sfinţit, înţelepte Ierarhe.

Slavă:

Unsu-te-a Domnul cu ungerea cea sfinţită, şi te-a pus păstor mai mare dumnezeeştei Bisericii lui, înţelepte Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşa luminii, luminează-mi toată inima mea cu lumina cea dumnezeească, gonind întunerecul păcatului.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi şi pre „tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucind totdeauna cu dogme dumnezeeşti, şi chinuindu-te, te-ai adus pre sineţi Dar sfinţit Impăratul celui nemuritor, Dorotee, şi acum locueşti întru cea de sus Mitropolie a celor întâi născuţi, veselindu-te pururea, Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, iară de va fi în post, a Născătoarei.

Nu s'a osebit de firea cea dumnezeească, făcându-se trup în pântecele tău, ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naştere Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere, însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pre carele cu osârdie roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielusaua cea nespurcată Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti, vrând să mântueşti pre om de ocara patimilor?

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina icономiei tale, înţeles-am lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta.

Defăimat-ai viforul nedumnezeirii, cel ce se înalţă, şi cu căldura dumnezeescului Duh ai păzit inimile nevătămate, cuvioase Dorotee.

Inaintea feţei tale fericite Dorotee, s'au sfărâmat munţii cei silnici ai dracilor, şi s'au topit trufiile oamenilor celor vrăjmaşi.

Slavă:

Fiind gonit din cetate în cetate, răbdai chinuindu-te. Pentru aceasta ai dobândit slava cea fericită, şi strălucirea mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă de supărări şi de viforul vieţii cel pierzător de suflet, ca cu credinţă să te fericesc, prea sfântă pruncă, Maică Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei tale, „Hristoase, a strălucit de dimi„neaţă lauda ta în inimile noastre.

Cu înţelepciune uitându-te către dumnezeeştile răsplătiri ai răbdat primejdiile, şi supărările cele mari, Ierarhe Dorotee.

Propoveduind dumnezeeasca Treime întru o unime, ai risipit trufia cea deşartă a nebuniei mulţimii dumnezeilor, părinte Dorotee.

Slavă:

Nevrând să te închini lucrurilor mâinilor celor fărădelege, ai răbdat supărări şi primejdii, şi dureri de bătăi, mucenice Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai răsărit soarelui, celui ce a strălucit mai 'nainte decât luceafărul, prin care cei din întunericul celor cumplite, au văzut lumină Fecioară prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Avut-ai inimă înfierbântată de suflările Duhului, carea risipeà şi topeà gerul vânturilor celor împotrivitoare, părinte Dorotee.

Fiindu-ţi sufletul luminat de dumnezeească cunoştinţă, ai arătat cu scrisori sfinţite vieţuirile sfinţilor, de Dumnezeu însuflate Părinte.

Slavă:

Glasul cuvintelor tale, şi puterea dogmelor celor veselitoare, au străbătut tot pământul, prin dumnezeescul Dar, prea fericite Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă Fecioară pre Dumnezeu, cel ce l-ai născut făcându-se om, ca să mă mântuesc de foc şi de iad.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu învăţături ortodoxe sfinţite Mucenice propoveduind, dar dumnezeesc sfânt pre tine însuţi te-ai adus Făcătorului, întâiu în pustnicie cu cuviinţă vieţuind, a doua cu mucenicia tare pătimind; şi dupre lege ai luat răsplătirea biruinţei dela Hristos Dumnezeu.

ICOS.

Pre povăţuitorul cel de Dum-

nezeu înțelepțit al sihastrilor, și pre Ierarhul cel de Dumnezeu însuflat al Tirului, pre strălucitul biruitor între mucenici, și scriitorul cel ales întru amândouă, toți să-l încununăm cu cântări de laude, pre Doroteiu cel ce îndumnezeit a înmulțit darurile lui Dumnezeu, și pururea le dărueşte nouă celor ce le cerem, răsplătire pre acestea luându-le dela Hristos Dumnezeu.

Intru această lună în 5, zile, pomenirea Sfântului sfințitului mucenic Doroteiu, episcopul Tirului.

Stih: Doroteiu zice: De și sunt bătut,
Dar de patimile Hristosului meu foarte departe sunt.
Lui Doroteiu în a cincea zi,
Trupul de ranele bătăilor i se topi,

Acesta a fost pe vremea lui Lichinic. Iar în zilele lui Dioclițian și Maximian, pentru goana ce era să fie, lăsându-și casa și nemernicind, se duse la Diospoli. Deci dacă muriră aceștia, el s'a dus la Tir și își îndreptă biserica, până în zilele călcătorului de lege Iulian. Deci atuncea iarăși s'a dus la Diospoli, însă nici acolo n'a putut să scape de închinătorii de idoli, pentrucă prinzându-se de către boerii lui Iulian și răbdând multe munci, aflându-se întru adânci bătrânețe, luă cununa mucenici, întru acele chinuri ce pătimeà, dându-și sufletul la Dumnezeu, fiindcă era atuncea de o sută șapte ani. Și a lăsat multe scripturi bisericești și istorii elinești și latinești, căci el era foarte știutor întru amândouă limbile, pentru multa sa nevoință, și iscusirea firei sale.

Intru această zi pomenirea celeia ce cu iubirea de oameni venise asupra noastră înfricoșatei groază și nevoie, în răpirea barbarilor, căci pre dreptate eram să fim robiți de dânșii, și să cădem în ucidere de sabie, însă Domnul cel îndurător și de oameni iubitor, pentru milostivirile milei sale, fără de toată nădejdea ne-a izbăvit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Marchian, Nicandru, Iperehie, Apolon, Leonid, Arie, Gheorghie, Selneniad, Irineu și Pamvon.

Stih: Nevoitorilor zece, carii prin foame și prin sete s'au topit,
Nesfârșite desfătări Dumnezeu le-a dăruit.

Aceștia pentru Hristos, și pentru credința cea întru dânsul, chinuiți fiind de ighemonul Eghipetului cu flămânzirea, cu setea și cu frigul, lupta muceniei au săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Hristofor cel din Roma, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Zicea Hristofor: Nu în zadar tăerea voi răbdà.
Știu că Hristos cu multe cununi mă va încununà.

Intru această zi, sfântul mucenic Conon cel din Roma, în Mare aruncat s'a săvârșit.

Stih: Afundându-se Conon în Mare, liman a nimerit,
Foarte bine de mâinile Domnului fiind povățuit.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Marcu cel ce în Hio s'a nevoit la anul o mie opt sute unul.

Stih: Și mare laudă Hio pre tine Marcu te are,
Carele prin sângele muceniei ai câștigat strălucită încununare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne și ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au prefăcut, strigând: „Bine ești „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci.

Arătatu-te-ai stea mult luminoasă, părinte Dorotee, cu strălucirile nevoințelor tale lumi-

nând sufletele, celor ce cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Umblând pre căile cele drepte, te-ai abătut dela prăpastiile înşelătorului, şi ai îndreptat către căile vieţii, pre cei ce strigau: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cu ploile sângiurilor tale ai stins cuptorul înşelăciunii pururea pomenite, şi către apa vieţii te-ai sălăşluit, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

De legăturile păcatului scapă ticălosul meu suflet, Născătoare de Dumnezeu şi spre dragostea lui Dumnezeu arată-l desăvârşit, ca cu credinţă să te slăvesc, Născătoare de Dumnezeu în veci.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Pre şarpele, carele se trufeşte întru răutate, l-ai smerit Părinte, smerindute întru Domnul, şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Intru prea adânci bătrâneţe te-a sălăşluit Ziditorul, ca să te odihneşti la locurile cele neîmbătrânite, prea sfinţite Părinte, podoaba mucenicilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Având viaţă întocmai cu a îngerilor, dimpreună cu îngerii stai acum înaintea scaunului Stăpânului, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea frumoasă te-ai arătat Fecioară, purtând în pântece pre Cuvântul cel prea frumos, căruia cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu, în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei...

Ca un Ierarh prea ales, şi împlinitor dumnezeeştilor porunci, ai îndreptat turma lui Hristos către Dumnezeeştile limanuri, păzindu-o pre dânsa nevătămată de vifore protivnice, Părinte înţelepte.

Ca un sfinţit lucrător de cele sfinte, ca un mucenic viteaz, ca un făcător de minuni minunat,

ca un dumnezeesc scriitor de cuvinte, ca un stâlp al credinței nemișcat, ai dobândit slava cea veșnică, Părinte Dorotee.

Cel ce dă daruri celor lipsiți ca un Dumnezeu cu bunătate bogată, te-a dăruit pre tine Bisericii ca un Dar dumnezeesc, spre arătată mântuirea credincioșilor, Părinte Dorotee.

Slavă:

Pomenirea ta cea de Dumnezeu luminată, a răsărit în lume, luminând pre credincioși cu razele darurilor, pre care mărind-o noi, arată-ne părtaşi strălucirii celei Dumnezeești, care este întru tine Părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce porți în mâini pre Hristos, carele toate le poartă cu voia sa cea dumnezeească, roagă-l pre dânsul Preacurată totdeauna, ca să îndrepteze ridicările mâinilor noastre, ca tămâia înaintea lui, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc și prin rug, spre mân„tuirea noastră a credincioşilor, „cu cântări neîncetat o slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Dar lui Dumnezeu bine primit te-ai adus Domnului tău, pre carele roagă-l neîncetat, ca să ierte păcatele noastre celor ce săvârşim pomenirea ta, Dorotee, prea înțelepte ierarhe, și arată-ne, părtași strălucirii tale, a fi împreună cu tine, și cu toți credincioșii robii lui Hristos.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 6 ZILE.

Aniversarea P.F. Patriarh Justinian Întronizarea ca Patriarh 6 Iunie 1948 – 1972 24 ani

Prea cuviosul părintele nostru Visarion făcătorul de minuni, şi prea cuviosul Ilarion cel nou, egumenul Mânăstirii Dalmației.

VEZI: La tipic se prăznuesc amândoi sfinții, cu slujbe deosebite. Iară în izvodul cel îndreptat de prea sfințitul episcop al Argeșului, numai sfântul Ilarion, are slujbă.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn...

Viață neîntinată, răbdare și blândețe, și dragoste curată, și înfrânare fără măsură, stare de toată noaptea, umilință dumnezeească, credință, nădejde adevărată cu milostivire agonisind, fericite părinte Ilarioane, ai viețuit ca un înger pre pământ cu trupul, rugătorule pentru sufletele noastre.

Inger pământesc, şi om ceresc ai fost Cuvioase, izvor de umilinţă, pârîu de milostivire, noian de minuni, chezaş al păcătoşilor, maslin al lui Dumnezeu cu adevărat prea roditor, carele cu untuldelemn al ostenelelor tale, netezeşti feţele celor ce cu credinţă te laudă pre tine, fericite Ilarioane.

De dumnezeeşti în uflări luminându-ţi-se cugetul, s'a făcut mai pre sus de patimile trupeşti, care purtà chipuri neamestecate cu cele de jos, şi însemnà în sineşi frumuseţea cea dumnezeească, cunoscându-se cu totul prea luminos cu lucrarea Duhului, Ilarioane părintele nostru, podoaba sihastrilor.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului, te rog, ca pre una ce eşti mult lăudată, curăţeşte-mi mintea mea cea cu totul întinată de toate păcatele, şi mă fă veselă sălăşluire Treimii celei prea îndumnezeite, ca mântuindu-mă, să slăvesc puterea ta şi mila cea nemăsurată, eu sluga ta cea netrebnică.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine iubitorule de oameni, ceea ce te-a născut, înălţându-te pre Cruce, strigând, ziceà: Acestea ţi-au răsplătit ţie Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe? Ci mă rog, nu mă lăsà pre mine singură în lume, ci grăbeşte, de înviază, ca să scoli dimpreună pre strămoşi.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

De va fi în post a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, şi al Sfântului, pe 4.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israiliteanul, „striga: Mântuitorului şi Dum-„nezeului nostru să-i cântăm.

Ca unul ce din posomorîrea celor materialnice ai alergat la lumina cea fără materie şi înţelegătoare, prin rugăciunile tale cele către Domnul, luminează-mă pre mine, cuvioase Ilarioane.

Din pruncie sugând bunătatea, prin ostenelele înfrânării, şi

prin sudori sihăstrești, ai ajuns la treaptă bărbătească, și la măsură de vârstă duhovnicească a lui Hristos.

Slavă:

Trecând noianul patimilor, și scăpând de întreitele valuri ale dracilor, ai sosit neudat la limanul nepătimirii, Părinte cuvioase.

Și acum, a Născătoarei.

Ca una ce singură ești mai aleasă decât toată zidirea, în vremile cele de pre urmă fără de tată ai născut Dumnezeu și om, pre cuvântul, pre cela ce din Tatăl este fără de mumă, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Cu jeratecul sihăstriei ai ars mărăcinii patimilor, și ai încălzit cugetele credincioșilor, mărite.

Cu înfrânarea ca cu o armă într'armându-te și cu rugăciunea ca cu o platoșă, ai biruit cetele vrăjmașilor celor nevăzuți, Cuvioase.

Slavă:

Cu dragostea fecioriei îndestulându-te, ai isprăvit și bunătățile cele către Stăpânul, cuvioase Ilarioane.

Și acum, a Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor prin rugăciunile tale Preacurată, gonind toate năpădirile primejdiilor celor cumplite.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce a„leargă la tine Doamne, tu ești „lumina celor întunecați, și pre „tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: De grab ne întâmpină:

Făcându-te cu adevărat prea ales lucrător de cele sfinte ale lui Hristos, prea sfințite, lui Dumnezeu ți-ai dat viața la prea fericite. Pentru aceasta după multe sudori și osteneli, bucurându-te te-ai mutat la locașurile cele fără materie. Și acum ne izvorăști nouă râuri de tămăduiri.

Slavă, Și acum, al Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Innoit-ai Preacurată cu dumnezeească naștere ta ființa cea muritoare și stricată prin patimile pământenilor; și ai ridicat pre toți din moarte la viața nestricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim, Fecioară prea slăvită, precum mai 'nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Înălțându-te pre Cruce, pre

cei ce odinioară erau căzuți i-ai înălțat, iară pre mine prin înălțarea ta m'ai întristat, o lumina ochilor mei! Primește Fiule patima pentru noi de voia ta; sufere Crucea, și cuele, și buretele și sulița! Prin care ne-ai dat nouă Darul nepătimirii.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am pro„slăvit Dumnezeirea ta.

Fiind sădit pe lângă apele înfrânării, te-ai arătat viță prea odrăslitoare, care odrăslești strugurii bunei credințe, fericite Părinte.

Făcându-te cu totul dumnezeesc și purtător de Duh, cu totul te-ai cunoscut lui Dumnezeu, Ilarioane prea fericite. Pentru aceasta împreună cu îngerii dănțuești pururea.

Slavă:

Pe piatra credinței ai întărit pașii inimii tale, și ai rămas nemișcat, nespăimântându-te de năpădirile dracilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o mai aleasă de cât Heruvimii și de cât Serafimii, te lăudăm pre tine Preacurată, căci ai ținut în brațele tale cu trup pre Dumnezeul nostru, de carele se cutremură toate.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ție Doamne: Mântuește-ne pre noi; că tu ești Dumne„zeul nostru, afară de tine pre , altul nu știm.

Păzit-ai ochiul inimii nevinovat, și ne adormit întru dumnezeeștile porunci, pururea pomenite Cuvioase.

Prin faptă sihăstrească ai alergat la muntele bunătăților, spre suirea privirii, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Risipindu-ți milostenia la săraci, din inimă Ilarioane, ai primit bogăție cerească, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei.

Domnul legii te-a arătat pre tine Născătoare de Dumnezeu, sicriu Cuvântului, întru carele nelâlcuit s'a sălășluit.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Pre Goliat cel înțelegător cel ce se înălță întru răutate, l-ai împrăștiat prin credință, cu împleticirea ta cea fără de armă, și smulgând armele înfrângerii lui, l-ai tăiat,

ca pre unul ce fără de măsură se lăudà.

Râvnit-ai întru bunătate pre marele Ilarion, şi duhovniceşte urmând urmelor lui, te-ai arătat începător înfrânării, şi pildă turmei, Cuvioase.

Slavă:

Prin sudorile sihăstriei, de tot ai stins jeratecul săgeţilor vrăjmaşului, şi aprinzând focul credinţei, ai ars trufiile necredinţei eresurilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat ai zămislit în pântecele tău pre dumnezeescul Cuvânt, şi l-ai născut pre dânsul mai pre sus de fire, Preacurată, pre carele prin rugăciunile tale îmblânzeşte-l, pentru cei ce te laudă pre tine, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor, rogu-mă; „căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul 1

Podobie: Mormântul tău...

Cu focul împărtăşindu-te, nici cum nu te-ai ars Ilarioane înţelepte, nevoitorule cel cu minte vilează, că rouă de la Dumnezeu ai câştigat, carea te-a răcorit. Pentru aceasta ai suferit lupte mai pre sus de fire, bucurându-te cu cuvioşii, de Dumnezeu înţeleptite, cu carii pomeneşte-ne pre noi.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ilarion cel nou, egumenul mânăstirii Dalmatiei.

Stih: Ilarioane tu cu sufletul blând fiind,
Ai fost şi cu trupul şi cu inima prea blând,
Sufletul cel curat al lui Ilarion în a şasea zi,
În cerescul lăcaş se sălăşlui.

Fericitul acesta Ilarion erà pre vremea împăratului Nichifor Patriciul, şi a a lui Stavrachie, şi a lui Mihail Rangavea, şi a lui Leon Armeanul iconomahul, şi a lui Mihail Travlul, şi a lui Teofil iconomahul, la anii opt sute doi, trăgându-se cu neamul din Capadochia, care se zicea şi Caramania, având tată cu numele Petru, iară maică Teodosia. Deci tatăl său erà cunoscut împăratului, fiindcă el da pâine la masa împărătească. Deci după ce s'a născut Cuviosul şi s'a înţărcat de către dânşii, s'a dat la şcoală ca să înveţe cu osârdie sfintele Scripturi. Iar când s'a făcut de douăzeci de ani, evanghelicește a lăsat pre tată, pre maică, casa, bogăţia şi pre toată lumea, şi s'a făcut monah în mânăstirea ce se numeà a Xirochipiului, ce se află în Constantinopol, apoi s'a dus de acolo, şi a mers în mânăstirea ce se numeà a lui Dalmat, şi acolo a luat marea şi îngereasca shimă, adică s'a făcut schimnic. Deci, având pururea pomenitul ascultare, smerenie şi liniște, a slujit în grădina mânăstirii zece ani, apoi după ce şi-a curăţit sufletul de toată patima, şi l-a strălucit cu bunătăţile ca soarele, atunci prin Darul cel dumnezeesc s'a făcut făcător de minuni, căci a izgonit dintr'un tânăr un duh necurat ce îl bântuià; pentru aceasta şi

Intru această zi în anul 1948 a fost înscăunarea P.F. P. Patriarh Iustinian.

egumenul mânăstirii l-a făcut pre el preot şi fără a voi el. Iară după ce s'a săvârşit egumenul acela după trecerea a câţiva ani, s'a dus Sfântul din mânăstire şi a trecut la locul cel numit Opsichiul, şi de acolo s'a dus în mânăstirea Cataronilor. Deci de aceasta înştiinţându-se monahii mânăstirei sale, au vestit de aceasta sfântului Nichifor ce eră atunci patriarh, iară patriarhul iarăşi a vestit împăratului Nichifor Patrichie, îndemnându l ca să trimită şi să aducă înapoi pre cuviosul. Pentru aceasta ascultând cuviosul de îndemnările împăratului şi ale patriarhului, s'a întors înapoi, şi s'a făcut egumen şi arhimandrit, după cum eră acolo aşa obiceiul a se face, hotărându-se de sinod. Deci a petrecut cuviosul opt ani, păstorind turma lui Hristos. Iară când s'a făcut împărat Leon Armeanul la anii opt sute treisprezece, şi a lepădat închinăciunea sfintelor icoane, atunci şi cuviosul acesta Ilarion s'a dus la împăratul, şi silindu-se de către acela cu oarecari momeli şi îngroziri, ca să nu se închine sfintelor icoane, însă Sfântul l-a mustrat pre el, şi fără de Dumnezeu şi nou Iulian paravat l-a numit pre el.

Pentru aceasta din cuvintele acestea s'a mâniat împăratul, şi după ce atunci fiind de faţă l-a îngrozit pre el, cum că are să-i deă munci multe şi nesuferite, l-a băgat în temniţă. Deci după oarecare vreme iarăşi a adus pre Sfântul înaintea sa, şi i-a zis aceleaşi cuvinte, ce-i zisese şi întâi. Apoi l-a dat pre el patriarhului celui de un cuget cu el, adică lui Teodot Melssino, carele şi Casiter se numeă, pentru ca să-l înduplece pre el, şi fiindcă nu a ascultat Cuviosul, pentru aceasta l-a închis într'o temniţă întunecoasă, şi multe zile acolo l-a ticăloşit. Căci a poruncit ca să nu-i deă nici pâine, nici apă, nici alt ceva spre hrană. Deci de aceasta înştiinţându-se monahii şi ucenicii lui, au mers la împăratul, zicând: Dă-ne pre păstorul nostru, o împărate, şi după puţin îl vom plecă să săvârşască voia ta. Iară împăratul, înşelându-se de îndemnarea aceasta, le-a dat lor degrab pre Sfântul. Deci Sfântul petreceă în monastirea sa, luând puţină întărire din slăbirea şi ticăloşia cea mai din'nainte, scăpându-se de foametea ce pătimise în temniţă. Pentru aceasta împăratul văzând că monahii nu au gând să-şi plinească făgăduinţa lor, ci numai l-au batjocorit, pre monahi adică i-a pedepsit, iară pre Sfântul l-a băgat iarăşi în temniţă. După aceea l-a trimis la mânăstirea ce se numeşte a lui Foneu, care se află la marginea cetăţii, şi acolo l-a închis în temniţă şase luni spre a se ticăloşi mai mult, pentrucă egumenul mânăstirii aceleia, eră om aspru, sălbatec şi nemilos.

După aceea împăratul iarăşi a adus în palat pre Sfântul, şi cu îmbunări cercă ca să-l înşale şi fiindcă nu a ascultat, a poruncit să-l închiză pre Cuviosul în mânăstirea ce se numeă a lui Cuclovie. Apoi după ce a trecut doi ani şi şase luni, a scos pre Sfântul de acolo, şi l-a închis în temniţa ce se numeă a Numerilor. După aceea l-a bătut cumplit, şi de acolo l-a izgonit la cetatea ce se numeşte Protilion. Iară după ce Leon Armeanul s'a omorât cu sabia, în însuşi biserica aceea în carea întâiaşi dată a ocărît şi a aruncat la pământ icoana lui Hristos; după ce, zic, Leon rău şi-a lepădat sufletul său, şi a împărăţit Mihail Travlul la anii opt sute douăzeci, atunci şi Sfântul acesta s'a slobozit din temniţă şi s'a găzduit de către oare carea femeie creştină, în singură casa ei, carea i-a slujit şapte ani. Deci împărăţind fiul lui Travlu, adică Teofil luptătorul de icoane la anii opt sute douăzeci şi nouă, a adunat înrăutăţitul pre toţi cei ce se făcuseră mai 'nainte mărturisitori pentru sfintele icoane, şi i-a zăvorît în temniţă. Atunci dar şi fericitul acesta Ilarion s'a cercetat, de voeşte a se supune împărăteştei porunci. Iară fiindcă Sfântul a mustrat pre Teofil, ca pre un fără de Dumnezeu şi un înşelător, pentru aceasta a priimit o sută şaptesprece toege pre spate, şi după aceea s'a izgonit la ostrovul Afusia, carele este aproape de ostrovul Alona, ce se află sub arhiepiscopul Priconisului. Deci acolo Sfântul săpând într'o piatră şi-a făcut o chiliuţă mică şi îngustă, şi prin rugăciunea sa a scos şi apă, pentru aceasta a petrecut acolo opt ani. Iară după ce s'a săvârşit Teofil, Teo-

dora soţia lui a adunat în Constantinopol pre toţi mărturisitorii şi cuvioşii părinţi, ce se aflau în izgoniri, şi după ce a întărit şi a aşezat ortodoxia, prin înnălţarea şi închinarea sfintelor icoane, atuncea şi cuviosului acestuia Ilarion, dându-i-se voie slobodă din izgonire, şi-a luat iarăşi mânăstirea, sa, strălucind o cu minunile. Deci trei ani mai trăind după aceasta, şi cu plăcere de Dumnezeu îndreptând pre ucenicii săi, s'a mutat către Domnul, fiind de şaptezeci de ani.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Atal făcătorul de minuni.

Stih: Nu este lucru strein, dacă Atal făcea minuni încă vieţuind,
Căci în urmă singură ţărâna lui minuni este făcând.

Acest prea cuvios Atal lepădându-se de lume, şi făcându-se călugăr, a arătat toată nevoinţa, petrecând cu post şi cu priveghiere, şi cu toată altă patima rea. Că a doua zi şi a treia zi, de multe ori şi a cincea zi gustă mâncare şi nici odinioară n'a dormit culcat, sau într'alt chip cu deadinsul, ci şezând, şi stând, mângâia firea. Pentru acestea dară a luat multă folosinţă de la Dumnezeu, şi s'a îmbogăţit cu izvoare de multe minuni, căci nu arătă numai spre sufletele cele cuvântătoare milă, ci şi spre cele necuvântătoare şi neînsufleţite şi nesimţitoare. Şi cerând dela cei ce erau lângă dânsul iertăciune, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintelor celor cinci fecioare cu soţiile lor.

Stih: Pre înţeleptele cinci fecioare a zis dumnezeescule Cuvinte,
Aceste cinci tinerele arătându-ţi-se mai 'nainte.

Intru această zi, sfântul mucenic Ghelasie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Râzi râsul cel fericit Fericite,
Tăindu-ţi-se capul, o Ghelasie cugetătorule drepte.

Intru această zi, cuviosul Anuv purtătorul de semne, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Dar făcător de semne Anuv şi după moarte,
Vieţuitorilor ca şi când ar fi viu până acum le scoate.

Intru această zi, cuviosul Fotas cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Fotas cel mare luminile bunătăţilor,
Il vestesc, că şi mort le străluceşte tuturor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeia în Vavilon oare-„când, cu credinţa Treimii, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţi-„lor noştri bine eşti cuvântat.

Hrănit-ai Părinte turma ta, la verdeaţa împărăţiei celei de sus, şi cu toiagul dogmelor gonind fiarele eresurilor, cântai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Întinzându-ţi lumina minunilor, risipeşti negura bolnavilor, şi le dai razele virtuţii, şi ziua bunei sănătăţi, carii strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Fiind îmbrăcat cu podoabă vrednică a chemătorului, ai intrat la ospăţul Mirelui cel de sus, al Impăratului Hristos; pentru aceea te-ai şi pus la masă, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire şi de cuvânt ai purtat în pântece pre

Stăpânul tuturor, şi ai hrănit din ţiţele tale, pe cel ce la vreme bună găteşte masă tuturor; pre carele roagă-l neîncetat pentru noi, prea curată Fecioară.

Peasna 8-a Irmos:

De şapte ori muncitorii..

Cu curgerile lacrimilor ai înnecat săltările patimilor, şi cugetele cele neînfrânate, şi te-ai făcut noian îndelungei răbdări, Cuvioase, ducând către liniştit liman, pre cei ce strigă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Având învăţăturile tale cele din sihăstrie ca un tare diamant, Ilarioane cuvioase, ne ascuţim inimile, şi biruim taberile patimilor, ca pre nişte neamuri streine, şi cu credinţă strigăm: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dat-ai bună păţimirea trupului la trudirile supunerii prin înfrânare, Cuvioase. Umplut-ai lucrarea cea sufletească de Duhul, şi ai ajuns către cărările nepătimirii, strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi cei ce pătimim întru răutate cu cumplite păcate, şi cu supărări şi cu nevoi, scăpăm sub acoperemântul sfintelor tale aripi Stăpână; căci având-te pre tine părtinitoare, strigăm: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul Haldeilor l-a ars nebu-„neşte, cinstitorilor de Dumne-„zeu. Iară văzându-i pre aceştia „cu putere mai bună mântuiţi, „făcătorului şi mântuitorului a „strigat: Tineri bine îl cuvân-„taţi, preoţi lăudaţi-l, popoare „prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9-a Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Arătatu-te-a Hristos pre tine Fericite, izvor minunilor, care curăţeşte spurcăciunea sufletelor cea cu dureri, şi durerile trupurilor prea lesne le înnecă, mărite. Pentru aceasta toţi te numim pre tine şi rîu de curăţenii sufleteşti, prea fericite.

Duhovniceşte ai odrăslit ca finicul în casa Domnului, pururea pomenite, rodind ostenelele înfrânării ca o dulceaţă, cu care prin cuvântare ai îndulcit inimile turmei tale Părinte.

Pentru aceasta prin rugăciunile tale, învredniceşte-o pre dânsa şi cununilor slavei celei cereşti.

Slavă:

Sihăstreşte ai săvârşit călătoria, şi credinţa o ai păzit, cugetătorule de Dumnezeu, şi ţi s'a împletit ţie acum cunună îndoită cu adevărat, care o vei luà dupre lege dela Dumnezeu, la cercetarea faptelor, şi la moştenirea cea de sus te vei desfătà, împreună cu cetele îngerilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem armă întru primejdii, şi la supărări, liman şi zid întru scârbe, şi pavăză înţelegătoare întru războaie, şi mare îmblânzire la năpădirile cele cumplite ale greşelilor. Pentru aceasta dupre datorie ca pre o Născătoare de Dumnezeu te cinstim, şi slăvim naşterea ta.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pămân„tului s'au minunat, că Dum„nezeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât Cerurile. „Pentru aceea pre tine Născă„toare de Dumnezeu, începă„toriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 7 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Teodot al Anghirei.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasului 1-iu.**

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..,

Cu inimă veselă, şi cu gând întărit, cu adevărat de voia ta ai mers Mucenice către chinuri, neîngrozindu-te de durerile muncilor nici de moartea cea silnică. Pentru aceasta chinuindu-te dupre lege, luminat te-ai încununat Teodote.

Cu sfâşierile trupului tău Fericite, desăvârşit ai rănit pre vrăjmaşi, şi ai pătruns inimile lor cu înfruntări; iară cu pâraele sângiurilor tale celor vărsate, de tot ai uscat revărsările nedumnezeirii, prea fericite.

Ărzându-te cu făclii, şi sfărâmându-ţi-se spinarea de bătăi, Mucenice, tare ai răbdat, strigând: Nici cum nimica nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos, nici moartea, nici viaţa nici tot felul de altă muncă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului Sau a Născătoarei. Însăşi Podobia.

Ceea ce eşti bucuria cetelor

cereşti, şi pre pământ oamenilor tare folositoare, Prea curată Fecioară, mântueşte-ne pre noi, cei ce scăpăm la tine; că întru tine nădăjdile după Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ne-am pus.

A Crucii, a Născătoarei:
Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, văzând-o Fecioara, tânguindu-se, strigà către tine: Fiul meu prea dulce cum pătimeşti fără dreptate? Şi cum spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat tot pământul pe ape? Mă rog nu mă lăsà pre mine Maica şi slujnica ta singură, dătătorule de bine mult milostive.

Tropar, glasul al 4-lea.
Şi părtaş obiceiurilor...
Caută la sfârşitul cărţii.
Slavă, Şi acum, al Praznicului.
Sau al Născătoarei...

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului şi al Sfântului pe 4.
Al cărula acrostih la Greci este acesta:
Al lui Dumnezeu dare dupre cuviinţă eşti Fericite.

Facerea lui Iosif.
Peasna I, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biru„inţă să-i cântăm.

Soarele cel înţelegător, avându-te pre tine la înălţimea Bisericii sale, stea luminată de Dumnezeu, tot pământul l-a luminat, cu strălucirile chinurilor tale Fericite.

Din vârsta tinereţelor fiind dat lui Dumnezeu Teodote, arătat ţi-ai luminat sufletul cu bunătăţi date de Dumnezeu, şi ai împodobit lumea cu cinstitele tale chinuri.

Slavă:

Vestitul mucenic văzând mrejile înşelăciunii întinse pre pământ, umblà pretutindenea, întărind prin Dar şi cu învăţături sufletele credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Din prisosul milostivirii plecând cerurile, s'a pogorît Fiul lui Dumnezeu, şi s'a întrupat din tine Preacurată, ca să mântuiască pre oameni de înşelăciunea şarpelui.

Peasna 3, Irmos:
Nu este Sfânt...

Cu ochii cugetului plecându-te cu totul către Dumnezeu, Mucenice pururea pomeneai, nu simţeai de bătăile trupului, fiind încunjurat de toate părţile cu munci.

Fiind întărit pre piatra cea întărită a credinței lui Hristos, nici cum nu te-ai mișcat de năpădirile durerilor, nici de amăgirile celor fărădelege, mărite mucenice Teodote.

Slavă:

Tiranul cel gonaciu zdrobià trupul tău Mucenice cu chinurile cele multe, dar nu a putut nici cum să-ți slăbească tăria sufletului tău, fiind întărită de dragostea Mântuitorului, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata grăitorilor de Dumnezeu prooroci, văzând de departe adâncimea tainei tale, Mireasă a lui Dumnezeu, cu multe feluri de glasuri te propovedueşte pre tine Maica lui Dumnezeu, prea curată.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„ciosilor tăi Bunele, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Arătatu-te-ai cu adevărat stea mult luminoasă, luminând zidirea cu luminile minunilor și ale sfințitelor chinuri, fericite Teodote. Pentru aceasta astăzi prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos cu umilința inimii.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu te știm toți pre tine, ceea ce te-ai arătat Fecioară cu adevărat și după naștere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am câștigat întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, striga: Fiul meu, cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înțeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate?

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea „Dumnezeu și Domnul cin„stita Biserică cu Dumne„zeească cuviință cântă stri„gând, din cuget curat, întru „Domnul prăznuind.

Cu înțelepciunea cuvintelor și cu darul lucrurilor tale, arătat ai rușinat pre părtinitorul întu-

nerecului, și nevoindu-te, prea lăudate, ai ridicat semne de biruință împrotiva lui, Teodote.

Cu focul chinuirilor tale, arătat ai ars înșelăciunea mulțimii dumnezeilor, și aprinzându-te ca o făclie de taină, în sfântul Duh, ai luminat lumea cea de sub soare, Mucenice.

Slavă:

Strujidu-ți-se coastele, și fiind înconjurat cu adevărat pretutindenea cu dureri cumplite, cu bună tărie ți-ai arătat cugetul nestrămutat prin credință, mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Păzindu-te Ziditorul Fecioară nestricată după naștere, ca și mai înainte de naștere, s'a sălășluit în pântecele tău; și ca un milostiv a înnoit pre cei stricați de înșelăciune.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog lumineaz„ă-le, ca să te vază Cuvinte al „lui Dumnezeu, pre tine ade„văratul Dumnezeu, pre cela „ce chemi din negura greșelilor.

Prin răbdarea ta Mucenice înțelepte, arătat ai suferit năvălirile călcătorilor de lege, și durerile muncilor, și arderile, îngrădit fiind cu dumnezeeasca întrarmare.

Propovăduind cuvântul ortodoxiei, te-ai apucat de călătoriile cele îndelungate, Mucenice cugetătorule de Dumnezeu, și ai întors către lumină pre cei rătăciți, lăsând întunerecul deșertăciunii.

Slavă:

Spânzurându-te pre lemn ca un miel, ai suferit șuvițările unghiilor de fier, ca și cum ai fi fost fără de trup, dezbrăcându-te de grăsimea omorârii, prea fericite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai prea curată Fecioară pre Cuvântul Tatălui cel adevărat, întrupându-se din cinstite sângiurile tale, în două firi desăvârșit, și într'un Ipostas, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6 Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Cu cuvintele tale cele sfințite, ai îndemnat pre femei cinstite către nevoințe, Mucenice, și surpând pe vrăjmașul cu lupte bărbătești, și-a împletit cununile nestricăciunii.

Ingrădindu-ți sufletul cu pu-

terea Duhului, ai surpat duhurile vicleniriı, prin răbdarea chinurilor, şi ai priimit dela Dumnezeu diadema biruinţei, vrednicule de laudă.

Slavă:

Cu pâraele sângiurilor tale ai stins focul idolilor, Mucenice al lui Hristos, şi cu roua ostenelilor tale, ai răcorit sufletele credincioşilor, izbăvindu-le din văpaia înşelăciunii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce este cu adevărat mai pre sus de toată zidirea cea nevăzută şi cea văzută, a intrat în pântecele tău cu adevărat, şi s'a făcut trup, din nou zidind pre oameni, ceea ce eşti pururea Fecioară.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o în„nălţându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viaţa mea mult „miloslive.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Arătatu-te-ai stea luminoasă, în lume, carea ai veslit pre Soarele Hristos prin strălucirile tale, purtătorule de chinuri sfinţite mucenice Teodote. Pentru aceasta roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Teodot, episcopul Anghirei.

Stih: Mâna, (pre carea mâna lui Dumnezeu usuci-o) cu sabia a lovit.
Şi pre Teodot dat lui Dumnezeu l-a uneltit.

Acesta erà din Anghira Galatei, şi a fost clevetit către ighemonul Teotechi, cum că a scos trupurile sfintelor fecioare cele aruncate în iazer, şi le-a îngropat, pentru care pricină, zic, s'a adus către dânsul; şi fiindcă a zis cu îndrăzneală, cum că deşi este prost şi smerit, însă pentru credinţa şi mărturisirea lui Hristos, este mai presus şi mai puternic decât împăraţii lumii. Pentru aceasta dar l-a bătut cumplit apoi l-a spânzurat sus pe un lemn, şi la strujit pre coaste; şi în sfârşit i-a tăiat capul şi aşà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Zinaidei făcătoarei de minuni, şi a sfintelor femei Esia şi Sosana, uceniţele lui Pangratie episcopul Tavromeniei, şi se săvârşeşte pomenirea lor în sfânta lor mărturisire, întru ale lui Vasilisc.

Stih: Intrat-au amândouă tinerele fecioare.
Ca în cămară de fecioare în înflăcărata focului învăpăeare.

Intru această zi sfântul mucenic Licarion prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Fără de glas Licarion spre sabie a alergat.

Inaintea celui ce, ca unui miel capul i-a tăiat.

Acesta erà din Eghipet, din cetatea Ermù, şi pentru credinţa în Hristos, fiind adus la cercetare înaintea ighemonului, l-a silit ca să se lepede de Hristos, şi neplecându-se, fu pus la o închisoare întunecoasă şi cu rău miros. Iarà după câteva zile fiind scos, a fost bătut cu toege de fier, şi pironit pre Cruce şi în părţi zdrumicat. De acolo iarăşi fiind scos a fost strujit şi bătut şi ars pre coaste, şi pre piept cu toege de fier înfocate, apoi a fost aruncat într'un cuptor ars cu foc, întru carele petrecând trei zile a eşit nevătămat. După aceasta a fost silit să beà ierburi otrăvitoare, care după ce

le-a băut rămâind nelucrătoare, a tras la credința lui Hristos pre cel ce l-a adăpat pre el cu acestea, căruia i s'a tăeat și capul. Iară sfântului i s'a scos vinele și a fost băgat într'o căldare clocotită și i s'a jupuit pielea capului. Și așa și-a primit moartea prin sabie.

Intru această zi, sfinții mucenici Tarasie și Ioan de sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Ioan împreună cu Tarasie l-a tăiat.

Cari de tăetoarea sabie nu s'au turburat.

Intru această zi, prea cuviosul Ștefan cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lucrătoare mâna bunătăților ție să împletească,

Cunună potrivită cu numirea care Ștefan poartă.

Intru această zi, prea cuviosul Antim, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Având Antim înflorirea de viață înbunătățită,

Mai înainte de sfârșit roadă de bunătăți arată.

Intru această zi, sfânta Sevastiani, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Sevastianiei, precum cele întâiu ale viețuirii,

Cinstite sunt tuturor, și celelalte ale viețuirii.

Intru această zi, sfânta mucenită Potamiani în cazan cu smoală s'a săvârșit,

Stih: Nici o laudă pre Potamiani o va îndestula,

Măcar deși curgerii râului s'ar asemănă.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioșilor tineri; iară pre Haldei ar-„zându-i porunca lui Dumne-„zeu, pre muncitorul l-a plecat „a strigà: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.

Cu focul ostenelelor tale de Dumnezeu fericite, ai stins focul idolilor, iară cu pâraele sângiurilor, ai înnecat pre vrăjmașii cei fără de trup, Teodote strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca o tămâe cu bun miros te-ai adus puitorului tău de nevoință, înțelepte, prin Darul cel Dumnezeesc surpând înșelăciunea cea cu miros rău, pentru aceea cânți cu bucurie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Datu-te-ai povară sfântă la Fronton, purtătorule de Dumnezeu, păzind cuvintele tale, spre ridicare de biserică sfântă spre curăția tuturor bine credincioșilor, și spre câștigarea sufletelor, mucenice Teodote.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Maică Fecioară pre Cuvântul purtător de un Ipostas, arătat având două voiri, și două osebiri ale lui firești. Căci cel ce s'a întrupat pentru noi, este Dumnezeu și om.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Arătatu-te-ai stîlp nemișcat, turn neclătit, zid nesurpat, temeiul credinței, dare dumnezeească, ajutor bunei credințe, surpător înșelăciunii purtătorule de chinuri.

Cu ocârmuirea dumnezeescului Dar, înţelepte, ai trecut noeanul cel mare al chinurilor, şi cu veselie ai ajuns la limanurile cele line, ale împărăţiei celei de sus, mărite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Umbletele şi cărările tale mucenice s'au îndreptat către Hristos Dumnezeul tuturor şi Domnul. Intru ale căruia mâini ţi-ai dat sufletul tău, purtătorule de chinuri Teodote, de trei ori fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Limba ritoricească nu poate să spue adâncimea cea negrăită a tainei tale, căci ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu mai presus de cuvânt prea curată Fecioară, spre mântuirea tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars, că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea. „Pre tine te prea înălţăm întru „toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Ca să dobândeşti slava cea de acolo, purtătorule de chinuri, cu bucurie ai defăimat slava cea văzută, şi cu dumnezeească însuflare ai alergat către chinuri, neînfricoşându-te de multe feluri de munci, şi de moartea cea amară. Pentru aceea nevoindu-te, te-ai încununat împreună cu mucenicii.

Arătatu-te-ai mucenice casă curată Treimii, prea fericite, împodobită cu zidirea faptelor celor dumnezeeşti, şi cu luminile chinuirilor celor luminoase, care cu dumnezeeasca putere, arătat ai stricat capiştile dracilor şi idolii, înţelepte Teodote.

Arătatu-te-ai munte picând dulceaţă dumnezeească, izvor minunilor, şi noian dumnezeeştilor daruri, rîu limpede al Duhului, carele adapă sufletele, şi înneacă patimi, şi pricinueşte veselie tuturor, celor ce te laudă pre tine mucenice mărite.

Slavă:

Mucenice Teodote, sfântă şi purtătoare de lumină, pomenirea ta nouă ne-a sosit, luminând pururea sufletele cele împâclate, pre care săvârşind-o, te rugăm, caută prea fericite cercelându-ne, şi de toată nevoia ce vine asupra noastră ne mântueşte.

Şi acum, a Născătoarei.

Prin glasul îngerului ai născut pre Cuvântul, carele a luat

trup cu minte, şi cu suflet, din prea curate sângiurile tale prea sfântă Fecioară,şi a surpat pre vrăjmaşii cei fără de trup, şi ne-a mântuit pre noi pre toţi, carii te mărturisim pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a că„utà cetele îngereşti. Iar prin „tine Preacurată, s'a arătat oa„menilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oştile ce„reşti, pre tine te fericim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 8 ZILE.

Aducerea moaştelor sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale Praznicului 3 şi ale Sfântului 3, iară de va fi în postul Apostolilor, cântăm numai Stihirile Sfântului, făcându-le pe 6, glas 4.**

Podobie: Ca pre un viteaz.

Pătimitor viteaz, ostaş nebiruit, întru Duhul sfânt te-ai arătat, surpând pre luptătorul cu înţelepciunea cuvintelor tale, şi cu arătările cele răbdătoare ale faptelor tale, înţelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruinţă, şi cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mare mucenice Teodore.

Şi pre Cruce ridicat fiind, şi carnea strujindu-ţi-se, şi cu săgeţi ascuţite fiind rănit, şi pre lemn întins, şi cu sabia tăiat, şi cu toate măestriile de muncă fiind încunjurat, nevătămat şi nebiruit te-ai arătat, cu puterea celui ce s'a răstignit pe Cruce, lauda mucenicilor Teodore.

Dumnezeesc stîlp bunei credinţe te-ai făcut prea fericite, de capiştile celor rău credincioşi scârbindu-te, şi jertfă cu totul desăvârşit, şi junghiere bine primită aducându-te curat, celui ce s'a junghiat pentru tine, şi a mărit sfântă pomenirea ta, şi te-a dăruit pre tine, vistierie de minuni celor din lume, Teodore.

Slavă, glasul al 8-lea.

Vitejască adunare strângând, împrotiva înşelăciunii bărbăteşte ai stătut Teodore. Cu limba ta cea cu foc grăitoare, ai ruşinat neomenia lui Lichinie. Pentru aceasta şi cu îngerii dănţuind fericite, roagă pre Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă milostiv, în ziua judecăţii.

Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

STIHOAVNA Praznicului.
Sau a Sfântului.
Stihirile, glasul al 5-lea.
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului cu arma bunei credinţe, întărirea credincioşilor carele prin multe munci ai câştigat cerească împărăţie a lui Dumnezeu, Teodore. In carea dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te, şi luminându-te cu curate daruri, pomeneşte pre cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credinţă sicriului moaştelor tale, din care, celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Bucură-te sfinţit cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeeştilor daruri, luminătorule, carele luminezi cu minunile partea cea de subt soare, lurnule cel mare, carele ai rămas neclătit, de loviturile nemăsuratelor munci, cela ce cu sulita răbdării tale ai omorît pre balaurul; carele te-ai arătat foarte viteaz, ca un ostaş nebiruit, pre Hristos roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare idolilor făcând, ispită de bătăi ai suferit, şi pre lemn fiind întins, strujiri ai răbdat prea fericite. De care fiind sdruncinat, şi cu făclii, ars pre Cruce te-ai ridicat, rănit de dânşii cu săgeţi, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pre tine, cel ce bine ai pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit, Teodore; roagă-te lui Hristos, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Ca pre cel cu numele darurilor lui Dumnezeu, şi moştenitor fericirii lui toţi credincioşii să lăudăm, şi să fericim dupre vrednicie pre viteazul Teodor, marele mucenic, apărătorul lumii; că se roagă lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Cele cereşti te laudă, Maică

carea nu știi de mire, ceea ce ești plină de Dar, și noi prea slăvim nașterea ta cea netâlcuită, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea

Cu numirea oștirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului Impărat, voevod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește, și ai biruit cetele dracilor, și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine cu credință pururea te fericim.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, fără mucenicine, și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine cel numit cu daruri dumnezeești.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 4-lea

Adâncul mării Roșii cu „urme neudate, pedestru „trecându-l Israil, cel de „demult, cu mâinile lui Moisi „în chipul Crucii, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

Cu mucenicești străluciri, arătat fiind strălucit, stai înaintea lui Hristos făcătorului de podoabă, de dânsul fiind împodobit, ca cel ce ești numit cu numele dumnezeeștilor daruri mucenice Teodore.

Cu dumnezeești armele credinții fiind întrarmat Teodore, tare ai tăiat taberile vrăjmașului cele de suflet stricătoare și biruitor făcându-te, cu mucenicii te-ai încununat.

Slavă:

Luminată deșteptarea sufletului tău arătându-o împăratului celui rău credincios, de Dumnezeu înțelepțite, cu înțelepciunea cuvintelor tale și cu Darul faptelor, pre acela l-ai rușinat Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sămânță dela dumnezeescul Duh, cu voia Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup ai născut pre cel din Tatăl fără mumă, și pentru noi din tine fără de tată.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Tabăra cea păgânească ca un voevod puternic o ai întors înapoi, și toate meșteșugirile vicleanului diavol de nimica le-ai făcut.

Ca cel ce ai fost cu suflet osârduitor, cu gând blagocestiv mărite, capiştile păgânilor celor fărădelege le-ai pierdut.

Slavă:

Cu tăria cugetului năvălirile vrăjmaşilor le-ai răbdat, morţii celei de viaţă făcătoare a mai marelui pătimitorilor urmând.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu numai celor de pre pământ, soliloare bunătăţilor celor mai pre sus de fire Maica lui Dumnezeu ai fost. Pentru aceasta, bucură-te, strigăm ţie.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bise„rica ta, Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Mai pre sus de fire nevoinţe făcând, cereştile răsplătiri dela Dumnezeu dupre vrednicie ai dobândit, purtătorule de chinuri mult pătimitorule. Că nici cum supuindu-te poruncii celei fără Dumnezeu, la munci de bună voie te-ai dat. Pentru aceasta răbdând strujiri, şi chinuri, şi Cruce, şi moarte, împreună cu Hristos te-ai proslăvit dupre cuviinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în viforul ispitelor lumeşti acum este înecat, ca şi cum ar fi fără ocârmuitor, aceea ce eşti cu totul fără prihană, şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat, şi în fundul iadului a cădeà este silit, întâmpină-l, de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, şi-l mântueşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi deà mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă l-a văzut Mielusaua pre Cruce, s'a tânguit lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, pre care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule, Doamne, adâncul

milei, milostiveşte-te, şi dărueşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumezeeştile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine, strigând: Slavă pu„terii tale Doamne.

Ranit-ai pre şarpele, cel ce vreà să te rănească pre tine şi prin răbdătoare împrotiviri mucenic te-ai arătat, cântând cu deadinsul celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Cheltuindu-ţi trupul prin multe rane, gând neclătit ţi-ai pus, de trei ori fericite, cântând cu osârdie, celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Impodobitu-te-ai cu patimile Stăpânului, ale tale cinstite patimi prea înţelepte, cu acelea împreunând, şi învrednicindu-te strălucirii lui, şi frumuseţii celei dorite.

Şi acum, a Născătoarei:

Neştiind de nuntă, ai născut o Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi fiind Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri fără tăcere, şi cu credinţă neîndoită, bucură-te strigăm ţie Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „cre inţă.

Cu stropiturile sângelui trupului tău ai oprit sângele drăcesc, cel ce se aducea spre pierzare, nebiruite Teodore.

O minte evsevioasă! o înţelepciune slăvită! o credinţă prea călduroasă a cinstitului de chinuri purtător! Prin carea pre Dumnezeu ai dobândit.

Slavă:

Minte având strălucită cu dumnezeească lumină, ai întunecat pre şarpele părtinitorul răutăţii, prea mărite Teodore.

Şi acum, a Născătoarei.

Pre tine armă nesfărâmată împrotiva vrăjmaşilor te punem înainte, pre tine întărire şi nădejde mântuirii noastre dumzeească Mireasă te-am câştigat.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Biruit-ai cu tare îndrăsneală pre cei neînţelepţi, pre Cruce fiind întins, şi cu

cue pătruns Fericite, închipuind patima cea mântuitoare a făcătorului.

Tie, celui ce ai pătimit dupre lege, în temniță fiind încuiat, Hristos s'a arătat, îndemnându-te ca un mai mare al vitejilor, spre lupte împrotiva vrăjmașului, mărite.

Slavă:

Jertfă curată și sfântă, și fără prihană pre tine te-ai adus, celui ce s'a adus pre sine însuși de bună voie jertfă pentru tine, purtătorule de chinuri, Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile, că Fecioara neștiind de bărbat, zămislind în pântece pre cel ce ține împreună toate, nestrâmt l-a încăput.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de la„udă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului. Sau al Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cu bărbăția sufletului, întru credință ca întru o platoșă îmbrăcându-te; și cuvântul lui Dumnezeu ca o suliță în mâini luând, pre vrăjmașul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu cari împreună lui Hristos Dumnezeu rugându-te nu încetă pentru noi toți.

ICOS.

Pre podoaba cea strălucită a pătimitorilor, pre Teodor, veniți toți credincioșii cu cununi de cântări să-l încununăm. Că dar mare al lui Dumnezeu lumii s'a arătat cu strălucirile minunilor. Că pre vrăjmașul Veliar biruindu-l cu cinstitele chinuri, în loc de sângiuri izvoare de sfințite tămăduiri izvorăște. Și împreună cu aceștia toți se bucură întru Hristos, și dă pace neîmputinată, rugându-se neîncetat, pentru noi toți.

Intru această lună, în opt zile, aducerea moaștelor sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

Stih: Pe mine Teodor mort, primește-mă patrie.
Ca cel ce vieţuind am îmbogățit cerul cela ce este a mucenicilor patrie.

Aceasta a fost în zilele lui Lichinie, născut fiind în Evhaita, de acolo trăgându-se cu neamul, și petrecând în Iracliea ce se află lângă Marea Neagră, fiind om frumos la trup, și mai frumos la suflet, împodobit cu cuvântul, și cu cunoștința, și cu cealaltă înțelepciune. Pentru care unii îi ziceau Vrioritora, adecă izvoritor ritor. Acesta trecând prin toate organele cele de munci, lăsând la pământ fericitul său trup, izvor de tămăduiri izvorăște, la cei ce merg către dânsul cu credință. Iară sfântul său suflet petrece, și locuește în ceruri. A căruia aducerea

cinstitului trup prăznuim. Căci mutarea acestuia dela Iracliea la Evhaita, și așezarea lui în părinteasca casa Sfântului, dupre cum însuși mucenicul a poruncit pentru aceasta lui Uar slugei sale, mai înainte de a i se tăia capul.

Și vezi mai pe larg sinaxarul Sfântului ce se află în opt zile ale lui Fevruarie.

+ Intru această zi, pomenirea praznicului prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, ce s'a săvârșit întru Sostenio.

+ Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Nicandru și Marchian.

Stih: Supuind Marchian grumazul la cuțitul tăetor,
Nicandru a zis: Și eu îți sunt următor.

Aceștia pentru mărturisirea în Hristos, pe vremea ighemonului Maxim, fiind cercetați s'au pus în închisoare. După aceasta iarăși fiind soliți a se lepădà de Hristos, și neplecându-se, au fost strujiți cu unghii de fier, și ridicați pre lemne sus, și au fost pătrunși cu sulița și pârjoliți cu foc. Apoi fiind pogorâți, au fost întinși pre cărbuni de foc, și bătuți cu toege, turnându-li-se saramură preste rănile lor, și preste hârburi ascuțite fiind târâți, și gurile și obrazele zdrobindu-li-se cu pietre, limbile tăindu-li-se, în sfârșit au primit moartea cea de sabie.

+ **Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Caliopi.**

Stih: Frumsețile făpturilor cu vederea trecând.
Frumsețea Ziditorului Caliopi te afli privind.

Aceasta era pe vremea împăratului Dechie, strălucită cu tinerețea trupului și cu frumsețea sufletului. Deci fiind prinsă, fu silită ca să se lepede de dragostea și de credința lui Hristos. Iară după ce cu tărie se ținea de aceasta, fu strujită cumplit, și i se tăiară țițele, pre carea îngerul Domnului cercetând-o o făcù sănătoasă. Mai apoi fu târâtă pe hârburi ascuțite, și arsă cu foc, și trupul ei cel ars, presărat fiind cu sare, muncitorii îl frecau cu târsâni de păr; apoi în urmă i s'a tăiat capul spre lauda Domnului nostru Iisus Hristos.

+ Intru această zi, cuvioasa Melania, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Izgonind Melania tot duhul întunecat.
Luminată cu duhul, la Dumnezeu Cuvântul a alergat.

+ Intru această zi, cuviosul Atre, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cu înțelepciune sculpând frumsețile pământului;
Strânge Atre, frumsețea a tuturor Stăpânului.

+ Intru această zi, sfântul mucenic Nicandru de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dar știu și pre Nicandru viteaz bărbat;
Carele cununa biruinții prin sabie a luat.

+ Intru această zi, sfântul mucenic Marcu, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Marcu fiind tăiat, tămâe aduce Domnului
Trimițându-i abur, din caldă curgerea sângelui.

+ Intru această zi, cuviosul Navcratie cu pace s'a săvârșit.

Stih: Străbătând Navcratie pământul, trimite,
Sufletească corabie la tine, cărmuitorule Cuvinte.

+ Intru această zi, sfântul noul mucenic Teofan carele a mărturisit în Constantinopol, la anul o mie, cinci sute cincizeci și nouă, prin cătuși s'a săvârșit.

Stih: Teofan prin cătuși de fier prea mare cunună;
A răscumpărat, ol de schimbare streină.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârlos de cât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne.

In cuptorul nevoințelor tale Mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinței, și luminător bunei credințe le-ai făcut, cân-

tând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Ca un voevod, şi ca un înţelept, şi ca un treaz cu fapta pre împăratul cel neînţelept şi rău credincios de nimica l-ai făcut, şi l-ai arătat pre el neputincios, întărindu-te cu puterea Duhului.

Slavă:

Legea se birueşte de slava laudelor tale. Că tu ai strălucit cu prea luminate strălucirile muceniei, Stăpânului tău strigând Teodore: Bine cuvântată este puterea stăpâniei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeesc al celui prea înalt, bucură-te, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile tinzându-şi...

Nădăjduindu-mă spre tine, cel ce ai răbdat pentru mine Crucea şi moartea, pre Cruce m'am ridicat, Stăpâne, şi m'am pătruns cu săgetături, şi la rane cumplite m'am adus, Doamne, ai strigat Mucenice pătimind, înţelepte viteazule Teodore.

Adusu-te-ai pre tine însuţi jertfă curată făcătorului tău, bucurându-te Teodore, şi te-ai osebit mărite spre împărăţia cerească, cu sfinţii mucenici strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un crin, şi ca un trandafir înţelegător, cu miresmele patimilor tale pre noi ne umple de miros, gonind cu darul totdeauna stricăciunea cea rea a patimilor noastre, şi îndemnându-ne să strigăm cu suflete bine mirositoare: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu una din toate neamurile Fecioară prea curată Maică lui Dumnezeu te-ai arătat, tu Dumnezeirii te-ai făcut locaş, ceea ce eşti cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul luminii celei neapropiate; pentru aceasta bine te cuvântăm Marie dumnezeească Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubi„tori de buna credinţă, strigând:

„Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Acum cu adunările celor fericiţi, şi cu cetele mucenicilor, ca un împodobit cu patimile, împreună sălăşluindu-te şi împreună desfătându-te, cunună purtând, stai înaintea celui ce erà dorit ţie, Teodore.

Spre înălţimea cerească ridicându-te, cele pământeşti a-i urât, şi sfârşitului celui dorit ţie te-ai învrednicit, singură săvârşirea celor dorite luând, Teodore bucurându-te.

De tine unul Cuvântul cel fără de moarte, carele ai pătimit cu trupul şi ai murit, mucenicul cel de Dumnezeu înţelept dorind, nemurirea ta a dobândit în ceruri sălăşluindu-se, făcătorule a toate, Atotputernice.

Slavă:

Purtătorule de chinuri ca un viteaz cugetător, îndrăzneală având către Dumnezeu, nouă tuturor celor ce te cinstim cu dragoste, cere-ne iertare de greşeli, izbăvindu-ne de patimi şi de necazuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce a voit a venì în trup, carele a înfrumuseţat toate cu cuvântul, întru tine s'a sălăşluit, pre tine una mai sfântă de cât toate aflându-te şi de Dumnezeu Născătoare te-a arătat dupre adevăr, Maică Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firele cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul stând bătrânul...

Taberile vrăjmaşilor, şi îndrăsnirile dracilor, până însfârşit le-ai surpat. Şi cunună ai luat, Teodore fericite, din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântueşti pre toţi, din toate necazurile, şi din cursele celui strein.

De două ori...

A Născătoarei:

Cinstesc naşterea ta cetele celor fără de trupuri, că tu una ai umplut de bucurie cele pământeşti. Pentru aceasta pre tine cea cu totul fără prihană, credincioşii slăvindu-te, cu cântări te laudăm. Că tu ca un luceafăr de ziuă ai răsărit, pre

cela ce este lumina celor din întunerec, răsărind.

La Hvalite, zicem cele dela Stihoavna Vecerniei, glasul al 5-lea, Podobie:

Stihoavna Praznicului sau a Octoihului.

Slavă, a Sfântului, glasul al 6-lea.

Dar de sfinţenie şi bogăţie de viaţă dumnezeească te-ai arătat lumii, Teodore. Că Hristos a slăvit pomenirea ta înţelepte. Intru care cu un glas credincioşii bucurându-ne, lăudăm nevoinţele chinurilor tale.

Şi acum, a Praznicului, iară de va fi în post, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Fecioara şi Maica ta cea prea curată Hristoase, văzând pre poporul cel fărădelege că te pironeşte pre Cruce fără dreptate, i se rănià inima Mântuitorule, precum a zis mai înainte Simeon.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului sau ale Octoihului, pe 4, şi din Canonul Sfântului, Peasna a 3, pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată eu trimit pre voi ca oile prin mijlocul lupilor...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Chiril papa al Alexandriei.

La Doamne strigat-am, **punem Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu luminările Duhului, luminându-ţi cugetul, te-ai făcut soare dătător de lumină, şi ca nişte raze ai trimis dogmele pre la toate marginile, luminând plinirea credincioşilor prea fericile, şi gonind întunericul eresurilor, cu puterea celui ce a strălucit din Fecioară, purtătorule de Dumnezeu Chirile.

Cu bună grăire a cuvintelor tale, prea sfinţite Chirile, se

înfrumusețează toată Biserica, și prin buna credință se împodobește cu podoabe frumoase, și-ți cinstește cu sfințenie sfântă adormirea ta, pururea pomenite, cela ce ești lauda arhiereilor, începătorule al părinților, părtinitorule al prea sfințitului Sinod.

Cu dogmele tale cele înfocate ai ars toată materia cea uscăcioasă a eresurilor, prea înțelepte, și întru adâncimea înțelegerilor, se înnecă tabăra celor neplecați cu credință rea, prea sfințite Chirile. Și cu învățăturile tale, pururea se înfrumusețează Biserica credincioșilor, cinstindu-te cu glas mare, Fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dreaptă slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos, tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit, și celor ce au venit după tine nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta porțile cerești ție s'au deschis. Intră întru bucuria Domnului tău, și te roagă pentru noi sfinte Chirile.

Și acum, a Praznicului,
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Pizmuind vicleanul cel înprotivnic, turmei tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luișI mâncare. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, scapă-ne pre noi de vătămarea lui.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara și Maica ta cea Curată, văzând pre poporul cel fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre tine pe lemn precum Simeon mai 'nainte a zis, Mântuitorule, la rărunchi se rănià.

STIHOAVNA Praznicului, sau a Octoihului:
Slavă, glasul al 6-lea.

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, sluga Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerei, stâlpul și întărirea Bisericii, al împărăției moștenitorule, nu tăceà, a strigà pentru noi către Domnul.

Și acum, a Praznicului,
Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor nepulincioși fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și norodul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoarea credincioșilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine, Hristoase, văzându-te răstignit, strigà: Ce este Fiul meu această străină taină pe care o văz?

Cum mori cu trupul spânzurat pre lemn, dătătorule de viaţă?

Troparul glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acùm, al Praznicului,

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului fără Mucenicine, şi al Sfântului pe 6.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Chiril alăuta îndumnezeitelor priviri.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucei, puterea lui Amalic în „puslie a biruit.

Ca unul ce te-ai arătat luminător luminat, prin raze cuvântătoare, ne străluceşti nouă dela Dumnezeu Darul Duhului cel dătător de lumină, ca dupre vrednicie să lăudăm pomenirea ta Chirile.

Umplutu-te-ai de luminarea dumnezeescului Duh Chirile, ca un păzitor poruncilor lui Hristos, şi fiind curăţit de patimi, te-ai făcut cu adevărat lăcaş Treimei, celei prea îndumnezeite.

Slavă:

Ca un plin de râvnă şi de îndrăzneală mărite Chirile, fără de minciună ai stricat toate bârfelele cele împrotiva lui Dumnezeu, ale eresurilor celor cu credinţă rea, fiind părtinitor ortodoxiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre făcătorul a toate, pre Mântuitorul şi Domnul, ai tămăduit zdrobirea omenirei, carea erà sfărâmată de căderea strămoşilor, prea curată Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Întărindu-te întru Hristos, Chirile, cu cuget întărit ai rumpt măestriile vicleanului balaur, ca pre o ţesătură a paianjenului.

Scuturat-ai de la sufletul tău Chirile noroiul patimilor surpând toată înălţimea cugetelor, carea s'a ridicat împrotiva lui Hristos.

Slavă:

Ca un nevoitor cu bună socoteală, tare te-ai abătut de către toată buna pătimire a trupului, ca de o stricăcioasă şi vicleană, părinte Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce între femei singură este bine cuvântată, ca pre un lăcaş al lui Dumnezeu, cu toţii să o slăvim întru veselie, cu tot felul de bună cuviinţă.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea, Doamne, şi scă„parea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Îmbogăţindu-te de dumnezeească înţelepciune Părinte, ai izbucnit izvoare de dogme, care spală noroiul cel prea stricat al eresurilor, adăpând cu Darul inimile credincioşilor, şi brazdele Bisericii le satură Chirile. Pentru aceasta cu dragoste cinstindu-te, săvârşim pomenirea ta, de Dumnezeu însuflate, prea lăudate ierarhe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, iară de va fi în post, a Născătoarei:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pre cel ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă mântueşti de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară Curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, pentru că poţi, câte le voeşti, prea lăudată.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua văzând pre Cruce pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, se văetă lăcrămând, şi cu amar strigă: Lumea se veseleşte luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei. Indelung răbdătorule Doamne, adâncule al milei, şi izvorul cel nedeşertat, milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă pu„terei tale Doamne.

Văzându-te Hristos pre tine Chirile, că ai biruit patimile cele

stricăcioase ale sufletului, și cu bună socotință ai supus trupul, purtătorule de Dumnezeu Părinte, te-a pus pre tine mai mare scaunului Bisericii celei dumnezeești.

Ca un fiu iubit moștenind bunătatea lui Marcu cea părintească, te-a făcut priimitor și scaunului, urmând după urmele dumnezeescului evanghelist.

Slavă:

Ca o oaie ai fost păstorit de Hristos, iară ca un păstor ai păstorit turma cu cuvinte înțelepte hrănitoare de suflet, hrănindu-o din destul, ca în niște verdeață în florile darului, părinte Chirile.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuviință dumnezeească ai născut Fecioară pre Dumnezeu Cuvântul întrupat din tine, și ai rămas Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri netăcute prin credință neîndoită, strigăm către tine: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoștinței, pe „cei ce te laudă pre tine cu „credință.

Cuvântul tău o Chirile, se aseamănă întru adevăr cu o curgere iute de pârâu încântător, carele surpă măestriile celor cu credință rea.

Din temelie ai surpat întocmai scârbelnica despărțire a lui Arie, și spurcata amestecare a lui Savelie, o Chirile.

Slavă:

Lăsat-ai o Chirile la Biserica lui Hristos cuvintele tale cele îmbogățitoare ca niște aur, și ca niște comori mai scumpe de cât pietrele cele de mult preț.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta Preacurată? Căci ai încăput în pântecele tău, pre cela ce nu-l încape toată zidirea.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Serafimul a dat proorocului jeratecul cu cleștele, iară tu dai cu mâinile Bisericii lui Hristos curățirea cea aprinsă ca jeratecul din focul cel dumnezeesc, sfințite tăinuitorule.

Nu ai sfărâmat pre cel de alt neam ca Samson pre vrăjmașii lui, ci ai sfărâmat toate învățăturile cele streine ale celor de altă credință, și ai dat ortodoxilor biruință, Chirile.

Slavă:

Fiind tu adevărat povățuitor la Sinodul cel de Dumnezeu adunat, ai surpat semeția cea cu credință rea a lui Nestorie vrăjmașul lui Hristos, fiind osârdnic cu râvna pentru Maica lui Dumnezeu cea adevărată, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Mirele cel înțelegător, aflându-te pre tine cu totul porumbiță desăvârșit și prea frumoasă, și crin luminat, și floare a văilor, s'a sălășluit întru tine, o Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului,

Sau al Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru...

Adâncul învățăturilor cuvântărei de Dumnezeu, arătat neai izvorît nouă din izvoarele Mântuitorului, care înecă eresurile, Fericite, și turma nevătămată de întreitele valuri o păzește; că marginilor ești învățător, ca cel ce arăți cele dumnezeești.

ICOS:

Foarte înfrumsețat către dimineață se arată soarele fiind purtător de lumină, întunerecul se gonește, și luna slăbește, căci nu stă noaptea; ziua strălucește, văzduhul luminează, Cerul ne arată nouă împodobit îmbunătățează pământul, lucrând răsărirea florilor, strălucește marea, și împreună împrumsețează toată lumea, întru carea decât toate acestea mai luminos este Chiril, ale căruia învățăturile cele înțelepte mântuesc pre cei de subt Cer. Căci acesta luminează sufletele credincioșilor, și prin buna credință pururea biruește eresurile. Că marginilor este învățător, ca cel ce arată cele dumnezeești.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Chiril papă al Alexandriei.

Stih: Laud pre Chiril, cel către Domnul cu iubire,
Și apărătorul Doamnei pururea Fecioarei,
Murind Chiril al Alexandriei papă.
Către Domnul tuturor domnilor se mută.

Sfântul Chiril a fost pe vremea împăratului Teodosie celui mic, nepot de soră fiind lui Teofil Arhiepiscopul Alexandriei și diadoh scaunului. Fost-a încă și apărător sfântului al treilea Sinod a toată lumea ce s'a adunat în Efes, și a surpat pre rău credinciosul Nestorie, carele dogmatisea multe hule împotriva Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu. Deci strălucind întru multe bune isprăvi, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintelor cinci canonice fecioare: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

Stih: Pre catihetele călugărițe pentru iubirea de argint,
Le-a omorât jertfitorul, o, preot vrednic de jelit.

În zilele lui Savorie împăratul Perșilor, aproape de satul Aza, crà oarecarele preot Pavel cu numele, plin de bogăție, având întru a sa sinodie cinci canonice, fecioare. Deci acestea se aflau împodobite și strălucite cu lumina bunătăților, liturghisind Pavel și cântând împreună cu ele slujba, și păstrând el cele ce li se da de ele, carele se aflau ziua și noaptea lucrând poruncile lui Dumnezeu. Iară urâtorul de bine diavol, nesuferind sporirea lor cea dupre Dumnezeu, văzându-o cum crește pre toată ziua și se lățește spre cele mai bune, ce meșteșugește, și ce face? Pregătește pre oarecine, să se vestească la Tars arhimagului, întâiul vrăjitor împărătesc, că se află oarecarele preot creștin plin de bogăție, și că de voește să câștige bogăția lui, să-l aducă înaintea sa, împreună cu fecioarele ce le are întovărășite, care fecioare nelăpădându-se de credința lor, el va dobândi toată avuția lor, dându-le pre ele spre tăiere. Atunci el îndată l-a adus pre el față împreună cu fecioarele, și cu toată averea sa. Și intrând satana în inima preotului, a zis către arhimagul: Pentru ce ai luat banii mei, nefăcându-ți eu nici un rău? Și acela răspunzând i-a zis: Pentru că ești creștin, și nu păzești poruncile împărătești. Și Pavel ia zis: Și ce-mi poruncești ca să fac? Iară acela i-a răspuns: De te vei închină soarelui și vei mâncà sânge de jertfe, ia-ți ale tale și du-te la casa ta. Atuncea ticălosul căutând împrejur și văzându-și averea jos zăcând, a zis: Fac toate câte îmi vei zice. Și închinându-se soarelui, a mâncat și din sângele jertfelor cel închiegat, și a băut dintru el. Iară după ce arhimagul, n'a nemerit în scopul său, a zis către Pavel: Induplecă și pre fecioarele cele împreună cu tine ca să facă ceea ce tu ai făcut, și să se însoțească cu bărbați, și atuncea luați-vă bogăția și mergeți unde voiți. Deci Pavel apropiindu-se de fecioare le-a zis: Arhimagul luând banii noștri, ne-au adus față, îndemnându-ne ca să facem voia împăratului și așà ne va da înapoi pre toate ale noastre. Și iată eu am mâncat, și am băut din sângele jertfelor, și m'am închinat soarelui și focului. Deci prin mine vă îndeamnă și pre voi ca să faceți aceasta, și mai apoi să luați ale voastre și să vă duceți. Iară fecioarele ca într'o unire mai întâiu scuipând în fața lui i-au zis: De ce ai cutezat tu a face aceasta, și a ne îndemnà încă și pre noi? Iată un al doilea Iuda te-ai arătat. Acela pentru bani dând la moarte pre învățătorul și stăpânul nostru, și câștigând banii s'a spânzurat după ce l-a vândut pre el. Iată și tu ticălosule, ca un al doilea Iuda, pentru bani ți-ai pierdut sufletul tău, și nici ai venit întru cugetare despre bogatul acela, ce aveà mulți bani și zicea: «Su«flete ai multe bunătăți, mănâncà, bcà, «veselește-te. Pentru aceasta a auzit: «Nebunule întru această noapte vor cere «sufletul tău dela tine, iară cele ce ai gă«tit, ale cui vor fi: Deci îți zicem ție, «stând înaintea lui Dumnezeu, că amân«două întâmplările, și a bogatului și a «Iudei se vor împlini de tine». Și iarăși l-a scuipat pre el în față, ca pre un lepădat. Atuncea din porunca Arhimagului fără de cruțare au fost bătute în multe ceasuri fecioarele, care suferind toiegele ziceau: Noi ne închinăm Domnului nostru Iisus Hristos, iar poruncilor împărătești nu ne plecăm, și fà cea cè voești. Iară Arhimagul uneltind toate chipurile ca să câștige banii lui Pavel, a hotărât ca prin mâna lui Pavel, să se taie cu sabia capetele cinstitelor fecioare, socotind că Pavel nu se va plecà a o face aceasta, și că aceasta făcându-se, va câștigà toți banii, dat fiind morței și Pavel împreună cu sfintele fecioare. Iară ticălosul acela auzind aceasta, și iarăș căutând împrejur și văzându-și banii, a zis: Fac toate câte îmi vei porunci, și luând sabia a stătut aproape de fecioare, iară Sfintele văzându-l s'au spăimântat, și cu glas au zis către el: Ticălosule! păstor fiind, ai ieșit împrotiva turmei tale, ca un lup sălbatec ca să ne omori, pre noi?

Acesta este sfântul trup și sânge al Domnului nostru Iisus Hristos, care-l primeam din necuratele tale mâini? Să știi că sabia cea dela tine nouă ne este viață veșnică, și noi cu adevărat ne ducem la Domnul nostru Iisus Hristos, iar tu pre cum mai 'nainte ți-am zis, degrab îți vei pierde sufletul împreună cu bogăția, prin spânzurare cu funie și te vei duce spre tovarășul tău Iuda. Acestea și altele oarecare i-au vorbit, și făcând mai întâi rugăciune, li s'a tăiat de el capetele. Atuncea a zis Arhimagul către el: Să știi Pavele că întru nici unul din oameni am văzut, această a ta iscusință și isteține. Pentru aceasta fără de știrea împăratului nu te pot face slobod, căci vestindui-se lui prin mine pentru tine, întru mare cinste te va pune; deci acum veselește-te împreună cu noi, și dimineață vom face cunoscut cele pentru tine. Iară ticălosul acela a răspuns: Fie precum ai poruncit. Și în noaptea aceea trimițând Arhimagul pre slugile sale, le-a poruncit ca să-i lege grumazul lui Pavel cu o funie și să-l spânzure, și așà cu silnicie și-a lepădat sufletul său. Iară dimineața intrând la el Arhimagul, după ce l-a aflat spânzurat, propoveduià, că el singur s'ar fi spânzurat, și a poruncit ca să-l pogoare și să-l arunce spre mâncare câinilor Și așà a luat sfârșit cele mai 'naninte zise de sfintele femei, îndoită moarte prea ticălosul Pavel suferind.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Alexandru episcopul Prusiei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Prea înfrumusețată ție podoaba preoției.
Îți este Alexandre, strălucită nevoința sabiei.

Intru această zi, sfântul mucenic Anania, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Improtiva înșelăciunei avea gura ca sabia.

Mucenicul Anania pre care îl omoară sabia.

Intru această zi, cuviosul Chir, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nedefăimând Chire icoana cea înțelegătoare,
Te înfățișezi lui Dumnezeu, căruia ești dupre asemănare.

Intru această zi, sfintele trei fecioare mucenițe cele din Hio, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Vopsitu-s'au cu a sângiurilor văpsea.
Trei mirese ale lui Dumnezeu, omorându-le sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigal: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne.

In muntele Sinai intrând odinioară în nor Moisì, a luat legea, carea grăește numai cele scrise. Iară tu fericite Chirile ai descoperit adâncimea Duhului, cea ascunsă într'însele.

Înțelegerile legii, ce au fost dat mai 'nainte prin pilde ca unor prunci, acoperite ca niște boboci de trandafir, tu le-ai descoperit Părinte, tâlcuind însemnările prea arătat.

Cărțile cele anevoe de înțelegere, ale proorocilor celor propoveduitori de Dumnezeu, și de Dumnezeu cuprinși, fiind tu însuflat cu darul Duhului, carele a umplut pre aceea, curat ni le-ai descoperit nouă părinte Chirile.

Slavă:

Arătat teologhisind părinte Chirile, ai zis, trei Ipostasuri întru unire dumnezeiască, neamestecată, și întru osebire, ne-

despărţite, şi neschimbate, întru o fiinţă şi întru o Dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce şade pre scaunul cel înalt, aflându-te pre tine Fecioară pre pământ, scaun cuvios lui Dumnezeu, s'a odihnit. Bine eşti cuvântată tu Născătoare de Dumnezeu Stăpână prea curată.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Ca vărsarea mării a izvorît întru tine cu adevărat izvorul înţelepciunei, căci au curs din pântecele tău rîuri pururea curgătoare de dogme ortodoxe, Părinte, precum mai 'nainte a zis Hristos, căci cărţile tale cele alese de Dumnezeu, întrec mulţimea nisipului.

Arătându-te păstor, şi înţelept învăţător al Bisericii, Chirile cuvioase, arătat ai descoperit amândouă aşezământurile, şi având cuvintele tale ca o întărire şi ca o moştenire părintească, strigă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Unirea cea negrăită a atot făcătorului Cuvântului, ce s'a întrupat pentru noi, o propovedueşti că este neosebită, neamestecată şi întocmai; ferindu-te de schimbările una întru alta, strigi: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică lui Dumnezeu, purtând adevărat numire de Dumnezeu, Preacurată, adeverind numele Dumnezeirei dupre asemănarea celui născut. Pentru aceasta credincioşii cu cuget dumnezeesc, te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână fără prihană.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi„tori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Eva adecă prin boală...

Toată înălţarea, care s'a ridicat împrotiva cunoştinţei lui Hristos, şi a Maicei lui, desăvârşit o ai surpat, Chirile, nedumnezeirea lui Nestorie de doi fii, asemenea şi amestecarea celor fără de trup o ai surpat.

Cu întregimea minţilor, şi cu luminarea Darului, teologhisind pre Treimea de o fiinţă, pre Fiul cel întrupat Dumnezeu, arătându-te părtinitor Născătoarei de Dumnezeu, acum te-ai proslăvit fericite întru cele dintru înălţime.

Slavă:

Vită-te de sus cu milostivire către noi, cari te lăudăm pre tine Părinte, dând biruinţă celor purtători de Cruce şi prin rugăciunile tale înălţând cornul ortodoxilor şi luminează pre cei ce măresc pomenirea ta, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre jeratecul cel înţelegător, pre carele l-a văzut Isaia, porţi în braţele tale Maica lui Dumnezeu prea curată, înţelegându-se în chipul nostru, carele dă şi mântuire lumii. Pentru aceasta toţi te slăvim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Eva adecă prin boala neas-„cultărei blestem înlăuntru a „adus, iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumii binecuvântarea ai în-„florit. Pentru aceasta, toţi te „slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre cel ce a trecut simţirea şi cugetul, şi s'a învăţat adâncimea Duhului, pre dumnezeescul scriitor de taină al dumnezeeştei Treimi, ca pe un arhiereu al Domnului, şi ca pre un luptător pentru credinţă, să-l lăudăm.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, Iară de este în post, a Născătoarei:

Cel ce nu sărută cu dragoste chipul tău Născătoare de Dumnezeu prea curată, ca un Nestorie fără de minte, se aruncă în focul gheenei. Iară noi cu dragoste sărutăm chipul tău cel prea cinstit, prea sfântă Fecioară.

STIHOAVNA Praznicului, Sau din Octoih, Slavă, a sfântului, glasul al 6-lea:

Moştenitorule al lui Dumnezeu, părtaşule al lui Hristos, slujitorule al Domnului Chirile părintele nostru, dupre numele tău, aşà şi viaţa ta. Strălucit-a bătrâneţelor înţelepciune. Strălucirea feţei tale, mărturiseà a sufletului nerăutate. Blândeţea te arătà tăcerea cuvântului. Viaţa ta slăvită, şi adormirea ta cu sfinţii, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului. Iară de va fi în post, a Născătoarei: Podobie: A treia zi ai înviat.

De mari daruri te-ai învrednicit, curată Fecioară, cinstită

Maica lui Dumnezeu, că ai născut nouă cu trup, pre Hristos dătătorul de viață spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Sta Fecioara împreună cu ucenicul cel feciorelnic lângă Cruce oarecând, în vremea răstignirei, și plângând, strigà: Vai mie, cum pătimești Hristoase? Cela ce ești nepătimirea tuturor.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulală și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, sau ale Octoihului pe 4, și ale Sfântului Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul 1: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostolul către Evrei: *Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri..* Aliluia, glasul al 2-lea: Gura dreptului va deprinde înțelepciune... Stih: Legea Dumnezeului lui în inima lui... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, voi sunteți lumina lumii...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE

Sfântul sfințitul mucenic Timoteiu episcopul Prusiei, și sfinții mucenici Alexandru și Antonina.

Vezi: La Tipic se găsește numai slujba Sfântului Timoteiu, iară a sfinților mucenici nu. Iară la Mineile cele îndreptate de prea sfințitul episcop al Argeșului, sfinții Mucenici sunt cu slujba lor. Iară pre sfântul Timoteiu nu-l pomenește.

La Doamne Strigat-am, **Stihirile, glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Doimea pă imitorilor, dumnezeescul Alexandru împreună cu Antonina, fiind îmbogățiți de strălucirea Treimei, foarte cu vitejie s'au nevoit, răbdând nevoi în multe feluri pentru Hristos; căruia acum se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Arătat ai priimit, Antonino prea cinstită, îndoite cununi, a curăției și a pătimirei, biruind măestriile vrăjmașului, și înaintea chinuirei, și iarăși în vremea luptelor tale; roagă-te lui Hristos să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Înălțându-vă pre lemn înțelepților, și tăindu-vi-se mâinile, arzându-vă cu făclii și spintecându-vă, și în lac adânc băgându-vă, și acolo priimind

sfârșitul cel fericit, purtătorilor de chinuri, nu v'ați lepădat de Dumnezeul tuturor.

Slavă, și acum, al Praznicului
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Prea sfinte locașule al lui Dumnezeu, cel mai desfătat decât cerurile, și mai sfânt decât Heruvimii, cea dăruită de Dumnezeu, prea sfântă Fecioară, dă cugetului meu Dar, și-mi luminează ochii inimei, dându-mi iertare greșelilor, rogu-mă, prin mijlocirile tale cele bine priimite.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase văzând-o Fecioara, plângând strigă ție: Prea dulce Fiule! Cum pătimești fără dreptate? Și cum spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat pământul pre ape? Mă rog, nu mă lăsà pre mine Maica și slujnica ta singură, Dătătorule de bine mult milostive.

Troparul, glasul al 4-lea.
Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârșitul cărții.
Slavă, Și acum, a Praznicului.
Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului și al Sfinților pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud buna adunare...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeească cuviință întru tărie s'a pro„slăvit. Că aceasta nemurito„rule, ca o puternică a toate „pre protivnici a zdrobit, Is„raiłtenilor prin adânc cale „nouă făcându-le.

Ca cei ce pururea stați înaintea luminei celei neînserate, mucenicilor, risipind întunerecul necunoștinței mele, dați-mi lumină mie, carele poftesc să laud cu cântări prăznuirea voastră.

Dorind pătimitorilor cu credință, numai cele ce petrec în veac, ați defăimat toate cele văzute, și cu gând întărit luminat ați alergat către chinuri și către bătăi.

Slavă:

Săvârșind nevoința muceniei cea dupre lege cinstiților,

ați avut întru ajutor pre Domnul, carele vă ușurà pre voi de dureri, și vă făcea bărbați împrotiva tiranilor.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce ca un Dumnezeu ai zidit puterile cele nevăzute numai cu voirea, pre tine Fecioară te-a avut ca o pricină din nou zidirei noastre. Ci roagă-l pre dânsul Preacurată, ca să se mântuească lumea.

Peasna 3, Irmos:

Insuți cela ce știi...

Dorind să vezi pe Hristos Antonino fecioară frumoasă, ai răvnit patimei lui celei dumnezeești, căci ai suferit pălmuiri asemenea ca dânsul dând împrotivă palmă obrazilor celor întunecoși ai dracilor celor fără de trupuri, prea lăudată.

Cu tărie ai stătut împrotiva vrăjmașului, celui ce cu gând protivnic poruncià ca să te bată prea cinstită, și te-a osândit să șezi în temniță, ceea ce erai păzită de sfinții îngeri, cu poruncile Ziditorului tău, mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă:

Prin rugăciunile tale se pogorà dintru înălțime tunete și fulgere, și s'a văzut lumină mare, mireasă a lui Dumnezeu, și glas dumnezeesc luminat s'a făcut, îmbărbătându-te, și cu haină cuvântătoare întărindu-te, Antonino prea cinstită.

Și acum, a Născătoarei:

Născând pre Dumnezeu, te-ai arătat după naștere Fecioară, și acum cetele fecioarelor cinstesc dumezeescul tău chip Preacurată, cu care dimpreună, cere-ne nouă iertare și milă, și desăvârșit scăpare de nevoi.

Irmosul:

Însuți cela ce știi neputința „ființei omenești, și dupre mi„lostivire te-ai închipuit într'însa „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ție: Sfântă este Bi„serica cea însuflețită, a slavei „tale celei nepovestite, Iubito„rule de oameni.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Doimea cea minunată a cinstiților purtători de chinuri răbdând cu tărie înfocarea chinurilor, stă înaintea Treimei cu mărire, rugându-se, ca să dea prin Duhul Dar și milă, și curățire greșelilor, celor ce cinstesc mărită pomenirea ei.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Nădejdea creștinilor, prea sfântă Fecioară, roagă-te ne-

încetat lui Dumnezeu, celui ce l-ai născut mai pre sus de gând şi de cuvânt, dimpreună cu puterile cele de sus, să ne dea nouă iertare de greşeli, şi îndreptare vieţii, celor ce te slăvim pre tine pururea cu credinţă şi cu dragoste.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată, văzând pre Mielul şi Păstorul mort răstignit pre lemn, plângând a zis, ca o Maică strigând: Cum voiu suferi plecăciunea ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu? Şi patimile cele de bună voie, Dumnezeule prea bunule.

Peasna 4, Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel dumnezeesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de „departe văzători, mai 'nainte „a vestit pre sfântul lui Israil „ce vrea să iasă dintru tine, „spre mântuirea şi înnoirea „noastră.

In toată lumea se vesteşte chinuirea şi luptele voastre, marilor mucenici ai lui Hristos, prin care cu Darul aţi biruit puterile cele amare ale vrăjmaşului, şi v'aţi arătat biruitori împrotiva lui.

Intins'a cursele împrotiva ta prea vicleanul, dar cu socoteală bărbătească, şi cu podoabă ai făcut poruncile lui netrebnice, şi cu totul l-ai surpat la pământ, cinstită, fiind acoperită cu dumnezeească mână, ceea ce eşti înţelepţită de Dumnezeu.

Slavă:

Inţelelegere şi pricepere ţi-a dăruit ţie Hristos, şi te-a izbăvit din mâna necredincioşilor, Curată fără prihană şi nespurcată, trimiţându-ţi pre sfinţitul Alexandru, ca pre un dumnezeesc arhanghel dintru înălţime, o Antonino.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre una ce te-a avut pre tine putere şi întărire Antonina, a răbdat cele cu anevoe şi de întristare, şi a surpat pre tiranul, şi l-a călcat sub picioarele cele frumoase, prin Darul Cuvântului celui ce a strălucit din pântecele tău, prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai luminat cu luminarea venireitale, Hristoase, şi ai strălucit cu crucea ta „marginile lumii, luminează cu „lumina cunoştinţei Dumnezeirei tale, inimile celor ce te la„udă cu dreaptă credinţă.

Intinzându-te pre lemn, şi tăindu-te Alexandre, şi fiind în-

cunjurat de dureri iuți, ți-ai întins ochiul sufletului către Dumnezeul, cel ce poate a mântui, pre lăudate.

Slavă:

Omorându-se mucenicii întru goliciunea trupurilor, au priimit podoaba nestricăciunei și au moștenit slavă nemuritoare, în loc de necinste vremelnică. Pentru aceea pururea se fericesc.

Și acum, a Născătoarei:

Surpă pre dracii, cei ce pururea dau războiu cu mine, și fă sfatul lor nelucrător, Preacurată, ferindu-mă nevătămat de nădejdea lor, ca pururea să te fericesc pre tine, pruncă.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi...

Dumnezeește săvârșind nevoințele cele vitejești, și pline de minuni, ați biruit mulțimile Etiopenilor celor înțelegători, mucenici ai Domnului, și acum vă veseliți împreună cu cetele cele fără de trup.

Luminându-vă mucenicilor cu lumina cea dumnezeească, prin frumusețea curăției, v'ați asemănat slujitorilor celor fără de trup, slujind dătătorului de bine, și mutându-vă către dânsul purtători de cununi.

Slavă:

Fiind împreună în temniță, strălucindu-vă vouă lumina, și pogorându-vi-se vouă glas dela Dumnezeu, carele a pus în sufletele voastre îndrăzneală, v'ați bucurat prea lăudaților, purtători de cununi, mari Mucenici.

Și acum, a Născătoarei:

Mi s'a omorît sufletul din călcările de porunci, cercetează-mă, și mă înviază, ceea ce ai născut pre viața Hristos, pre carele bine lăudații mari mucenici, l'au mărturisit Dumnezeu al tuturor Fecioară Maică.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a„dâncul cel de desubt, și nu „este mânluilor, socotitune-am „ca oile de junghiere, mântuește „pre norodul tău Dumnezeul „nostru, că tu ești celor nepu„tincioși tărie și îndreptare.

CONDAC glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pomenirea cea vrednică de laudă a mucenicilor a strălucit, care credincioșii o săvârșim, și o lăudăm cu credință, întru cunoștință strigând: Tu ești Hristoase întărirea mucenicilor.

Intru această lună în 10 zile, pătimirea sfinților mucenici Alexandru și Antonina.

Stih: Alexandru împreună cu Antonina au aflat.

Ca o corabie groapa, ci la desfătare i-au mutat.

Alexandru și Antonina întru această lună în a zecea zi.

Din cele de pre pământ mutându-se la ceruri se sui.

Aceștia au fost din satul Crodamul sau Cardamul. Deci sfânta Antonina petrecea viața ei cu curăție și cu cinste. Deci fiind prinsă de ighemonul Fest, și nevrând să se lepede de Hristos, nici să slujască dracilor, a fost băgată într'o casă de desfrânate. Și stând acolo nemâncând trei zile, i se arătă noaptea lumină, și făcându-se tunet mare se deschiseră ușile casei, și se făcù glas de la Cer, către dânsa, îndemnând-o, să se scoale, și să se ospăteze. Deci mâncând, ieși iarăși de stătù de față înaintea ighemonului și neplecându-se a jertfi la idoli, a fost călcată în picioare și bătută cu sabie de lemn, și iarăși fiind adusă la casa cea desfrânată, într̆u care prin descoperirea îngerului intrând Alexandru, și pentru tânără vârsta lui (căci erà de două zeci și trei de ani), se făceà și se arătà, că mergeà pentru păcat. Deci scoase pre ascuns pre sfânta din casă, acoperindu-i capul cu haina lui, și el a rămas acolo. Deci preste puțin vădindu-se lucrul din mergerea unor slujitori, ca să rușineze pre sfânta, a adus pre Aalexandru la ighemonul. Și întrebându-l pentru ce a făcut lucrul acesta, n'a tăgăduit, ci a mărturisit pricina cu însăși gura sa, și întâiu fu bătut cu sabie de lemn. Apoi prinzând și pre sfânta le tăiară degetele mâinilor și ale picioarelor, și așà ungându-le trupurile preste tot cu catran, le-au dat brânci într'o groapă cu foc, și acolo își luară fericitul sfârșit. Și se face prăznuirea lor în mânăstirea ce se zice a lui Maximin carea este în Constantinopol, unde zac sfintele lor moaște, dintru care izvorăsc multe minuni și tămăduiri.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Timoteiu episcopul Prusiei.

Stih: Timoteiu de sabie a muri voește,
Pentru că pre necinstiții dumnezei, a-i cinsti nici cum primește.

Acesta a fost în zilele lui Iulian Paravatul, chivernisindu-și bine Biserica ce luase. Și păstorind duhovnicește poporul dintr'însa, și având dar de minuni nespuse, a zdrumicat, și a omorât cu zvârlitul acoperământului sfintelor Taine pre balaurul cel mare, carele cu răutatea, celui ce era încuibat în locul acela, ucigașului zic de oameni, și vechiului balaur, omorà și pre oameni ce treceau prin acel loc, și dobitoacele numai cu suflatul lui le stricà de piereau, și în scurt se părăsì drumul acela, ce este între Prusa și între apele cele fierbinți. Și aflând paravatul Iulian minunile ce făceà Sfântul, trimise de-l omorî. Și se face prăznuirea lui în sfânta sa mărturisire, ce este înlăuntrul cinstitei case de bolnavi carea se află la Devteron.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Canid.

Stih: Pământul și cele dintru el Canid a lăsat,
Și nestricăcioase răsplătirile în Cer a aflat.

Acesta erà pe vremea împărăției lui Teodosie cel mare, fiu fiind lui Teodot și Teofaniei cei ce își aveau locuința în laturea Capadochenilor, cucernici aflându-se ei și iubitori de Dumnezeu. Se zice încă că maica acestuia în vremea ce-l aveà pre el în pântece, se întrânà de tot felul de bucate grase, iară după ce s'a născut, nici cum primià a suge din țâța stângă. Iară dacă cândva maică-sa s'ar fi lăcomit la hrană mai îndestulată, nici de țița dreaptă nici cum se atingeà. Deci după ce s'a botezat, și s'a înțărcat trecând anii copilărești, a lăsat pre toate și s'a dus la munte, și închizându-se într'o mică peșteră, petreceà într̆u rugăciune și într̆u postire, și odată în săptămână gustà puține oarecare verdețuri crude și nesărate, petrecând cu așà chip șaptezeci și trei de ani. Deci fiindcă locul erà foarte bântuit de ape, și peștera se aflà încunjurată de multă umezeală, i s'a stricat cu totul perii capului și ai barbei, și așà în multă vreme răbdând fericitul, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teofan și Pansemnì

Stih: Teofane din vieață te-ai cules,

Arătându-te, putem zice, lui Dumnezeu strugur copt ales.
Pre Pansemni și moartă de o ași uità,
Și însuși Hristos, îndată pre mine m'ar uità.

Cuviosul Teofan erà din cetatea Antiohiei, născut din părinți păgâni, și rău credincioși. Și însoțindu-se cu femee, și trei ani împreună viețuind, aceea s'a mutat din vieață, iară el s'a lipit de Biserica lui Hristos, și a primit sfântul Botez, și făcându-și o chilioară prea mică aproape de oraș, s'a închis întru ea curățindu-se prin toate cele ce știa că folosesc spre desăvârșita și întreaga bunătate. Deci înștiințându-se despre oarecarea obștească desfrânată Pansemnì așa numindu-se, că multora se face ea pricină de pierzare făcând rugăciune și alierosindu-se pre sine lui Dumnezeu, a ieșit din chilie și s'a dus la aceea, căreia atâtea și de acest fel i-a vorbit; câte erau de trebuință a plecà o femee rea și desfrânată ca să-și lase petrecerea ei, și să se deà pre sine la vieață înfrânată și cinstită. De care cuvinte luminându-i-se mintea, și întru umilință viind a primit sfântul Botez, și după ce și-a pus bine la cale cele ale sale, a urmat fericitului Teofan. Carele în chilia sa închizându-o o a făcut lucrătoare de tot felul de bunătate, căci atâta a bine plăcut lui Dumnezeu, în cât și dracii izgonià, și feluri de boale vindecà, și viețuind împreună cu cuviosul Teofan un an și două luni, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Apolon episcopul și Alexie episcopul Bitaniei.

Stih: Prea bun cu adevărat Hristoase al meu jugul tău este,
Căruia viețuind m'am supus, Apolonie murind rostește.

Stih: Alexie de ostenele oarecare încetare,
Ai aflat sfârșitul, și acum în ceruri ai desfătare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înțelegător te cunoaștem credincioșii, „că precum a mântuit pre cei „trei tineri cel prea înălțat, ș- „pre mine tot omul în pânte- „cele tău m'a înnoit, Dumnei „zeul părinților cel lăudat și „prea slăvit.

Cu minunată cuviință lipsindu-se de mâinile, care se ridicau către Dumnezeu ziditorul tuturor, se bucurau mucenicii, priimind putere din Cer și strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Luminându-vă mucenicilor cu răbdarea muncilor celor nesuferite, cu adevărat v'ați arătat ca o podoabă de aur prea frumoasă, zicând: Dumnezeul părinților noștri cel lăudat și prea slăvit.

Slavă:

Spânzurându-vă pre lemn și spintecându-vă cumplit, vitejește nu simțeați cu adevărat durerile muncilor, priimind ajutorul de sus, și strigând: Dumnezeul părinților noștri cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Precum cuptorul Haldeilor nu a ars pre cei trei tineri, așà și focul Dumnezeirei a păzit

pântecele tău nears Preacurată. Pentru aceasta strig către tine: Arde-mi materia cea amară a patimilor mele, ca să te slăvesc pre tine Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor fiii lui Israil...

Doimea cea prea înțeleaptă, înaintea celor fărădelege ca niște ritori a grăit de întruparea Cuvântului, carele s'a arătat pre pământ, mai pre sus de cuget, pentru noi, și răbdând ispită de munci, acum se numără împreună cu cetele mucenicilor întru toți vecii.

Ca niște jertfe sfințite frigându-vă cu făclii mucenicilor, v'ați întins ochiul către Dumnezeu, cel ce poate a vă mântui pre voi, cântând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind legați înțelepților mucenici, și unși cu smoală, v'ați aruncat împreună în groapă arsă, dumnezeește strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii:

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut pre Dumnezeu Fecioară Preacurată, asemănându-se nouă. Pre carele pururea roagă-l, să mântuească, pre cei ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „întru o topitoare, cu podoaba „bunei credințe, mai curat de„cât aurul au strălucit, grăind: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lău„dați-l și îl prea înălțați întru „toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Chipul nașterei tale...

Ca să primiți în ceruri cunună nevestejită, și cămară luminoasă, și avuție nerăpită, mucenici ai lui Hristos, ați fost băgați în cuptor și în groapă, săvârșindu-vă într'însa cu fericire, vrednicilor de laudă.

Ca niște prinoase întregi v'ați adus Impăratului tuturor, Mucenici ai lui Hristos, săvârșindu-vă prin foc, și v'ați împreunat cu adunarea cea luminoasă a oștilor celor de sus, cu cari împreună pururea vă cinstim pre voi.

Slavă:

Jertfă vie cu adevărat v'ați adus trupul și sufletul la Hristos

cel ce s'a jertfit pentru voi ca o oaie, și vă bucurați în cortu-rile celor întâi născuți, marilor mucenici, Alexandre cugetătorule de Dumnezeu, și Antonino vrednico de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Răsare-mi acum lumina mie, celui ce zac întru întunerecul lenevirei, risipind norii, cei ce-mi orbesc cugetul meu, făcând pururea pace adâncă în sufletul meu, ceea ce ești Preacurată, ca să te slăvesc pre tine cea cu totul fără prihană.

Irmosul:

Chipul nașterei tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears. Și acum te ru-„găm, ca să stingi cuptorul ispi-„telor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumnezeu „neîncetat.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfinții apostoli Bartolomeiu și Varnava.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 4.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu mreaja limbei tale de Dumnezeu grăitorule apostole, din adâncul desertăciunii, și din cumplita nedumnezeire, ai scos marginile lumii, și le-ai adus prin credință lui Hristos Dumnezeu, celui ce ți-a dat ție un dar ca acesta, ca unui dumnezeesc ucenic, și de taine grăitor, Vartolomee apostole.

Soarele slavei Iisus Dumnezeul nostru, pre tine mărite ca pre o rază te-a trimis întru plinirile lumii, ca să goneşti tare negura nedumnezeirei, și să luminezi pre toți, cei ce ședeau în noaptea necunoștinței, pre cari i-ai făcut moștenitori zilei, Vartolomee de Dumnezeu înțeleptite.

Plecându-te voințelor aceluia, la a căruia voință toate se pleacă, și urmându-i lui ca învățătorului adevărului, paharul morții prin patima Crucii bucurându-te l-ai băut, și stai înnaintea celui ce este marginea dorirorilor, împreună cu apostolii și cu îngerii dănțuind, Vartolomee pururea mărite.

Alte Stihiri ale Sfântului apostol Varnava, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole asupra dracilor tărie și putere nebiruită, întru numele lui Hristos, pre căpiteniile întunerecului acelora a le goni; și ai străbătut pământul, luminând ca un soare. Și la

Roma ajungând pururea mărite, întâiu tu ai propoveduit venirea lui Hristos cea mântuitoare.

Bunătăţii celei dintâiu, şi vieţii lui celei fireşti şi mai pre sus îndumnezeite urmând, bărbat bun ai fost dupre împărtăşire Varnavo, şi liu mângâerii cu cuviinţă numindu-te, cu bunătatea obiceiurilor tale, şi cu curăţia minţei, pre cei credincioşi i-ai îndemnat să rămâe în legea Darului.

Organ bine aşezat cu dumnezeească lucrarea Duhului îndreptat fiind Varnavo, spre chemarea păgânilor tu te-ai încredinţat. La cunoştinţa lui Hristos îndreptându-i cu cuvintele şi cu faptele, şi pre aceia i-ai luminat, să mărturisească pre adevărată Dumnezeirea lui Iisus, Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea a lui Vizantie.

Varnavo prea lăudate, vasule strălucite al sfântului Duh, ca un fiu al mângâerei, carele şi mai 'nainte de Pavel între cei şaptezeci de ucenici ai fost mai mare şi cu Pavel iarăşi ai propoveduit marginilor Evangheliа. Pentru aceasta şi cuvântul Darului prin fapte plinindu-l, pre tine însuţi te-ai adus jertfă curată învăţătorului tău Hristos; roagă-te totdeauna apostole mărite, să se mântuească în pace sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.
De va fi în post a Născătoarei.
Dogmatica Învierii.

Cine nu te va ferici prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda Preacurată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se mântuească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ,

Stihirile glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

In tot pământul a ieşit vestirea voastră cea mântuitoare, de Dumnezeu văzătorilor apostoli, şi a luminat sufletele cele rătăcite. Şi la Hristos a adus pre oamenii cei luminaţi cu Darul. Pentru aceasta rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Luminători prea luminaţi

ai lui Hristos vase prea curate, care aţi încăput prin credinţă raza Duhului prea înţelepţilor, stâlpii Bisericii, ceruri prea mărite, care aţi vestit slava lui Dumnezeu, aceluia rugaţi-vă să dăruească sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Pre păgâni i-aţi adus la Hristos Dumnezeu, fericiţilor, pre cei ce s'au mântuit cu sângele, celui ce bine a voit a se naşte pre pământ, şi a răbda de bună voie Crucea şi moartea, mărţilor, căruia acum rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Apostole al Mântuitorului, Varnavo prea lăudate, vasule al credinţei, fiule al mângâerei, liniştea celor înviforaţi cela ce ai neîncetat întru pomenirea ta îndrăznire, roagă-te să se păzească în pace sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului,

Iar de este în post, a Născătoarei.

Fecioară nenuntită, care pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi priimeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Care tuturor dăruieşti curăţire de greşeli, acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te, să ne mântuim noi toţi.

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pre..

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei-Invierii.

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de 2 ori, Slavă, al Apostolilor, Şi acum, Iară al Praznicului. Iară de este în post, zicem numai Troparul Apostolilor de 2 ori, Slavă, Şi acum, a Născătoarei-Invierii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ceata cea duhovnicească a apostolilor tăinuit s'a trimis în lume, după Dumnezeu cel înalt, şi s'au arătat ca nişte tămăduitori, celor ce pătimesc întru nevoi, strigând întru unime pre cea în trei ipostasuri, şi cu înţelepciune dumnezeească, au scris întruparea lui Emanuil Domnului. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Praznicului, iară de va fi în post, a Născătoarei:

Chivernisește Curată ticălosul meu suflet, și-l mântuește pre el, cel ce s'a alunecat pentru mulțimea greșelilor, întru adâncul perzărei, ceea ce ești cu totul fără prihană. Şi în ceasul cel înfricoșat al morții să mă mântuești de dracii, cei ce mă clevetesc, și de răspunsul cel înfricoșat.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu strălucirile cele dătătoare de lumină, ca niște stele, cu învățăturile lui Dumnezeu a sfintei propoveduiri, luminați marginile pământului, tăinuitori cerești, apostoli ai Domnului.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, iară de va fi în post, a Născătoarei:

Ceea ce ești folositoare nebiruită, celor ce sunt întru nevoi, și rugătoare gata celor ce nădăjduesc spre tine, scapămă de primejdii, și nu mă trece cu vederea, ceea ce ești ajutătoarea tuturor.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, zicem un Canon din Octoih și ale Apostolilor 2 pe 8.

Canonul Apostolului Vartolomeiu. Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos: Intru adânc a așternut..

Mai 'nainte știutorul a toate și Dumnezeu, mintea ta cea dumnezeească văzându-o, te-a ales și te-a împreunat cu ceata Apostolilor, Vartolomee prea lăudate, cu Darul luminând inima ta.

La înălțimea faptelor bune suindu-te, cu limbă cu foc însuflată, împărțită în chipul focului te-ai îmbogățit, ca un apostol a lui Hristos, prin venirea Mângâitorului, prea mărite, uscăciunea păgânătății și deșertăciunea chieltuind.

Alt Canon, al apostolului Varnava. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cântare îți împletesc ție Varnavo grăitorule de Dumnezeu.

Peasna 1, glasul și Irmosul acelaș:

Ca un bărbat bun fiind, și al mângâerii fiu arătându-te, răutatea sufletului meu, și mâhnirea cea de suflet stricătoare a păcatului meu gonește-o, ca fiind plin de veselie, să te laud pre tine.

Priimind cinstita strălucire a lui Hristos Impăratului a toate, celui ce a odrăslit din neamul ludei, prea fericite, trăgându-te din rudenia leviticească, ai propoveduit mutarea preoției și a legii.

Slavă:

Petrecerea ta cea luminoasă înțelepte, te-a arătat pre tine ca un al doilea Dumnezeu al bunătății celei dintâi, și al ființei celei firești, dintru care ai dobândit a doua naștere a mântuirii celei dumnezeești, ce se fericește cu daruri, mărite Varnavo.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata dumnezeeștilor fecioare, dumnezeește pre tine cea mai bună între femei te laudă, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, ceea ce ești înfrumusețată cu podoabele Dumnezeirii; că pre cuvântul cel de podoabe făcător, mai pre sus de cuvânt l-ai născut.

Catavasia Praznicului, iar de este în post:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Înflorit-a pustiul...

Ca un izvor de apă de mântuire ai ieșit, Vartolomee prea cinstite, și rod înmulțit ai adus, mântuirea neamurilor, vrednicule de minune.

Cu sarea Darului putrezirea idolească ai oprit, prea înțelepte, cu dulce cuvântul credinței îndulcind inimile celor ce te cinstesc pre tine.

Altul al Varnavei:

Nor, carele ne aduci nouă ploaie de bună voie, din izvoarele Darului te-ai văzut Varnavo mărite, și ne adăpi cu curgerea desfătării.

Văzându-te luminat strălucind cu frumusețea, stăpânirea cea atotputernică a Duhului, slujitor tainelor lui Hristos te-a rânduit, pre tine prea cinstite.

Slavă:

Fiind luminați cu Darul Crucii tale Stăpâne mărițiii Apostoli, ție pre păgâni i-au adus prin credință, Varnava și Pavel de dumnezeu înțelepți.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai pentru curăție Stăpână, ca un crin strălucind în mijlocul spinilor cu strălucirile fecioriei, de Dumnezeu Născătoare prea cinstită.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Slujitor prea adevărat al Domnului ai fost, și din Apostolii cei șaptezeci te-ai arătat întâiu, și ai luminat împreună cu Pavel propoveduirea ta, tuturor vestind pre Hristos Mântuitorul; pentru aceasta cu cântări, dumnezeească pomenirea ta Varnavo, săvârșim.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ca un cer prea frumos ai

vestit, Vartolomee pre pământ dumnezeească slava lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat, prea lăudate, luminând ca un soare inimile cele din întunerec, stricând întunerecul răilor draci. Deci cu rugăciunile tale luminează-ne pre noi, cei ce săvârşim pomenirea ta, cea purtătoare de lumină.

Slavă, alta, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Umbra legii tu părăsind ca un înţelept, cu Darul ai umblat de Dumnezeu purtătorule Varnavo, prin cetăţi şi prin oraşe, purtând numele celui răstignit, şi cu minuni şi cu semne aducând la adevăr, pre cei neascultători, te-ai arătat întru Hristos mângâere lumii.

Şi acum, A Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Pre Dumnezeu cel necuprins Fiul şi Cuvântul, cel ce s'a născut din tine negrăit mai pre sus de minte, de Dumnezeu Născătoare, roagă-l împreună cu Apostolii, să dăruiască lumii pace curată, şi să ne dea nouă mai 'nainte de sfârşit îndreptare de greşeli; şi împărăţiei cerurilor, pentru bunătatea sa cea prea multă, să învrednicească pre robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Focioară...

Cu Crucea Domnului fiind ocolit, ai surpat întăririle dracilor, Vartolomee apostole, şi amăgirea lor cea de suflet stricătoare o ai gonit cu propoveduirea.

Lumină lumii şi rază a dumnezeeştei slave, Hristos pre tine te-a arătat, Vartolomee de Dumnezeu priimite. Că toată făptura ai luminat cu cunonştinţa de Dumnezeu, prea fericite.

Altul, al Varnavei.

Urmând poruncilor Stăpânului apostole, Varnavo prea lăudate, săracilor ai împărţit toată averea ta, şi de Hristos propoveduitor ai fost cu mare glas.

Ajungând la înălţimea bunătăţilor cea strălucită, şi aflând pre Pavel, grăitorul de Dumnezeu apostol, tuturor ai propoveduit adâncimea tainei celei negrăite.

Ca un soare străbătând marginile lumii, Varnavo prea mărite, lui Pavel urmând, cu străluciri în chipul razelor le-ai luminat prin cuvântul Darului.

Slavă:

Impreună părtaş patimilor

Mântuitorului făcându-te Varnavo prea lăudate, împreună cu el te-ai mărit întru cereştile locaşuri, umplându-te de veselia cea mai pre sus de minte.

Şi acum, a Născătoarei.

Blestemul strămoaşei Evei prin cel născut al tău s'a stricat, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Că pre cuvântul cel mai 'nainte de veci l-ai născut întrupat, carele cu binecuvântări a încununat lumea.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut...

Cu Hristos lumina cea nezidită, carele s'a arătat pentru noi întru zidire, întâiu te-ai împreunat, viind la dânsul apostole, şi cu dumnezeeştile lui raze luminându-te.

Ca o rouă dumnezeească oamenilor tămăduiri dând în lume, ai fost Vartolomee prea fericite. Şi pământul păgânătăţei dupre proorocie l-ai întors.

Altul al Varnavei.

Legea cea umbroasă trecând, şi cu Darul luminându-se, plinirea păgânilor bine vestindu-o o a luminat, de Dumnezeu înţeleptitul Varnava, cu propoveduirea lui Hristos.

Arătat îmbrăcându-te cu tare putere a sfântului Duh, Apostole, surpat-ai duhurile viclenirei, mântuind lumea de răutatea lor.

Slavă:

Glasul celui ce a strigat între neamurile cele pustiite ai fost înţelepte, taina cea necuprinsă a dumnezeeştei întrupări vestindu-o tuturor, Varnavo prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată în pântece ai avut pre Hristos Dumnezeu mai pre sus de cuvânt de Dumnezeu Născătoare prea curată, precum Isaia mai 'nainte a grăit, şi mai pre sus de fire de Dumnezeu Născătoare, pre dânsul l-ai născut.

Peasna 6, Irmos:

De adâncul greşelilor...

Darul minunilor priimind, şi cu lucrarea tămăduirilor îmbogăţindu-te, Vartolomee prea înţelepte, adunările păgânilor le-ai vânat.

Limba ta cea de foc, prea lăudate,toată înşelăciunea ca pre o iarbă o a ars, şi inimile credincioşilor le-a luminat, cu dumnezeeasca propoveduire.

Altul al Varnavei.

Răsărind lumii, Hristoase Dumnezeule, Soare al dreptăţii, Stăpâne, ca pre nişte raze

strălucite, pre Varnava şi pre Pavel i-ai arătat.

Slavă:

Secure de rădăcini tăetoare ai fost, înşelăciunea cea păroasă tăind cu minunile mai pre sus de cuvânt, înţelepte Varnavo minunate.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce a întins Cerul cu voia, Cer pământesc altul te-a arătat pre tine, Maica lui Dumnezeu prea curată, şi din tine răsărind, s'a arătat.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învăţăturilor şi ale înfricoşatelor minuni, la lumină povăţuind, pre cei ce te cinstesc pre tine, Vartolomee apostole al Domnului.

ICOS:

Învăţându-te sfintele cuvinte, ucenice al Cuvântului, pre cei cufundaţi cumplit întru necuvântarea cea de demult, fii luminii i-ai făcut, tinzându-ţi întru adâncurile necunoştinţei cinstitul şi sfinţitul tău năvod; şi ai prins neamurile cele ascultătoare, şi gândurile lor cele înţelepte prin înşelăciune, uscate fiind cu văpaia mulţimei dumnezeilor, arătându-le cu dumnezeescul plug, cu rourarea cuvântărei de Dumnezeu celei luminate; pre cei ce mai 'nainte erau fii mâniei, fii lui Dumnezeu i-ai făcut, Vartolomee al Domnului apostole.

Intru acestă lună în 11 zile, pomenirea sfinţilor apostoli Vartolomeiu şi Varnava.

Stih: Şi Vartolomeiu ucenicul tău Hristosse ţie urmând,
Patimă de Cruce este suferind,
Intru această lună în a unsprezecea zi,
Pre Vartolomeiu mare cugetătorul răstignì.

LA VARNAVA

Stih: Mai pre sus de cât piatra safirului dupre Scriptură, zicând:
Socotea Varnava pietrele celo ce sunt pre e ucigând.

Dintru aceştia sfântul Vartolomeiu a fost unul din cei doisprezece ucenici, carele propoveduind Evanghelia la Indieni, cei ce se zic bogaţi sau norociţi, şi scriindu-le Evanghelia lui Mateiu, a fost răstignit de cei necredincioşi în Arvanupoli, şi îşi primì sfârşitul cu cinste, şi băgându-l într'o raclă de plumb fu aruncat în mare; iar din voia lui Dumnezeu aducându-se până în Sicilia la ostrovul Lipariei, şi arătându-se a fost îngropat acolo, multe minuni izvorând din sfântul şi cinstitul său mormânt, şi dând la toţi, cari merg cu credinţă, grabnică tămăduire, şi întoarcere cu bucurie şi cu veselie pre la casele lor.

Iară sfântul Varnava, carele se zice şi Iosì la faptele apostolilor, fiind unul din cei şaptezeci, călător împreună cu Pavel, fiind hirotonit. Şi se tâlcueşte numele acesta, fiul mângâerei. Şi erà din neamul lui Levi; iară născut şi crescut în ostrovul Chiprului. Acesta întâiu a propoveduit Evanghelia lui Hristos în Ierusalim şi în Roma şi în Alexandria şi mergând la Chipru, a fost ucis cu pietre şi băgat în foc de Elini şi de Iudei; pre carele luându-l Marcu apostolul şi Evanghelistul, îl puse într'o peşteră, şi mergând la Efes către Pavel, îi spuse de moartea Varnavei, şi l-a plâns pre el Pavel mult. De acesta

spun, că s'a îngropat cu Evanghelia lui Mateiu, ce s'a scris de dânsul, care pre urmă s'a aflat împreună cu trupul Apostolului. Drept aceea făcură şi obiceiu credincioşii, să nu fie acest ostrov supus la nici unul din episcopi, ci să se chiverniséscă de al său episcop. Şi se săvârşeşte soborul sfinţilor acestora apostoli, în cinstita biserica sfântului şi verhovnicului apostol Petru, ce se află aproape de prea sfânta şi marea biserică.

Intru această zi, soborul Arhanghelului Gavriil din Adin.

Stih: Cântat-ai Gavriile mai 'nainte: Bucurăte, Fecioarei zicând,
Dar încă şi acum cântarea axionului eşti cântând.

Soborul şi praznicul Arhanghelului Gavriil a început a se face în sfântul munte al Atonului, la o chilie a monastirei Pantocratorului, ce se numeşte Axion estin, la locul cel numit Adin. Deci a urmat a se face, pentru minunea aceasta ce o vom povesti acum: La schitul Protatului ce se află lângă Carea, aproape de locul monastirei Pantocratorului, este o vale mare, care are multe chilii. Deci la una din chiliile acelea ce eră cinstită în numele Adormirei Doamnei de Dumnezeu Născătoarei, locuiă un ieromonah bătrân şi îmbunătăţit, împreună cu un ascultător al său. Şi fiindcă eră obiceiu a se face priveghere în fiecare Duminică la zisul schit al Protatului, într'una din Sâmbete seara, vrând să meargă bătrânul la priveghere, zice ucenicului său: Fiule, eu mă duc ca să ascult privegherea dupre obiceiu, iară tu rămâi la chilie, şi precum vei puteă citeşte-ţi rânduiala ta; şi aşa s'a dus. Deci după ce a trecut seara, iată bate oarecine în uşa chiliei; iară fratele alergă şi deschise, şi vede că eră un monah strein, necunoscut lui, carele intrând a rămas în chilie în noaptea aceea. Deci la vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi rânduiala Utreniei. Şi când au ajuns la: Ceea ce eşti mai cinstită... Monahul cel de loc, adică cântă numai: «Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii»... Şi celelalte până în sfârşit, adică obişnuita şi vechea cântare a Sfântului Cosma făcătorului de cântări. Iară monahul acel strein făceà alt început al cântărei, cântând aşà: «Cu«vine se cu adevărat să te fericim Năs«cătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită «şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului «nostru». Apoi a împreunat şi pre: «Ceea ce eşti mai cinstită», până în sfârşit. Auzind aceasta monahul cel de loc, s'a minunat şi zice către cel ce se părea strein: Noi cântăm numai: Ceea ce eşti mai cinstită»... iară: «Cuvine-se cu adevărat» nici odată n'am auzit, nici noi, nici cei mai 'nainte de noi. Deci rogu-te, fă dragoste şi scrie-mi şi mie cântarea aceasta, pentru ca să o cânt şi eu Născătoarei de Dumnezeu; iară acela răspunzând, a zis: Adu-mi cerneală şi hârtie ca să scriu. Şi cel de loc a zis: Nu am nici cerneală nici hârtie. Iară monahul cel ce se părea strein, i-a zis: Adu-mi o lespede, deci monahul alergând, a aflat lespedea şi i-a adus-o. Şi luând-o streinul, a scris pre dânsa cu degetul său zisa cântare, adică: «Cuvine-se cu adevărat», şi, o minune! atâta de adânc s'au săpat literile pre lespedea acea vârtoasă, ca şi cum s'ar fi scris pre ceară moale. Apoi a zis fratelui: De acum înainte, aşà să cântaţi şi voi şi toţi ortodoxii, şi acestea zicând s'a făcut nevăzut. Căci eră sfântul înger, trimis dela Dumnezeu, ca să descopere cântarea aceasta îngerească şi carea este prea cuviincioasă Maicei lui Dumnezeu. Şi mai vârtos a fost Arhanghelul Gavriil, precum se arată aceasta din titlul ce este deasupra; întru această zi adică: «Soborul Arhanghelului Gavriil «în Adin». Căci părinţii de atuncea făceau sobor, praznic şi liturghie, în fiecarele an la zisa chilie Adin, întru pomenirea minunei, cinstind şi mărind pre Arhanghelul Gavriil, carele precum din început până în sfârşit a stătut dumnezeesc cântăreţ al Născătoarei de Dumnezeu şi hrănitor slujitor, şi vesel bine vestitor al ei. Aşà a servit şi spre a descoperì cântarea aceasta a Maicei lui Dumnezeu, ca unul ce numai lui dupre toate i se cuvine această slujbă. Deci după ce a venit bătrânul dela privighere, şi a intrat în chilie, a început ascultătorul lui a cântà: «Cu-

vine-se cu adevărat», dupre cum îngerul îi poruncise, şi prin urmare a arătat bătrânului său şi zisa lespedea aceea, cu îngerească scrisoare săpată. Iară el acestea auzind şi văzând, a rămas uimit de această minune. Deci luând amândoi lespedea acea scrisă de înger, a mers la Protatul, şi a arătat-o la cel mai întâiu al sfântului Munte, şi la ceilalţi bătrâni ai obştescului Sinod, povestindu-le toate cele ce se făcuseră, iară ei au slăvit cu un glas pre Dumnezeu şi au mulţumit Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru prea mărita această minune. Şi îndată au trimis lespedea în Constantinopol la patriarhul şi la împăratul, însemnându-le prin scrisori, toată cuprinderea acestei minuni ce s'a făcut. Deci de atuncea şi în urmă, cântarea adică, aceasta îngerească, s'a dat în toată lumea ca să se cânte Maicei lui Dumnezeu, de către toţi ortodoxii. Iară sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se află în biserica chiliei aceleia, în carea s'a făcut această minune, s'a adus de către părinţii sfântului Munte în biserica Protatului, şi acolo se află până astăzi, aşezată în sfântul altar deasupra sfinţitului scaun celui de sus. Pentrucă înaintea icoanei acesteia s'a cântat întâiu de către Arhanghelul Gavriil cântarea aceasta. Iară chilia aceea, a început a se numi: «Áxion estin», adică «Cuvine-se cu adevărat», şi valea aceea în carea se află chilia, se numeşte de către toţi până astăzi Adin, care însemnează a cântă sau cântare. Pentru că întru aceasta s'a cântat întâiu îngerească şi prea cuvenită Maicei lui Dumnezeu cântarea aceasta.

Intru această zi, sfântul mucenic Teopemt împreună cu alţi patru, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Teopemt pętru tovarăşi prin sabie dobândind,
Impreună nevoitori, şi al cincilea el se arată fiind.

Intru această zi, pomenirea sfântului Neanisi prea înţeleptul mucenic.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Taina cea mare a dumnezeeştei întrupări, lumii o ai arătat Vartolomee, ceea ce esle neîncăpută de toţi, şi necuprinsă, iară numai de cei credincioşi încăpută netâlcuit, şi crezută.

Ca o piatră prea sfântă Vartolomee curat tăvălindu-se, întărirea înşelăciunei tare o ai prăvălit, şi temelie nesfărâmată Bisericii arătându-te, o păzeşti pre ea neclătită.

Dumnezeeasca asemănare Vartolomee, cu vopseaua bunătăţilor prea fericite o ai zugrăvit. Pentru aceea apostol dumnezeesc făcându-te, tuturor ai propoveduit venirea lui Hristos cea mult lăudată.

Al Varnavei.

Pre sfântul, cel ce cu sfinţenie se odihneşte întru cei sfinţi, Varnavo ai propoveduit, pre Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl, şi împreună pre un scaun şezător, carele s'a făcut om, nouă mântuire lucrându-ne.

Razele cele strălucite ale dumnezeeştei lumini, Varnava cel prea cinstit, şi Pavel cel de Dumnezeu priimit, ca o lumină

au ieşit, luminând cu cuvântul Darului moştenirea neamurilor, de Hristos propoveduitorii.

Slavă:

Veseleşte-se astăzi ceea ce te-a născut, tămâe bine mirositoare dând credinţei, odrăslindu-te pre tine lui Hristos de Dumnezeu fericile, pre carea spre răsplătire mântueşte-o cu rugăciunile tale de robia de acum.

Şi acum, a Născătoarei:

Îndreptează viaţa mea Preacurată, la limanul tău cel cu bună linişte povăţuindu-o, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, izvorul bunătăţilor, carele dă tuturor credincioşilor nestricăciunea bunătăţii.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând...

Cea mare şi mică, multă şi puţină, Evanghelia Mântuitorului prea înţelepţeşte ai învăţat, mari şi prea mărite lucruri cu cuvinte scurte tuturor însemnând, Vartolomee de Dumnezeu înţelepţite.

Ca un râu din Sion ieşind adunările Bisericii le adăpi prea fericite. Că din izvorul dumnezeeşti desfătări ai băut prea arătat, strigând: Prea înălţaţi toate făpturile pre Domnul.

Cu dumnezeeştile daruri, cele prea luminate şi prea mari, arătat ca un apostol, dumnezeeşte te-ai împodobit. Căci covârşeşte vrednicia cu Darul Fericite, toată adunarea cea întru oameni văzută.

Altul al Varnavei:

Ca să turbure marea păgânilor ca un făcător de bine ai scos pre Varnava mărîtul, şi pre minunatul Pavel, cari, înşelăciunea mulţimei dumnezeilor cu învăţăturile bunei credinţe, dătătorule de viaţă au gonit.

Pus-ai ca un Dumnezeu, Mângâitorule Duhule, a toi făcătorule, în Biserica ta luminători străluciţi, cari au propoveduit puterea ta, şi a Fiului şi a Părintelui, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Strălucit-ai luminat ca soarele în lume, împreunându-te arătat cu Soarele cel înţelegător, de Dumnezeu cuprinsule. Căci împărtăşindu-te din strălucire, lumină a doua te-ai făcut, arătând tuturor puterea tainei.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu învăţăturile toată lumea luminând, fericirea cea mai pre sus de minte în cereştile loca-

şuri, dupre vrednicie o ai dobândit, Varnavo prea cinstite, priimind dela Stăpânul cunună prea frumoasă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să pierzi blestemul cel dintâiu, şi osânda morţii strămoaşei celei de demult, din Fecioara Maica lui Dumnezeu, Cuvinte al lui Dumnezeu te-ai născut, tuturor dăruind nemurirea cea nepieritoare.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Insuţi văzător fiind Cuvântului şi slugă, şi ucenic şi propovăduitor de Dumnezeu prea văzător, unde este acum Cuvântul, tu a locui cu adevărat te-ai învrednicit, precum însuşi s'a făgăduit fără de minciună cel prea bun.

Ca cela ce stai acum înnaintea scaunului Stăpânului tău, cu razele cele de acolo fiind strălucit o Vartolomee de Dumnezeu înţelepţite! Spre cântăreţii tăi priveşti, de patimi mântuindu-i şi de feluri de primejdii.

Fiu lui Dumnezeu a fi prin credinţă învrednicindu-te, moştenitor părinteştilor vistierii te-ai făcut. O mână de lucruri mari dăruitoare! O daruri covârşitoare ale lui Hristos, celui ce te-a prea mărit pre tine acum, de Dumnezeu văzătorule prea fericite.

Altul al Varnavei:

Lumină făcându-vă apostoli prin faptă bună, şi înainteà luminii celei mari stând acum, rugaţi pre Stăpânul, să dăruiască pace lumii şi să mântuească bisericile, care le-aţi adunat.

Cumplirea ritorilor, cu văpăile înţelepciunei tale arătat o ai stins, de Dumnezeu grăitorule Varnavo, cela ce ai câşligat înlăuntru izvor de străluciri. Pentru aceasta prea sfinţită pomenirea ta o mărim.

Slavă:

Săvârşind acum pomenirea ta prin credinţă apostole, mijlocitor pre tine înaintea Stăpânului te punem, cerând ca să luăm prin mijlocirea ta deslegare de greşeli, Varnavo prea cinstite propoveduitorule al lui Dumnezeu prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un luceafăr de dimineaţă te-ai aflat în noaptea vieţii, cu razele fecioriei strălucind, răsăritul Soarelui dreptăţii celui înţelegător arătându-ne nouă, a lui Dumnezeu Maică prea cinstită.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Vartolomei astăzi și Varnava cel de Dumnezeu primit, întru sfântă pomenirea lor, acum de noi dupre datorie luminat bine se laudă, ca niște apostoli ai lui Hristos și ucenici, cari se roagă pentru noi, cei ce săvârșim sfântă pomenirea lor.

De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei.

Prea sfântă Stăpână curată, și una neispitită de bărbat, tu ești mântuirea și nădejdea noastră, roagă pre Hristos, cel ce s'a născut din tine, pre Mântuitorul nostru, să mântuească lumea de înșelăciune, de nevoi și de scârbe.

LA LAUDE.

Sthirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele slavei Iisus Dumnezeul nostru, întru toate plinirile lumii, ca pre o rază mult luminoasă, de Dumnezeu înțeleptite apostole, te-a lăsat ca să gonești negura răutății, și să luminezi cu înfrânarea patimilor inimile cele întunecate cu necunoștința, Vartolomee prea fericite.

Curat locaș al Treimii te-ai făcut, cu strălucirea bunătăților fiind luminat, și în inimă luând Varnavo strălucire dela dânsa și luminare mai strălucită decât soarele, la margenile lumii luminat o ai revărsat, și ai luminat, pre cei ce ședeau întru întunerecul necunoștinței, de Dumnezeu priimite.

Ca niște nori fericiților, în toate marginile ați plouat ploaie cerească, și sufletele credincioșilor le-ați adăpat cu dumnezeescul Dar, înnecând neghinele cele rele ale nedumnezeirii, și făcând sufletele oamenilor a fi roditoare. Pentru aceasta întru laudă pre voi apostolii vă cinstim.

Slavă, glasul al 5-lea.

Precum înțelepciunea lui Dumnezeu Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl, mai 'nainte a zis în Evanghelie: Voi sunteți viță roditoare, prea lăudaților apostoli, care pre strugurul cel copt și frumos în ramurile voastre îl aduceți. Pre carele credincioșii mâncându-l, ne îndulcim gustul spre veselie. Vartolomee de Dumnezeu primite și Varnavo fiule al mângâerei, cu deadinsul rugați-vă, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului,
iară de va fi în post, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slă-

vim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nesfărâmată, şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulală şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8, din Canonul Stântului Vartolomeiu Peasna 3 pe 4, şi dintru al stântului Varnavei, Peasna 6 pe 4, Prochimenul, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit... Stih. Cerurile spun... Apostolul din Fapte: *In zilele acelea risipindu-se Apostolii...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne. Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor sâi, cela ce vă ascultă pre voi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Onufurie cel din Eghipet şi prea cuviosul părintele nostru Petru al Atonului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 8-lea.**

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Onufrie, pre mine carele mă aflu acum în pustiul patimilor, îndreptează-mă către calea cea dreaptă a bunătăţilor, către cărarea pocăinţei, către împlinirea voilor lui Dumnezeu, către desfătarea bunătăţilor celor fără de sfârşit, prin rugăciunile tale, ca cu bucurie să săvârşesc pomenirea ta, pururea pomenite.

Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Onufrie, cu nădejdea răsplătirilor celor ce vor să fie, ai răbdat gerul nopţii şi arsura zilei, căci omorându-ţi membrele cele de pre pământ ai dobândit viaţa cea cerească, Cuvioase, intrând înlăuntrul cămării celei de Mire, cu bucurie uitându-te la frumuseţea cea neajunsă a Ziditorului tău, Sfinte.

Părinte, cugetătorule de Dumnezeu Onufrie, depărtându-te pre sineţi de turburarea cea lumească te-ai ridicat către săvârşirea cea mai pre sus de lume, şi dorind de însuşi izvorul bunătăţilor, ai ajuns la însuşi dorirea cea adevărată. Cu ale căruia străluciri luminându-te, răpeşte-ne pre noi din întunerecul păcatelor, cu rugăciunile tale, Fericite.

Alte Stihiri ale cuviosului Petru, asemenea.

Cu dumnezeescul Petru de un nume, şi următor cu adevărat şi râvnei credinţei, prin

bună cinstire, părtaș pre tine te cunoaștem, Cuvioase. Căci numai pre cel bun ai iubit, și dumnezeeștile porunci ale aceluia, ai dorit Părinte, și sufletul ți-ai înfrumusețat cu bunătățile. Pentru aceasta te lăudăm pre tine și te fericim.

Cuvioase părinte prea fericite, câștigând prin umilința sufletului, răbdare adevărată și dragoste nestricată, nezdrobită nădejde și desăvârșită smerenie, lăcaș Dumnezeescului Duh te-ai făcut, a căruia străluciri arătat întru tine le-ai priimit, și oamenilor a doua lumină te-ai văzut, prin cuviosia vieții.

Cuvioase părinte de Dumnezeu însuflate, întru mulți ani pre pământ, cu nearătare fiind ascuns, te-ai cunoscut duhovnicește prin semne și minuni, căci ai izvorât miruri bine mirositoare, arătând celor ce te doresc pre tine, strălucirea ce locuește întru tine, și sfințenia și Darul cu adevărat al Dumnezeescului Duh.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioșilor părinți, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor voastre; pentru aceasta în ceruri ați aflat plata ostenelilor voastre, taberile dracești ați pierdut, cetele îngerești ați ajuns, a cărora viață fără prihană ați urmat. Îndrăznire având către Dumnezeu, cereți pace sufletelor noastre.

Și acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții Apostoli, și cu toți sfinții, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre Cruce spânzurat, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de fericirea cea mai pre sus de cuget dumnezeeștilor; înfrânarea o ați socotit desfătare, sărăcia bogăție, neaverea avuție adevărată, și cumpătarea mărire bună. Pentru aceasta ați și câștigat dorința cea dupre gândurile voastre, petrecând în corturile sfinților, fericiților.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioşilor lui.

Călătoria sihăstriei fără de zăticnire o ați săvârșit, și credința o ați păzit. Pentru aceasta ați primit și cununa dreptății, carea o a gătit vouă Hristos, cel ce împarte darurile pentru nevoințe, și dărueşte harurile, și răsplătire pentru osteneli. Pre carele și acum rugați-l, să ne mântuim noi de primejdii.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Toată patima dulcetii o ați lepădat, smerindu-vă trupurile voastre, de Dumnezeu înțeleptiților, și amărându-vă simțirile cu ostenelele înfrânării, și cu grelele nevoințe, și cu răbdarea ispitelor, și cu suferirea primejdiilor. Pentru care ați luat îndulcirea cea fără de sfârșit, și desfătarea cea neîncetată, și bucuria cea negrăită.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor pre voi îndreptătorilor vă cinstim cuvioşilor părinți, că prin voi pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericiți sunteți, că lui Hristos ați slujit, și a vrăjmașului ați biruit puterea. Cei ce sunteți cu îngerii împreună vorbitori, cu drepții și cu cuvioșii împreună locuitori. Cu cari rugați-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului,
iară de va fi în post, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Unicea cea nespurcată, văzând vițelul său spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Cum ți-a răsplătit ție adunarea nemulțămitorilor jidovi? Vrând să mă lipsească pre mine de tine Fiule întru tot iubite.

Troparul, glasul al 4-iea.

Dumnezeul părinților noștri...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, al Praznicului,
Sau al Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, sau din Octoih unul, și ale Sfinților două pe 8.

CANONUL Sfântului Onufrie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Lauda lui Onufrie o cânt cu dragoste.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărțit

„marea şi a trecut pre poporul,
„pre carele l-a slobozit din
„robia Egiptenilor, că s'a pro-
„slăvit.

Lepădând slava lumii cea nestatornică, şi cu totul sălăşluind întru tine pre Hristos mărite, dupre vrednicie ai dobândit bucuria lui, pururea pomenite Onufrie.

Cugetând în legea lui Hristos, dumnezeescule, prin bunătăţi te-ai arătat pom vieţii plin de rod, puind înainte prin isprăvile tale Darul tămăduirilor celor dumnezeeşti.

A Născătoarei:

Casă înţelepciunei te-ai cunoscut Preacurată, căci din curate sângiurile tale luând Dumnezeu trup, şi răbdând Cruce, ne-a împărtăşit pre noi cu nepătimirea.

Alt CANON al Sfântului Petru.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Ca pre alt Petru pre tine dupre cuviinţă te cinstesc fericite.

Facerea lui Iosif.

Glasul şi Irmos acelaş:

Alt nou Petru Biserica astăzi ne pune nouă înainte, strălucind cugetele noastre cu dumnezeească pomenirea ta, Părinte prea fericite.

De stricăciunea patimilor curăţindu-ţi ochii minţei, cuvioase, arătat ai văzut neasemănata frumuseţea împăratului Hristos, celui ce te-a mărit pre tine.

Slavă:

Strălucind întru tine prea fericite, neînserarea Dumnezeirei celei în trei sori, te-a făcut lumină şi încăpere curată a dumnezeeştilor daruri, Părinte de Dumnezeu înţeleptite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce pentru noi din tine Fecioară, s'a îmbrăcat cu omenirea prin covârşirea bunătăţii, a prea slăvit cetele cuvioşilor, cele ce l-au iubit pre el.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Plecatu-te-ai jugului lui Hristos, Onufrie, dorind să vorbeşti cu el în pustiuri neumblate, şi a te îndulci de frumseţea slavei lui celei dumnezeeşti.

Luminându-te pre sineţi cu lumina cunoştinţei, după ce ai risipit norul patimilor în lespezile inimii tale, ai primit legea nepătimirei, Părinte.

A Născătoarei:

Cu picătura rugăciunei tale prin milostivire, stinge văpaia sufletului meu, Născătoare de

Dumnezeu pururea Fecioară, adăpându-mă cu izvorul milostivirei.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Omorîndu-ţi pre pământ mădulările Cuvioase, prin îndumnezeitele cugetări, ţi-ai înviețuit sufletul tău, şi ai câştigat viaţa veşnică şi strălucirea.

Ca cel ce bine ai viețuit, te-ai împreunat prea fericite cu cetele cele de sus petrecând întru liniște, şi dumnezeeasca frumseţe strălucind.

Slavă:

In munţi înţelepte ascunzându-te, te-ai depărtat de adunarea cu oamenii, şi toată mintea ţi-ai întraripat spre cereştile frumseţi veselindu-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine Fecioară, palat vesel al fiinţei celei negrăite, dupre datorie te slăvim, cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta Preacurată.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Stea luminoasă te-ai arătat călugărilor, precum raza noaptea luminează marginilor, aşà Părinte ai strălucit întru pustnicie ca soarele. Pentru aceasta Onufrie nu încetà rugându-te pentru noi toţi.

Alt CONDAC, al sfântului Petru, asemenea.

Depărtându-te pre sine de însoţirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor şi în peşteri, pentru dorul cel dumnezeesc, şi pentru dragostea Domnului tău Petre, dela carele ai câştigat cunună, rugându-te neîncetat să ne mântuim noi.

ICOS:

Fugind de turburările cele lumeşti şi de grijile vieţii, ca de cele vrednice de fugit, şi defăimate, te-ai dus la locuri neumblate, şi în singurătate ca o pasăre întru mulţi ani ai petrecut, ascuns fiind în crăpături, şi în peşteri şi prăpăstii, având-ţi cugetul întins spre Domnul, şi plinind poruncile lui. Dela carele ai luat Dar cuvioase, şi ca soarele ai strălucit Părinte, rugându-te neîncetat să ne mântuim noi.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină..

Depărtatu-te-ai cuvioase, şi

în pustiuri arătat ai petrecut pururea, aşteptând pre Domnul, să te mântuească de rele. Pentru aceea bine plăcând Stăpânului, prea fericite, ai primiit împărăţia Cerului cea neîmbătrânită, întru carea acum petrecând, adu-ţi aminte, pentru cei ce te cinstesc.

Slavă, alta a Sfântului Petru, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău ..

Prin omorîrea trupului, ai îngropat toată turburarea patimilor sfinţite Petre, şi viaţă fără de sfârşit, după moarte ai luat. Pentru aceasta astăzi, Biserica lui Hristos, prăznueşte vrednică de laudă pomenirea ta, cela ce eşti podoaba cuvioşilor.

Şi acum, a Praznicului,
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Povăţueşte-ne la calea pocăinţei, pre noi cei ce ne abatem pururea la calea răutăţilor, şi mâniem pe prea bunul Domn, ceea ce eşti neispitită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor deznădăjduiţi, lăcaşul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, strigă: Fiul meu, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înţeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate.

Peasna 4, Irmos :

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am proslăvit pre tine unule iubitorule de oameni.

Nemişcat fiind întărit de Hristos, ai risipit întreitele valuri ale dracilor ca o spumă, Onufrie.

Ca un nebiruit răbdând tare în călduri şi în geruri, ai stricat luptele dracilor.

A Născătoarei:

Răutatea sufletului meu depărtând-o cu strălucirea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, împreună-mă pre mine mântuirei.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară..

In munţi şi în peşteri înţelepte petrecând, şi dumnezeeşti suişuri în inimă puind, toate izbucnirile patimilor le-ai uscat cu dumnezeescul Dar.

De arcurile dracilor şi de săgeţi şi de curse cu desăvârşire ai scăpat, fiind acoperit cu pavăza credinţei, Cuvioase, şi cu frica Domnului fiind păzit.

Slavă:

Zdrobit sub picioarele tale pre vicleanul balaur, şi vrednic de râs văzându-l, pre cel ce cu cruzime se îngânfă Petre prea fericite, slavă Domnului înălţăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Născându-se Domnul dintru tine, Doamnă prea fără prihană, a mântuit lumea de stăpânia vrăjmaşului, şi a mărit pre toţi cuvioşii ca pre cei ce l-au iubit pre el.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dum„nezeu nu ştim.

Cu totul jertfindu-ţi gândul, celui ce pentru noi a suferit moartea cea prin Cruce, dupre vrednicie te-ai făcut părtaş, şi împreună moştenitor slavei lui.

Făcându-te pre sineţi lăcaş cu totul luminos de bunătăţi, Cuvioase, arătat străluceşti raze luminoase ale dumnezeeştilor minuni, prea fericite Onufrie.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce ai născut pre dătătorul de bine Hristos, tămăduieşte-mă Fecioară cu milostivirea ta pre mine, carele mă cutremur acum de întreite valurile cele viclene al patimilor.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Suindu-te în muntele cinstitelor porunci, ca Moisi cuvioase, arătat ai văzut pre Dumnezeu, pre cât ţi-a fost prin putinţă, şi luminându-ţi-se toate simţirile sufletului, foarte te-ai mărit.

Infrumuseţându-te pururea înţelepte prin dumnezeeştile plecări de toată patima ai rămas neîmpărtăşit Părinte, şi prin cuvioşie te-ai îmbrăcat cu nepătimirea ca cu o porfiră.

Slavă:

Ascunse fiind moaştele tale înţelepte întru mai mulţi ani, s'au arătat spre luminarea noastră, râuri de vindecări izvorându-ne, şi mirurile Darului.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine frumuseţea lui Iacov, cu prea sfinţite glasuri te cântăm, căci ai născut în lume trupeşte Lumina cea din Lumină, carea prea luminează adunarea cuvioşilor.

Peasna 6, Irmos:

De adâncul greşelilor...

Indreptându-te cu vânturile Duhului, ai ajuns la limanul cel lin, lepădând greutatea

trupului prin înfrânare, cuvioase Onufrie.

Cu dumnezeească însuflare îndumnezeindu-te, te-ai făcut înger pământesc, căci ai râvnit vieţuirii lui Ioan, şi a lui Ilie, prea fericite Onufrie.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut bucuria, dă-mi deslegare păcatelor, mie celui ce mă chinuiesc de patimi, şi mă împiedec de greşeli Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Întărit fiind cu puterea Duhului, toată puterea vrăjmaşului o ai smerit, şi biruitor făcându-te, la Hristos purtălor de cunună ai alergat.

Următor ai fost cuvioase, verhovnicului Petru, pietrei credinţei, a căruia şi numirea ai avut, şi cu credinţa îmbelşugat te-ai îmbogăţit.

Slavă:

Cu dumnezeească nevoinţă te-ai nevoit Părinte, şi credinţa cu cuviosie ai păzit. Şi dar ţi se păstrează ţie cununa bunei lucrări.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu în pântecele tău s'a sălăşluit, şi toată fiinţa omenească o a îndumnezeit, şi mulţimea cuvioşilor cu sfinţenie la sine o a tras, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat, din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Credinţa lui Hristos ca o...

Lumină înţelegătoare şi cerească înlăuntru în inima ta priimind, vas prea luminat te-ai arătat nestricatei Treimi, şi Dar de tămăduiri ai primit, strigând: Aliluia.

ICOS:

O lumină prea strălucită a dragostei! O capul tuturor bunătăţilor! Care pururea umple cetele cereşti, de veselie şi de Dar, carele locueşti împreună cu sfinţii tăi, cu patriarhii, cu proorocii şi cu apostolii. Pentru ale cărora rugăciuni dărueşte-ne şi nouă Dar, ca împreună să cântăm ţie, Dumnezeule: Aliluia.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Onufrie Eghipteanul.

Stih: Şi peste porunca de a avea o haină ai făcut păşire,
Gol fiind Părinte cu desăvârşire.
Intru această lună în a douăsprezecea zi,
Onufrie gol din viaţă se sfârşi.

Cuviosul acesta Onufrie a fost din

Eghipet, petrecând într'o viață de obște, ce se afla în pustia numită Ermupol a Tiveilor și auzind de pustnicească viață a lui Ilie și a lui Ioan Mergătorul înainte, a ieșit din obște și locui în pustiu, nevăzând om nici de cum șasezeci de ani, pre carele l-a aflat marele Pafnutie, când a mers în pustiul cel mai din lăuntru, ca să ia binecuvântare dela sfinții bărbați. Căci umblând acesta șaptesprezece zile, și sosind la locul acela, unde era sfântul Onufrie și mergând la dânsul îl ruga, ca să-i spue numele și toată petrecerea vieții sale. Pentru aceasta dar, Pafnutie înștiințându-se de toate acestea din însuși gura aceluia, povesti mai pre urmă monahilor celor ce se pustniceau, nu numai de acest dumnezeesc Onufrie, ci și de alți cuvioși, pre cari i-a aflat umblând în pustie. Fiindcă atuncea s'a mutat prea cuviosul Onufrie către Domnul, când se afla Pafnutie acolo, carele își împărți rasa în două, și cu una adică îi acoperi sfintele moaște, că era gol, fiind acoperit numai cu părul său cel alb, iară cealaltă jumătate de rasă o opri, să se acopere pre sine. Deci îngropă Pafnutie sfintele lui moaște în locul acela, și îndată căzu coliba Sfântului, și se uscă finicul ce era acolo sădit, și secă și apa. Deci se face soborul lui în sfânta sa casă de rugăciune, ce este în mânăstirea sfântului Alipie (Vezi mai pre larg viața acestuia la viețile sfinților).

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, cel ce în sfântul munte al Atonului s'a pustnicit.

Stih: Și ție Petre dreapta Hristos întinzând ți-a dat,
Ca celui ce din marea vieții gol ai scăpat.

Acest fericit se afla cinstit cu lumească vrednicie a școlarilor, și luptându-se în războiu cu Agarenii fu biruit. De cari prinzându-se viu a fost pus la temnița cea din Samara ferecat fiind cu grele lanțuri și cu cătușii. Iară de acolo preste nădejde scăpând prin mijlocirea sfântului Nicolae făcătorul de minuni, tot prin a lui povățuire s'a dus la Roma, unde îmbrăcat fiind cu schima îngerească, de către Papa cel de atuncea, se rugă lui Dumnezeu cu deadinsul, ca să fie povățuit la oarecare loc liniștit, spre a petrece acolo rămășița vieții sale cu liniștea cea desăvârșit, precum aceasta se și făgăduise Domnului. Deci într'una din nopți, vede fericitul pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, și pre dumnezeescul Nicolae, urmându-i ei, și adesă ori rugându-o și zicând: Unde poruncești, Stăpână, ca să-și petreacă robul tău Petru rămășița vieții, precum s'a făgăduit? Deci apărătoarea lumii a răspuns: In muntele Athonului îmi este plăcere ca să rămâe el. Căci pre acesta l-am ales spre moștenirea mea, și pre cei ce scapă la el îi voiu ocroti. Deci deșteptându-se Cuviosul, mărturisi darurile cele mari ale Maicii lui Dumnezeu, și ale adevăratului ei rob Nicolae. Pentru care s'a și dus la sfințitul munte al Athonului, și cercetând pre toate cele de acolo, și aflând o peșteră întunecoasă plină de târâtoare otrăvite, cu singură rugăciunea pre toate le-a izgonit de acolo, și petrecea după aceea în acea peșteră, ca un fără de trup, nimic având cu sine, de cât singur trupul său, și hainele cu care era îmbrăcat, dar cu vreme și acestea topindu-se, petrecea gol. Deci hrana sa din început era ierburile care odrăsleau în preajma peșterei și ghinda. Mai în urmă însă prin folosința Născătoarei de Dumnezeu, s'a învrednicit de hrană cerească, aducând-i-se aceasta de înger la patruzeci de zile. Deci cu această netrupească petrecere viețuind fericitul pe pământ cincizeci și trei de ani, și multe ispite suferind, dela urâtorul de bine satana, și de cât toate mai pre sus făcându-se cu puterea lui Dumnezeu, s'a mutat către el. Pre carele și aflându-l oarecarele vânători, viu încă și aproape de sfârșit fiind. Și luând cinstitele sale moaște povățuindu-se de Dumnezeu, le-a adus la mânăstirea numită a lui Climent, și acolo a așezat această comoară. Iară de acolo luându-le oarecarii monahi în vremea nopții, și intrând într'o corabie, plutind s'au pogorât la oarecare sat în preajma Traciei, numit Ficomon, și acolo a rămas această mare și necheltuită comoară, foarte bine fiind primită și cin-

stită şi de episcopul şi de popor, izvoare de minuni pururea izvorând celor ce cu credinţă se apropie de ea.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Antonina.

Stih: Marea ca o cămară de Mire cu adevărat fiind.
Pre Antonina mireasa Domnului este ascunzând.

Aceasta era din cetatea Niceei celei din Vitinia, pe vremea lui Diocliţian şi a lui Maximian împăraţilor, şi a lui Priscilian guvernatorul, către carele a fost adusă pentru mărturisirea în Hristos şi bătută cu toiege preste faţă, şi atuncea adecă a fost pusă în temniţă. Apoi iarăşi fiind scoasă, a fost spânzurată pre un lemn, şi i s'a ars coastele, şi întinsă fiind pre un grătar de fier înfocat, i s'a străpuns mânile cu frigări de fier înfocate, din care mâini ieşia un miros ca de smirnă; asemenea străpungându-i-se şi gleznele cu ţepuşi de fier înfocate, a fost dată iarăşi la închisoare, întru carea lăsată fiind doi ani cu foarte rea pătimire iarăş a fost scoasă, şi aruncată în mare, după ce mai întâiu i-a legat o piatră foarte mare şi grea de grumazi, şi iarăşi a scăpat la pământ nevătămată, apoi fiind prinsă şi aducându-se la guvernatorul, acela a poruncit să fie împroşcată cu pietre, şi mai în urmă să i se taie capul, şi aşa prin mucenie şi-a primit cununa.

Intru această zi pomenirea sfântului Ioan ostaşul şi a prea cuviosului Zinon, şi a prea cuviosului Iulian, cel ce în Liva lui Dagat, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Zinon precum a nădăjduit, împreună cu Hristos viază,
Căci, dupre Scriptură, nădejdea nu ruşinează.

La Ioan.

Ostaşul Ioan acum în Cer dănţueşte,
Unde ceata îngerilor se sălăşlueşte.

La Iulian.

Stih: Pre Iulian marele părinte este îngropând,
Plin de zile la mormânt ajungând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat „porunca cea prea fără de „Dumnezeu, şi fiind aruncaţi „în mijlocul focului, răcorin„du-se au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţi„lor noştri.

Ogorându-ţi sufletul cu plugul rugăciunei părinte Onufrie, şi semănând înfrânarea, ai secerat spicul curăţiei, întru carea petrecând fericite, împreună cu îngerii strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Depărtatu-te-ai pre sineţi Cuvioase de hrana cea lumească, şi vieţuind în pustietăţi, ai priimit pâine cerească, căci aveai pre Hristos dătător de pâine, căruia cu veselie strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Taina cea dumnezeească a naşterii tale Preacurată, minunează şi pre oameni şi pre îngeri; căci tu singură Preacurată ai născut fără sămânţă pre Cuvântul, carele s'a făcut trup pentru milostivire, prin carele mântuindu-ne strigăm: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu cuget întărit ridicând pre umere Crucea, Părinte, ai urmat celui răstignit, ca un monah prea sfințit, arzând patimile ca pre o materie, și strigând prea fericite: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Dumnezeescul Cuvânt te-a descoperit pre tine, cela ce erai întru mulți ani ascuns, ca pre o tainică comoară, Petre cuvioase, spre arătată primire a tuturor celor ce au întru ascuns întinăciuni de păcate, Cuvioase, și vederat s'a îmbogățit câștigându-te pre tine arătat mijlocitor.

Slavă:

Prin unirea cu Hristos te-ai arătat tămâie bine mirositoare a bunătăților. Și din cinstitele tale moaște izvorăști mir prea cu bun miros, mișcând spre minune, pre cei ce le văd Părinte cuvioase, căci în trup ai viețuit viață îngerească.

Și acum, a Născătoarei:

Prea frumosul Cuvânt, aflându-te pre tine frumoasă și bună între femei Preasfântă, s'a sălășluit în prea sfânt pântecele tău sfințind pre toate cetele cuvioșilor, cari strigă: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorât...

Cu lumina Duhului arătat luminându-ți gândul, ca un luminător, prea fericite Onufrie, strălucești razele privirilor, și luminile tămăduirilor, la cei ce prea înalță pre Hristos în veci.

Cu dumnezeească putere cunoscându-te pururea puternic Cuvioase, surpând semeția dracilor, arătat ai supus firea dobitoacelor celor necuvântătoare, strigând: Pre tine Hristoase te prea înălțăm înveci.

A Născătoarei:

Ca un nor luminos, porți în brațele tale Maică pre soarele Hristos cel mai pre sus de dumnezei, prin carele luminând întunerecul patimilor sufletului meu, strălucește-mă cu lumina nepătimirei, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaș:

De fericirea cea dumnezeească te-ai învrednicit cu adevărat, Petre de Dumnezeu cugetătorule, sărăcind de voie și petrecând cu tânguire înțelepte și blând făcându-te, și moștenind pământul celor blânzi.

Privighetor cuget având, ai adormit năvălirile patimilor, și

dormitând acum somnul cel datornic, împreună cu toți drepții prea fericite, te-ai arătat neadormit mijlocitor, pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Luptându-te cu gerul și cu arsura înțelepte, arătat ai pierdut înghieţul dracilor cu căldura Duhului, și patimile trupești le-ai omorît, strălucind cu lumina nepătimirii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

În muntele Atonului locuind, Petre de Dumnezeu cugetătorule, precum oarecând în muntele Carmilului Ilie Tezviteanul, întru liniște pre Dumnezeu căutându-l, vrednicule de laudă, și de vederea lui pre cât a fost cu putință te-ai învrednicit.

Și acum, a Născătoarei:

Având cuget trândav, și suflet îngreuiat de îndulcirile vieții, la tine năzuesc, Născătoare de Dumnezeu curată, strigând ție: Ridică-mă, mântuește-mă pre mine, cel deznădăjduit și osândit.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucru„rile, și îl prea înălțați întru toți „vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel...

Cu focul dragostei lui Dumnezeu ai ars desfătările trupului, și împodobindiu-ți sufletul, ca o stea ai strălucit în pustiu, arătat luminând toată lumea, cu razele vieții tale, și cu lumina tămăduirilor, Părinte.

Cu totul fiind unit cu Dumnezeu prin dragoste, te-ai făcut părtaș împărăției lui, și ai primit desfătarea, și pârîul vieții, și ceata celor ce prăznuesc și bucuria cea neîmbătrânită, de trei ori fericite Onufrie.

Cu ostenelele sihăstriei, și prin sudoarea trudelor tale, având pre Dumnezeu bine îmblânzit, îmblânzește-ni-l acum nouă pre el tuturor, celor ce te lăudăm, mântuindu-ne de primejdii și de patimi și de nevoi, înțelepte Onufrie pururea pomenite.

A Născătoarei:

Având-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre o singură părtinire și putere, și zid și turn întărit, biruesc năvălirile vrăjmașilor, și înnecările patimilor. Căci la tine mi-am pus nădejdile totdeauna, carea singură mă mântuești pre mine de stricăciune.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Hristos Dumnezeu îmbrăcându-te pre tine cu putere şi cu tărie, te-a împuternicit ca să biruieşti meşteşugirile dracilor prea fericite, ca cel ce l-ai iubit pre el din toată inima şi sufletul. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Arătatu-te-ai în casa Domnului, ca un maslin de Dumnezeu cugetătorule, cu untul-delemn al ostenelelor tale, veselind feţele noastre, celor ce săvârşim această a ta mărită şi dumnezeească prăznuire, frumseţea monahilor, vârful cuvioşilor.

Moaştele tale pururea pomenite Petre, izvorăsc cu strălucire mir bine mirositor şi veselitor, bine mirezmind pre cei credincioşi, căci bună mireazmă simţită lui Dumnezeu, şi vieţuind şi după moarte te-ai arătat. Pentru aceasta dupre vrednicie te fericim.

Slavă:

Vas sfinţit al Domnului Dumnezeului nostru, vorbitorule împreună cu mucenicii, cu apostolii, cu proorocii şi cu îngerii, roagă-te pentru toţi cei ce cu credinţă te cinstim pre pământ, ca toţi să aflăm iertare de greşeli.

Şi acum, a Născătoarei:

Fie-ţi milă Doamne de mine, fie-ţi milă, când vei vrea să mă judeci, şi să nu mă osândeşti la foc, nici cu mânia ta să mă mustri pre mine, te roagă pre tine Fecioara ceea ce te-a purtat în pântece, Hristoase, adunarea apostolilor şi a cuvioşilor.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioa„ră negrăit întrupându-se pen„tru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Cetele îngerilor s'au spăimântat de nevoinţele tale, care în pustie le-ai săvârşit, părinte Onufrie de Dumnezeu purtătorule, căci şasezeci şi trei de ani te-ai nevoit; şi acum prea fericite cuvioase, împreună cu Hristos împărăţeşti în vecii cei nesfârşiţi.

Slavă, asemenea:

Pre cel de un nume cu verhovnicul Petru, lauda sihastrilor şi mărirea cuvioşilor, pre stâlpul cel ceresc, floarea Atonului, toţi cu mare glas prin cântări

să-l lăudăm dupre datorie, ca pre cel ce se roagă pentru noi toți.

Și acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei:

Noi întru tine ne lăudăm Născătoare de Dumnezeu, și către Dumnezeu te avem părtinire, întinde-ți mâna ta cea nebiruită, și sfărâmă pre vrăjmașii noștri, trimite robilor tăi ajutor dela cel sfânt.

LA HVALITE.

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte cugetătorule de Dumnezeu Onufrie! Făcându-te râvnitor lui Ilie întru Duhul, te-ai mutat dela turburarea lumii, lepădându-te de poftele trupului, și viețuind în pustiu cu bucurie, ți-ai întrarmat sufletul către Cer, unde-ți este viețuirea ta fericite.

De două ori.

Cuvioase părinte Onufrie! Având suflet sfințit, cu cuget dumnezeesc ai suferit supărări, fiind întărit de dumnezeeasca credință, și prin dragoste unindu-te cu Dumnezeu, te-ai sălășluit în pământul celor blânzi, înfrumusețându-te cu strălucirile bunătăților; pentru aceasta cu bucurie prăznuim pomenirea ta.

Petre și Dumnezeescule Onufrie! Priimind dela Cer darurile cele mai pre sus de gând, cu bună credință le-ați împărțit, celor ce poftesc cunoștințele sihăstriei voastre, de trei ori fericiților, și intrând înlăuntrul cămării celei de Mire, ați auzit glasul celor bine cinstitori, unde acum cu bucurie încunjurați scaunul împăratului tuturor, vrednicilor de minune.

Slavă, glasul al 2-lea.

Căutat-ați purtătorilor de Dumnezeu, a vedea veselia Domnului, și ați poftit să vorbiți singuri numai cu dânsul. Pentru aceea fugind, ați părăsit lumea, petrecând prin pustietăți și prin munți, și fiind îmbrăcați cu Hristos, nu purtați grije de haină, cumpărându-vă voauă haina nestricăciunii, cu carea ați intrat în cămara cea de Mire la Cer, veselindu-vă în veci, cuvioșilor părinți.

Și acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă subt acoperemântul tău.

STIHOAVNA Praznicului,

Sau din Octoih.

Slavă, al Sfântului, glasul al 6-lea.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân pre-

ste patimile cele păgubitoare pustniceşte puindu-ţi, spre cel dupre asemănare, cât este dupre putinţă te-ai suit. Că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, şi pre trup a-l face rob Duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de faptă bună prea adevărat. Şi acum în ceruri, oglindele dezlegându-se Fericite, curat vezi sfânta Treime, rugându-te fără de mijlocire pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Praznicului,
Sau a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ţi-ai agonisit nepocăite suflete, ce te zăboveşti? Tăierea morţii şi sfârşitul se apropie, sosil-a ca un fur. La Născătoarea de Dumnezeu aleargă căzând.

A Crucii, a Născătoarei:

Privindu-te pre tine Preacurata, pironit pre lemn, strigà: O Fiul meu şi Dumnezeule! Ce este această preaslăvită a ta şi streină auzire? Carea o suferi pentru multa milostivire.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului Onufrie Peasna 3-a pe 4, şi din Canonul Sfântului Petru Peasna a 6-a pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul care se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia de la Mateiu: *Zis a Domnul, toate 'mi sunt date mie...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfânta muceniţă Achilina şi sfântul Trifilie episcopul Levcusiei Chiprului.

VEZI: La Tipic se prăznuesc amândoi sfinţii, cu slujbe deosebite. Iară în izvodul cel îndreptat de prea sfinţitul episcop al Argeşului, numai sfânta Achilina are slujbă.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Ştiindu-te pre tine mireasă nestricată, înfrumuseţată întru Duhul Sfânt, săvârşim pomenirea ta cea prea luminată, muceniţă purtătoare de chinuri, şi cu bună credinţă ne închinăm sfântului sicriu al moaştelor tale, luân-

du-ne sănătate boalelor noastre totdeauna, cei ce cu credinţă te lăudăm pre tine, Achilino prea lăudată.

Fiind biruită de dragostea Ziditorului tău prea lăudată, ai închipuit patimile lui în trupul tău, suferind tot felul de întreit val al durerilor. Şi acum locueşti în ceruri purtând mărire nestricată, şi cunună nevestejită, văzând cele ce cu veselie privesc cetele îngerilor, Achilino de Dumnezeu însuflată.

Spintecările membrelor tale le-ai adus zestre Mirelui tău, prea cinstită. Pentru aceasta învrednicindu-te el pre tine cămărilor celor prea luminate, te străluceşte cu lumina dumnezeeştei sale slave, însuşi cel mai pre sus de fiinţă, înaintea căruia stând cu bucurie, roagă-te pentru noi, cari cu credinţă săvârşim acum pomenirea ta, Achilino.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Marie mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce speli noroiul ticăloasei inimii mele, cu râul milei tale, usucă luciul greşelilor mele, şi mă aşază la limanul pocăinţei pre mine cel neîndreptat. Căci la tine mi-am pus nădejdea Preacurată, ca la una ce ai născut limanul milostivirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine înălţat pre Cruce, ceea ce te-a născut, iubitorule de oameni, strigând, ziceà: Cum suferi patimă de bună voie, cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atotţiitor, şi ai deslegat firea cea osândită a oamenilor, cu Dumnezeirea? Laud acum pogorârea ta cea fără de măsură.

Troparul glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Achilina...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, şi al Sfintei pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Priimeşte cântare bună, pruncă Achilino.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o „a tăiat şi a văzut soarele „pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj„maş apa l-a înecat, şi cea ne„umblată o a trecut Israil, şi

„cântare s'a cântat: Domnului „să-i cântăm, că cu mărire s'a „prea slăvit.

Fiind cu adevărat mărită stai înaintea Mirelui tău Hristos în ceruri bucurându-te. Pentru aceasta pre cei ce te cinstesc pre pământ cu bună credinţă, măreşte-i cu rugăciunile tale cinstită, şi ţi-i fă părtaşi, pre cei ce cântă Domnului, că cu mărire s'a prea slăvit.

Săvârşindu-ţi sufletul curat, mărită, ai primit Darul Duhului, şi cu ranele trupului tău te-ai arătat foarte frumoasă. Pentru aceea fiind tu curată desăvârşit, cu totul nevinovată, s'a logodit cu tine Mirele sufletelor, prea lăudată.

Slavă:

Iarna înşelăciunii, odinioară cumplit umplând plinirile pământului, tu fiind plină de Duh, ca o muceniţă nerătăcită, a Domnului Atotţiitorului, le-ai adus primăvara vieţii, şi ai ridicat semn de biruinţă, Achilino mărită, cugetătoare de Dumnezeu, vrednică de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce se înţelege împreună cu Tatăl cel fără de început, a intrat în pântecele tău, făcându-se om, şi ne-a mântuit pre noi, cari am fost plecaţi răutăţii, şi robiţi de înşelăciunea vrăjmaşului. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Ţesut-ai cu Darul podoabă de lumină, vopsindu-o pre ea cu sfinţit sângele tău, Achilino mărită.

Arătatu-te-ai rănită cu dorul cel dumnezeesc, pentru aceasta cu tărie ai răbdat rane şi dureri cumplite, prea cinstită.

Slavă:

Domnul Mântuitorul cu totul te-a sfinţit pre tine cinstită, carea cu totul din suflet te-a iubit pre tine Achilino.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă nenuntită te ştim pre tine Preacurată, şi locaş al Făcătorului, şi mai sfântă de cât Heruvimii.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul..

Luminându-te cu dumnezeeasca lumină a bunătăţilor prea

lăudată, te-ai împodobit cu diadema pătimitorilor, cinstită, și făcându-te frumoasă întru podoabă cu credința, te-ai făcut nespurcată și nestricată mireasă Stăpânului tuturor. Pentru aceasta nevoindu-te bine, și ucigând pre cel viclean, te-ai învrednicit cămărilor de Mire celor cerești, de Dumnezeu înțeleptită Achilino; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu credință săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Praznicului, Sau a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, cumplitele patimi ale sufletului meu, mă rog, vindecă-le, și-mi dăruește iertare greșelilor mele, celui ce nebunește le-am făcut. Sufletul meu mi-am spurcat, trupul mi-am întinat, ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela când vor despărți îngerii sufletul meu de săracul meu trup? Să-mi fii atuncea ajutătoare și folositoare. Că pre tine te avem nădejde, noi robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, dacă l-a văzut Mielușaua pe Cruce, s'a tânguit lăcrămând, și cu amar strigând: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru bunătate, îndelung răbdătorule, Doamne, adâncul milei, și izvorul cel nedeșertat, milostivește-te, și dăruește iertare de greșeli, celor ce laudă cu credință dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta.

Pre balaurul cel trufaș l-ai surpat prin slăbiciunea trupului, făcând vitejie foarte luminat, și pierzând semeția tiranilor.

Cu strălucirile muceniei și cu dumnezeeștile frumuseți ale fecioriei, te-ai făcut aleasă mireasă Stăpânului, Achilino.

Omorându-se trupul tău cu chinurile cele de multe feluri de Dumnezeu însuflată, ți-a pricinuit ție viața, carea petrece în veci.

Slavă:

Pâraele sângiurilor tale au stins focul mulțimii dumnezeilor, și cu curgerile minunilor tale spală boalele oamenilor.

Și acum, a Născătoarei:

Somnul păcatului m'a cuprins întru dormitarea lenevirii,

Fecioară. Cu rugăciunea ta cea neadormită, ridică-mă către pocăință.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoștinței, zi a cunoștinței de Dumnezeu întru lumina feței tale, Hris„toase, a strălucit de dimineață „lauda ta în inimile noastre.

Când rătăcirea făceà valuri ca marea când se sălbătecește, te-ai arătat ocârmuită de dreapta lui Hristos, mucenită Achilino.

Vitându-te mucenită către daruri, ai răbdat foarte tare dezbinările membrelor tale, și moartea cea prea silnică.

Slavă:

Luminată te-ai arătat vrăjmașilor uimindu-i pre ei cu frumsețea ta cea aleasă, și cu mărimea sufletului.

Și acum, a Născătoarei:

Toți prin nașterea ta fiind mântuiți de osânda cea strămoșască, strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești plină de daruri, prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Doamne cela ce pre Ionà...

Dorit-ai Fecioară a urmà patimile cele slăvite ale lui Hristos, și cu cuget bărbătesc ai suferit chinurile și sfâșierile curatului tău trup.

Multe feluri de dureri ai răbdat, și durerile focului nu le-ai băgat în seamă. Pentru aceasta ușurează-ne și nouă totdeauna durerile, prin rugăciunile tale, Achilino.

Slavă:

Vitându-se de sus ceata îngerilor s'a mirat de răbdarea ta, mărită fecioară, cum în trup fiind, biruiai pre vrăjmașii cei fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să se facă omul Dumnezeu, s'a arătat Dumnezeu la oameni, Fecioară, negrăit născându-se din sângiurile tale, și rămâind neschimbat, ceea ce a fost.

Irmosul:

Doamne, cela ce pre Ionà „singur în chit l-ai sălășluit, și „pre mine cel prins în mrejile „vrăjmașului, ca și pre acela din „stricăciune mă mântuește.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu stropirile sângiurilor tale fiind curățită, și cu cununile muncilor încununată, fecioară Achilino, Mirele tău Hristos pre tine te-a dat celor din necazurile boalelor tămăduire și mântuire, celor ce aleargă la tine cu credință, izvorându-le viață veșnică.

Intru aceasta lună în 13 zile, pomenirea sfintei muceniță Achilina.

Stih: Achilino a grumazului tăiere suferind,
Toată înșelăciunea vrăjmașului ești tăind.
Achilina întru a treisprezecea zi,
Prin tăierea grumazului se săvârși.

Aceasta a fost în zilele împăratului Diocliţian, din Vivlu, cetate a Palestinei, fiica unui mare și strălucit bărbat anume Evtolmie, și botezându-se de Evtalie episcopul, și făcându-se în vârstă de cincisprezece ani, trăgeà și întorceà spre credința în Hristos pre fetele cele ce erau de vârsta ei, și crescute împreună cu dânsa, și le învățà să se ferească de idoli. Deci fu pârâtă la Antipatul Ulosian de oarecarele Nicodim. Și aducându-se la întrebare, mărturisi numele lui Hristos. Și pentru aceea a fost bătută și pătrunsă prin urechi cu țepi de fier arse, atâta cât i-a dat și sângele pe nări, și i s'a încins tot capul de arsură. După aceea luându-și răspunsul cel de pierzare, și tăindu-i-se capul, s'a mutat către Domnul. Și se face pomenirea ei în sfânta sa mucenie, ce se află aproape de târgul ce este lângă zid.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Trifilie episcopul Levcusiei Chiprului.

Stih: Trifilie aproape de cel prea înalt este stând,
Lumina cea în trei fețe a celui prea înalt văzând.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Ana și cu fiul ei Ioan.

Stih: Maica și fiul, Ana și Ioan cu adevărat,
Amândoi locuitori Cerului s'au arătat.

Intru această zi pomenirea cuviosului Iacov, cel ce prin înșelăciune s'a închinat lui anticrist, adică diavolului.

Stih: Nu este vreo patimă mai rea decât mândria cu adevărat,
Căci cu aceasta pre Iacov vrăjmașul l-a înșelat.

Fericitul acesta Iacov, fiindcă a iubit pre Hristos, pentru aceasta a urît lumea, și a părăsit toată averea sa, fără a întrebuința ceva dintru aceasta. Insă după acestea din lucrarea urâtorului de om diavolul atâta s'a mândrit, în cât a îndrăznit și ziceà: Cine altul știe mai bine decât mine mântuirea mea? Pentru aceasta a întrebuințat multe și mari nevoințe, însă fără întrebare de cei socotitori, dupre cum învață dumnezeeștii părinți. Ci cu însăși voia și bună plăcerea sa, pentru aceasta s'a și înșelat de către diavolul, căci viind la dânsul un înger viclean, adică un demon, prefăcut în chip de înger al luminii, i-a zis: Curățește-ți chilia ta, și să aprinzi candele și făclii, și să o afumi cu miruri și tămâieri, bine împodobindu-te pre sineți, pentrucă Hristos, plăcându-i nevoința ta vine în noaptea aceasta pentru ca să-ți deà multe daruri. Iară nepriceputul Iacov din mândrie înșelându-se, a făcut toate acestea. Și așà a venit la el anticrist cu mărire și nălucire multă, la miezul nopții. Deci Iacov deschizând ușa chiliei sale s'a închinat lui, iară diavolul lovind pre Iacov în frunte, dupre dumnezeeasca iconomie n'a stătut, ci s'a întors înapoi și a fugit. Deci a doua zi dimineață Iacov plângând, a mers la un bătrân, iară bătrânul mai înainte de a auzi dela Iacov vre un cuvânt, zice către el: Fugi de aicea, căci te-ai batjocorit de satana. Deci după ce Iacov a plâns de ajuns și s'a sfărâmat cu inima, atuncea bătrânul ocărându-l mult, și sfătuindu-l, la trimis la o viață de obște, iară el ascultând a mers la obște, și a slujit la bucătărie șapte ani, cu multă smerenie și ascultare, după aceea a șezut singur în chilie alți șapte ani, lucrând lucrul mâinilor cu măsură, și păzind canonul dat cu toată scumpătatea. Și așà învățându-se calea lui Dumnezeu cea neamăgită, cu multă deslușire, s'a făcut făcător de minuni prea ales și așa și-a săvârșit viața sa, mutându-se către Domnul.

Intru această zi, sfântul Antipatru episcopul Vostrilor, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre bogatul Antipatru, Mântuitorul este priimind,
Căci mare corvana de bunătăți este purtând.

Intru această zi, sfântul Evloghie patriarhul Antiohiei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Moştenire a aflat împărăţia Cerului,
Evloghie împreună cu binecuvântaţii Părintelui.

Intru această zi, sfinţii zece mii de mucenici, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Căzând prin sabie cei zece mii sunt biruind,
Căci ceata lui Dumnezeu, birueşte şi căzând.

Intru această zi, sfântul mucenic Diodor cel din Emesa, răstignit s'a săvârşit.

Stih: Diodor pe lemnul crucii s'a suit,
Cinstind pre Iisus, cel ce pe lemnul crucii, a pătimit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat, Doamne Dumne„zeule în veci.

Nu ai purtat grije de trupul cel pătimitor cugetătoare de Dumnezeu, arătat uitându-te la răsplătirile cele de acolo, şi la slava şi la veselia lui Dumnezeu, şi la dumnezeeasca bucurie, Achilino.

Purtând trup nespurcat şi inimă unită cu Domnul, ai stătut înaintea divanurilor de judecată, înfruntând pre tiranul cel fără de minte, curată cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă:

Schimbat-ai fecioară lumea cea pieritoare pre viaţa cea mai pre sus de lume nepieritoare, şi desfătarea cea vremelnică pre cea stătătoare, şi logodnicul cel trupesc, pre Mirele cel nemuritor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu laude cinstim pre dumnezeeasca singură stăpânire, carea se întreieşte dupre feţe minunat, iară din fire este una, strigând: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Fiind luminată cu lumina curăţiei, şi înflorită cu văpselele sângiurilor, fecioară Achilino, stai înaintea lui Hristos Dumnezeului nostru.

Jertfă prea sfinţită, şi prinos prea luminat şi ca o tămâie bine mirositoare te-ai adus lui Hristos Dumnezeului nostru, cugetătoare de Dumnezeu Achilino.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sfântul tău trup zăcând în mormânt, boalele oamenilor le tămăduieşte, Achilino prea mărită, şi izgoneşte stricăciunea dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără stricăciune ai născut pre Cuvântul mai pre sus de cuvânt, carele ne mântueşte pre noi de toată stricăciunea cea

rea. Pentru aceasta toţi te slăvim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaia căl„cându-o au săltat: Bine cuvân„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Impreună cu tine Mântuitorule cel ce te-ai pironit pre Cruce, s'a răslignit fecioara, prin cuget pătimind, şi călcând capul balaurului.

Frumoasă îţi este podoaba şi prea frumoasă ţi s'a arătat bun neamul sufletului, Achilino, cea cu chip dumnezeesc, vrednică de minune.

Slăvită pomenirea ta pre toţi ne chiamă împreună, să lăudăm cu bucurie ostenelele tale cele cu bună laudă şi luptele, mucenită Achilino.

Slavă:

Impreunându-te cu cetele celor fără de trupuri, şi cu adunarea mucenicilor, roagă-te lui Dumnezeu pentru toţi prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului strigăm ţie Preacurată, bucură-te mântuirea tuturor oamenilor, şi dumnezeească încununare a prea lăudaţilor mucenici.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiţi prin tine cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfântul prooroc Elisseiu, şi cel dintru sfinţi părintele nostru Metodie patriarhul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am **Stihirile pe 6, ale Proorocului 3, şi ale Ierarhului 3.**

Stihirile Proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te Elissee prea înţelepte, căci tu curăţindu-ţi cugetul de dezmierdările trupului, ai priimit luminile Duhului mărite, şi le-ai împărtăşit şi celorlalţi tuturor, şi cu totul te-ai arătat în chip luminos. Pentru aceasta te-ai sălăşluit lângă lumina cea neapusă, rugându-te totdeauna pentru noi cei ce te lăudăm pre tine.

Pre tine Elissee fericite, lăsându-te râvnitorul Ilie, luminat cu Darul său îndoit, cu adevărat s'a arătat căruţaş în văzduh, căruia asemănându-te prin Dar ai încetat curgerile râului, şi ai trecut, cu bucurie fiind luminat şi slăvind pre Hristos.

Dăruit-ai odinioară Samaritencei celei credincioasă fiu de făgăduinţă, pre carele murind l-ai înviat, ca un prooroc dumnezeesc, cu sfinţenie minunându-te. Şi iarăşi arătat ai premenit cu sare, apele cele neroditoare spre rodire, şi cu Darul Duhului, celui ce lucrează toate, ai săvârşit foarte nenumărate minuni; pentru aceasta te lăudăm fericite.

Alte Stihiri ale Ierarhului, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz.

Întărirea adevărului şi raţiunea credinţei, şi părţilor dogmelor te ştim pre tine. Ajutor bunei credinţe, şi locaş curăţiei şi vas ales de bună mireazmă a Duhului, şi comoară foarte mare a învăţăturilor, şi temelie Bisericii lui Hristos, descoperitorule de cele sfinte, Metodie.

Făcutu-te-ai organ de sineţi mişcat, răsunând cu suflările prea sfântului Duh, căci cu limba ta cea cu glas de foc, ai grăit ca un tunet cele dumnezeeşti, şi ai ars neghinele vrăjmaşilor celor cu credinţă rea, cari nu se închină chipului Domnului şi Dumnezeului nostru, şi al prea curatei Maicii lui, celor închipuite din văpseli materialnice.

Ălesu-te-ai a fi în cetele preoţilor, şi întru adunările sihastrilor, şi în danţurile mucenicilor, stând cu tărie până la sânge pentru Hristos, înfruntând nebunia judecătorului celui fărădelege. Şi din porunca împăratului celui fărădelege fiind băgat în mormânt, te-ai păzit nevătămat, Părinte cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 6-lea;

Prooroace propoveduitorule al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te despărţeşti, şi la fiecarele bolnav stai de faţă pururea. Şi cu cei de sus slujind, lumea o binecuvintezi pretutindenea fiind mărit, cere curăţire sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii Apostoli, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat..

Dacă te-a văzut Preacurata spânzurat pre Cruce, tânguindu-se ca o Maică, striga: Fiul meu și Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih, și această Stihiră a Ierarhului, glasul al 4-lea.

Facerea lui Fotie patriarhul.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate.

Cu veselie se împodobește astăzi Biserica lui Dumnezeu, cu bucurie strigând: Luminatu-mi-s'a frumusețea mai mult decât toată cetatea; căci iată odorul cel mare al arhiereilor, mărîtul Metodie, și-a făcut călătoria către Cer. Veniți dar iubitorilor de prăznuire, adunarea ortodocșilor, ca încunjurând împreună dumnezeescul sicriu, și luând dintr'însul mulțime de vindecări, să ne rugăm, ca să ceară dela Hristos Dumnezeu, să se mântuească lumea de tot eresul.

Slavă, glasul al 8-lea:

Cu laude să cinstim credincioșilor, pre ramurile cele înalte ale proorocilor, și pre luminătorii cei prea luminați ai lumii, pre Ilie și pre Eliseiu, și cu cântare să strigăm lui Hristos: Milostive Doamne, prin rugăciunile proorocilor tăi dă poporului tău iertare de păcate și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Cele cerești te laudă pre tine, Maică nenuntită ceea ce ești plină de Dar, și noi prea slăvim nașterea ta cea neurmată, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Junicea cea nespurcată, văzând vițelul său spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubite Fiule? Ce ți-a răsplătit ție adunarea nemulțămitorilor jidovi? Vrând să mă lipsească pre mine de tine Fiule întru tot iubite.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce a fost înger în trup temeiul proorocilor, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie mărîtul, carele a trimis de sus lui Elisseiu Dar, boalele gonește, și pre cei leleproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pre dânsul, le izvorăște tămăduiri.

Slavă, al Ierarhului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor, două pe 8.

CANONUL Prooroculuí.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucură-te Prooroace al lui Dumnezeu prea fericite.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre poporul „său prin marea Roşie, „cântare de biruinţă, că s'a „proslăvit.

Bucură-te Elissee, carele ai arătat pre pământ vieţuire întocmai cu îngerii, vieţuind în trup ca un fără de trup.

Păzindu-ţi prooroace ochiul sufletului cel fără materie, cu raza Duhului, te-ai învrednicit a vedeà cele viitoare.

Cere dela Dumnezeu Elissee vindecare, celor ce bolesc, şi curăţire greşelilor, celor ce cural te laudă.

A Născătoarei:

Să cântăm Domnului, celui ce bine a voit să se întrupeze fără de sămânţă din Fecioară, spre scăparea şi izbăvirea noastră.

Alt Canon, al Ierarhului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pe dumnezeescul ierarh Metodie.

Peasna 1-ia, glasul 1-iu, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm...

Mântueşte-mă de răpirea, de jaful şi de robia păcatului, îndurătorule, şi îndreptându-mă către pocăinţă, răpeşte-mă către dragostea ta dupre vrednicie.

Rîu de viaţă având inima ta înţelepte, te-ai făcut ca o gârlă Bisericii lui Dumnezeu, fiind plin de învăţături, şi adăpând faţa ei, Părinte.

Slavă:

Vimindu-te tu de dragostea înfrânării, ai strămutat săltările patimilor, şi materia trupului către vârful nepătimirii, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată tu Fecioară prea curată, zice Isaia, zămislind fără sămânţă în pântecele tău, pre Ingerul sfatului celui mare l-ai şi născut, şi ai rămas după naştere prea curată.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, „tu eşti lumina celor în„tunecaţi, şi pre tine te laudă „duhul meu.

Dumnezeescul Ilie arătat fiind proorocit cu graiu, te-a uns pre tine prooroc, de Dumnezeu însuflate mărite Elissee.

Darul sfântului Duh cel îndestulat, şi-a aflat odihnă, şi s'a sălăşluit întru tine, Elissee pururea pomenite.

Aflându-te pre tine stăpânul, că ţi-ai ogorît brazda sufletului cu ostenelele, a sămănat întru tine Darul cel proorocesc, Elissee.

A Născătoarei:

Pre tine te avem toţi creştinii scăpare, şi zid al nostru, şi pre tine te prea slăvim fără tăcere, ceeace eşti nenuntită.

Alt Canon, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Cu căldura minţii şi cu râvna credinţei făcându-te căpitenie părinţilor, împrotivirea eresurilor, carea era ca o uşă a iadului, o ai sfărâmat.

Slavă:

Fiind viaţa ta sfinţită, şi cuvântul tău dumnezeesc, şi lucrarea preamărită cu Dumnezeirea, a învistierit în inima ta suişuri de privire adevărată.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea cea streină, ieşirea cea minunată, se sălăşlueşte în pântecele Fecioarei, şi firea carea s'a alunecat de înşelăciune, dintru stricăciune o ai ridicat.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

CONDACUL Ierarhului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminând Biserica cu dogmele bunei credinţe, ai risipit ceaţa eresurilor, descoperitorule de cele sfinte Melodie, propoveduind tuturor, să închipuiască pre Hristos.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu dumnezeească mai 'naainte vedere, te-a tras pre tine marele Ilie ucenic, înţelepte Elissee, arătându-te prooroc luminat de Duhul. Pentru aceasta astăzi prăznuim prea sfântă pomenirea ta, cu cuget de bună credinţă cinstindu-te pre tine, împreună cu dânsul mărite.

Slavă, a Ierarhului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca soarele cel mare, cu strălucirile dogmelor şi ale minunilor, luminezi totdeauna plini-

rea lumii, învățătorule de cele cerești, prea fericite Metodie.

Și acum, a Praznicului,
Sau a Născătoarei:

Întinzându-ți mâinile cele prea curate, Fecioară Maică, acopere pre cei ce nădăjduesc la tine, și strigă către Fiul tău: Hristoase, dă tuturor mila ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua, dacă a văzut spânzurat pre Cruce, pre cel ce l-a născut negrăit, cu tânguire a strigat: Prea dulce Fiule! Cum pătimești cu trupul voind? cela ce ești fără de moarte.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina „iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am pros„lăvit Dumnezeirea ta.

Duhul cel prea sfânt te-a arătat pre tine tăetor de toată rădăcina a toată răutatea și săditor de toată bunătatea, Elissee prea fericite.

Cel ce cunoaște mai 'nainte cele viitoare, și chiamă cele ce n'au fost ca și cum ar fi, cunoscându-te mai 'nainte vrednic, te-a rânduit pre tine mai 'nainte prooroace Elissee.

Adunarea bunătăților urmă vieții tale, Prooroace. Pentru aceea prăznuesc acum popoarele și mulțimile întru pomenirea ta.

A Născătoarei:

Preacurată Fecioară roagă pre Dumnezeu, pre carele l-ai născut, ca să dăruească lăudătorilor tăi iertare greșelilor.

Alt Canon, Irmos:

Te laud pre tine Doamne...

Cu sudori ai semănat nevoințele, în holda pocăinței și a privirei și secerând spicul nepătimirii, te-ai sălășluit în pământul celor blânzi, și pururea prăznuești cu cei fără de trup, Metodie.

Mânecând întru rugăciuni ai zămislit întru inima ta frica lui Dumnezeu, și ai născut turmei tale hotare de dogme, prin Duhul, prin care îngrădind eresurile, se lățește pământul ortodoxiei.

Slavă:

Aprinzându-ți alegerea voirii tale, cu untuldelemn al facerii de bine, te-ai făcut candelă neadormită săracilor, prea fericite; pentru aceea ți-a pricinuit ție Hristos intrarea cămării de Mire împreună cu fecioarele.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul Cuvânt încă-

până fără de sămânță în pântecele tău Preacurată, iese asemenea la chip cu neamul omenesc fără de schimbare; drept aceea pentru milostivirea sa, a și pricinuit zidirii dumnezeească înnoire din nou.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doam„ne cu poruncile tale, și cu „brațul tău cel înalt, pacea „ta dă-o nouă, iubitorule de „oameni.

Cine va povesti bunătățile tale cele din fapte? Și suișurile Duhului, cine va putea să le vestească, Prooroace al lui Dumnezeu?

Aflând adâncimea darurilor lui Dumnezeu, Elissee, ai izvorît proorocii dumnezeești, și tămăduiri sufletului și trupului, celor ce se apropie de tine.

Mormântul nu a acoperit acum isprăvile bunătăților tale Elissee, ci de toți se vestesc, lăudându-se.

A Născătoarei:

Roagă pururea pre Fiul tău și Dumnezeul nostru prea curată Marie, cea neispitită de nuntă, ca să trimită credincioșilor mare milă.

Alt Canon, Irmos:

Dătătorul de lumină...

Lepădând dezmierdarea, ți-ai hrănit sufletul cu înfrânare, având hrană rugăciunile cele neîncetate, și cugetarea cea dumnezeească, carea înalță pre smerenie.

Tu înțelepte ai țesut haina Bisericii în faptă, întru carea întărind a se cinsti chipul lui Hristos, cu credință ai luminat dogmele ortodoxiei.

Slavă

Cu dumnezeeasca putere a lui Hristos gonești lațurile eresurilor, și înjugând turma cu legătura dumnezeeștei dragoste, o păzești nemișcată întru nădejde, și întru credință.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Preacurată toți te avem părtinire, și negreșită anghiră nădejdei, și ținere și acoperemânt, și zid și pod, carele duce la Impărăție.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru „adâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele.

Mintea ta este curată, cuvân-

tul tău prea limpede, că din izvorul cel curat vărsături de ape neturburate izvorăsc, ca să arate cele ascunse ale tale, fericite prooroace.

Suferit-ai prea lăudate nedespărţindu-te de învăţătorul tău, şi văzându-l făcând călătorie streină, te-ai înălţat cu dragoste făcându-te înălţat împreună cu dânsul, fericite Elissee.

Văzând Elissee pre învăţătorul tău că se ridică dela pământ, în căruţă cu patru cai de foc ai bunătăţilor, te-ai uimit, dar ai priimit moştenire cojocul împreună cu darurile.

A Născătoarei:

Cu rugăciunile tale prea curată Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuim de cumplitele greşeli şi să dobândim dumnezeeasca strălucire, a Fiului şi Dumnezeului, celui ce s'a întrupat din tine netâlcuit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Întru adâncul greşelilor...

Făcându-te jertfă şi jertfitor, te-ai plecat pre sineţi lui Dumnezeu prin credinţă, şi păzeşti înnoirea săvârşirii slujbei tale.

Mutându-te acum dela pământ către slava cea fără de materie, prin curăţirea rugăciunii tale celei cu osârdie, tămăduieşte sufletul meu, carele este împresurat de spinii patimilor, Cuvioase.

Slavă:

Cu dumnezeeasca strălucire a înţelegerilor tale răzuind grosimea Scripturii, te-ai făcut condeiu degrab scriitor, Metodie.

Şi acum, a Născătoarei:

Nepriceperea acopere naşterea ta, căci minunat ai aplecat pre cel fără de trup Fecioară, şi ai hrănit cu lapte pre cel fără materie, şi în braţe ai purtat, pre cel ce te-a zidit.

Irmosul:

Întru adâncul greşelilor fiind „înconjurat, chem adâncul mi„lostivirii tale cel neurmat, din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Îndoit Dar luând dela Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pre cei ce te laudă pre tine mântuindu-i din primejdii, şi dăruind Darul minunilor tale, celor ce aleargă la tine cu credinţă, şi strigă: Bucură-te, proorocule minunate.

ICOS:

Soarele dreptății strălucind întru luminat sufletul tău, a gonit dintr'însul toată negura păcatului, și te-a arătat pre tine prooroc prea luminat. Pentru aceasta și noi strigăm așà: Bucură-te cel ce nimica nu ai cinstit mai întâiu decât pre Dumnezeu; bucură-te cel ce ai junghiat două perechi de boi ai tăi, de a mâncat norodul. Bucură-te cela ce ți-ai părăsit toată averea ta; bucură-te cela ce te-ai îmbogățit cu bogăție nefurată. Bucură-te că ai urmat Unsului, celui ce te-a chemat pre tine; bucură-te că ai luat dela dânsul daruri. Bucură-te că ai luat cojocul lui Ilie; bucură-te că degrab ai despărțit apa; bucură-te că neudat ai trecut apele. Bucură-te păzitorule a multor suflete; bucură-te cela ce ai cunoscut cunoștința cea ascunsă. Bucură-te cela ce și după ce ai murit te-ai văzut ca un viu; bucură-te prooroculе minunate.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului prooroc Elisseiu.

Stih: Pre Ilie caii, iară pre Elisseiu Darul cel îndoit,
In loc de cai, îngerii la Cer l-au suit.
Intru această lună întru a patrusprezecea zi,
Elisseiu din viață se săvârși.

Acesta a fost fiu lui Safat, din Aelmut, din pământul lui Ruvim, și la acesta se făcu semn, căci, când s'a născut el în Galgala, junicea cea de aur, ce era în Silom, a zbierat tare, cât s'a auzit și în Ierusalim. Deci a zis preotul pentru arătare, că prooroc s'a născut astăzi în Ierusalim, carele va strica cele cioplite, și va zdrobi cele vărsate. Și a făcut Dumnezeu multe semne prin mâna prooroculuі Elisseiu. Deci murind, a fost îngropat în Samaria, în Sevastopoli. Acesta a proorocit pentru venirea Domnului, și a vindecat apele din Ierihon, care erau sterpe și sărate, zicând: Acestea zice Domnul: Vindeca-voiu apele acestea, și se vindecară. Deci a înviat și morți, și a curățit de lepră pre Neeman Sirul, și făcù de se umplù de lepră Ghiezi sluga lui, pentru iubirea de argint a lui, și pentru neascultare. Și mort fiind, a înviat pre un mort, și a despărțit curgerea Iordanului, lovindu-l cu cojocul lui Ilie, încă și alte multe minuni a făcut.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Metodie, arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Metodie făclie Bisericii fiind,
Mutându-se din cele de jos la ceruri este călătorind.

Acest sfânt și mare arhiereu al lui Hristos, Metodie, a fost pre vremea lui Teofil iconomonahul. Deci înfruntând și mustrând rătăcirea eresurilor și a hulitorilor de icoane, cu dovediri înțelepțești, și cu mărturii din Scriptură, și îndreptând pre la bisericile lui Dumnezeu ortodoxa credință, și pătimind multe nevoi dela eretici, închinându-se cinstitelor și sfintelor icoane, a adormit în veci, izbăvire de scârbe nouă cerând. Și se face prăznuirea lui în sfânta casă, întru carea zac cinstitele sale moaște, care este în lăuntrul bisericii celei mari a sfinților și a tot lăudaților apostoli.

Intru această zi prea cuvioasa Iulita cu pace, s'a săvârșit.

Stih: Pre Iulita o scoate din trup cu adevărat,
Cuvântul lui Dumnezeu cel ce pentru noi cu trup s'a arătat.

Intru această zi, cuviosul Nifon cel ce a sihăstrit în muntele Atonului, la anul o mie trei sute treizeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nifon prin fapte s'a arătat cu trezvire,
Căci prin Trezvia gândului a trecut din viețuire.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Chiril episcopul Gortinei, celei din ostrovul Chiprului.

Stih: Chiril al Gortinei de și bătrân se vedea fiind,
Insă tânără inimă către sabie eră având.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz- „neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne- „zeule în veci.

Luat-ai fericite Elisee de la învățătorul tău daruri îndoite întru Duhul sfânt, și întru dânsul fiind purtat de Dumnezeu, strigai: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Toată viața și Darul cel îndestulat al învățătorului tău ai câștigat, arătându-te odor feciorii, și cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Trecut-ai apa Iordanului, carea o ai lovit, aducându-ți aminte de învățătorul tău, și o ai trecut cu urme neudate, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Bucură-te Fecioară prea curată, că ai născut lumii pre Dumnezeu cu trup, carea mântueşti din rătăcire, pre cei ce cu credință te prea slăvesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Chipul cel de aur...

Pahar înțelepciunii te-ai arătat înțelepte, plin de bunătăți, și chemându-ți turma cu propoveduirea vieţuirii tale celei prea înalte, o ai îndreptat, cugetătorule de Dumnezeu Părinte, și împreună cu dânsa strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cu cinste ai ajuns Părinte la locașurile și la săvârșirile cele de acolo, și te veseleşte și te bucuri împreună cu Domnul tău. Pentru aceasta te cinstim prea fericite, strigând celui ce te-a mărit: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă:

Cu bărbăția minții fiindu-ți mijlocul încins, părinte Metodie, și în toată viața fiind împodobit cu haina credinții, ai alergat la ospățul împărăției celei de sus, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de tată iese din tine cel fără de Maică din Tatăl, și

semnele curăţiei păzindu-le nevătămate, a arătat naştere fără de sămânţă, şi feciorie nespurcată, căci întru tine se înnoesc legile firii.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a prea „slăvit în muntele cel sfânt, „şi în rug prin foc a arătat „lui Moisì taina naşterii puru- „rea Fecioarei, lăudaţi-l şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fost-ai sare Dumnezeească întru Duhul sfânt, purtătorule de Dumnezeu Elissee, şi cu sare ai vindecat apele cele sterpe, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Oprind răutatea cea fără viclenire a copiilor celor tineri, i-ai dat pre dânşii mâncare la fiarele mâncătoare de sânge, Elissee prooroace, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Spălându-se Neeman în Iordan, şi curăţindu-se de lepră prin Elisseiu, însemna dumnezeeasca curăţire a Botezului, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pre Domnul, cel ce este în sânurile Tatălui celui necuprins de minte, şi negrăit s'a arătat la toţi în braţele Maicei celei neispitite de nuntă, lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Arătându-te tu înţelepte în casa lui Dumnezeu, ca un maslin foarte roditor, ai uns inimile săracilor cu untuldelemn al facerii de bine, şi cu desfătarea înfrânării, şi sufletului tău i-ai aprins făclie luminată.

Luminând podoaba ierarhiei cu lumina faptelor tale, te-ai arătat ţiitor de cheia curăţiei şi desfătare a înfrânării şi cu adevărat învăţător rugăciunilor, şi cale pocăinţei, şi lege vieţii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vremea cea de căire pune înaintea ta roada pocăinţei, şi te îngrozeşte de tăierea smochinului celui neroditor, suflete al meu teme-te de blestem, şi hrăneşte pre Hristos cu bună rodirea bunătăţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu uita glasul rugătorilor tăi, ceea ce eşti părtinitoare înfricoşată, şi prin mijlocirile tale răpeşte-i din tot necazul şi de toată îngrozirea, căci rugăciunea ta cea de Maică, pleacă pre Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu- „crurile, şi îl prea înnălţaţi întru „toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, „cei mântuiţi prin tine, cu ce- „tele cele fără de trupuri, slă- „vindu-te pre tine.

Milostivindu-te către Samaniteanca, carea strigà şi se tânguià, i-ai înviat copilul, pierzând moartea în urma dezlegării stârpirii, fericite.

Prin viaţa ta cea îmbunătăţită, cu cuvântul adevărului se îndreptà viaţa, şi cuvântul se întărià cu Duhul, mărite prooroace.

Odihnindu-te acum fericite Elissee, întru săvârşire prea fericite, roagă-te, să ne învrednicim noi mântuirii sufletelor noastre.

A Născătoarei:

Stăpâne Mântuitorul meu, negrăit ai lucrat mântuirea mea, prin amândouă firile tale, cu singură voirea de însăşi stăpânitoare.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Veştejit-ai Părinte meşteşugirile şi săgeţile vrăjmaşului, cu focul înfrânării, şi cu jeratecul curăţiei arzând nebunia trupului cea de materie, cu adevărat te-ai învrednicit de lumina cea de acolo, Metodie.

Nici cum lepădându-te pentru slăbiciunea trupului, te-ai nevoit din destul întru cele dumnezeeşti, nici nu ai ales bătrâneţele, văzând mai 'nainte scaunul celui vechiu, precum a zis Daniil, ci ai trecut cu vederea slăbiciunea întru osteneli, Părinte.

Slavă:

Petrecând în ceata patriarhilor, cânţi cântarea îngerilor împreună cu dânşii, sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl cel născător, Fiul cel născut, şi Duhul, carele este fără despărţire, Treime sfântă, slavă ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă şi maică Fecioară, mulţimile îngerilor se roagă Fiului tău; priimeşte-mă şi pre mine, ceea ce eşti nădejdea credincioşilor, şi dă pace lumii, şi biruinţă iubitorului de Hristos

rege, şi mântuire nouă celor ce te lăudăm pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înţelepciune a venit să „înnoească pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stri„căciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-se pentru „noi credincioşii, cu un gând „întru laude îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Din plugar te-ai arătat prooroc, o Elissee! Şi priimind cojocul lui Ilie, ai tras şi duhul lui îndoit, şi cu dânsul împreună te cinstim pre tine.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ridicându-te ca soarele de la răsărit, ai apus la apusuri prin nevoinţe, şi acum ai luminat lumea cu învăţăturile tale prea înţelepte părinte Metodie, de Dumnezeu purtătorule, roagă-te pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Noi întru tine ne lăudăm Născătoare de Dumnezeu, şi către Dumnezeu te avem părtinire, tinde mâna ta cea nebiruită, şi sfărâmă pre vrăjmaşii noştrii, trimite slugilor tale ajutor dela cel Sfânt.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea:

Răsărit-a steaua bunei credinţe, dela apusul soarelui celui văzut marele între ierarhi Metodie, şi risipind ceaţa celor cu credinţă rea, s'a odihnit la răsăritul cel adevărat al Soarelui dreptăţii, lui Hristos Dumnezeului nostru; şi acolo petrecând cu dumnezeeştile cete, cele fără de trupuri, şi stând înaintea scaunului Treimii, ca un cuvios, ca un mucenic, ca un preot, ca un patriarh, cu fapta şi cu privirea, ne cere nouă mare milă, celor ce cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ai câştigat, suflete nepocăite. Ce te zăboveşti? tăierea morţii se apropie, şi sfârşitul ca un fur soseşte; ci aleargă căzând la Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te răstignit Hristoase ceea ce te-a născut, strigă: Ce taină streină este aceasta ce văz, Fiul meu? cum mori spânzurându-te pre lemn cu trupul? dătătorule de viaţă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, și din Canonul prooroculuĭ, Peasna 3 pe 4. Prochimenul glas 4: Tu ești preot în veac... Stih: Zis-a Domnul Domnului meu..... Apostolul, din Epistola sobornicească a lui Iacov: *Fraților, luați pildă de patimă rea....* Aliluia, glas 4: Moisi și Aaron întru preoții lui... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea se mirau oamenii...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 15 ZILE.

Sfântul prooroc Amos.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Lumina Duhului a aflat curățirea sufletului tău, strălucindu-se ca o oglindă limpede, și a luminat lumea, strălucindu-ți lumina cunoștinței de Dumnezeu, și însemnând mai 'nainte chipurile dumnezeeștilor taine, și Darul care erà să se dea tuturor oamenilor, dumnezeescule Prooroace.

Făcându-te tu ca o gură a lui Dumnezeu, arătat ai înfruntat pre lucrătorii necredinței, și fiind împodobit cu dumnezeeștile dogme, le-ai săvârșit osânda cea fără de fugă și nescăpată, prea fericite. Pentru aceasta văzând noi săvârșirea graiurilor tale celor înțelepte, cu cântări vrednice te lăudăm pre tine, fericite.

Făcutu-te-ai de Dumnezeu fericite Prooroace, descoperitor tăinuitor judecăților lui Dumnezeu celor negrăite, căci ai strălucit, și ai luminat limbile, și ai propoveduit Treimea, Amose, grăitorule de cele dumnezeești. Pentru aceasta cinstind mărită pomenirea ta, mântuește de toată nevoia pre toți, cei ce te laudă pre tine cu credință, și te prăznuesc mărite.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai născut apa vieții, băutura nemuririi, pre Hristos Domnul, adapă-mă pre mine Preacurată cu apa iertării, și bucură cugetul meu cu înțelegeri dumnezeești, ca să fac poruncile cele de mântuire prin lucrarea lor, și să te slăvesc pre tine Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri răbdând la răstignirea Fiului tău preacurată, suspinând lăcrămai și strigai: Vai mie dulcele meu Fiu!

Cum pătimești fără dreptate, vrând să mântuești pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea preacurată Fecioară, ție ne rugăm cu credință, fă pre acela nouă milostiv.

Tropar, glasul, al 2-lea:

A proorocului tău Amos pomenire, Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:
Iară de este în postul sfinților Apostoli, Duminecă seara, Marți seara sau Joi seara, cântăm:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Și celelalte dupre obiceiul postului cu metanii ca și în postul Nașterii lui Hristos.

LA UTRENIE

CANOANELE.
Din Octoih, și al Proorocului pe 4.
CANONUL Proorocului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine Amos proorocul cel mare.

Peasna 1, glasul al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a „ajutat lui Moisi în Eghipet, „de a scos pe Israil, ace- „luia unuia să-i cântăm, că s'a „prea slăvit.

Curățindu-mi mintea de cugetul cel cu ceața patimilor, luminează-mă Stăpâne a cântà pre proorocul tău Amos.

Arătându-te învățător tainelor lui Dumnezeu celor mai pre sus de cuget, te-ai învrednicit a vedeà mai 'nainte, cele ce vor să fie, mărite.

Slavă:

Arătându-te ca un locaș lui Dumnezeu neîntinat, și curat, ai priimit dumnezeeasca lucrare a Duhului, Amose.

Și acum, a Născătoarei:

Tu Preacurată ai ridicat cortul lui Adam cel căzut, purtând în pântece pre Mântuitorul Dumnezeu, precum a zis Proorocul.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'a prin credință...

Tu Amose descoperitorule de cele dumnezeești, cu dreptatea Domnului arătat-ai pre cei fărădelege, înfruntându-i, strigând: Sfânt ești Doamne, cel ce mântuești sufletele noastre.

Pusu-te-ai proorocule stîlp noului Testament, sprijinind tăria lui, și cu credință strigând: Sfânt ești Doamne, și pre tine te laudă duhul meu.

Slavă:

Fiind învățat cele dumneze-

eşti, prooroace grăitorule de Dumnezeu Amose, luminând noroade dumnezeeşti, cântai: Sfânt eşti Doamne, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

M'am întărit, cunoscând naşterea ta cea dumnezeească, şi pre tine te am bogată părtinitoare Fecioară, strigând: Sfânt eşti Doamne, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Irmosul:

Întăritu-s'a prin credinţă Bi„serica lui Hristos, pentru că „neîncetat cu laude strigă, cân„tând: Sfânt eşti Doamne şi „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeesc organ al Mângâitorului te-ai arătat, povestind prin darurile lui, cugetătorule de Dumnezeu, ca să arăţi vădirea lucrurilor celor nevădite, şi luminezi pre cei ce cu credinţă aleargă către tine, mărite Amose fericite, cerând dela Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: De frumuseţea tecioriei...

Stăpână prea curată, înviază sufletul meu cel omorît de păcate, ca una ce ai îndrăzneală de Maică către Fiul tău; căci numai tu mai pre sus de cuvânt şi de cuget, ai născut pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele dă pururea viaţă şi nestricăciune lumii şi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie îndurate, pre carele văzându-te, Hristoase, ceea ce te-a născut s'a rănit, rumpându-se la cele dinlăuntru ca o Maică plângeà. Cu ale căreea rugăciuni pentru bună îndurarea milei tale, unule prea bune, iubitorule de oameni, Doamne, milostiveşte-te, şi mântueşte lumea, cel ce ai ridicat păcatul ei.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am auzul tău, Doamne, „că te-ai arătat pre pă„mânt, ca să ne izbăveşti „pre noi, pentru aceea strigăm: „Slavă puterii tale, Doamne.

Infruntat-ai pre norodul lui Israil, carele slujà la idolii cei surzi, pentru aceea ai spus mai 'nainte, că va fi rob, vrednicule de laudă.

Luându-te Dumnezeu pre tine, cel ce mai 'nainte erai păstor, te-a arătat prooroc, Amose, descoperitorule de

cele sfinte; pentru aceea toți credincioșii te fericim.

Ca o oglindă priimind strălucirile cele dătătoare de lumină ale sfântului Duh, cu bucurie arăți tuturor credința cea bună, Amose.

Slavă:

Vieţuirea ta cea curată, mărite, văzându-o Dumnezeu, propoveduitor al slavei și al dumnezeeștei sale întrupări te pune.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălășluindu-se întru tine Preacurată, a închipuit din nou ființa mea, carea eră căzută, din călcarea poruncilor celor dintâiu.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând Cuvinte la slava „și lauda ta, neîncetat „lăudăm chipul Crucii „tale, pre care l-ai dat nouă „armă de ajutor.

Pre cei omorîți de lucrarea dezmierdării, ca pre unii ce socoteau, că cele curgătoare sunt statornice, care au desfătare curgătoare și pieritoare, i-ai înfruntat, fericite.

Nevoindu-te preste tot cu prea bogate vărsări de lumini, te-ai arătat și împreună vorbitor al lui Dumnezeu, grăitorule de Dumnezeu, vestind tuturor răsplătirile bunei credințe.

Slavă:

Roagă-te fericite, să se mântuească din înșelăciuni și din cursele vrăjmașului toți, cei ce te laudă, și să se lumineze cu lumina proorociei tale celei cerești.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară, să ne învrednicim prin mijlocirea ta, a dobândi împărăția și desfătarea cea neschimbată, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Ionă din pântecele iadului...

Strălucind cu razele cele luminoase ale adevărului, ai pălmuit pre proorocul cel mincinos, înfruntându-l tare, și spuindu-i mai 'nainte prăpădirea lui.

Slavă:

Ca unul ce ai priimit lumina Duhului, răsărind tuturor ca un soare, cu lumina bunei credințe ai întunecat văpaia înșelăciunii Proorocule.

Și acum, a Născătoarei:

Laud fecioria ta cea curată, prea curată Fecioară, și cinstesc negrăită și cinstită naște-

rea ta, prin carea m'am izbăvit de stricăciune și de răutate.

Irmosul:

Ionă din pântecele iadului a „strigat: Scoate din stricăciune „viața mea; iară noi strigăm „ție: Intru tot puternice Mân„tuitorule, miluește-ne pre noi.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii..

Curățindu-ți prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite prooroace Amose, ai primiit de sus Darul proorociei, și pre la margine cu mare glas ai strigat: Acesta este Dumnezeul nostru, și nu se va adaoge altul către dânsul.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfântului prooroc Amos.

Stih: Amos păstorul de capre, cel ce aicea Sicamina eră scuturând,

Acum nescuturând copacii Edemului, roduri este adunând.

Intru această lună în a cincisprezecea zi,
Amos din viață se săvârși.

Acesta a fost tată al sfântului prooroc Isaia, și s'a născut în satul Tecuè, în pământul lui Zavulon, și a proorocit cincizeci de ani. Iară Amesia mincinosul preot al lui Vetil, bătându-l adesea îl pizmuià, și-l defăimà, și în sfârșit îl omorî fiul lui Amesia lovindu-l cu un toiag gros la tâmplele capului. Căci îl mustrà pentru vicleșugul junicilor celor de aur, și s'a dus la pământul său încă cu suflet, și preste două zile răposă, și se îngropă cu părinții lui. Insă Amos se tâlcuește, tarecredincios, popor aspru, vârtos. Deci eră la chipul trupului păros, bătrân, barba având ascuțită și asemenea la chip cu Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Dula.

Stih: Dula închinăciune de slugă idolilor celor ciopliți nedându-le,
Zdrobirile trupului, ca o slugă a lui Dumnezeu eră suferindu-le.

Acesta eră din Pretoriada Zefiriei, eparhia Chilichiei, și pentru că cinsteà și se închinà lui Hristos, a fost adus la guvernatorul Maxim și a fost bătut cu toiege. Deci povestind el cele despre Apolon și Dafne, că îndrăgindu-o pre ea, și umblând după ea, nu și-a câștigat pofta, cu acestea a pornit pre ighemon spre mai multă urgie și mânie, pentru care iarăși a fost bătut preste pântece și întins pre un grătar de fier înfocat; și iarăși fiind adus la altă cercetare, i s'a uns capul cu untdelemn, și i s'a turnat preste el cărbuni aprinși și cu oțet și cu hârburi a fost frecat, și i s'a turnat mușlar prin nări, și cu sabii au fost tăiate spetele lui, și i s'a zdrobit fălcile și brațele. Apoi întrebat de ighemonul pentru Hristos, cum s'a întrupat și se socotește Dumnezeu? I-a spus lui pre scurt toată rânduiala cea pentru noi. Deci, adus fiind la a treia cercetare, și silnicindu-se ca să guste din cele jertfite idolilor, pentru că n'a voit de voie, ci jertfa aceea ce cu silnicie i s'a băgat în gură o a scuipat jos, iarăși a fost spânzurat și strujit atât de mult în cât i s'a golit oasele de carnea cea de pre deasupra lor, și i-a ieșit afară măruntaele, și așà gonit fiind ca douăzeci de mile, și-a dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, adunarea prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, de ceea parte la Maranachiu.

Intru această zi, sfântul mucenic Narsì.

Stih: Narsì prin mucenic în ceruri s'a mutat,
Unde cetele nevoitorilor sunt cu adevărat.

Intru această zi, sfântul Fortunat de sabie s'a săvârșit.

Stih: Fortunat este lauda apostolilor,
Dar fiind cu capul tăiat și a nevoitorilor.

Intru această zi, sfântul apostol Ahaic de foame și de setę s'a săvârșit.

Stih: Foamea și setea topindu-te pre tine prea fericite,

Ca pre Stăpânul pre Cruce, când a zis, mi-e sete.

Intru această zi, sfântul apostol Ştefană cu pace s'a săvârşit.

Stih: Fapta pre Ştefană încununat este vestind,
Carele spre răsplătirea ostenelelor cunună este purtând.

Intru această zi, cuviosul Ortisie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Fără de prihană Ortisie vine la tine Cuvinte,
Pre carele a-l prihăni nici însăşi prihana poate.

Intru această zi, cuviosul Ieronim, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre mortul Ieronim cel prea mare,
Nu necuvenită, şi cunună îl aşteaptă mare.

Intru această zi, sfânta muceniţă Gravs de sabie s'a săvârşit.

Stih: Jertfeşte dumnezeilor Gravs sau sabia asupra ta întinsă va fi,
Mă bucur, întinde-se, căci dumnezeilor nu voiu jertfi.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Augustin episcopul Iponiei.

Stih: Augustine părinte de dragostea lui Dumnezeu fiind învăpăiat.
Fericite, luceafăr prea luminos te-ai arătat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, a-
„runcaţi fiind cuvioşii tineri,
„focul în rouă l-au prefăcut,
„prin cântare aşà strigând:
„Bine eşti cuvântat Doamne
„Dumnezeul părinţilor noştri.

Dumnezeeasca mântuire, carea ai grăit mai 'nainte, s'a arătat, Amose proorocule minunate, luminând în lume cu luminile bunei credinţe, drept aceea strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Fiind întărit cu dumnezeeasca puternicie, nu ai fost cuprins de vrăjmaşii cei împrotivnici lui Dumnezeu, rămâind întărit ca un diamant, şi strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea Fecioarei cea nepricepută o slavoslovim, prin carea ne-am izbăvit din moarte, născându-ne printr'însa spre nestricăciune, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul slavei...

Cu totul ai alergat către înălţimea Cerului, şi te-ai învăţat cunoştinţa celor negrăite, şi te-ai făcut vestitor întrupării Cuvântului, Amose pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Cu isteţimea cugetului pe cât este prin putinţă, te-ai învrednicit a pricepe pre Stăpânul tuturor, carele te-a învăţat pre tine cunoştinţa celor negrăite, cel ce strigai cu bună credinţă: Noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fericirea cea negrăită şi bucuria, şi cereasca împărăţie ai câştigat, ca un prooroc, văzătorule de cele cereşti, cu bună cinstire strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Dupre dumnezeeasca cuviinţă fără de sămânţă ai născut pre unul din Treime în două firi, pre Mântuitorul lumii. Pentru aceea noi credincioşii, pre tine Maica lui Dumnezeu, cu dragoste te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel u-„nul fără de început, pre carele „bine-l cuvintează puterile ce-„rurilor, şi se cutremură cetele „îngerilor, lăudaţi-l preoţi, no-„roade prea înălţaţi-l în veci.

Peasna 9, Irmos:

Intru tot lăudată...

Făcându-te limbă arătării celei proorocesti, de Dumnezeu mişcată, grăind cele dumnezeeşti, ne-ai vestit nouă tuturor dumnezeeasca milostivire; pentru aceea toţi pururea te fericim.

Slavă:

Mărirea cea bună a proorocilor este negrăită, căci sălăşluind întru ei Duhul sfânt i-a făcut părtaşi, dela cari toţi credincioşii ne luminăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Desbrăcatu-m'ai de hainele omorîrei şi ale stricăciunii mele, Fecioară, ceea ce ai născut oamenilor haina mântuirii pre Dumnezeu întrupat; pentru aceasta toţi pururea te slăvim.

Irmosul:

Intru tot lăudată, cea mai „înaltă decât cerurile, carea ai „zămislit fără de sămânţă pre „Cuvântul cel fără de început, „şi ai născut oamenilor pre „Dumnezeu întrupat; pentru „aceea pre tine toţi te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei, cetăţii ostrovului Chiprului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numi...

Având prin depărtarea dezmierdărilor, vieţuire întocmai cu îngerii, te-ai arătat vas al lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu cuviinţă te-a

ales pre tine înţelepte Arhiereu dumnezeescului norod, şi te-ai arătat pre tine stâlp şi întărire credinţei, Tihone de Dumnezeu însuflate, cel ce păstoreşti turma ta la apele ortodoxiei, prea sfinţite.

Fiind plin de înţelegere dumnezeească, te-ai arătat păstor turmei celei cuvântătoare, cu adevărat hrănindu-o pre dânsa întru verdeaţa dogmelor celor cuvântătoare, prea înţelepte. Pentru aceasta cinstim acum sfântă prăznuirea ta, slăvind cu glas mare pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine Tihone, cugetătorule de Dumnezeu prea fericite; roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Cu minuni te-a slăvit pre tine Dumnezeu, cel ce măreşte pre cei ce-l slăvesc pre el cu credinţă; căci pre vremea cinstitei şi dumnezeeştei tale pomeniri înţelepte, se vede strugurul copt, celor ce laudă prea mărirea minunii, de care împărtăşindu-ne noi credincioşii, pre tine te punem solitor; roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cine este acela, care va năzui la acoperământul tău Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară prea curată nenuntită, şi nu-şi ia degrab tămăduire despre draci? Şi te află pre tine ajutătoare nerușinată, părtinitoare şi turn nestrămutat. De Dumnezeu Născătoare prea curată, sprijinitoarea creştinilor, roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua, dacă şi-a văzut Mielul, pre Fiul ei pironit pre Cruce, s'a rănit de întristare, şi cu sabie rănindu-şi sufletul şi rărunchii, împletind tânguiri şi fiindu-i inima plină de întristare, strigă: Vai mie Fiul meu prea dulce! Cum pătimeşti îndelung răbdătorule aceasta? Iţi slăvesc îndelungă răbdarea iubitorule de oameni.

Tropar, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului...

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih amândouă, şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre făcătorul de minuni păstor voiu lăudà.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părţi ale sufletului, „cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne„pătimirii înnecă-i rogu-mă. „Ca ţie ca întru o alăută întru „omorârea trupului, să-ţi cânt „cântare de biruinţă.

Cela ce stai lângă scaunul lui Dumnezeu, purtând cunună, ca unul ce ai vieţuit pre pământ cu cuviinţă, şi eşti luminat cu lumină neînserată, luminează-mi inima şi cugetul, ca să laud viaţa ta cea întocmai cu îngerii, fericite Tihone.

Odrăslind sfinţit din rădăcină lăudată şi fericită, cu adevărat te-ai arătat ca o ramură plină de bună rodire, şi de credinţă şi de nădejde, de dragoste şi de Darul minunilor celor prea slăvite, de Dumnezeu însuflate.

Slavă:

Prin ostenelele sihăstriei şi prin rugăciunea cea neîncetată, omorînd patimile cele ce omoară sufletul, te-ai adus pre sineţi jertfă curată, şi deplin la Hristos, cel ce s'a jertfit pentru noi, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Hristos din curate coapsele tale Preacurată, ne-ai ridicat pre noi, cari am fost căzuţi în prăpastia piericiunii; ci ca una ce ai îndrăsneală, roagă-l pre dânsul, ca să ne izbăvim de primejdii noi robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Cu secerea înţelepciunii, şi a rugăciunilor tale, tăind din rădăcină materia răutăţii, ca un pământ foarte roditor, ai odrăslit spic însulit, Cuvioase.

Dorind numai de cele ce te îndreptau către viaţă dumnezeească, neabătut ai umblat Părinte pre căile cele dea-dreapta, având Darul Duhului carele te îndreptă.

Slavă:

Râvnita-i la vieţile sfinţilor, cugetătorule de Dumnezeu, ca un sfânt, şi ai câştigat nepătimire sufletului, arătându-te casă dumnezeescului Duh, Tihone, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Născuta-i Preacurată pre unul din Treime, carele ne-a înnoit pre noi, cei ce eram sfărâmaţi mai din 'nainte din răutatea şearpelui celui vrăjmaş.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne lău„dăm, ci întru tine înţelepciu„nea Tatălui cea Ipostatică, „Hristoase: că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de oa„meni".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea feciorii tale...

Prea Sfântul Duh, cu dumnezeescul Mir, arătat pre tine cuvioase te-a uns Arhiereu, carele cu adevărat bine ai păstorit norodul întru toată cuviinţa. Pentru aceea te-a şi împodobit pre tine sfinţit cu minuni, căci totdeauna tămăduieşti boalele, celor ce cu credinţă se apropie de moaştele tale celui viu, Tihone prea fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână prea curată, negândită şi neajunsă cu mintea este înfricoşata şi dumnezeeasca taina ta, carea s'a lucrat întru tine; pentru că pre cel necuprins zămislindu-l, l-ai născut înfăşat cu trup dintru prea curatele tale sângiuiri, pre carele pururea Curată cu Mergătorul înainte roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie îndurate, pre carele văzându-te, Hristoase, ceea ce te-a născut, s'a rănit, rumpându-se la cele dinlăuntru ca o Maică plângând. Cu ale cărei a rugăciuni pentru bună îndurarea milei tale, unule prea bune, iubitorule de oameni, Doamne, milostiveşte-te şi mântueşte lumea, cel ce ai ridicat păcatul ei.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, „pre nor uşor, a venit Iisus „cel mai pre sus de Dumne„zeire, prin palmă curată, şi a „mântuit pre cei ce strigă: „Slavă, Hristoase, puterei tale".

Nu s'a împuţinat grâul, dându-se celor ce le trebuiau, cu mâna ta fericite, ci mai ales cu mult s'a binecuvântat prin dumnezeescul Dar, jitniţele cele deşarte umplându-se cu adevărat cu mult înmulţit Ierarhe.

Slavă:

Cu milostivire deschizându-ţi inima, Tihone mărite, te-ai făcut bogăţie celor lipsiţi, şi

îmbrăcăminte celor goli, părtinitor celor săraci, printr'acestea slujind lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce sunt cuprins de lenevire şi de negură patimilor, şi cu totul întunecat şi robit de păcat, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel fără de păcat, luminează-mă pre mine şi mă povăţueşte către viaţă, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà „slava ta Hristoase, dar „noi pre tine unul născut „strălucirea slavei Dumnezeirii „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm, iubitorule de oa„meni".

Ca un plugar prea ales ai ogorît sufletele cele înţelenite, Părinte înţelepte, şi puind într'însele cuvântul ca o sămânţă prea aleasă, le-ai făcut a rodi înţelegeri cereşti.

Ca unul ce te-ai făcut primitor dumnezeescului Duh, Ierarhe, eşti izgonitor duhurilor celor viclene, şi curăţire patimilor, şi casă de doftorie celor bolnavi.

Slavă:

Rîu plin de ape tainice te-ai cunoscut, lucrătorule de cele sfinte şi cu Darul ai uscat izvoarele patimilor, şi ai adăpat suflete a odrăslì buna credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Arată-te că mântueşti de năvălirea vrăjmaşilor, şi de pornirea varvarilor pre robii tăi, Preacurată, carii te-au pre tine sprijineală întărită, şi rugătoare nerusinată.

Peasna 6, Irmos:

Ajuns'am întru adâncurile...

Vicleanul nu a mişcat casa sufletului tău Părinte, căci cu adevărat pre piatra adevărului ai stătut, întărindu-te cu putere dumnezeească.

Fiind împodobit de Dumnezeu însuflate, cu înţelepciunea lui Dumnezeu, şi ajungând la înălţimea bunătăţilor, ai surpat prin Dar înălţările vicleanului, smerindu-ţi inima prea sfinţite.

Slavă:

Grădină cu bune flori te-ai arătat Tihone, cu dumnezeească socoteală puind înaintea tuturor credincioşilor florile bunătăţilor şi ale minunilor spre bună mireazmă, cuvioase Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, ca

una ce eşti bună, rogu-mă, îmbunătăţează-mi sufletul, pre carele vrăjmaşul prin viclenie l-a spurcat cu păcatul, şi-l luminează cu lumina ta.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe, ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc viaţa mea, „mult milostive.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Intru sihăstrie de Dumnezeu iubitoare Sfinte petrecând, puterea Mângâitorului de sus ai luat, idolii înşelăciunii ai surpat şi pre noroade a mântuì, dracii a gonì, boalele a vindecà. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un prieten al lui Dumnezeu, Tihone fericite.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Tihon făcătorul de minuni Episcopul Amatundei, cetăţii ostrovului Chiprului.

Stih: Scăpând Tihon, de vătămarea cea pierzătoare,
Se bucură, câştigând viaţa cea nepieritoare.

Intru această lună în a şasesprezecea zi,
Tihon pământul părăsì.

Acesta având părinţi bine credincioşi şi iubitori de Hristos, fiind făgăduit de dinşii lui Dumnezeu, şi învăţându-se sfânta carte, şi deprinzându-se din destul cu sfintele Scripturi, întâiu se făcù ceteţ, de ceteà la norod sfiintele cuvinte şi învăţături. Deci pentru vrednicia sa, ce aveà la toate, şi pentru cea fără prihană a lui viaţă, fu hirotonit diacon de Mnimonie prea sfântul episcop al Amatundei. Deci, încetând din viaţă acela, a fost suit acesta în scaunul episcopii de marele Epifanie, şi întorcând pre mulţi din rătăcirea şi deşertăciunea idolilor, către credinţa lui Hristos Dumnezeului nostru, şi stricând, şi dărâmând multe capişte idoleşti şi zidind multe dumnezeeşti biserici, şi împodobindu-le cu dumnezeeşti afierosiri şi sfinţindu-le, se mută către Domnul, făcând multe minuni şi în viaţa lui şi după moarte. Dintru care vrednic lucru este a aduce la mijloc, una, sau două, spre semn de bunătăţile bărbatului acestuia, căci încă şi mai 'nainte în viaţa lui luà pâine de la tatăl său, de o ducеà în târg, să o vândă, că acesta îi crà meşteşugul; iară el împărţià pâinile la săraci, până îi prinse tată-său de veste. Deci mâniindu-se pre el, l-a ocărît, iară el îi răspunse, zicând: Că a împrumutat pre Dumnezeu cu pâinea, şi are de la dînsul scrisoare, cum că are să i le dea, şi îndată se arătă aevea dovedirea cuvintelor lui, că se aflară jitniţele pline de grâu, mai mult de cât băgase tatăl său grâul, când l'a strîns până a nu scoate dintr'însul. Şi aceasta până întru atâta a fost, însă are oarece socoteală, de vreme ce şi alţi sfinţi o a făcut aceasta, căci după cât erà mila la săraci, atâta măsură, şi puneà şi Dumnezeu grâul. Iară minunea ceea ce crà numai spre mărirea sfântului acestuia şi care nu are asemănare cu altele este aceasta: Că sfântul acesta înfigând o viţă uscată în pământ, îndată se prinse, şi a dat rod mai înainte de vreme, că unde se află strugure copt în şasesprezece zile ale lui Iunie? In carea zi se face pomenirea sfântului. Iară viţa aceea gătindu-şi roadele, de cum se începe dumnezeeasca laudă a sfintei liturghii, arătà struguri pârguiţi, iară dacă se săvârşeà dumnezeeasca jertfă, crau copţi şi gata, de-i mâncà întru slava Tatălui, şi a Fiului şi a Sfântului Duh.

Intru această zi sfântul sfinţitul mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei, prin pietre spânzurate de mâinile lui, s'a săvârşit.

Stih: Jug eşti tu Marcu, prin a pietrelor greutate,
Având mâinile în jos ca nişte cumpene atârnate.

Intru această zi, sfinţii cinci mucenici cei din Nicomidia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cinstitul mare turn al împreună nevoitorilor se povârneşte,
Căci de a gelatului mână ca de cutremur se clăteşte.

Intru această zi, sfinţii patruzeci de mucenici Romani, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Pre vitejii mucenici cei cu numărul de zece împătrit,
Văpaia focului arzător i-a topit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon po„runca tiranului nebunie „socotindu-o, în mijlocul „văpăii au strigat: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumnezeul „părinţilor noştri".

Ca o vie adevărată s'a adăpat de cuvinte dumnezeeşti inima ta, Tihone cuvioase şi rodind struguri de cunoştinţa lui Dumnezeu, ne-a izvorît nouă dulceaţă de tămăduiri.

Inflorita-i ca un trandafir, strălucit-ai ca o stea, arătatute-ai ca soarele, Părinte, luminând pre cei ce strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cunună de daruri s'a pus pre creştetul tău cel dumnezeesc, Părinte, precum s'a scris, căci ai ridicat biruinţă asupra vrăjmaşilor, şi ai cântat: Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Minunea ta se vede în toţi anii strălucind, părinte Tihone prea minunate, căci via întru pomenirea ta aduce pârgă de struguri, spre dulceaţă şi veselie credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai, că cu adevărat întreci pre toţi cei fără de trup ca o maică a lui Dumnezeu, pre carele rugându-l Fecioară, fă cugetul meu mai pre sus de dulceţile cele trupeşti.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Nici cum nu ai dormitat întru dezmierdări, ci mai ales întru privegheri ai trecut noaptea vieţii, Cuvioase, şi adormind patimile trupului, dumnezeeşte ai ajuns către lumina nepătimirii.

Casă de doftorie patimilor s'a arătat sicriul sfintelor tale moaşte, prea sfinţite Tihone, pre carele încunjurându-l, cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Măreşti pre Hristos Dumnezeul nostru, auzind glas, ca-

rele te cheamă de faţă către împărăţiile cele de sus, Părinte, ca pre unul ce ai vieţuit bine şi cu cuviosie, pururea pomenite.

Cunoscută ţi-a fost ţie mutarea din viaţă Părinte, căci Dumnezeu cel drept cu dreptate luminându-te, te-a împreunat cu toţi drepţii, Tihone, căruia te roagă pentru toţi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De jucăriile cele copilăreşti fugind din pruncie, cu mintea şi desăvârşită înţelegere, pre aflătorul răutăţii cel vechiu l-ai surpat Tihone, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Preoţii şi norodul te laudă pre tine, prea slăvită şi binecuvântată Pruncă preacurată, carea ai încununat cu binecuvântări pre toţi cei ce cu credinţă cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, Bine să cuvântăm...

„Mântuitorule al tuturor a„totputernice, pre cei ce se ţi„neau de buna credinţă, în „mijlocul văpăii pogorîndu-te, „i-ai rourat, şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile binecu„vântaţi şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Evă, adică prin boala...

Iată că ţie, celui ce ai săvârşit călătoria cea bună, şi ai păzit credinţa, ţi s'a deschis acum locaşurile cele cereşti, cugetătorule de Dumnezeu părinte Ierarhe, şi locul cel luminos te-a priimit pre tine, carele străluceşti cu sfinţenie.

Ca un tăinuitor, ca un preot dumnezeesc, ca un păstor mai mare ales, ca unul ce eşti întărire Bisericii, ca unul ce singur eşti lucrător de minuni, prea fericite, te-ai fericit şi te-ai numărat în cetele celor sfinte ale tuturor sfinţilor, veselindu-te.

Pomenirea ta astăzi nouă ne-a răsărit, mai luminat de cât soarele, strălucind cu dumnezeeştile daruri, luminând gândurile credincioşilor, şi gonind întunerecul patimilor, prea sfinţite Tihone de Dumnezeu înţeleptite.

Slavă:

Izvor de vindecări Chipru a câştigat trupul tău cel sfânt înţelepte, şi toată cetatea şi oraşul propovedueşte viaţa ta, şi minunile şi unirea către Stăpânul, Tihone prea fericite, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş de lumină s'a făcut prea sfânt pântecele tău, Preacurată, cu carele luminându-ne, ne izbăvim de întunerecul înşelăciunii, lăudându-te, şi cu dragoste adevărată fericindu-te pre tine, carea eşti singură îndreptarea oamenilor.

Irmosul:

Eva, adică prin boala neas-„cultării, blestem înlăuntru a „adus, iară tu Fecioară de Dum-„nezeu Născătoare, prin o-„drasla purtării în pântece, lu-„mii binecuvântare ai înflorit; „pentru aceasta toţi te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cuvinte cel ce eşti lumină...

Tu părinte între Ierarhi luminezi, precum luminează soarele în zi, şi între cuvioşi străluceşti, precum străluceşle luna între stele; pentru aceasta lăudăm adormirea ta Tihone lauda Amatundei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfinţii mucenici, Manuil, Savel şi Ismail, şi sfinţii mucenici Isavru, Vasilie, Inochentie, Ermiu, Felix şi Peregrin.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca nişte stele cu multe lumini, purtătorilor de chinuri prea lăudaţi, cu razele cele dumnezeeşti, luminaţi marginile lumii, ridicând din mijloc întunerecul dracilor, şi patimile cele făcătoare de stricăciune şi primejdiile. Pentru aceasla adunându-ne astăzi, săvârşim sfântă şi luminată prăznuirea voastră, măriţilor.

Minunatul Manuil şi Savel fericitul, Ismail prea înţeleptul, să se cinstească cu cântări prea sfinţile, cari cu sfinţenie au propoveduit Treimea cea nezidită, înaintea vrăjmaşilor şi cu vărsările sângiurilor, au stins înşelăciunea mulţimii dumnezeilor, şi au priimit slavă neveştejită.

Cu înţelepciune aţi ruşinat pre împăratul cel nelegiuit, carele poruncià fărădelege să vă plecaţi, şi să daţi cinste fără socoteală dumnezeilor celor

fără de suflet, fericiților, Manuil și Ismail și Savel cei cu nume mare, și chinuindu-vă vitejește și dupre lege, v'ați împletit cununile cele de biruință, rugându-vă pentru lume.

Alte Stihiri ale sfinților mucenici: Isavru și celor împreună cu dânsul, glas acelaș.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Struncinându-vă cu durerile, și lipsiți fiind întru patimi rele, și închizându-vă în temniță, și tăindu-vă cu sabii, și murind moarte prea silnică, nu v'ați lepădat de Hristos, nu ați dat cinste idolilor; pentru aceasta v'ați și învrednicit strălucirii cerești, rugând pre Domnul pentru toți, fericiților.

Isavru mărîtul, și tarele Inochentie, și dumnezeescul Vasilie, Felix cel minunat și vestitul Ermia și Peregrin, cei ce au făcut pământul Cer cu dumnezeeștile străluciri ale minunilor, cu credință să se fericească ca niște slugi ale Domnului, și ca unii cari pururea gonesc patimile sufletelor noastre.

Mormântul vostru s'a arătat izvor, carele izvorăște daruri de tămăduiri, din care luăm sănătate patimilor, și desăvârșit mântuire de boale, lăudându-vă pre voi totdeauna cinstitilor marilor mucenici, cari sunteți întocmai cu cei fără de trup slugi ale Domnului, și rugători pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mărițîi mucenici, curat dorind de tine Cuvinte al lui Dumnezeu, lăsând închinăciunea focului, și părăsind pământul Haldeilor, s'au luminat de a ta lumină, și împlătoșindu-se cu armele credinței, au rușinat pre tiranul Iulian, Manuil măritul, și Savel pururea pomenitul, și Ismail de trei ori fericitul, lăudându-te împreună cu Tatăl, și cu Duhul Sfânt, se și roagă, ca să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te lauda lumii, bucură-te locașul Domnului. Bucură-te munte umbros, bucură-te scăpare. Bucură-te sfeșnicul cel de aur, bucură-te lauda cea cinstită a ortodoxilor. Bucură-te Marie Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te raiule. Bucură-te masă dumnezeească, bucură-te cort, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te bucuria tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Ce privală este aceasta ce se arată ochilor mei, o Stăpâne! Cela ce ții toată făptura,

pre lemn te-ai înălțat, și te omori, cela ce dai tuturor viață, Născătoarea de Dumnezeu plângând a zis, când a văzut pre Cruce înălțat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, pre Dumnezeu și omul.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, glasul al 2-lea.

Astăzi ceata cea cu trei străluciri a mucenicilor, ca o adunare de stele purtătoare de lumină, pre credincioși luminându-i, i-a chemat la veselia cea tainică, că astăzi Manuil măritul și Savel pururea pomenitul, și Ismail de trei ori fericitul, ca cei ce au slujit Soarelui celui gândit, și de dogmele păgânilor s'au lepădat, umplând paharul lor cel purtător de nevoințe, și cu sângele cel vărsat pentru Hristos, pre sine încununându-se, ne îndeamnă pre noi iubitorii bunei credințe, veniți, zicând, de gustați din chinurile noastre, și veți vedeà cununile și darurile. Că cela ce va răbdà până în sfârșit acela se va mântuì, Hristos adevărul a zis, ca să vă faceți părtași cununilor noastre, și rugători pre noi către Domnul ne veți aveà.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Pentru toți te rogi ceea ce ești bună, cari scapă cu credință la mâna ta cea tare, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi și întru scârbe altă mântuire, pururea fiind împilați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui prea înalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne mântuești pre noi robii tăi de toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te-a spânzurat pre lemn, norodul cel fărădelege Mântuitorule, pre tine viața tuturor, atuncea cea cu totul fără prihană și curată Maica ta, stând înainte tânguindu-se, strigà: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Lumina ochilor mei, cum ai suferit a te pironì pre lemn în mijlocul făcătorilor de rele, cela ce preste ape ai spânzurat pământul.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, și ale sfinților Mucenici două, pe 8.

Peasna 1-a, glasul al 4 lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și se va umpleà de Duh,

„şi cuvânt voiu răspunde îm-
„părătesei Maicii, şi mă voiu
„arătà luminat prăznuind, şi
„voiu cântà minunile ei bucu-
„rându-mă.

Apărători prea sfintei Treimi cu un cuget v'aţi arătat închinători aceştia prea fericiţilor, şi staţi înaintea scaunului Treimii, ajutători calzi ai celor ce aleargă la voi.

Ducându-vă la închisoare purtătorilor de biruinţă, fraţi dupre trup, cu bucurie împreună aţi cântat Impăratului a toate, veniţi, zicând din toată inima, să strigăm atotţiitorului Dumnezeu.

Savel deapururea pomenitul, şi Ismail minunatul, dupre vrednicie să se cinstească împreună cu înţeleptul Manuil, că au răbdat multe şi de multe feluri de munci, şi moarte prea măriţii.

A Născătoarei:

Pre moarte şi pre stricăciune tu o ai pierdut, întru tot cântată Născătoare de Dumnezeu, născând pre Hristos izvorul nestricăciunii, înfrumseţând cu nemurire şi cu Dar firea omenească, ceea ce eşti prea nevinovată.

Alt canon al Sfântului mucenic Isavru şi a celor împreună cu dânsul.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Arată-te mie milostiv mucenice Isavre.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Imblânzeşte mucenice pre Dumnezeu şi Mântuitorul cel bine îmblânzit ca să mă miluiască şi să mă mântuiască de cumplita nevoie pre mine, carele cu credinţă năzuesc la acoperământul tău, fericite.

Strâmtorîndu-mă de greşeli cumplite, şi de mulţimea primejdiilor înghiesuindu-mă, strig: Stă-mi înainte ajutor şi mă izbăveşte de nevoea care m'a cuprins, Isavre de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă:

Dupre lege nevoindu-te pentru Hristos, le-ai dăruit cetăţii tale păzitor neadormit, ci fii acoperământ şi părtinitor, celor ce scapă la tine mărite Isavre.

Şi acum, a Născătoarei:

Aflându-mă veliar gol de podoaba bunătăţilor, m'a rănit cu săgeata dezmierdărilor, dară tu, ceea ce ai născut pre doftorul Dumnezeu, tămăduieşte ranele sufletului meu.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născă-
„toare de Dumnezeu, ceea
„ce eşti izvor viu şi îndestu-

„lat, cari s'au împreunat ceată „duhovnicească întăreşte-i, şi „întru dumnezeească slava ta, „cununilor slavei învredni-„ceşte-i.

Ca nişte dumnezeeşti struguri s'au făcut mucenicii cu adevărat, cari ne revarsă nouă vin, din via dumnezeeştei nevoinţe, veselind duhovniceşte cugetele cu Darul.

De păgânătatea tatălui vostru îngreţoşindu-vă, şi de credinţa cea întru Dumnezeu a maicii voastre înţelepţeşte dorind, aţi priimit dumnezeeasca a doua naştere a Duhului, o purtători de chinuri, fraţi dupre trup.

Aducându-vă înaintea tiranului, v'aţi cunoscut trei de Dumnezeu cinstitori, pentru aceasta v'aţi şi ars tare, şi aţi răbdat toate muncile prea măriţilor, şi mult lăudaţilor mucenici.

A Născătoarei:

Ca o împărătească împodobită cu lanţuri de aur, deadreapta Impăratului şi Dumnezeu, acum stai înainte, Stăpână, rugându-te pentru robii tăi.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor...

Dăruieşte ajutorul tău cel de sus robilor tăi, mântuindu-ne pre noi de toată ispita şi de primejdii şi de nevoi.

Izvorînd mormântul tău rîuri de tămăduiri, încetează tot felul de boale dela oameni, mărite Isavre.

Slavă:

Cinstind numele lui Hristos, te-ai făcut cinstit, pentru aceasta strig: Mântueşte-mă de toată necinstea cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Unitu-s'a Ziditorul meu mai pre sus de fire întru tine Stăpână, vrând prin tine să mă înnoească cu totul pre mine precum bine a voit.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat. .

Bătăile cele de multe feluri, răbdându-le cu îndrăzneţ cuget, purtătorilor de chinuri, strălucifi mai mult de cât soarele. Pentru aceasta prăznuim pomenirea voastră cea luminată, cu credinţă rugându-vă, ca să luăm cu mijlocirile voastre, iertare de greşeli şi câştigarea bunătăţilor celor veşnice.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Luând cuget dumnezeesc o părtinilorilor cetăţii Dirahiului, şi ostaşi ai lui Hristos, aţi surpat semeţia lui Apolonie, şi aţi ruşinat credinţa lui Tripontie, ca unii ce luminat aţi priimit dela Dumnezeu daruri de biruinţă, ca să dăruiţi credincioşilor tămăduiri de patimi.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului, ceea ce eşti singură prea curată Maică, carea covârşeşti pre îngeri cu curăţia, pre mine, cel ce sunt întinat mai pre sus de cât toţi cu greşeli trupeşti, curăţeşte-mă cu dumnezeeşti apele rugăciunilor tale, dându-mi Curată mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată, Fecioara şi Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să izbăveşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, pre „nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a izbăvit „pre cei ce strigă: Slavă, Hri„stoase, puterii tale.

Stând înaintea călcătorului de lege, şi adunarea cea de trei ori ticăloasă, osârduitoare poruncilor acestuia făcându-se, bătuţi aţi fost de fiecarele dintru dînşii cu câte patru bice de bou crude, o răbdare prea minunată.

Curăţitor s'a făcut sângele mucenicilor şi Dar dat de Dumnezeu bine mirositor fiind, fără de zăticnire dau tuturor din izvorul tămăduirilor, cel ce izvorăşte fără de primejdie.

Incunjurarea supărărilor celor de multe feluri şi a primejdiilor, cu rugăciunile voastre cele către Hristos, goniţi-o dela cei ce săvârşesc cu credinţă prea sfinţită şi mult prăznuită pomenirea voastră, vrednicilor de laudă.

A Născătoarei:

Pre tine de demult te-a numit proorocul munte dumnezeesc şi sfinţit, Fecioară curată, preste tot umbrit cu fapte bune, din carele s'a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre zidirea şi luminarea sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Inălţându-mă cu trufia, şi alu-

necându-mă cu patimile, am căzut; ci ridică-mă pre mine, cel ce zac întru adâncul deznădăjduirii, cugetătorule de Dumnezeu.

Pre tine te am tare păzitor și scăpare, părtinește-mi mie prea mărite, și nu mă trece cu vederea în ziua întristării mele și mă mântuește.

Slavă:

Intru durerea inimii mele mă rog ție părtinitorul meu cel fierbinte, nu mă lăsa pre mine că pier de supărările vrăjmașilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești acoperemânt și ajulor nerușinat pământenilor, părtinește-mi mie, și mă răpește dela tot felul de primejdii pre mine sluga ta, Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeeasca slava ta, „că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate, „și ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin„du-le."

Nesupuindu-vă poruncii tiranului sfinților, piroane prin mâini, și prin picioare v'a bătut, și cu unghii de fier tare sfășiindu-vă, de pre pământ la înălțime v'a spânzurat, dar înger vi s'a arătat carele vă îmbărbăta pre voi.

Cu trestii unghiile v'au înțepat sfinților, și umerii și capetele vi s'au pironit, rămâind neschimbați și nevrând a aduce jertfă idolilor; pentru aceasta pre voi cu cântări și cu laude vă cinstim.

Florile cele ce suflă mireazma cugetării de Dumnezeu, grădinile cunoștinței de Dumnezeu, pomii raiului cei bine roditori, cei foarte frumoși și purtători de lumină, pre mucenici să-i lăudăm, și cu credință să-i fericim.

A Născătoarei:

Arată-te Preacurată mântuind de năvălirile patimilor, și de viclenii draci pre robul tău, cel ce te-a câștigat puternică apărătoare și folositoare nerușinată.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Arătatu-te-ai fiu zilei, având în inima ta lumină neapusă strălucind, prin care se împuținează întunerecul înșelăciunii, și tuturor luminează cunoștința dumnezeeștei lumini, pentru aceasta strig ție: Luminează-mă

pre mine, carele sunt orb la cuget.

Nu mă trece cu vederea mucenice pre mine, carele alerg cu credinţă către tine, nici să te lepezi de mine, căci cei ce mă urăsc, grăesc împrotiva mea cu limbă vicleană, vrăjmăşuindu-mă în deşert, ca să mă piarză pre mine robul tău, ci apucând înainte, mântueşte-mă sfinte.

Slavă:

In noapte şi în zi te chem pre tine marele meu părtinitor, păzeşte-mă sfinte în tot locul, şi în toată vremea, de toată stricăciunea şi supărarea celor protivnici, pre cel ce mi-am pus toată nădejdea la tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine cu totul m'a luat închipuit, Dumnezeu Ziditorul meu, pre carele roagă-L pururea Preacurată, ca să se milostivească către norodul cel păcătos, şi să mântuească de toată stricăciunea drăcească lumea, carea nădăjdueşte către tine Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de bărbat.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic „dumnezeesc şi cu totul „cinstit al Maicii lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa."

Veniţi iubitorilor de praznic, cari săvârşiţi această prăznuire dumnezeească, şi cu totul cinstită a mucenicilor, să le adunăm flori de bucurie, şi vom lua mântuire de cele cumplite.

Mucenici prea măriţi, ca cei ce aţi luat Darul minunilor, tămăduiţi boalele sufletelor, şi dezlegaţi de cele rele pre cei ce aleargă deapururea la voi cu credinţă.

De râvna cea dumnezeească înfocându-vă, cu făclii subţiorile vi s'au ars; pentru aceasta Darul cel dat dela Dumnezeu, îl împărţiţi fără de pizmuire, şi daţi credincioşilor dezlegare de cele rele.

A Născătoarei:

Immulţitu-s'au mai mult de cât nisipul mării greşelile sufletului meu, şi ca o sarcină grea mă pun jos pre mine, ci tu Fecioară mai 'nainte de sfârşit, milostivindu-te mântueşte-mă.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Tămăduind abaterile gândului meu, şi patimile inimii mele, cugetătorule de Dumnezeu, mântueşte-mă de durerile cele trupeşti, şi de tot felul de

supărare şi de scârbe, şi prin rugăciunile tale mă arală mai pre sus de cursele vrăjmaşului.

Pre tine mucenice, cel ce te-ai nevoit, te-a sfinţit prea sfântul Dumnezeu, pre carele roagă-l, să trimită sfinţenie robilor tăi, şi lumină şi mântuire de greşeli, căci dela Dumnezeu ne eşti nouă dăruit părtinitor nerușinat.

Slavă:

Bine voeşte mult dorite mucenice, să fii împreună cu mine, cel ce mult te doresc, mă rog ţie părtinitorul meu cel bun, şi cu credinţă strig ţie: Sfinte Isavre, fii mie ajutor, şi mă mântueşte de toată nevoia.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu picăturile rugăciunii tale celei de mântuire, stingând văpaia patimilor mele, vindecă abaterile gândului meu, prin rugăciunile tale, prea sfântă Fecioară, şi încetează viforul cel cumplit al patimilor mele, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău- „tăţi, şi viaţa mea s'a apropiat „de iad, şi ca lonà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând:

Cu credinţa lui Hristos fiind răniţi prea fericiţilor, şi paharul lui cu credinţă bând, închinăciunile Perşilor, şi îndrăzneala pre pământ aţi surpat, cei întocmai cu numărul Treimii, rugăciuni făcând pentru noi toţi.

ICOS:

Luminează-mă arătat Iisuse dătătorule de viaţă, cu dumnezeească frumseţea ta cea dintâiu, ca să laud pre mucenicii, cei ce s'au nevoit pentru tine până la moarte, şi vitejeşte au surpat toată tăria vrăjmaşului şi au fugit de înşelăciunea idolilor, întărindu-se cu puterea Crucii; căci răbdând muncile, au priimit slava Treimii, pre aceasta rugându-o pentru noi toţi.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfinţilor mucenici, Manuil, Savel şi Ismail.

Stih: Manuil, Savel şi Ismail câte trei întrarmaţi,
Pre voevozii vrăjmaşii Treimii, i-au arătat ruşinaţi

Intru această lună în a şaptesprezecea zi,
Trei bărbaţi prin nevoinţă se săvârşi.

Aceşti trei fraţi erau din Persida; deci, fiind trimişi de Valtan împăratul Perşilor, pentru pace, în zilele lui Iulian Paravatul, pre carele văzându-l în Halchedon că făceà jertfă la idoli, şi se trăgeau mulţi spre rătăcirea lui, fiind ei bine cinstitori şi crezând în Hristos, plângeau şi se rugau lui Dumnezeu, să-i păzească

în credinţa ce aveau într'însul, şi să nu fie părtaşi rătăcirii închinătorilor de idoli. Deci, dacă s'au vădit şi s'au dus la păgânul Iulian, au fost bătuţi şi pătrunşi cu piroane la glezne, şi arşi pe subţiori cu lăclii. Insă aceste munci le luară toţi împreună, şi apoi deosebi sfântul Manuil priimind lăgăduinţă de către necuratul împărat, şi nevrând a aduce jertfă la idoli, li bătură piroane prin cap şi prin spate, şi înlăşurându-l cu trestii ascuţite, a fost strâns tare şi iară împuns cu săgeţi ascuţite, şi aşă împreună cu cei doi fraţi ai lui, cu Savel şi Ismail, ducându-i la zidul cel despre Tracia, ce-i zic al lui Constantin, la loc râpos, le tăiară capetele. Iară Paravatul a poruncit ca să li se ardă trupurile, şi îndată s'a deschis pământul şi le-au priimit, din care minune, mulţi au crezut în Hristos. Iară după aceasta oarecărora bărbaţi cucernici descoperindu-li-se dela Domnul nostru Iisus Hristos, unde se află trupurile sfinţilor, le-au îngropat pre ele cu miruri şi cu tămâieri.

Intru această zi pătimirea sfinţilor mucenici Isavru şi cei împreună cu dânsul: Inochentie, Felix, Ermiu şi Peregrin.

Stih: Isavru cu cinci împreună nevoitori fiind tăiat.
Înţelegătoarea şopârlă prin mijlocul inimii o a tăiat.
Lui Isavru şi soţilor săi cu adevărat,
In a şaptesprezecea zi, capetele li s'au tăiat.

Sfântul Isavru şi cei împreună cu el au fost din Atena. Deci ieşind dela patria lor, şi mergând la o peşteră din Apolonia, aflară pre Felix, pre Peregrin şi pre Ermiu, pre cari învăţându-i sfântul Isavru, să nu se dea spre lucrurile cele lumeşti şi trecătoare, ei întăriră cuvântul cu fapta, căci ferindu-se şi fugând de vorba şi adunarea rudeniilor sale, au fost părâţi de dânşii la Tripondie eparhul; pre cari prinzându-i, şi neputând să-i facă ca să se lepede de Hristos, a poruncit de li s'au tăiat capetele cu sabia. Iară Isavru diaconul lui Hristos, cu soţii săi, au fost daţi pre seama lui Apolonie fiul Eparhului, de către carele fiind chinuiţi prin foc şi prin apă, şi mântuindu-se dintru acelea cu minune, au întors pre mulţi spre credinţa lui Hristos, dintru cari erau şi cei mai de frunte ai cetăţii; Ruf şi Rufin fraţii. Şi în cea de apoi luându-şi răspunsul cel de pierzare, li s'au tăiat capetele.

Intru această zi sfântul sfinţitul mucenic Filonid, episcopul Curiei.

Stih: Filonid jertfă mai 'nainte aducând,
Acum se aduce pre sineşi jertfă a înfrânării fiind.

Intru această zi cuviosul Iosif Anahoretul (adică cel depărtat de lume) cântând s'a săvârşit.

Intru această zi, cuviosul Pior, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Sufletul lui Pior, grăsime de bunătăţi având,
Gras s'a dus de sufletească grăsime plin fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetă-
„torii de Dumnezeu fără
„numai Făcătorului, ci în-
„grozirea focului bărbăteşte
„călcându-o, se bucurau cân-
„tând: Prea lăudate Domnul
„părinţilor şi Dumnezeule, bine
„eşti cuvântat.

Pre piatra dumnezeeştei cunoştinţe întărindu-vă cugetele inimilor voastre, de momelele vrăjmaşilor nu v'aţi răsturnat prea măriţilor, cântând: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Despărţitu-v'au pre voi nelegiuitul tiran, prea măriţilor, Savelie şi Ismaile, chibzuind ca cu amăgire să vă împiedece

pre voi, dar s'a înşelat, căci voi v'aţi arătat viteji neclătiţi.

Alamundar împăratul vostru cel persesc, viind v'a poruncit ca unor voevozi ai săi, ca să duceţi daruri de pace către cel fărădelege, carele nici cum puind în minte rugămintea, pentru credinţă iscodea.

A Născătoarei:

Mântueşte-ne pre noi de ispitele ce ne vin asupră, una ceea ce eşti Maica Cuvântului pururea Fecioară, şi de toată munca, pre cei ce te cântă pre tine întru adevăr întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Strălucindu-te de lumina cea în trei sori, mărite Isavre, Inochentie dumnezeescule, Felixe, Ermia şi Peregrine înţelepte, împreună cu Vasilie, luminaţi cu strălucirile minunilor, pre cei ce vă laudă pre voi.

Stele mult luminoase v'aţi arătat, împuţinând întunerecul înşelăciunii, pătimitori ai Domnului; pentru aceea luminaţi cu lumina cunoştinţii de Dumnezeu, pre sufletul meu cel orbit la cuget, izgonind împâclarea necunoştinţii.

Slavă:

Vindecaţi sufletul meu cel smerit, care boleşte fără vindecare, pierdeţi patimile trupului meu, dumnezeeştilor mucenici, o Peregrine, Isavre, Vasilie, Felixe, Ermia alesule şi Inochentie.

Şi acum, a Născătoarei:

Puterea mea şi lauda şi mântuirea îmi este Hristos Domnul, cel ce pentru bunătatea sa a răsărit din tine Fecioară Maică, carele ne-a izbăvit pre noi de îngrozirea şi de osânda cea strămoşască de la început.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credin„cioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumne„zeu i-a mântuit, atuncea fiind „închipuită, iară acum lucrată; „pre toată lumea ridică să-ţi „cânte ţie: Pre Domnul lucru„rile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii."

Viind la locul cel de moarte, îndată capetele v'au tăiat, apoi minune s'a făcut cu adevărat prea slăvită, căci pământul a acoperit trupurile voastre, şi necredincioşii cu credinţă strigau: Mare este Dumnezeul drept credincioşilor în veci.

Din pământ a răsărit ca nişte crini ce pică dulceaţa bunei mirosiri, cinstitele trupuri cele nevoitoare ale mucenicilor, dăruind tuturor credincioşilor,

celor ce pătimesc, cu milostivire, tămăduiri prin rugăciunile lor, ca bine să cuvinteze pre Hristos în veci.

Pre voi purtătorilor de chinuri cei vileji, Savele, Ismaile şi Manuile, cei ce aţi strălucit din Persida, rugători către Domnul prea tari avându-vă, cu dragoste strigăm: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi pre dânsul în veci.

A Născătoarei:

Domnul cel ce domneşte făptura, cel ce s'a întrupat din pântecele tău, pre tine Fecioară te-a arătat Doamnă, tuturor celor văzute şi celor nevăzute, prea mărindu-te ca pre o Maică a sa fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Fiind luminat cu podoabele muceniei, de Dumnezeu cuprinsule, şi împodobit cu ranele cele de nevoinţe, şi îmbrăcat cu haina cea roşie din sângele junghierii tale, şi înfrumseţat cu slava preoţiei, ai stătut înaintea Domnului; pre carele roagă-l totdeauna să ne împodobească pre noi cu haina mântuirii.

Fiind omorât eu ticălosul de căderea întru dezmierdări sunt lepădat pre pământ, făcându-mă priveală vrednică de tânguire, prea mărite Isavre, caută spre mine acum, arată întru mine Darul minunilor tale, să vază neamul oamenilor, că tu îmi eşti părtinitorul meu, şi mântueşti din moarte pre robii tăi cei netrebnici.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impodobindu-te prea sfinţite întâiu cu preoţia, şi slujind cu cucerie, pre urmă te-ai făcut de bună voiea ta jertfă curată, jertfindu-te lui Hristos prin mucenie. Pentru aceasta, şi lauda mea du-o către Ziditorul ca o tămâe, şi mă mântueşte cu rugăciunile tale mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel ce a împodobit Cerul cu podoabele luminătorilor, te-a arătat pre tine Născătoare de Dumnezeu alt Cer, că din tine răsărind ca soarele, tot pământul l-a luminat cu lumina cunoştinţii de Dumnezeu. Drept aceea, nimeni din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat a nu lua dumnezeeştile tale daruri.

Irmosul:

Să lăudăm bine să...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul haldeilor, l-a ars ne-„bunește, cinstitorilor de Dum-„nezeu, iară văzându-i pre

„aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mân„tuitorului, au strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii."

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind lu„minat, şi să prăznuiască „firea minţilor celor fără de „trup, cinstind sfânta prăznuire „a Maicii lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea feri„cită, Născătoare de Dumne„zeu curată pururea Fecioară".

Veniţi credincioşii cu un glas să lăudăm pe aceşti trei de Dumnezeu înţeleptiţi, şi mari mucenici. Căci trupurile lor le-au dat spre munci, prea măriţii, şi răbdând din tot sufletul moarte prea crudă, s'au făcut moştenitori vieţii celei neîmbătrânitoare.

Toţi credincioşii pre Savel de trei ori fericitul împreună cu Ismail înţeleptul, şi pre deapururea pomenitul, al acelora mai mare şi frate dupre trup pre Manuil să-l lăudăm, slavoslovindu-i pre dânşii dupre datorie. Bucuraţi-vă prea minunaţilor, odraslele Persidei celei bine mirositoare.

Opriţi furtuna cea cumplită a varvarilor carea totdeauna se ridică asupra slugilor voastre, încetaţi şi dezbinările Bisericii, dând lăsarea păcatelor celor ce vă laudă pre voi şi celor bine credincioşi, totdeauna biruinţă dăruindu-le asupra celor protivnici.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti iubitoare de bine Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut pre iubitorul de bine Dumnezeu, de dragostea trupească cea vicleană, acum în grab mă slobozeşte pre mine Stăpână, şi mă fă să fiu rob dumnezeeştei voinţe, pre mine cel ce pier cu lenevirea.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Invrednicindu-te de mari daruri dela Dumnezeu, Isavre pururea pomenite, izgoneşti dracii şi tot felul de boale şi de supărări, şi de moarte, dând cererile tuturor. Drept aceea dă-mi şi mie pace, sănătate şi izbăvire de greşeli.

Dumnezeeasca şi cinstita Biserica ta, având ca o comoară nefurată prea cinstitul şi sfântul tău trup, totdeauna îmbogăţeşte pre credincioşi cu împărţirile

darurilor. Drept aceea şi eu care năzuesc la dumnezeescul tău mormânt, rogu-te, să dobândesc darurile tale.

Slavă:

Iată mucenice al Domnului, că nevoindu-te bine, ai priimit plata ostenelelor tale, ci dar părtineşte norodul tău totdeauna, cugetătorule de Dumnezeu, păzeşte patria ta, mântueşte pre cei ce cu credinţă aleargă la tine, şi dă pace la toată lumea, adu-ţi aminte şi de mine sluga ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea luminate nor Maica lui Dumnezeu, cu dreapta ta cea tare şi prea puternică, dă războiu împroliva celor ce ne vrăjmăşuesc pre noi, părtineşte celor ce sunt întru nevoi, apără pre cei năpăstuiţi mântuindu-i de greşeli prin rugăciunile tale, căci câte le vrei, toate le poţi.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de câl ce„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în„cepătoriile cetelor îngereşti şi „omeneşti te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Luminată şi întreit împletită întru cununile cele de aur ale mucenicilor, s'a apropiat pomenirea marelui cu adevărat Manuil, şi a lui Savel, şi a lui Ismail, prea măriţilor, carea luminează cu lumina, şi veseleşte sufletele credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai milostivire şi mare milă, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, caută spre smerenia mea, şi surpă supărarea patimilor, şi scandalul vieţii, şi prin rugăciunile tale mă mântueşte de focul gheenei.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 6-lea.

Cu închipuire înainte cuvântarea unimii gândului vostru celui cu trei străluciri, şi a mărturisirii celei întru Hristos, a Treimii celei nestricate, şi a Unimii celei mai pre sus de fiinţă, o pătimitorilor, v'a fost ca a celor trei tineri din Persida cari s'au păzit nearşi. Căci precum aceia în văpaie au îndrăsnit nedefăimând pre un Dumnezeu; aşà şi voi a muri nu v'aţi cruţat, ca să nu vă lipsiţi de dragostea lui Hristos. Şi precum pre aceia cel al patrulea ce s'a arătat în vă-

paie i-a rourat, așà și pre voi Hristos, cel unul din Treime, va priimit la loc cu răcoreală, Manuile, Savele și Ismaile, de Dumnezeu dăruiților, rugați-vă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Cuvântul Arhanghelului l-ai priimit, și scaun de Heruvimi te-ai arătat, și în brațele tale ai purtat de Dumnezeu Născătoare, pre nădejdea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigà ca o Maică: Prea dulcele meu Fiu și Dumnezeul meu, cum suferi patimă de ocară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi... Stih: Intru adunări bine cuvântați pre Domnul... Apostolul către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă intru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepții, și Domnul i-a auzit pre ei... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor sai, păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Leontie.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numì pre voi...

Ce te vom numì pre tine mărite, prinos Eladei, ca unul ce te tragi de acolo; curățire Feniciei, ca unul ce te-ai jertfit într'însa; luminător ca unul ce ai strălucit întru întunerec; viteaz, ca un nebiruit de cei ce te băteau. Lauda ta este de multe feluri, Leontie prea fericite, roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì purtătorule de chinuri, ostaș al lui Hristos, ca unul ce ești surpător vrăjmașilor, împărat patimilor, ca unul ce te-ai nevoit pentru buna credință; hrănitor celor flămânzi, ca unul ce ești iubitor de săraci; iubitor drepților, ca unul ce cugeți cele cerești. De multe feluri îți sunt patimile, mai luminate îți sunt luptele, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Cine nu te va lăudà pre tine Leontie, căci luând întru sine-ți

izvorul adevărului, izvorăşti credincioşilor rîuri de faceri de bine, şi tuturor celor însetoşaţi, dai darurile din destul fără de argint, şi veseleşti pre cei ce se împărtăşesc cu apele bunătăţii tale. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Răbdătorule de patimi, Leontie prea lăudate, nici focul, nici ranele, nici sabia, n'a putut a te depărtà pre tine de dragostea lui Hristos; ci bărbăteşte pătimind în mijlocul muncitorilor, ai surpat jertfele cele idoleşti, de Dumnezeu înţelepţite mucenice, şi acum ca un purtător de cunună dănţuind în ceruri, roagă-te cu deadinsul pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ce vă vom numi...

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete? carele spre pocăinţă nici cum nu te deştepţi, şi de foc nu te temi, de răutăţi nedepărtându-te; scoală-te, şi pre una cea grabnică ajutătoare spre folosinţă o chiamă: Nu încetà rugând pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să mă mântuească de cursele celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut Mieluşaua, pre Mielul întins de bună voie pre lemnul Crucii, tânguindu-se cu plângeri strigà ca o Maică: Fiul meu ce priveală minunată este aceasta? Cela ce dai tuturor viaţă ca un Dumnezeu, cum mori îndelung răbdătorule, carele dăruieşti oamenilor învierea? Iţi slăvesc Dumnezeul meu smerenia cea multă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 4-lea.

Să se veselească astăzi luminat Cerul şi cu credinţă să se bucure pământul, întru pomenirea mucenicului Leontie, căci ziua de astăzi, nu cu jertfele cele necuvântătoare, ci cu jertfa laudei, se încununează cu florile cele duhovniceşti, că împodobindu-se stă împreună cu noi înainte, aducând slujba cea fără de sânge, Dătătorului de cununi, şi luminat aduce rugăciune, ca să ajungă în curţile raiului, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intru tot nevinovată, ceea ce covârşeşti rânduelele îngerilor, dimpreună cu îngerii pururea roagă, pre cel ce stăpâneşte pre îngeri şi toată făptura, ca să dăruească nouă iertare de greşeli, şi să ne mântuim de patimi, şi vrednici lăudători să ne facă pre noi atuncea slavei

sale, şi moşteni învierii celei nestricăcioase.

A Crucii, a Născătoarei.

Nu mă plânge Maică, văzându-mă spânzurat pre lemn pre mine Fiul şi Dumnezeul tău, cela ce am spânzurat pământul neţinut preste ape, şi toată făptura am zidit. Pentrucă voiu învià, şi mă voiu proslăvì, şi cu tărie voiu sfărâmà împărăţia iadului, şi voiu pierde puterea lui, şi pre cei legaţi voiu mântuì din tirănia lui, ca un milostiv, şi-i voiu duce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Leontie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih şi al Sfântului, pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dumnezeu îţi este ţie biruinţă şi cinste Leontie.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne Dumnezeul meu, că din „sfânt pântecele Fecioarei în „om negrăit îmbrăcându-te, „l-ai înnoit ca un milostiv.

Bunătatea ta nu se supune legilor celor de laudă, Leontie sluga lui Hristos, căci însu-ţi el îţi este ţie laudă şi mărire nerăpită.

Dorind fericite de cele mai pre sus de fire, şi cu fecioria trupului, împodobindu-ţi sufletul cel nespurcat, l-ai gătit cu bună podoabă către suire.

Slavă:

Luat-ai biruinţă împrotiva înşelăciunii, cinstea cea către mucenici, cinstind cu cuviinţă pre cel pururea dorit de tine Leontie pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cum te vom fericì pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti mai pre sus de ceruri şi de toată zidirea, căci ai născut Fiu, pre Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Având fire şi cuget cu bună podoabă, şi Dar dela Dumnezeu, Leontie, te-ai arătat pătimitor, şi prea ales mărturisitor al adevărului.

Strigai Leontie ostaşilor celor împreună cu tine, să-şi pue sufletele pentru Dumnezeu cel viu, şi să se facă ostaşi

Impăratului, celui ce petrece în veac.

Slavă:

Limba ta cea iubitoare de Dumnezeu, din care pică miere, varsă cuvinte de bună credinţă, iară de robii necredinţii se înfruntă, că huleşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Maică neispitită de nuntă, care ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, şi l-ai născut întrupat ca pre un Dumnezeu, împreună şi om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă„bit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere. Pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luând asupra ta Crucea ca o platoşă, vitejeşte ai mers către lupta vrăjmaşilor celor nevăzuţi, Leontie, pentru aceea pierzând puterea lor, ai priimit plată Darul minunilor, rugându-te să ne mântuim noi, Mucenice prea mărite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Stăi împrotiva vrăjmaşilor, celor ce ne dau nouă războiu, căci cumplit a năpădit moştenirea ta Preacurată Stăpână. Pierde cu mâna ta semeţia varvarilor, să cunoască puterea ta limbile, cele ce iubesc războaie, cu ameninţarea ta pierde pre aceştia pre toţi.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară preacurată Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prea sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul tău şi Dumnezeu, pre carele prea binecuvântată roagă-l neîncetat, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Peasna 4, Irmos:

Acoperit-au cerurile bună„tatea ta, Hristoase, şi pă„mântul s'a umplut de slava „ta, pentru aceasta neîncetat „strigăm: Slavă puterii tale, „Doamne.

Cel împretenit cu mânia cea drăcească, te chinuiă fără de milă, pre tine cel ce erai cuprins cu dragostea cea dumnezeească, mucenice purtătorule de chinuri, Leontie.

Îndrăzneala îţi eră de ajutor ţie Leontie, când te primejduiai pentru adevăr, şi te învitai până la toată tăierea şi arderea, pururea pomenite.

Ca să te vânez, şi să te aduc

către adevăr ca pre un fericit, am socotit, zis-ai împrotivă cu îndrăzneală, către cel ce te îngrozia, mucenice purtătorule de chinuri Leontie.

Slavă:

La Stăpânul cel ce s'a pironit pre lemn cu trupul pentru tine, privind și de Dar umplându-le, pre lemn te-ai întins pentru dânsul foarte tare.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ceea ce întreci pre cetele Heruvimilor, și ai ținut pre Dumnezeu cu trupul purtându-se în brațele tale.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ne-ai câștigat pre noi „popor ales, cu sângele „tău, Doamne, pacea ta „dăne-o nouă, păzind într'un „gând turma ta".

Ducându-te către junghiere jertfă gata, Leontie prea mărite, de bună voia ta ai stătut înaintea divanului tirănesc, pentru Hristos.

Cel supus înșelăciunii, se ispitiă să-ți surpe întărirea sufletului tău, ocărând pre Domnul, cum că s'a răstignit ca un om făcător de rele.

Slavă:

Să piară cu adevărat dumnezeii, cei ce n'au făcut Cerul și pământul, răspundeai Mucenice împrotivă, că cel ce s'a răstignit, este ziditorul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maică prea curată, ceea ce ai zămislit în pântecele tău pre Dumnezeu mai pre sus de fire, dă-ne pacea ta nouă, celor ce cu cântări te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Blând te arătai Leontie, către cei ce alergau cu credință la tine, și la cuvântul tău cel îndulcit cu sarea cea dumnezeească, iară către vrăjmașii lui Hristos te-ai arătat foarte cumplit.

Leontie sluga ta cea credincioasă cu veselie da mărturisirea împărăției tale, Hristoase, iară vrăjmașii tăi nu sufereau adevărul.

Slavă:

Se aprindeau de mânie ca niște fiare cei fărădelege, și își puneau mâinile pre mucenic ca pre un miel, nevoindu-se să spintece fără de milă pre cel nebiruit.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne ţie Născătoare de Dumnezeu prea curată, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, pentru noi robii tăi, că numai pre tine te ştim părtinitoare a noastră.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Iona în chit „rugându-se: Din stricăciune „mă izbăveşte, Iisuse Impărate „al puterilor".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Meşteşugirile cele viclene ale tiranilor le-ai ruşinat, şi slujbele elinilor cele fără de Dumnezeu defăimându-le, luminat ai arătat cunoştinţa de Dumnezeu, tuturor oamenilor cu învăţăturile bunei credinţe de Dumnezeu înţelepţile mucenice. Pentru aceasta a ta pomenire cinstim cu dragoste înţelepte Leontie.

ICOS:

Pre mijlocitorul lui Dumnezeu şi al oamenilor, pre Domnul, cel ce a luat sărăcia noastră din prea curată Născătoarea de Dumnezeu cea neispitită de bărbat, şi s'a răstignit, şi a ridicat omenirea din stricăciune, îl chem ca să-mi dăruiască, şi să laud acum pre înţeleptul Leontie, şi să povestesc pătimirile lui cele luminate şi frumoase, care s'a arătat, vitejeşte întrarmându-se cu vitejia, cu credinţa şi cu dragostea, pentru aceasta cu dragoste cinstim pre înţeleptul Leontie.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea sfântului mucenic Leontie, cu cei împreună cu dânsul Ipatie şi Teodul.

Stih: Ca o oarecare nicovală trupul lui Leontie s'a arătat,
Nicovală către fier şi ciocanele muncile cu adevărat.

Intru această lună în a optsprezecea zi,
Leontie prin rane se săvârşi.

Acesta erà cu neamul din Elada, şi fiind om mare la trup şi cu virtute, s'a făcut ostaş. Deci a fost şi la răsboiu, şi vitejeşte s'a lovit cu vrăjmaşii şi a biruit de multe ori. Deci fiind om cu minte şi cu înţeleaptă socoteală, a fost împodobit cu îmbrăcăminte de voevozie şi cu semnele cele de voevod. După aceea aflându-se el în Tripoli cea din Africa, primeà săracii şi-i ospătà cu mese împărăteşti şi cu dragoste, şi se închinà lui Dumnezeu ales şi curat. De care prinzând de veste Adrian guvernatorul Feniciei, carele erà în zilele lui Vespasian, a trimis către dânsul pre Ipatie tribunul şi cu alţi doi ostaşi, dintru cari pre unul îl chemà Teodul. Deci, mergând Ipatie pre cale, fu cuprins de friguri rele, şi auzì glas, ce venea de sus, arătându-se ca un înger la dânsul, care glas îi porunceà, că de va vrea să se mântuiască de boală să cheme de trei ori întru ajutor pre Dumnezeul lui Leontie. Şi glasul acela îl auzì şi Teodul; iară după ce a făcut acestea ce i s'a poruncit de înger, s'a vindecat de friguri, şi întâmpinând pre Sfântul şi necunoscându-l întâiu, că erà Leontie pre carele căuta, a fost primit de dânsul însuşi. Apoi cercetând pre sfântul Leontie, îl numì cu fătărie prieten al său şi al dumnezeilor săi. Iară

sfântul spuse că el este Leontie robul lui Hristos, şi cum că se scârbeà şi se ferea, de cei ce îi numesc ei dumnezei; după ce auziră acestea Tribunul şi Teodul, căzură înaintea Sfântului, cerşind dela dânsul har ca să fie şi ei ai lui Hristos, atuncea dar rugându-se Sfântul pentru dânşii, spun că a venit un nor de apă dela Cer, care i-a botezat şi i-a luminat, şi i-a îmbrăcat cu veşminte albe. De care lucru turburându-se necredincioşii, au vestit pentru toate guvernatorului Adrian. Deci, el aducându-i de faţă înaintea lui şi îndemnându-i ca să se desparţă de credinţa lui Hristos, nu a putut să-i plece, drept aceea porunci de spânzurară pre sfântul Ipatie, şi-l strujiră, iară pre sfântul Teodul să-l bată cu săbii de lemn. Apoi după acestea li se tăiară capetele, iară marele mucenic Leontie întâiu fu bătut cu toiege, după aceea nebăgând seamă, şi neaducându-şi aminte de mângâierile şi înşelăciunile ce-i făcea tiranul, ci încă luându-l în râs, a fost bătut foarte rău, apoi spânzurat, şi mult strujit şi îngreuindu-l cu o piatră de grumaz şi bătându-l, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Eterie.

Stih: Eterie în locul muncilor ce ai fost răbdând,
Spre moştenire lăţimea Eteriului eşti dobândind.

Acesta a fost pe vremea împărăţii lui Diocliţian. Deci fiind pârât, a stătut de faţă înaintea ighemonului Elevsie, şi mărturisind pre Hristos, fu întins, şi ars cu făclii aprinse şi pătruns pre subţiori, pre spate şi pre coapse cu ţepuşi de fier înfocate înţepat fiind, şi prin nări, şi întins pre un pat de aramă înfocat, şi din toate acestea prin cercetare de înger fiind mântuit, mai apoi îi tăiară capul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Ipat şi Teodul, cel ce a mărturisit împreună cu sfântul Leontie prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Teodul slobod cugetător spre sabie fiind.
Intru asemenea şi pre Ipat este având.

Intru această zi, cuviosul Erasm, cu pace sa săvârşit.

Stih: Erasm dulce-mi este zicea murind,
Căci a muri foarte sunt dorind.

Intru această zi, sfinţii doi mucenici cei din Chipru, arzându-li-se picioarele s'au săvârşit.

Stih: Ca la un ceas suferind arderea picioarelor,
In veci se bucură, doimea mucenicilor.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Leontie păstorul.

Stih: Păstor fiind, acum Păstorului te înfăţişezi,
Începătorului păstorilor o Leontie cel ce drept cugetezi.

Intru această zi, cuviosul Leontie, cel ce a sihăstrit în sfânta Chinovie a mânăstirii lui Dionisie, izvorâtorul de mir, cu pace s'a săvârşit.

Stih: A izvorî o Leontie mir din al tău mormânt,
Este semn de a ta curăţie cea desăvârşit.

Intru această zi, soborul mai marelui Arhistratig Mihail aproape de sfântul Iulian la For.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai izbăvit în foc pre „tinerii lui Avraam, şi ai „ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne, bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.“

Cu tăria cugetelor, ca şi tinerii cei din robie, împreună cu văpaia supărărilor, a călcat şi înşelăciunea Leontie, cântând ţie: Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Mucenicul cel nebiruit uitându-şi trupul cel şuviţat, cu tărie a răbdat chinuri pentru tine, Hri-

stoase, cântând ţie Ziditorului: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu înţelepciunea şi cu dragostea lui Hristos, cu silă biruind firea, ai ales moartea cea purtătoare de viaţă, de cât viaţa cea pieritoare, Leontie, cântând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Treimii:

Mucenicul cel nebiruit şi neplecat, bine cuvântând pre Cuvântul şi pre Duhul, împreună cu Tatăl, o fire în trei staturi, strigà: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit..

Mucenicul suferia ranele trupului, şi pre vrăjmaşul cel fără de trup foarte îl întrista, cântând: Prea înălţaţi pre Hristos Dumnezeul nostru în veci.

Când te bătea cu mărăcini, mucenice, cu dragoste întindeai gândul tău drept către Stăpânul, strigând: Prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm...

Biruinţă îţi este ţie Hristos, mucenice, pre carele cu chinurile trupului tău l-ai slăvit, strigând: Toţi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel ce s'a născut din cea Preacurată, şi a dăruit viaţă neamului omenesc. Tineri prea înălţaţi-l pre el în veci.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm..

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, şi ne-a ară„tat nouă armă de mântuire, „tineri prea înălţaţi pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci."

Peasna 9, Irmos:

Naşterea ta nestricată...

Arătatu-te-ai slugă Treimii Leontie, slujind curat celuia ce tot genunchiul se pleacă, al celor cereşti şi al celor de pre pământ, şi al celor de subt pământ, pre carele ca pre un izbăvitor lăudându-l îl slăvim.

Dorind a vedea fără de materie slava Domnului cu faţă descoperită, te-ai desbrăcat de stăpâniri şi de puteri, propoveduind o Dumnezeire în trei Ipostasuri.

Slavă:

Veselitu-s'a de mărturisirea ta Mântuitorul, şi dupre vred-

nicie te-a mărturisit înaintea Tatălui, pre carele îmbunătățează-l pătimitorule către toți, cei ce cu credință măresc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, carea te-ai arătat mai aleasă de cât îngerii, ca una ce ai născut pre Mântuitorul tuturor, milostivește-te de izbăvește pre norodul cel păcătos, carele aleargă subt acoperemântul tău.

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coap„sele tale a ieșit, că s'a arătat „purtător de trup pre pământ, „și cu oamenii a petrecut. „Pentru aceasta pre tine de „Dumnezeu Născătoare, toți „te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Cu focul și cu muncile ispitindu-te ca aurul, te-ai arătat prinos vrednic lui Dumnezeu celui prea înalt, prea lăudate răbdătorule de chinuri, roagă-te acum pentru noi.

A Născătoarei:

Cu acoperământul tău cel puternic, păzește-ne pre noi robii tăi Preacurată, nevătămați de năpădirile vrăjmașilor. Căci pre tine una te-am câștigat scăpare întru nevoi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE.

Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul din Fapte: *In vremea aceea, pus-a Irod împăratul mâinile...* Aliluia glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul apostol Iuda fratele Domnului și cuviosul părintele nostru Paisie cel mare.

VEZI: Slujba lui s'a pus după această slujbă

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 1.**

Podobie: Prea lăudaților...

Iudo fericite, ucenic făcându-te lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat, de carele ca o oaie în mijlocul lupilor cu adevărat te-ai trimis, cu cuvântul tău întorcând păgânătatea lor la buna credință, și la dumneze-

ească cunoştinţa Treimii; pentru aceasta pre tine te lăudăm.

De două ori.

Iudo minunate, săgeată te-a trimis, lovind şi de tot pierzând taberele dracilor, şi pre cei răniţi de dânşii vindecându-i, cu Darul unuia Dumnezeului nostru, pre carele roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

De două ori.

Iudo de Dumnezeu însuflate, raza soarelui celui ce a strălucit din Fecioară ai fost, şi ai luminat inimile celor bine credincioşi, şi întunerecul cel ce se pusese asupra făpturii l-ai gonit. Şi acum te roagă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Iudo, fraţii tăi te laudă pre tine, cel ce te-ai arătat frate Cuvântului celui mai'nainte de veci, carele a strălucit din Tatăl cel pururea veşnic, şi s'a întrupat negrăit în anii cei mai de pre urmă, din sfânta Fecioară, şi s'a făcut om; pre carele apostole cu osârdie roagă-l să dăruească pace lumii, şi nouă celor ce te cinstim pre tine curăţire de greşeli şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

La STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole asupra dracilor tărie şi putere nebiruită, întru numele lui Hristos, pre căpeteniile întunericului acelora a gonì, şi ai străbătut pământul, luminând ca un soare, şi toate laturile învăţând, mântuitoarea venirea lui Hristos cea dintâiu, mările, ai propoveduit.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Bunătăţii lui celei dintâiu şi vieţii lui celei firesti, şi mai pre sus îndumnezeite urmând, bărbat bun ai fost dupre înpărtăşire, Iudo, şi frate al Domnului numindu-te pentru bunătatea obiceiurilor tale, şi frumseţea minţii, al lui Hristos te-ai arătat ucenic de aproape.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Organ bine alcătuit, cu dumnezeească lucrarea Duhului îndreptat fiind, Iudo apostole, spre chemarea păgânilor tu te-ai încredinţat, la cunoştinţa lui Hristos îndreptându-i cu cuvintele şi cu faptele, şi pre toţi i-ai luminat să mărturisească prea adevărat Dumnezeirea lui Iisus Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea.

De râvnă dumnezeească fiind plin, apostole Iudo vrednicule de minune, dorind ai dorit de Dumnezeu atotputernicul, şi de Dumnezeeşti minuni pre tine plin te-a arătat, că minunată rîvnă având, prin lucrare obiceiu ai dobândit. Pentru aceasta mai înalt fiind şi cu cetele cele mai înalte sălăşluindu-te, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut Maică fără bărbat, şi să poarte în braţe pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia cel ce s'a născut. Pre carele ca pre un prunc Preacurată în braţele tale purtându-l, şi îndrăzneală de Maică către dânsul câştigând, să nu încetezi a-l ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluească şi să mântuească sufletele noastre.

Tropar, glasul 1-iu.

Al lui Hristos frate o Iudo ştiindu-te, şi mucenic tare, cu sfinţenie te lăudăm pre tine, cela ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei-Invierii.

Gavriil zicând ţie Fecioară...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul Apostolului de 2 ori. Slavă, Şi acum, a Născătoarei-Invierii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 2-lea.

Vânat-a neamurile mărîtul apostol, şi marginile pământului a învăţat, să se închine ţie, Hristoase Dumnezeule, împreună cu Tatăl şi cu Duhul. Pentru rugăciunile lui întăreşte Biserica ta, şi credincioşilor le trimite binecuvântarea ta, unule

milostive şi de oameni iubitorule.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Firii celei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi pre tine de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă. Pentru aceasta dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pe Cruce...

Hristos Soarele dreptăţii, pre tine ca pre o rază te-a trimis, să luminezi tot pământul, apostole mărite Iudo. Pentru aceasta cu dumnezeeştile tale rugăciuni, şi cu dumnezeească lumina cea neînserată, luminezi pre toţi, cari cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti nădejde nerușinată celor ce nădăjduesc spre tine, una carea mai pre sus de fire ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre acela roagă-l cu sfinţii apostoli, să deà lumii iertare de greşeli, şi nouă tuturor mai 'nainte de sfârşit îndreptare vieţii.

Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine. Şi al Apostolului pe 6.

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă voiu sârgui cu cântări a lăudà pre Iuda de Dumnezeu văzătorul.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul şi pre călăraşul...

Tăinuitorule al celor cereşti, Iudo prea înţelepte, ucenice al Mântuitorului, şi părtaşule al vieţii cele adevărate, mişcă-mi limba mea şi cuvântul îndreptează-mi spre lauda ta, fericite.

Trăgând jugul Mântuitorului, apostole, şi brazdă tăind, şi înnoind cu Darul, sămânţă ai semănat, şi mult rod ai adus, celui ce te-a chemat prea fericite.

Slavă:

Pre Cuvântul, cel ce s'a întrupat aflându-l învăţător, şi cu razele lui, de Dumnezeu văzătorule fiind luminat, a doua lumină te-ai făcut, cu strălucirile celei dintâiu, închipuindu-te vrednicule de minuni.

Şi acum, a Născătoarei:

Credinţa numai să spue, iară nu dovedirea minunilor celor mai pre sus de minte, de Dumnezeu Născătoare Preacurată; că pre Dumnezeu Cuvântul cel necuprins, l-ai născut îmbrăcat în omenire.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai înfipt pre nimica..

Înălțatu-s'a bună podoaba ucenicilor lui Hristos mai pre sus de cât toată mărirea; că aceia i-au fost lui prieteni și de aproape, și rudenii și împreună locuitori, și tainelor tâlcuitori.

Iudo, frații tăi te laudă pre tine, cel ce te-ai arătat frate dupre lege socotit, al celui ce s'a arătat în trup, al Cuvântului celui ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut și pururea veșnic.

Slavă:

Omorîndu-ți mădulările tale pre pământ, împreună ai locuit cu Hristos viața tuturor, prea fericite, și vestitor al petrecerii celei de viață purtătoare, tu ai fost lumii, graiurile vieții vestind.

Și acum, a Născătoarei:

Iată tu mai mult decât toate Curată, ești cu Dar dăruită, întrecut-ai cu sfințenia pre toți, covârșit-ai toate, și mai înaltă decât toate puterile cerești te-ai văzut arătat, Maică lui Dumnezeu fiind.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuți văzătorule al Domnului, apostole al lui Dumnezeu frate, propoveduitorule al lui Hristos prea înțelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credința cea ortodoxă a Domnului, prea fericite, și tăinuitoare al Darului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Al Stăpânului celui ce s'a născut, și celui ce frate a fost tuturor celor aleși, Iudo fericite frate ai fost, și de dânsul apostol te-ai trimis în toate marginile prea lăudate, cuvântul credinței tuturor semănând, și luminând pre cei ce erau robi vicleanului stăpânitor al lumii, întru întunerecul necunoștinții. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Căzând întru ispite de multe feluri ale vrăjmașilor celor nevăzuți și văzuți, de viforul greșelilor mele celor nenumărate sunt cuprins, ci ca la o ajutătoare caldă și acoperământ al meu, la limanul bunătății tale Preacurată alerg. Pentru

aceasta pre cel ce s'a întrupat din tine fără sămânță, roagă-l Preasfântă pentru toți robii tăi, ceice te taudă neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, cerșind dela Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină dupre vrednicie nașterii tale.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeească deșertarea ta...

Marele apostol al Domnului, arătării Duhului învrednicindu-se, s'a iubit, și raza vederii lui și frmusețea a văzut.

Fiind plin de harurile și de darurile cele date ție de la Dumnezeu, apostole, la limanul mântuirii îndreptează, pre cei ce te măresc pre tine cu cântări.

Slavă:

Cu puterea cea nebiruită a prea sfântului Duh fiind întrarmat, slujitorule al celor negrăite, gonești duhurile vicleniei cu cuvântul Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit negrăit pre făcătorul tău și Dumnezeu, cu totul fără prihană; roagă-l să ne izbăvească pre noi din primejdii, și sufletească mântuire să dăruească, celor ce te laudă pre tine, Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Părăsind umbrele legii, chipul adevărului luminat l-ai propoveduit, pre singur Adevărul agonisindu-ți povățuilor.

Porunca Cuvântului plinind apostole ai încunjurat toate neamurile, cu învățăturile tale învățându-le, și botezându-le cu chemarea Treimii.

Slavă:

Ca o ploaie cerească, ca niște rouă de sus, dumnezeească vestirea ta de Dumnezeu propoveduitorule, uscăciunea mulțimei dumnezeilor a stricat, cu propoveduirea a unuia Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Omoară-mi patimile mele de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel omorât cu muşcarea păcatului ridică-l, Maica adevăratei învieri.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea...

Cu învățătura privirii la cele de sus, și cu luminate faptele vieții, Apostole a lui Dumnezeu, fiind strălucit,

pre cei din adâncul necunoştinţei i-ai luminat.

Trimiţi tuturor oamenilor cartea ta cea luminată, şi plină de învăţăturile Duhului, de cele sfinte luminătorule prea minunate.

Slavă:

Văzătorul de Dumnezeu ca un Cer oarecarele cuvântător, spune slava lui Dumnezeu, vestind minunile celui ce s'a arătat pentru noi cu trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte-mă de stricăciune, şi turburarea patimilor mele o potoleşte, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii...

Cu minte tare ucenic ales tu te ai arătat, şi stîlp neclătit Bisericii lui Hristos, limbilor ai propoveduit Cuvântul lui Hristos, zicând, ca să creadă întru o Dumnezeire, de unde te-ai şi prea mărit, şi ai primit Darul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iudo întru tot lăudate.

ICOS:

Pre propoveduitorul ortodoxiei cel adevărat, şi pre apărătorul cel cu stăpânire al adevărului, cu vrednicie să-l lăudăm, ca pre cel asemenea lui Hristos şi Mântuitorul; că patimile lui pre trupul său cu bărbăţie le-a priimit, fiind ucenic Cuvântului şi apostol, Iuda întru tot lăudatul.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului apostol Iuda.

Stih: Numirea îţi este întreită, întreită şi pătimirea,
Ridicarea, legătura, şi întreita a arcului întinderea.
Iuda întru această lună în a nouăsprezecea zi,
Prin săgeţi se săvârşi.

Acesta la Faptele Apostolilor se numeşte Iuda, iară de Mateiu şi de Marcu în Evanghelie, Tadeu şi Leveu, frate fiind Domnului nostru Iisus Hristos dupre trup, şi fiu lui Iosif logodnicului, iară frate bun lui Iacob fratele Domnului, carele a trimis la toţi, cea luminătoare şi dogmaticească şi plină de Duhul sfânt Epistolă. Acesta trimis fiind de Hristos ca un frate şi învăţător de taine, încălzindu-se de strălucirile sale ca un cărbune aprins, toată înşelăciunea a ars, şi a luminat pre credincioşi. Că trăgând el jugul Mântuitorului, şi brăzdând şi sămănând sămânţa bunei credinţe în toată lumea, multă roadă a adus. Drept aceea luminând cu învăţătura cuvântului său Mesopotamia, şi limbile cele de lângă hotarele ei, şi propoveduind Evanghelia, a mers la cetatea Edesei, şi la Avgar domnul locului, ca să-l tămăduească. După aceea se duse la cetatea Arară, şi spânzurându-se şi săgetându-se de către cei necredincioşi, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zosimà.

Stih: Veşnică viaţă Zosimà a aflat,
Căci pentru asemenea viaţă, la moarte de sabie pre sine s'a dat.

Acestà era ostaş pre vremea împăra-

tului Traian, din Apoloniada cea din Sozopoli, domnind Domeţian în Antiohia cea din Pisidia, iară apoi aruncând armele lui, şi năzuind la Biserica lui Hristos, s'a învrednicit Botezului celui întru Hristos. Pentru care fiind adus la guvernatorul şi mărturisindu-se pre sine că este creştin, fu spânzurat şi strujit, şi după aceasta bătut, fiind întins de patru; apoi a fost aşezat pre un pat de aramă, înfocat. Deci prefăcându-se focul în răcorire, mulţi din cei ce stăteau în faţă spăimântându-se de acea minune, au venit la credinţa lui Hristos. Iară sfântul Zosimă fiind ferecat cu cătuşi, şi legat de cai sirepi, erà silnicit ca să alerge împreună cu guvernatorul, carele mergea la oraşul Cananiţilor, în trei zile rămâind fără de hrană; dar din dumnezeească iconomie i s'a arătat lui doi tineri, unul aducându-i pâine şi celălalt un vas cu apă, şi mulţămind lui Dumnezeu a gustat dintru acestea. Deci adus fiind la cercetare, şi iarăş fiind spânzurat, se strujià, şi cu faclii aprinse erà ars, şi cu ţepuşi de fier ascuţite erà împuns pre spate, şi cu brice i s'a tăiat vinele, şi oasele i se zdrumicau cu bombe de fier, şi mai în urmă tăindu-i-se grumazul, a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Stih: Zinone ce obştesc este la tine şi la muritoarea viaţă,
Du-te la îngeri, ca la cei mai pre sus de viaţă.

Acesta lepădându-se de lume, şi făcându-se ucenic marelui bătrân Siluan, pentru covârşitoarea lui ascultare, şi multa nevoinţă şi sărăcie, s'a făcut făcător de minuni; căci pre mulţi draci a izgonit din oameni, şi aşà cu cuviosie vieţuind întru îngereşti nevoinţe, şasezeci şi doi de ani, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Asingrit de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pre Asingrit cel înjunghiat pentru dragostea Domnului,
Nenumărate îl aşteaptă cununile Domnului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinţilor cel..

Pre cel ce a fost împodobit cu apropierea de Dumnezeire, pre luda toţi să-l lăudăm, dumnezeeşte cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Limba ta cea de Duhul mişcată, şi de Dumnezeu însuflată, lumea a întors cu propoveduirea de Hristos, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Datu-ţi-a ţie Domnul cereasca moştenire, şi scaun prea luminat, întru carele odihnindu-te, dumnezeeşte cânţi: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gura şi cu mintea, pre tine de Dumnezeu Născătoare toţi te propoveduim Preacurată; că pre Dumnezeu ai născut, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Ţie Făcătorule a toate...

Bogăţia neamurilor şi cinstea împăraţilor, şi slava ai luat, strigând apostole: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Toată raza Mângâitorului care a venit preste tine fericite, ai luat, strigând mărite: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cântări credincioşii cinstim raza cea dată ţie, Iudo, cu osârdie cântând: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Veniţi să cinstim frumseţea lui Iacov, pe prea curata Maria, cu un glas strigând: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Strălucind mărite cu razele vărsărilor de lumină, ale Duhului, strălucirile minunilor celor mai pre sus de fire tuturor le verşi, ca un ucenic al lui Emmanuil; pre carele slăvindu-l, pre tine de Dumnezeu văzătorule te fericim.

Slavă:

Împreună cu cetele îngereşti înainte stând împodobiţi, singuri privitorii şi văzătorii ai unuia născut, celui ce a sărăcit cu trupul pentru noi; pre carele cu deadinsul acum rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre Ziditorul făpturilor Preacurată, ai purtat începătura a tot neamul, carele are slavă neasemănată şi prea înaltă. Pentru aceasta celui născut al tău închinându-ne, pre tine te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Mergerea picioarelor tale celor frumoase Iudo apostole, întorcând-o spre călătoria cerească, te-ai suit bucurându-te, şi stând înaintea Treimii, în Tatăl vezi pre Fiul şi pre dumnezeescul Duh. Pentru aceasta cu credinţă, sfântă şi dumnezeească pomenirea ta prăznuim. **De două ori.**

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Aducându-mi aminte de ceasul întrebării celei înfricoşate, mulţimea faptelor mele celor rele mă spăimântează, şi mă înfricoşează; ci te milostiveşte spre mine Preacurată cu caldă rugăciunea ta, şi-mi dă izbăvire, că poţi ori câte voeşti.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvioase Părinte...

Supuindu-te voinţei celei dumnezeeşti fericite, tuturor ai propoveduit pre Cuvântul în-

trupat, cel ce fără schimbare s'a asemănat nouă. Acestuia făcându-te cinstit ucenic acestuia fiind frate dupre trup, slava lui cu minte dumnezeească ca un curat te ai învrednicit a o vedeà. Pentru aceasta te cinstim pre tine Iudo de Dumnezeu glăsuitorule, şi săvârşim pomenirea ta, cu credinţă strigând către tine: Pre Hristos roagă-l pururea, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă. **De două ori.**

Munte, care pică dulceaţa înţelegerii celei dumnezeeşti, Iudo apostole! Te numim pre tine, râu al păcii, carele izbucneşte cu repejune din izvoarele cele duhovniceşti nematerialnice, şi usuci marea nedumnezeirii, şi adăpi în taină inimile şi cugetele bine credincioşilor trâmbiţă frumos glăsuitoare, cel ce glăsueşti dumnezeească arătarea Cuvântului celui ce a izbăvit lumea; pre carele acum îl îmblânzeşte, căruia te şi roagă pururea, ca să dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă.

Iudo fericile! fraţii tăi te-au lăudat pre tine, carele te-ai arătat frate lui Dumnezeu, şi cu cuviinţă dumnezeească te-ai făcut vas al Duhului, cu ale căruia străluciri luminându-te te-ai arătat cărbune arzând înşelăciunea, şi pre toţi credincioşii luminându-i cu strălucirile minunilor celor curate. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un luceafăr neapus, şi sfântă pomenirea ta săvârşim, cu credinţă strigând ţie: Pre Hristos roagă-l totdeauna, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Părăsind cele pământeşti, ai urmat lui Hristos, şi însemnându-te cu suflarea prea sfântului Duh, trimis ai fost de dânsul la limbile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina cunoştinţei celei dumnezeeşti, Iudo apostole, şi săvârşind lupta dumnezeeştilor tale patimi, şi a feluri de chinuri, sufletul tău l-ai dat lui Hristos; pre acela roagă-l prea fericite, ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâi şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului Peasna a 3-a, şi a 6-a pe 8. Prochimenul, glas 8: In tot pământul a ieşit vestirea lor. Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul, din trimiterea Iudei: *Iuda robul lui Iisus Hristos...* Aliluia, glas 1: Mărturisi-vor cerurile... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: cela ce are poruncile mele şi le păzeşte...*

CHINONICUL:

In tot pământul a ieşit...

IN ŞTIINŢĂ SĂ FIE:

De se va întâmpla pomenirea sfântului apostol Iuda în ziua sfârşitului praznicului Cincizecimii, că până aicea se sue: Cântăm slujba lui cum scrie la Penticostar, pentru aflarea cinstitului Cap al Mergătorului înainte.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Paisie la Mineile greceşti cele nouă este pusă în rând împreună cu sfântul apostol Iuda, de unde şi noi o am tâlmăcit. Insă fiindcă la Tipic nu are slujbă, o am pus deosebi, ca cine va voi şi va avea evlavie către Sfântul, să-i cânte slujba dupre cum va voi.

INTRU ACEASTĂ ZI

Cuviosul părintele nostru Paisie cel mare

La Doamne strigat-am... **Stihirile, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Precum pre David cel mai mic de cât toţi fraţii săi, sfinţitul Samuil l-a ales lui Dumnezeu, asemenea şi pre tine Paisie, cel fără de trup ce s'a arătat maicii tale, din pruncie te-a osebit dintre toţi fraţii tăi. Ca prin minunatele tale isprăvi, să prea măreşti numele cel dumnezeesc şi prea slăvit al Stăpânului.

Veniţi ceata monahilor, să lăudăm acum pre celăţeanul pustiului, pre cel cu adevărat fierbinte iubitor de linişte, icoana bunătăţei, ajutătorul monahilor, şi podoaba acestora, cumpăna dreptăţii, cheea desăvârşitei înfrânări, sicriul cel tare al bărbăţiei, şi strălucită comoara înţelepciunei.

Bucurându-te întru deasa citire a cuvintelor Ieremiei, arătat îl vedeai pre acesta, tâlcuindu-ţi proorociile sale, Părinte. Ci şi pre Domnul l-ai văzut cu chip prielenesc, carele arătat îţi vorbea: Pace ţie slugei mele celei prea iubite, căci

tu mă vei slăvi, adunând mulţimea sihastrilor spre bună sporire.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile monahilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Paisie părintele nostru, că prin tine, pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii şi cu cuvioşii împreună locuitor, cu cari roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Ce priveală este aceasta ce se arată ochilor mei, o Stăpâne! Cela ce ţii toată făptura pre lemn te-ai înălţat, şi te omori, cela ce dai tuturor viaţă, Născătoarea de Dumnezeu plângând, a zis, când a văzut pre Cruce înălţat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, pre Dumnezeu şi omul.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile cuviosului, glasului 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi mulţimile iubitorilor de praznic să ne adunăm, şi prea luminată prăznuirea lui Paisie cu dragoste să o săvârşim. Căci acesta ca Moisi cel de Dumnezeu ales, s'a învrednicit a vorbi împreună cu Hristos, precum prietenul cu prietenul său.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Veniţi să ne împărtăşim din masa lui Paisie cea cu chip strein, căci acesta are băutură nectar prea dulce. Şi este plină de tot felul de aromate, de veselia cântărilor şi de prea multă lumină, din care bând, să mirosim, să auzim, să vedem şi să ne închinăm icoanei lui.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Curăţindu-ţi ochiul duhului Părinte, ai văzut cele ce erau să fie, ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta şi cele pentru Pimen cel minunat şi întocmai ca un înger, carele încă tânăr fiind, şi de dragostea ta arzându-se, a venit la tine, mai înainte le-ai spus.

Slavă, glasul al 4-lea:

Arătat-ai cu deadinsul, Mântuitorule, şi credincioasei tale slugi Paisie, că este adevărată făgăduinţa cea din Evanghelie, căci şi lui carele călătorea pre calea sihăstriei, zicându-i să se

bucure, şi Dar ai zis că-i dai, a lua orice ar cere întru numele tău, cu îmbelşugare dând şi iertare păcatelor acelora pentru cari el te-ar ruga; deci dărueşte-ne şi nouă prin el dezlegare de greşeli, ca un prea bun.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 3-lea.

Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor dumnezeescul Paisie, se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dă dumnezeesc Dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu osârdie multă să-l slăvim pre el.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Mie celui ce mă apuc acum ca să cânt dumnezeeasca ta prăznuire, stând tu luminat înaintea Treimii, de unde auzind dumnezeeştile cântări ale Serafimilor, ca nişte lumini de foc, dă-mi împărtăşire de acelea ca să-ţi împletesc cuvenită cântare, fericite.

Dătătorul a toate, prin de departe mai'nainte dumnezeească cunoştinţă, înţelegând bunătăţile ce vei să săvârşeşti mai pre sus de om, Paisie cel prea mare încă prunc fiind arătându-ţi-se, de fraţii tăi mai 'nainte te-a osebit.

Slavă:

Îmblânzeşte-mi mie Părinte pre Hristos, pre carele din pruncie, nu am încetat al amărî ticălosul, cu faptele mele cele de ruşine; căci prea multă îndrăsneală ai către el, pre carele tu, dimprotivă l'ai veselit din pruncie prin a ta nevoinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Venit-a la tine Curată Arhanghelul, aducându-ţi bucuria luminat îmbrăcat şi săltând, întâmpinând însă strălucirile cele dela tine, din asemănarea strălucirilor, mai mult s'a strălucit decât a strălucit.

Peasna 3, Irmos:

Inflorita pustiul...

Inger ceresc s'a arătat maicii tale, mai 'nainte vestindu-i bună sporirea la cea din

pruncie, precum Samuil, a proorocit împăratului.

Suitutu-te-ai Părinte pre gânditoarea scară ce ţi-ai aşezat, carea prin bunătate, vieţuind încă te aduceà la cele cereşti, unde împreună petreceai cu îngerii.

Slavă:

Înţelepţeşte-mă pre mine sfinte, întru voinţele dumnezeeşti ca să nu greşesc întru acelea, precum şi pre tine mai 'nainte, însuşi Ieremia te-a înţelepţit întru proorociile sale.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu grai de smerită grăire către mai marele voevod, ai înălţat smerită firea oamenilor, Preacurată, pentru aceasta şi noi te înălţăm cu cântările.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Adunându-ne te lăudăm pre tine Paisie, cel ce te-ai suit ca pre o căruţă, căci prin îndoite ostenelele tale, ca cu nişte roate într'aripându-te, cu dragostea cea către Hristos, şi prin cea cu deadinsul către aproapele, te-ai înălţat la ceruri, rugându-te pururea pentru noi Domnului, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară miluieşte-ne pre noi, cei ce năzuim cu credinţă la a ta milostivire, şi cerem ajutorul tău cel fierbinte, căci poţi cu adevărat, pre toţi a-i mântuì, ca una ce ai fost Maică a lui Dumnezeu celui prea înalt, cu rugăciunile tale cele de Maică pururea folosindu-ne, ceea ce eşti de Dumnezeu cu Dar dăruită.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Datu-te-ai pre sineţi preste măsură la nevoinţe, de Dumnezeu cugetătorule, în cât a se pogorî adeseori la tine însuşi Domnul, şi arătându-ţi-se, să-ţi vorbească aevea, mulţime prin tine se vor mântui.

Dumnezeescul apostol Ioan osebit din cei doisprezece, s'a zis iubit Ziditorului, precum şi Paisie s'a numit de el, mai pre sus de toţi sihastrii.

Slavă:

Ca cel ce ai câştigat prin ostenelele tale părinte, covârşitoarea dragoste, cea dela Împăratul tuturor, roagă-te să o dobândesc şi eu pre aceasta, ca să te propoveduesc pre tine, că mult poţi la Stăpânul.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţeşte-mă pre mine cel prea necurat, carele vieţuiesc întru necurăţie, şi fac lucruri în-

tinătoare, Preasfântă, vai mie păcătosului, ca să mă sfințesc prin tine cu buze curate, și să cânt a ta sfințenie.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Nici cum te-a amăgit pre tine înțelepte, înșelăciunea vicleanului vrăjmaș, căci pre boerul ce ți l-a trimis, aducător de aur, l'ai izgonit împreună cu el, împroșcând pe dracul cel lacom.

Se nedomireà cumplit, vrăjmajul cel cumplit, văzând cursele sale cele împrotiva ta, că se sfărâmà de tine ca pânza păianjenului, și strigà cu glas, o silnicie! Ce te voi face pre tine Paisie?

Slavă:

Foarte fiind îmbogățit cu putere asupra vrăjmașului, prea puternice, mântuește-mă pre mine de acela, carele mă împinge cu totul în prăpastie, și câte puțin se silește a-mi omorî sufletul.

Și acum, a Născătoarei:

Din mulțimea greșelilor m'am apropiat de moarte, o Preacurată! și afară de tine neștiind a afla alt ajutor, te rog pre tine singură, apucă înainte de mă mântuește pre mine.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

O de câtă cinste te-ai învrednicit Paisie! Incă cu trupul, spre cereasca încunjurare suindu-te, ca să vezi frumusețile raiului.

Imbuibându-mă cu pântecele adeseori, sfinte, m'am făcut ticălosul jertfă înțelegătorului vil, ci tu prea alesule pustnic, ca alt Daniil mântuește-mă de acela.

Slavă:

Strălucit-a isprava ta întru mâncare, nici un om altul o a isprăvit înțelepte, căci postire nedomolită întru zecimi de săptămâni ai îndelungat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat de trei ori fericit este neamul nostru, Preacurată, ca cel ce este îmbogățit, având-te pre tine mijlocitoare către Hristos, Fiul tău și Zidițorul, măcar de și greșim.

CONDACUL sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Câștigat-ai nevoința și petrecerea înfrânării, tu Cuvioase Paisie făcătorule de minuni, roagă-te pentru noi, cei ce săvârșim cu credință, pomenirea ta.

ICOS:

Strălucit-a în lume, ca o rază

prea luminoasă, viața ta părinte Paisie, și luminând sufletele și cugetele tuturor, pleacă pre toți a strigà ție: Bucură-te sfeșnicul Bisericii lui Hristos; bucură-te mare cetățean al monahilor. Bucură-te surparea nevăzuților vrăjmași; bucură-te pierzarea văzuților războinici. Bucură-te că te-ai suit la înălțimea Cerului prin fapte bune; bucură-te că bine ai urît în pătimirea cea despre lume. Bucură-te că ai trecut cu vederea lumeștile îndulciri; bucură-te că ai tâmpit bolduríle dracilor. Bucură-te înflorirea pustiului cea cu bun miros; bucură-te slăvită lauda lumii. Bucură-te prin carele satana s'a rușinat; bucură-te prin carele Hristos s'a slăvit. Bucură-te Părinte a toată lumea.

Intru această zi, pomenirea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Paisie cel mare.

Stih: Eu ție, Paisie, de înger îți dau numire,
Nu cu firea, ci cu streina viețuire.

Intru această lună în a nouăsprezecea zi,
Paisie din viață se săvârși.

Acest de trei ori fericit cuviosul și purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Paisie cel mare, eră de neam din Eghipet, de unde eră și Moisi văzătorul de Dumnezeu, născut a fost de părinți cinstitori de Dumnezeu, învățați credința lui Hristos, și cuprinși fiind de multă bogăție și împodobiți cu celelalte strălucíri, au învățat cu silință și pre fiii lor întru sporirile cele dumnezecești și omenești. Iară după săvârșirea tatălui său, fericitul acesta, prunc încă și mai mic de cât ceilalți frați, a rămas la maică-sa, care foarte fiind amărâtă, i s'a arătat ceresc înger, mai înainte spuindu-i ei bună sporirea lui, și zicându-i: Pre fiul tău Paisie l-a ales Domnul, ca să slăvească și să laude sfânt numele său, cel lăudat în vecii vecilor. Acesta este plăcut lui Dumnezeu, și l-a apucat pre el de mână, iară maică-sa a răspuns cerescului înger: Toți ai lui Dumnezeu sunt, și acesta carele este plăcut lui Dumnezeu. Deșteptându-se se minună de acea vedenie. Deci după ce se făcù copilandru, pre marele si fericitul între cuvioși, se tunse monah, de cuviosul Pamvo, de către carele sfătuit fiind să nu se uite în față de om, trei ani a petrecut neuitându-se în sus, ci având-și capul în jos plecat; și dându-se pre sine la petrecerea sihăstrească, întru atâta a covârșit pre toți, întru cât a vorbit împreună cu Hristos, și i-a spălat picioarele lui, care apă după spălare o a băut, și îndată s'a făcut începător viețuirii celei mai pre sus de om, și a ajuns la cel mai înalt hotar, precum despre vestitele lui bunătăți și despre minunata viețuire cea întocmai cu a îngerilor, și despre toată aspra viețuire cea prin pustii, și despre minunile sale, va citì iubitorul de știință la cartea numită noul Ecloghion (și la viețile sfinților) pentru carea pre scurta povestire zicem iubitorilor de prăznuire întru atâta, că aflându-se fericitul cu trup muritor se ridicase mai pre sus de trup. Deci ajungând la bătrânețe prea adânci, s'a mutat către Domnul în ceruri, unde împreună cu îngerii, cântă Ziitorului a toate cântarea cea întreit sfântă. A căruia pomenirea cu credință săvârșind, prin rugăciunile lui, o de ne-am învrednicì veșnicilor bunătăți, și fericirei celei veșnice, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Câștigat-ai dela Stăpânul tău, pentru nevoințele tale Părinte, degrab a fi ascultat, întru orice ai cere, precum deadreptul viind la tine ți-a făgăduit-o, de Darul cel mare.

Râvnind lui Pavel, prea fericite, mai mult ai ales a te lipsì de plata ostenelelor tale, dacă numai alesul călugăr ar scăpà de pierzarea jidovilor, carele şi izbăvindu-se cu adevărat, laudă pre Domnul.

Slavă:

Răpit-ai vremelniceşte, din întunerecimile iadului pre sufletul cel nesupus, Paisie, şi l-ai pus la repauos, îmblânzind pre Hristos; pre carele roagă-l, să ne mântuească şi pre noi de osândă.

Şi acum, a Născătoarei:

Bună între femei pre tine le numeşte cântarea, şi iarăşi frumoase între tinere pruncă a lui Dumnezeu, şi Mireasă nenuntită între fecioare Curată, căci nu este de o potrivă cumpănă frumseţei tale şi Darului.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul oarecând...

Arătatu-ţi-s'a ţie Hristos întru doime de îngeri, închipuindu-se că cere dela tine, să-i faci găzduire, iară tu l-ai priimit pre el cu osârdie, precum Avraam de demult fericite, şi spălându-i picioarele, ai băut apa cea din spălare.

De mult Dar te-ai învrednicit înţelepte, căci nefăcând ucenicul tău poruncile tale, a înviat moaştele sfântului, din porunca ta, cele de acest fel i-a poruncit acela: Săvârşeşte fiule cuvintele folositorului tău.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ădu-ne pre noi la viaţă, prea sfinte, cei omorîţi prin înşelăciune, şi ridică-ne pre cei căzuţi întru tot felul de călcări de poruncă, şi ne curăţeşte pre noi cei cu desăvârşire întinaţi întru dulceţile vieţii, prin îndrăzneala cea negrăită, ce ai către Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară Mariam, făptura îţi datoreşte ţie, prea multe haruri a-ţi mărturisì, căci cel ce l-ai născut, dătător de lumină vestindu-se, milostivindu-se spre ea, carea dintru neştiinţă erà întunecată, ca un Ziditor cu adevărat, o a strălucit cu lumina.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără...

Zburat-ai în sus Paisie, unde se află cetele îngerilor, şederile mai întâiu ale proorocilor, cununile mucenicilor, scaunele dumnezeeştilor apostoli, şi strălucite praznicile sihastrilor, cu cari împreună cântă Alotţiitorului, cântarea cea întreit sfântă.

O lumină mai pre sus de

fire! O flori prea mirositoare! O roduri dulce hrănitoare! O glas prea veselitor! O frumseţe mai pre sus de ceruri! Intru care te desfătezi părinte Paisie, negrăit unindu-te, cu Treimea prea fericite.

Slavă:

Contenit-a dorirea ta prea marele al cuvioşilor, câştigând dupre poftă vârful dorinţelor, şi umplându-te întru cele cereşti, de strălucirea cea dumnezeească; ci pomeneşte-ne şi pre noi cei ce cu credinţă te pomenim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Încăput-ai tu Fecioară, pre cel singur bunul bunurilor, născând negrăit pre cel mai pre sus de fire, carele pogorându-se s'a arătat preste fire şi om, Dumnezeu fiind, întru amândouă firile şi lucrările şi voinţele.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Constantin mai marele între împăraţi din Cer zburând, s'a arătat ţie ca celui mai mare al sihastrilor, zicând că fericeşte viaţa călugărilor, iară mai ales pre tine cel prea mare, ca pre un ajutor al acelora, de care el ziceà cu mâhniciune, că este lipsit de a lor îndrăzneală, de şi a câştigat dumnezeeasca slavă.

A Născătoarei:

Taina cea mare şi prea slăvită a naşterii tale, doamnă de Dumnezeu dăruită, şi Fecioară de Dumnezeu Născătoare, proorocii o au propoveduit mai înainte, apostolii o au învăţat, mucenicii o au mărturisit; iară îngerii cu cântări o laudă, şi oamenii i se închină.

LA HVALITE.

Stihirile, glas 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Zburând împrejurul crugurilor cereşti, prin îndumnezeita viaţă, o Paisie părinte! Ai intrat în nor, prin care cu adevărat nu prin chipuri umbroase, ci prin Dar te-ai arătat lui Dumnezeu cuvioase, priimind în sineţi strălucirile.

Tu pre toate cele vremelnice, împreună cu cuvântul le-ai trecut cu vederea. Căci din pruncie ai defăimat slava lor, şi ca un însetat oarecarele cerb, înţelepţeşte ai alergat la Dumnezeul tuturor. Pentru care umplându-te de acolo de râuri, împărtăşeşte-ne şi nouă sfinte.

Şi pre pământ petrecând încă fericite, vedeai tainic cetele cereşti, păzind pre călugării cei de subt tine, cu mult mai vârtos acum mutându-te în ceruri, cu veselie dănţueşti

împreună cu acelea pururea, Paisie.

Slavă, glasul al 5-lea.

Arătatu-te-ai tuturor stâlp purtător de lumină, căci împodobindu-te cu toată bunătatea, și înfrumsețându-te cu înțelepciunea și cu cunoștința și încuviințat fiind cu smerenia, aprins de dragostea către aproapele, și împodobit cu celelalte fapte bune, ca soarele ai strălucit lumii, Paisie, povățuind pre ucenicii tăi, și celele celor de un obiceiu, la limanul cel neînserat; ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, roagă-te și pentru noi, cei ce cu dragoste săvârșim sfânta ta pomenire, să se izbăvească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE, Slujba cuvioșească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Metodie, Episcopul Patarelor.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn...

Luminat a sosit pomenirea ta, ierarhe Metodie, aducându-ne nouă mijlocire de mântuire; pentru aceea întru dânsa te lăudăm, propveduind nevoințele și luptele tale cele luminate, prin care ai biruit pre cel cu multe meșteșuguri și viclean, și ți-ai împletit cunună de biruință, veselindu-te.

Cu cuvinte ai luminat plinirea Bisericii, arătătorule de cele dumnezeești Metodie; și cu strălucirea chinuirilor ai micșorat întunerecul mulțimii dumnezeilor, și acum te-ai mutat către lumina cea neînserată, arătătorule de cele sfinte. Pentru aceasta prăznuim astăzi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, luminându-ne cu bună credință.

Cu sângiurile tale ai văpsit haina cea sfințită, arătătorule de cele dumnezeești, Metodie;

cu care ai intrat bucurându-te, în sfintele sfintelor fericite, și privești luminat dumnezeească strălucirea Treimii, învățându-te mai luminat cele mai pre sus de gând și de cuget, și prea îndumnezeindu-te Ierarhe prea fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre tine mult lăudată, palatul cel prea curat al Impăratului, te rog: Curățește gândul meu cel întinat în toate păcatele, și mă fă lăcaș de veselie Treimii celei mai pre sus de Dumnezeire, ca izbăvindu-mă, să slăvesc mijlocirea ta, și mila cea nemăsurată, eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, văzând pre Hristos iubitorul de oameni răstignindu-se și cu sulița împungându-se în coastă, plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce răsplătire ți-a dat norodul cel nemulțămitor, pentru binele ce ai făcut lor; și te grăbești prea iubile să mă taci fără de Fiu? Mă spăimântez Cuvinte de răstignirea ta cea de bună voie.

Troparul, glasul 1-iu.

Sângele tău ca al lui Avel tăinuit strigă de pre pământ către Dumnezeu, de Dumnezeu înțelepte ierarhe Metodie, cel ce ai propoveduit întruparea lui Dumnezeu; pentru aceasta ai și rușinat înșelăciunea lui Origen, și te-ai mutat în cămara cea cerească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Invață-mă pre mine, prea fericite tăinuitorule chipul bunătății.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 7-lea, Irmos:

Cu voia ta Doamne întru „învârtoșarea pământea„scă s'a schimbat firea apelor, „cea mai înainte lesne vărsă„toare; pentru aceasta, neudat „pedestru trecând Israil, cântă „ție cântare de biruință“.

Arătându-mi mijlocirea cărării cea neîncetată, care mă duce către Dumnezeu, învață-mă tăinuitorule de cele sfinte, ca să câștig viața cea fără de sfârșit, prin rugăciunile tale prea înțelepte.

Strălucit-ai în Biserica lui Hristos, cu Darul îndoit luminându-te sfinţile arătătorule; pentru aceasta cu îndoite cununi, cu sfinţită cuviinţă Hristos te-a încununat.

Fiind împodobit cu cununa muceniei şi cu mirul preoţiei, prin amândouă ai strălucit, prea fericite; pentru aceasta ai câştigat moştenirea cea prea adevărată, şi de Dumnezeu închipuită.

Slavă:

Ca o jertfă curată, şi vie şi însufleţită, te-ai jertfit Stăpânului celui prea sfânt; pentru aceasta te-ai priimit la jertfelnicul cel din Cer, mărite Metodie.

Şi acum, a Născătoarei:

Tainic învăţător neamului omenesc şi izbăvitor şi Mântuitor ne-ai născut nouă pre Hristos, Fecioară Maică prea curată; pentru aceea ştiindu-te pre tine cu adevărat pricină vieţii celei veşnice, te slăvim.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit...

Văzând înnotând pre deasupra înşelăciunea lui Origen, ca un păstor bun fiind, cu dumnezeescul foc degrab ai ars toată negura aceluia, cu strălucirea razei celei dumnezeeşti, împreunând înţelepciunea ta de Dumnezeu priimite.

Aflând prin cercare cinstea fecioriei, şi frumuseţea curăţiei, mărite, arăţi toată frumseţea lor şi strălucirea cea vecuitoare, cu înţelepciunea ta şi cu Darul cuvintelor tale, cugetătorule de Dumnezeu.

Fulgerul cuvintelor tale, şi trâmbiţa cunoştinţii, şi glăsuirea dogmelor cea bine însemnătoare, au ieşit preste tot pământul, cuvioase, chemând pre toţi credincioşii spre împărtăşirea desfătărilor celor cereşti, prea fericite.

Slavă:

Cei ce s'au umplut de bucate mai întărite din ospeţele tale cele duhovniceşti, prea înţelepte, de acolo cu adevărat se hrănesc cu desfătarea carea petrece pururea, înfiinţându-se fără stricăciune, şi crescând împreună cu cei ce se împărtăşesc cu dânsa.

Şi acum, a Născătoarei:

Împreună cu dumnezeescul Gavriil, strigăm ţie pururea: Bucură-te Fecioară binecuvântată, căci te-ai făcut nouă pricină de bucurie; şi de veselie adevărată, născând întrupat pre Izbăvitorul şi Mântuitorul tuturor.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile, cu Cuvântul „tău cel atotputernic, Doamne „Mântuitorule, și cu Duhul cel „a tot lucrător și dumnezeesc, „toată puterea lor; pre piatra „cea neclătită a mărturisirii „tale mă întărește".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Făcându-ți inima jertfelnic veselitor, într'însul ai adus jertfe fără de sânge lui Dumnezeu, lucrătorule de cele sfinte, și nevoindu-te foarte tare, și junghiindu-te, te-ai adus jertfă Metodie celui ce pentru noi s'a jertfit; pre carele roagă-l pururea neîncetat să ne izbăvim toți, cei ce cu dragoste te lăudăm.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește, că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată și Fecioara, dacă a văzut pre Fiul său pre carele l-a născut, întins pre Cruce, i se rănià sufletul de chinuri cumplite, și tânguindu-se strigà: Prea iubite Fiule! Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale? Cu care s'a îndulcit adunarea cea nemulțămitoare, Fiule prea iubite. Insă ca să izbăvești neamul omenesc, acestea le rabzi acum, laud milostivirea ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am taina iconomiei tale, „Hristoase Dumnezeule, a „celui ce sânurile părintești „nu le-ai lăsat, și te-ai pogorât „pre pământ, și te-am proslăvit „unule iubitorule de oameni".

Săvârșindu-te mucenicește, ai ajuns la vârful bunătăților, luând răsplătirea preoției tale cea de mari darurui, prea fericite.

Priimind scaun ierarhicesc, ai câștigat și viață prea sfințită și ai propoveduit credința cea ortodoxă, și ai învățat turma ta, prea cinstite.

Dulceața cea iubitoare de suflet a dogmelor tale, ca un râu înainte curgând veselește pre cei ce se împărtășesc, și îndulcește simțirile sutletelor noastre.

Slavă:

Arătatu-te-ai ca o oglindă luminoasă, carea primește dumnezeeștile arătări ale lui Dumnezeu, Metodie, căci te-ai ridicat pre sineți prin nevoințe cu mai bună întărire.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești și te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, păzește turma ta, carea se închină dumnezeeștilor semne ale rânduelii tale.

Peasna 5, Irmos:

Doamne Dumnezeul meu, de noapte mânecând mă rog ție: Dă-mi iertare greșelilor „mele, și către lumina porun„cilor tale, îndreptează căile „mele, rogu-mă".

Imbrăcându-te Părinte mai 'nainte de sfârșitul tău, cu omorârea cea purtătoare de viață a muceniei tale, și cu sabia tăindu-te, te-ai mutat slăvite la viața cea nemăsurată și mai bună.

Invățătorule al celor tainice părtașule al cetelor celor de sus, mântuește pre cei ce cu dragoste te cinstesc, pururea pomenite, risipind prin rugăciunile tale, năpădirile supărărilor celor cumplite.

Având îndrăzneală către Stăpânul, cu osârdie ai râvnit către patimi prin nevoințele tale; cere dar credincioșilor dumnezeeasca pace și liniște, Părinte prea înțelepte.

Slavă:

Intâiu jertfind pre Mielul lui Dumnezeu, cel ce cruță păcatele lumii, și pre urmă jertfindu-te tu, te-ai adus lui jertfă cuvântătoare și vie, Metodie.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești lăcaș luminii celei neapropiate, și Biserică dumnezeeștei raze, rogu-te, luminează, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat.

Peasna 6, Irmos:

Pre cel ce înnot în valul...

Nu ai dat dormitare genelor, nici somn ochilor tăi, prea fericite, până ce te-ai izbăvit pre sineți de toate patimile, și te-ai făcut lăcaș încăpător strălucirei Duhului, celei dătătoare de raze.

Indumnezeindu-te cu totul prin dumnezeeasca și cea cu chip dumnezeesc lumină, te-ai făcut îndreptare dumnezeeștei preoții, și te-ai arătat mijlocitor către Dumnezeu, a toată Bise-

rica credincioşilor, cugetătorule de cele dumnezeeşti, Metodie.

Slavă:

Luminătoarea ta pricepere a celor ce sunt, împreunându-se cu viaţa ta cea prea luminată, te-a arătat lumii sfeşnic luminii, gonind bârfeala cea ereticească, şi negura nedumnezeirii, grăitorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştiindu-te pre tine Împărăteasă tuturor celor făcute, ca pre una ce ai născut pre Dumnezeu, cel ce a făcut toate de unde nu erà, împreună cu îngerul Gavriil strigăm ţie Maica lui Dumnezeu, slavoslovia cea de bucurie.

Irmosul:

Fiind ameţit de valul grijilor „lumeşti, şi cu păcatele cele „ce înnoată împreună cu mine „înnecându-mă, şi la fiara cea „stricătoare de suflet aruncân„du-mă, ca Ionà, Hristoase „strig către tine: Dintru adâncul „cel aducălor de moarte scoa„te-mă“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Sfinţit tăinuitor al prea sfintei Treimi, şi propoveduitor dumnezeeştilor porunci celor mai pre sus de gând, şi întărire bine credincioşilor ai fost Metodie; căci ai înfruntat cugetele celor rău credincioşi, şi pentru dreapta credinţă te-ai arătat sfinţit mucenic prin sângele tău, şi împreună cu îngerii stând înnaintea lui Hristos, roagă-te să ne mântuim noi.

Intru această lună în 20 de zile pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Metodie episcopul Patarelor.

Stih: Metodie întrebuinţând, chipul vieţii spre veşnica viaţă,
A călătorit acolo unde meştejugirea nu are fiinţă.

Intru această lună în a douăzecea zi,
Ierarhului Metodie sabia viaţa-i răpi.

Acest fericit dându-se pre sine de mic lui Dumnezeu, se făcù vas dumnezeesc, şi priimitor sfântului Duh. După aceea luând cu alegerea de Dumnezeu preoţia şi arhieria, din dumnezeescul Dar, păstorià bine şi cu plăcere dumnezeeasca turma ce i s'a încredinţat, şi luă asupra lui grija bisericii, şi luminând poporul cu cuvinte dulci şi îndurătoare. Deci văzând că se îmmulţeşte înşelăciunea lui Origen, ca un bun păstor, o a ars cu foc dumnezeesc, micşorând toată ceaţa şi negura cu înţelepciunea cuvintelor sale şi cu Dumnezeescul Dar. Iară fulgerul cuvintelor sale, şi trîmbiţa cunoştinţii sale, a răsunat preste toată lumea; pentru aceea neputând răbdà vrăjmaşul îndrăznirea şi împotivirea marelui acestuia, îşi întarmă slugile sale ca să-l omoare. Iară cel ce şi mai 'nainte de mucenicie erà îmbrăcat cu moarte purtătoare de viaţă, tăindu-i-se capul, se mută spre cea mai bună viaţă, întâiu jertfind pre Mielul lui Dumnezeu, apoi jertfindu-se pre sine, s'a adus lui Hristos jertfă vie. Drept aceea a fost şi împodobit cu îndoite cununi, şi ca un viteaz ce erà ajutor pentru adevăr, luându-şi sfârşitul cu sînge mucenicesc, a adormit în vecie. Acest dumnezeesc cu ade-

vărat al lui Dumnezeu arhiereu şi mucenic, ne-a lăsat scripturi ale nevoinţii sale, pline de toată cunoştinţa şi folosinţa, încă mai vârtos şi de cele viitoare foarte curat a proorocit, de schimbările împăraţilor, şi de priimirile şi războaele limbilor, şi de pustiiri şi stingeri de locuri şi cetăţi, şi pentru binecredincioşii, şi ereticii împăraţi, şi pentru sfârşitul lumii, şi pentru antihrist, şi de împărăţia lui, şi pentru stingerea şi preste tot stricăciunea a tot trupul omenesc, acestea toate mai 'nainte le-a spus, şi le-a proorocit dumnezeescul acesta.

Intru această zi, punerea moaştelor şi a îmbrăcămintelor sfinţilor apostoli Lucă, Andrei şi Tomă, a proorocului Elisseiu şi a mucenicului Lazăr, cari s'au aşezat în biserica cea mare a sfinţilor Apostoli.

Intru această zi, cei în pustii doi sfinţi sihastri cu pace s'au săvârşit.

Stih: Doi sihastri nespălaţi cu trupurile, culcare având pre pământ,
Spălându-şi sufletele, înălţimea Cerului au locuit.

Intru aceaată zi, cuviosul Părintele nostru Calist patriarhul Constantinopolei în pace a adormit.

Stih: Trecând Caliste, drept cugetătorule, bunătăţile cele stricăcioase,
Acum vezi bunătăţile cele ce cu neputinţă este a fi stricăcioase.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, arun-
„caţi fiind cuvioşii tineri, fo-
„cul în rouă l-au prefăcut,
„prin cântare aşà strigând:
„Bine eşti cuvântat Doamne
„Dumnezeul părinţilor noştri".

Sfinţindu-te cugetătorule de Dumnezeu, şi strălucind luminat cu sângele mărturisitorilor adevărului, împreună cu dînşii cântând, strigi către stăpânul: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind întărit întru credinţă, ai stins văpaea idolilor cu curgerile sfintelor tale sângiuiri prin mărturisire, aşà strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Fiind învăţat cele dumnezeeşti Părinte, prea înţelepţeşte ai arătat gândul privirii celei de sus, către cei ce cu credinţă cântă, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cuvinte de laudă toată zidirea slăveşte naşterea ta, Fecioară, ştiind că este Dumnezeu, şi cu cinste închinându-se lui strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul slavei...

Pre tine cel nevăzut, ca şi cum te vedeà cugetătorul de Dumnezeu, a răbdat chinurile tiranilor, şi a priimit cunună, cântând: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Dorind curat de împărăţia lui Hristos cea neschimbată,

ai umblat pre calea, carea ţi-o pricinuià ţie pre dânsa Ierarhe, strigând lui Hristos: Noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Hristos pentru ostenelele tale, nemăsurată plată împărăţia Sa ţi-a dat, de Dumnezeu purtătorule, celui ce cu bună credinţă îl lauzi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Noean de dogme, şi table de învăţături şi comoară înaltă a privirii, şi scaun de simţire te ştim pre tine, lăudând cu bună credinţă, şi strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu credinţă alerg rugător către tine Preacurată, carea ai zămislit pre Stăpânul tuturor, mântueşte-mă acum de izgoniri, şi de primejdii pre mine, carele laud cu credinţă, pre Dumnzeu cel întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel „unul fără de început, pre ca„rele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, şi se cutremură ce„tele îngerilor, lăudaţi-l preoţi, „noroade prea înălţaţi-l în „veci“.

Peasna 9, Irmos:

Maica lui Dumnezeu şi Fecioară...

Roagă totdeauna pe Hristos părinte de Dumnezeu fericile, ca să înceteze măestriile eresurilor celor împrotiva noastră, şi negura cea de acum să o goneascâ dela mijloc, căci ca un Ierarh eşti tare solitor.

Dela pământ către Cer călătorind, te-ai mutat unde te-ai împărtăşit vieţii celei nestricăcioase, răsplătire pentru slujba şi chinuirea ta pre aceasta luându-o, şi a vieţui în veci împreună cu Hristos te-ai învrednicit.

Roada lemnului vieţii ai cules fericite prin moartea ta, neguţătorind pre începătorul vieţii oamenilor; cu al căruia Dar desfătându-te din destul, roagă-te pentru cei ce te laudă cu credinţă.

Slavă:

Tot cugetul întinzându-l Cuvioase, prin bunătatea vieţii te-ai învrednicit de vederea lui Hristos, şi de bucuria cea veselitoare, ca un sfinţit mucenic, şi ca un învăţător şi părtinitor al bunei credinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Sicriu legii celei nouă te numim pre tine, şi lespede scrisă de Dumnezeu, întru ca-

rea s'a scris Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-se om, ca să izbăvească lumea din înşelăciune, Născătoare de Dumnezeu cea plină de Dar prea lăudată.

Irmosul:

Maică a lui Dumnezeu şi „Fecioară, ceea ce ai născut, „şi după naştere iarăş ai rămas „Fecioară, nu lucru al firii, ci „al pogorîrei lui Dumnezeu „este. Pentru aceea pre tine ca „pre una ce te-ai învrednicit, „dumnezeeştilor minuni, puru-„rea te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Crucea este păzitoare...

Indumnezeitul tâlcuitor al ierarhilor, văzând mai 'nainte cele viitoare, şi cu dumnezeesc foc arzând a lui Origen rea cugetare, şi cu credinţă propoveduind a lui Hristos propoveduire, spre tăiere a fost dat; pentru aceasta îl lăudăm pre el.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfântul mucenic Iulian Tarsineanul.

La Doamne strigat-am... **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz..

Cunoscându-te pre tine mucenice Iuliane, ca pre un soare luminător, carele luminezi plinirile lumii, cu străluciri înţelegătoare, şi ridicând dela mijloc noaptea nedumnezeirii, prăznuim pomenirea ta cea aducătoare de lumină şi dumnezeească, şi închinându-ne ţărânii moaştelor tale, luăm sănătate sufletelor.

Şi cu bice bătându-te şi cumplit călcându-te, şi în temniţă închizându-te fericite şi necăjindu-te cu schimbarea locurilor, cu fiare închizându-te, şi întru adânc petrecând şi în mare înnecându-te şi priimind sfârşitul cel fericit, nu te-ai lepădat de Stăpânul tuturor, lauda mucenicilor prea fericite.

Dacă te-a văzut pre tine prea cinstita femeie, că ai ieşit la uscat din sânurile mării, prin ocârmuirea Duhului, cu credinţă te-a primiit mucenice luliane, şi îngropării a dat trupul tău cel curat şi mult chinuit, carele a

biruit tirania diavolului, cu ajutorul Darului.

Slavă, glasul al 6-lea:

Scoţând băutura cea nedeşertată a credinţii celei curate, fericite, ai stins slujba cea idolească, şi ai trecut potvigul cel cu biruinţă, luminându-te ca o stea de Soarele cel pururea luminos, şi răvărsând spre fiecare cetate razele muceniei, ai luat în mare fericit sfârşit, şi ca un purtător de cunună te-ai întâmpinat înaintea feţii lui Hristos; pre carele roagă-l, Iuliane prea lăudate, ca să mântuească pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te rădăcină rourată, bucură-te dumnezeescule toeag al lui Aaron, care ai odrăslit floarea cea neveştejită, şi pururea vie; raiule bine înflorite, pomule al vieţii Preacurată, carea ai răsărit din rădăcina lui Iesseiu, Fecioară, şi pre oameni i-ai hrănit cu pâinea cunoştinţii. Bucură-te porfiră prea cinstită a Impăratului tuturor, dumnezeească Mireasă, coroană luminoasă, bună podoabă arhiereilor; bucură-te una Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Judecătorule al lui Israil Fiule! Cu judecată de moarte aducătoare a te judeca te-au osândit, ca pre un vinovat puindu-te înaintea divanului pre tine, cel ce judeci morţii şi viii, Mântuitorule, şi înaintea lui Pilat te-ai pus, şi spre pierzare te-au judecat călcătorii de lege, vai! mai 'ainte de alegerea judecăţii; şi văzându-te mă rănesc, şi împreună mă pedepsesc, Doamne. Pentru aceasta mai bine voesc a muri decât a fi vie întru suspinuri, de Dumnezeu Născătoarea a strigat, unule mult milostive.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 6-lea.

Veniţi iubitorilor de mucenici, ca să prea mărim cu bună credinţă, pe răbdătorul de patimi al lui Hristos, şi împreună cetăţean cu Pavel, pre cel ce s'a arătat împreună tăinuitor, şi a săvârşit alergarea, pre măritul Iulian; căci intrând în apă, împreună cu fiarele cele din apă, a sfărâmat capul balaurului, şi sfinţind pământul cu sângiurile, şi marea cu trecerea, s'a mutat dela cele de aicea, către lăcaşurile cele veşnice; şi priimind răsplătirea nevoinţelor, din mâna cea Atotţiitoare, se roagă pentru curăţirea sufletelor noastre, şi pentru mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pre Cuvântul cel fără de în-

ceput cu Tatăl şi cu Duhul, prin glasul Arhanghelului, de Dumnezeu Născătoare, în pântece zămislindu-l, de cât Heruvimii şi Serafimii şi Scaunele, mai înaltă te-ai arătat.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând înainte de demult oarecând pre vremea răstignirii Fecioara împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, şi plângând, striga: Vai mie! Cum pătimeşti acestea Hristoase pentru toţi, cela ce eşti fără patimă.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Iulian...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih şi al sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre Iulian mucenicul cu cântări de laudă îl încununez.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pre norodul său prin marea Roşie, cân-„tare de biruinţă, că s'a prea „slăvit.

Cu sfinţite cântări să se laude prăznuirea la cea pururea pomenită, şi prea cinstită, căci te-ai mărit cu slava cea neapropiată, pătimitorule.

Nevoindu-te cu mucenia până la sânge, n'ai pătimit alunecare din neputinţa trupului, ostaşule al lui Hristos.

Slavă:

Mai mult de cât lumina de aur, şi decât piatra de mult preţ, strălucind Sfântul, se luminează cu chinurile muceniei.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai pre sus de fire ai născut întrupat pre Cuvântul cel veşnic şi mai pre sus de dumnezei, pre tine te lăudăm.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Nu mi s'a poruncit a sluji la dumnezei de piatră, cei ce sunt făcuţi cu mâinile, răspundea Iulian către judecătorul cel cu mintea stricată.

Stătut-ai înaintea divanului celui tirănesc, Iuliane mucenice al lui Hristos, ca şi cum ai fi stătut înaintea Judecătorului celor vii şi celor morţi.

Slavă:

Nu m'am făcut fără de minţi a zis Iulian, mărturisesc un

Dumnezeu lăudat, nedespărţit în Treime.

Şi acum, a Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile primejdiilor celor rele.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glasului 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Prin înecarea apelor primindu-ţi fericitul sfârşit înţelepte, ai înnecat într'însele pre şarpele cel cu multe chipuri, şi ai luat biruinţa. Pentru aceasta prăznuind cu dragoste pomenirea ta cea vrednică de laudă, te rugăm, să mijloceşti pentru noi către Hristos.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea credincioşilor prea sfântă Fecioară, împreună cu puterile cereşti roagă neîncetat pre Dumnezeu, pre carele mai pre sus de cuget şi de cuvânt l-ai născut, să ne dea iertare de păcate, şi îndreptare vieţii nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te slăvim pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată, văzând pre mielul şi Păstorul mort, spânzurat pre lemn, plângând zicea, şi ca o Maică tânguindu-se striga: Cum voiu suferì smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i„conomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am pro„slăvit Dumnezeirea ta".

Datu-şi-a Iulian trupul la bătăile cele ca ploile, dar cu dragostea lui Hristos, se păzea fără simţire de dureri.

Iuliane prea cinstite, poftind desfătarea cea cerească, ca o slugă a lui Hristos, ai lăsat gonacilor pre cea de pre pământ.

Nu tăria trupului, ci dragostea cea nebiruită a patimilor lui, te-a făcut biruitor înşelăciunii drăceşti, prea cinstite Mucenice.

Slavă:

Ca o pasăre ai zburat mai pre sus de laţurile necredinţii, şi întărindu-te cu Darul Duhului, ai ajuns la locaşurile mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Toţi cei ce suntem luminaţi, te propoveduim Născătoare de Dumnezeu pre tine Preacurată, căci ai născut pre Soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie, „Doamne, mântueşte-ne „pre noi, că tu eşti Dum„nezeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim".

Intru toate asemănându-te Stăpânului, prea lăudate, ai stătut la divanul cel fără de lege judecându-te

Dupre lege te-ai nevoit şi ca un miel fără răutate te-ai jertfit Stăpânului, de mâinile celor fărădelege, Iuliane fericite.

Slavă:

Cu cuviosie mărturisind pururea pomenite, te-ai cunoscut de Dumnezeu aţoţiitorul, Iuliane fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere te lăudăm pre tine Născătoare de Dumnezeu; căci tu ai născut lumii cu trup, pre Dumnezeu Cuvântul.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă...

Lăudată sluga ta Hristoase, nu se ruşinează întru tine, cela ce te-ai pironit pre Cruce, ci ca un părtaş slavei tale se laudă.

Tăcut-au ocările înşelăciunii, iară limba cea grăitoare de Dumnezeu a mucenicilor lui Hristos, a descoperit tainele cele dumnezeeşti.

Slavă:

Tămăduire tuturor patimilor, şi iertare greşelilor, mărite pătimitorule al lui Hristos, roagă-te, să se dăruiască celor ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu, scară cerească te-a arătat tuturor oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, căci prin tine s'a pogorît către noi.

Irmosul:

Dă-mi mie haină luminoasă, „cel ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină mult milostive, „Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea neadormită...

Pre ostaşul cel nebiruit al bunei credinţe, pre Iulian toţi cu credinţă să-l lăudăm astăzi, şi să strigăm către dânsul: Roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.

ICOS.

Din pruncie mergând pe

calea Domnului, de trei ori fericite, şi cu bună credinţă dorind a vedeà pre acesta, cu osârdie ai luat pre umere Crucea, Iuliane de Dumnezeu înţeleptite, şi ai surpat înşelăciunea cea cumplită a închinăciunii idolilor, sfărâmând capiştile, şi cursele şi lătrăturile vrăjmaşilor. Pentru aceasta cu credinţă alergând către acoperământul tău, prea bogate, strigăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea sfântului mucenic Iulian cel din Cilicia.

Stih: Sacul ce în sine lucru vrednic Cerului a purtat,
Pre Iulian adică, carele a fost în mijlocul mării aruncat.
Iulian întru a douăzeci şi una zi,
Aruncat întru adânc se săvârşi.

Acesta a fost din cetatea Anazarvilor, dintru a doua eparhie a Ciliciei, fiu oarecăruia om de sfat, şi din mumă creştină dela carea învăţându-se buna credinţă a lui Hristos, şi deprinzându-se cu dumnezeeştile Scripturi, când a fost de vârstă de optsprezece ani, fiind pârît, merse înaintea guvernatorului Marchian, şi nepriimind a face jertfă la idoli, a fost muncit prin multe părţi ale trupului. După aceea băgându-l în temniţă, unde sfătuindu-se cu maică-sa, şi zicându-i să steà să moară în credinţa lui Hristos, a fost băgat într'un sac plin de nisip, şi târâtoare veninate şi şerpi, şi a fost aruncat în mare, şi aşà îşi luà cununa muceniei. Pre acesta l-a cinstit cu laude şi marele Chrisostom.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Afrodisie.

Stih: Pentru că nu a jertfit idolului Afroditei celui cioplit.
Afrodisie de sabie a murit.

Acesta a fost din ţara Ciliciei. Crezând din copilărie, şi închinându-se lui Hristos, a fost prins şi adus înaintea stăpânitorului Dionisie, şi mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, fu ars pre spinare cu fiare arse, şi băgat într'o căldare plină de plumb, ce fierbeà clocotită, şi spânzurat cu capul în jos, şi izbăvindu se de toate cu minune, scoaseră la priveliste o leoaică, şi-i dădură drumul asupra lui, şi ea vorbind cu graiu omenesc, trase pre mulţi din elini spre credinţa lui Hristos. Cari mărturisind pre Hristos cu îndrăsneală, li se tăiară capetele. Iară tiranul văzând aceasta, porunci de tăiară o piatră în două şi întinseră pre Sfântul, şi puseră pre dânsul acea piatră tăiată, carea o ridicară cincizeci şi cinci de ostaşi, iară Sfântul îndată şi-a dat sufletul şi luă cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Terentie, episcopul Iconiei.

Stih: Terentie viteaz cugetătorul supărarea pământească o a lăsat.
Şi prin sfârşit pricină de binecuvântare a aflat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iulian Eghipteanul sau Liveanul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Departe de Iulian toată îngălbinirea,
Căci mai vârtos vesel cu faţa îl aveá pre el sabia.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici, cei ce au mărturisit împreună cu sfântul Iulian: Antonie preotul, Anastasie, cel din morţi înviat Chelsie, Vasilisa maica lui, douăzeci de păzitori de temniţă şi şapte fraţi, toţi de sabie s'au săvârşit

Stih: Purtătorul de sabie pre Antonie omorând,
Il arată purtător de biruinţă şi nevrând.
Care din mădulările lui Anastasie a pătimit?
Ale mele zice: grumazul de sabie fiind zdrobit.
O îndrăzneaţă douăzecime de cei păziţi în legături.
Prin sabie s'a arătat parte celor de Hristos cugetători.
Închipuind şapte veacuri de viaţă,
Şapte fraţi lasă prin sabie a lor viaţă.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nichita Nisireanul, mărturisind în Hio la anul o mie şapte sute treizeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-ţi Nichito grumazul tău sabia, Tăiat-ai a vrăjmaşului toată vicleniа.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au „prefăcut, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumne-„zeule în veci".

Sicriul tău cel pururea pomenit și mărit ostașule al lui Hristos, pică mir de bună mireasmă, celor ce neîncetat cântă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Negrăită slavă încununează pre cei adunați spre lauda ta, ostașule al lui Hristos, cari neîncetat cântă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Neplecându-te la graiul tiranului, pururea pomenite, nu te-ai închinat zidirii, fără numai lui Dumnezeu celui viu, cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Nebunia tiranului celui fărădelege o ai defăimat, și trufia lui o ai surpat, și slava lui Hristos ai propoveduit, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Fecioară prea curată, că ai născut lumii pre Dumnezeu cu trup, carele izbăvește din înșelăciune, pre cei ce cu credință te slavoslovesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, Stăpână preacurată.

Peasna 8, Irmos:

Muzicește organe...

Te amăgià vrăjmașul, și prin chinuri te chemà către înșelăciune, iară tu Iuliane strigai: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

După munci mai cu putere se lovește Iulian cu tiranii, cu trezvie strigând: Pre Domnul lăudați-L, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Stâlp însuflețit de bunătăți te-ai arătat vădind necredință și încunjurând prin celăți strigai, cântând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nici îngrozirea focului celui groaznic, nici ascuțitul sabiei, nu mă va depărta de Dumnezeu, carele m'a zidit, strigai Iuliane, cântând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați, întru toți vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai născut pre Domnul tuturor Marie, şi ai rămas Fecioară şi după naştere, credincioşii dupre vrednicie lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Muziceştile organe împre-„ună glăsuind, şi noroade fără „de număr închinându-se chi-„pului celui din Deira, trei ti-„neri neplecându-se, pre Dom-„nul au lăudat, şi l-au prea înăl-„ţat, întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Să cinstim popoare...

Trufia tiranului o ai surpat, ostaşule al lui Hristos, şi bărbăteşte te-ai nevoit, slăbindu-l pre el desăvârşit, pentru aceea te fericim.

Apropiindu-te cu trupul ostaşule al lui Dumnezeu, bărbăteşte ai surpat ochiul cel înalt al vrăjmaşului, celui fără de trup, slăvind pre Hristos, pururea fericite.

Fiind tu fericite aruncat în sînurile mării, ai scăpat de vizuinile vrăjmaşului balaur, celui începător de rele; pentru aceea cu cântări te mărim, fericile.

Slavă:

Pre tine cel ce prin chinuri bine te-ai nevoit pentru Stăpânul, carele frumos te-a încununat cu dreapta cea stăpânească, dupre vrednicie toţi te mărim.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-a pre tine, Prea curat, Moisi la munte în rug, priimind fără ardere focul cel nesuferit al Dumnezeirii; pentru aceasta toţi te slăvim, Preacurată.

Irmosul:

Să cinstim noroade slăvit „pre Curata Născătoarea de „Dumnezeu, pre ceea ce a zămislit în pântece focul dum-„nezeirii fără de ardere, cu „cântări să o slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Cu razele minunilor, ca un soare purtător de lumină îndreptezi toată făptura, răbdătorule de chinuri, luliane. Pentru aceasta săvârşind pomenirea ta, te rugăm, ca să ne izbăvim de toate nevoile.

A Născătoarei:

Întăreşte întru războaie moştenirea ta, Cuvinte, dăruind împăraţilor biruinţă asupra varvarilor, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, pre

carea o ai dăruit apărătoare creştinilor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimenul glasul al 4-lea: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei... Stih: Multe-s scârbele dreptilor... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Evsevie episcopul Samosatelor.

La Doamne strigat-am. **stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine mărite, Ierarh adevărat, şi sfinţit puitor de dogme, întărire bine credincioşilor, şi ochiul Bisericii, luminător carele străluceşti lumină înţelegătoare, şi eşti împodobit întru bună soartă a mucenicilor, părtinitorul adevărului, şi mare defăimător minciunii; roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

Ce te vom chema pre tine Ierarhe, râu carele iese din adâncul cel înţelegător al Edemului, şi adapă pământul cu curgeri duhovniceşti, pahar plin de apă dumnezeească, care înneacă pre cei de un gând cu Arie, stâlp de foc mergător înaintea poporului celui nou, cu Darul cel dumnezeesc, roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Ce te vom numi pre tine Evsevie, adăogător de bună credinţă şi micşorâtor de necredinţă, podoabă purtătorilor de chinuri, şi bucurie ierarhilor; seceră carea tai neghinele şi strângi grâul cel ceresc, izvor pururea curgător de minuni, carele ridică dela mijloc zăduful boalelor; roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete, carele spre pocăinţă nici cum nu te deştepţi şi de foc nu te temi, de răutăţi nedepărtându te, scoală-te şi pre una cea grabnică ajutătoare spre folosinţă o chiamă şi strigă: Nu înceta rugând pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru,

să mă mântuească de cursele celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut Mielușaua pre Mielul întins de bună voie pre lemnul Crucii, tânguindu-se cu plângeri, strigă ca o Maică: Fiul meu ce privească minunată este aceasta, cela ce dai tuturor viață ca un Dumnezeu, cum mori îndelung răbdătorule, carele dărueşti oamenilor învierea; îți slăvesc dumnezeul meu smerenia cea multă.

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei: Caută la sfârşitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Octoihului şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre cel ce poartă numele bunei cinstiri.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o „a tăiat, şi a văzut soarele „pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj- „maş, apa l-a înnecat, şi cea „neumblată o a trecut Israil şi „cântare s'a cântat: Domnului „să-i cântăm, că cu slavă s'a „proslăvit".

Luminându-te cu lumina cea mai desăvârşit, şi împreunându-te cu cetele preoţeşti fericite, şi fiind împodobit cu bune laude ale mucenicilor, păzeşte, pre cei ce prăznuesc pomenirea ta, fericite Evsevie, îmblânzind pre Hristos.

Încă din tinereţe fiind aprins de dragostea lui Hristos, ai supus poftele trupului la puterile sufletului cele sfinţite, prea fericite, şi arătându-te vas sfinţit ca un uns cu mirul Darului, ai păstorit poporul întru cuviinţă, Cuvioase.

Slavă:

Pre tine te pune înainte Duhul mai mare păstor, carele ai risipit negura ereticilor, cu cuvinte purtătoare de lumină, înţelepte, şi arăţi de faţă cărarea cea dreaptă, celor ce umblă pre dânsa cu cuviinţă, mare Evsevie, luminătorule al sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu binecuvântată ceea ce ai născut pre Dumnezeu, binecuvintează, pre cei ce bine te cuvintează, Preacurată, şi-i umple de bunătăți dumnezeieşti, şi-i întăreşte a cântă Domnului, că cu slavă s'au proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Frica ta Doamne...

Fost-ai blând şi fără de răutate, cu cuget smerit şi cumpătat, şi plin de dragoste dumnezeească, împodobindu-te la sfârşit cu cununa mucenicilor.

Fiind luminat cu podoabele cele din sîngiuiri, Evsevie prea sfinţite, luminat ai alergat la sfintele sfintelor, încununat cu slavă.

Slavă:

Infruntând hulele lui Arie celui eşit din minte, fericite, ai răbdat izgoniri şi moarte foarte silnică; pentru aceea te-ai învrednicit slavei celei nemuritoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu voia Tatălui ai născut pre Cuvântul, prin venirea Duhului, prea sfântă Maică Fecioară, slava arhiereilor; pentru aceea te lăudăm.

Irmosul:

Frica ta, Doamne, o sădeşte „în inimile robilor tăi, şi fii nouă „întărire, celor ce întru adevăr „te chemăm pre tine.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminându-ţi viaţa cu podoabele bunătăţilor, te-ai propoveduit a fi păstor, şi cinstit arhiereu prea fericite Evsevie, şi înfrumseţându-te pre sineţi cu sângele muceniei, te-ai mutat în sus către cetele cele fără materie, cu care împreună roagă-te lui Hristos pentru noi, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejde nerusinată, celor ce nădăjduesc către tine, ceea ce mai presus de fiinţă ai născut în trup pre Hristos Dumnezeul nostru, pre acesta roagă-l dimpreună cu sfinţii apostoli, să dea lumii iertare şi pace, şi nouă tuturor îndreptare vieţii mai 'nainte de sfârşit.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre carele roagă-l neîncetat, să ne dăruească nouă iertare păcatelor, ceea ce eşti binecuvântată.

Peasna 4, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeeasca vedere, proorocul mai „înainte a cunoscut că vei să „te întrupezi, şi cutremurân„du-se slăveà puterea ta.

Cu sarea învăţăturilor tale celor dulci, înţelepte, ai încetat putrejunea înşelăciunii, şi pre cei ce boliau de eresul credinţei celei rele, i-ai însănătoşat fericite Evsevie.

Îndreptat-ai norodul către limanul mântuirii, înnecând credinţa cea arienească, întru poezirile sîngiurilor tale păstorule şi mucenice, podoaba arhiereilor.

Slavă:

Stea luminoasă ai răsărit în lume, cu lumina sfintelor tale dogme, luminând cugetele drept credincioşilor, prea fericite; pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gura şi cu limba, şi cu inima, te mărturisesc pre tine Preacurată Maica Ziditorului, şi mă rog, luminează-mi sufletul, carele este întunecat de păcate.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu întru lumina feţei tale „Hristoase, a strălucit de dimi„neaţă lauda ta în inimile „noastre.

Cu învăţăturile tale fericite întărind cugetele drept credincioşilor, ai răbdat izgonirile pentru buna credinţă.

Stâlp ortodoxiei, şi izvor tămăduirilor, şi întărire Bisericilor, te ştim pre tine prea înţelepte Ierarhe Evsevie.

Slavă:

Cu legiuiri dumnezeeşti întărind prin Dar pre cei fărădelege, ai suferit moarte nedreaptă de mână fărădelege.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând făclia cea dumnezeească te-ai cunoscut sfeşnic luminător, Născătoare de Dumnezeu, luminând toate marginile pământului.

Peasna 6, Irmos.

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Propoveduit-ai pre Mântuitorul, Cuvântul cel de o fiinţă, şi dimpreună fără de început cu Tatăl, pierzând socoteala cea deşartă a nebuniei celei necurate a lui Arie, Evsevie, cela ce eşti zid tare şi nesfărâmat împrejurul credincioşilor.

Cu stropirea cinstitelor tale sângiuri văpsindu-ţi ţie porfiră împărătească, ai încăput Părinte cu bucurie la împărăţiile cele dumnezeeşti, ca să stai înaintea Împăratului veacurilor, prea fericite Evsevie.

Slavă:

Ca un trandafir, ca un crin cu miros foarte bun, ca un raiu al lui Dumnezeu te-ai arătat, având în mijlocul tău lemnul vieţii, pre săditorul tuturor şi Domnul, şi acum ne umpli pre noi de buna mireazmă a dumnezeescului Duh, Evsevie.

Şi acum, a Născătoarei:

Pricepând grăitorii de Dumnezeu prooroci, adâncimea cea nemărginită a tainei tale, aevea o au arătat pre ea mai 'nainte prin semne, şi prin proorocii dumnezeeşti, că ai întrupat pre Cuvântul Tatălui mai pre sus de cuvânt, preacurată Fecioară.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi viaţa „mea s'a apropiat de iad, şi ca „Ionà, mă rog: Dumnezeule din „stricăciune scoale-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Petrecând întru sfinţenie cu bună credinţă, şi trecând calea muceniei, ai stins jertfele cele idoleşti, sfinţite Evsevie; ci ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, roagă-l ca să se mântuească sufletele noastre.

Intru această lună în 22 de zile pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Evsevie episcopul Samosatelor.

Stih: Cărămida pre tine Evsevie mucenice al Domnului te-a omorît.
Ci îndată şi cununa pre capul tău s'a pogorît.
Cărămida în a douzeci şi doua zi,
Capul lui Evsevie îl zdrobi.

Acesta a fost în zilele împăratului Constantie fiul lui Constantin cel mare, râvnitor fierbinte drept slăvitoarei credinţe, şi avea atâta vitejie a sufletului, şi atâta defaimà lucrurile aceste trecătoare, şi se nevoià, ca să se sporească buna credinţă şi ortodoxia, măcar că împăratul avea gând împrotivă ca nimeni altul, fiindcă erà arian; pentru aceasta atuncea când erà înfricoşându-l şi spăimântându-l Constantie, că-i va tăià mâna dreaptă, de nu va scoate la mijloc, alegerea cea făcută a marelui Meletie, carea erà la dânsul; deci el întinse amândouă mâinile, priimind cu bucurie tăierea lor, decât să dea alegerea cea cerută şi prin aceasta să vicleneascà religiositatea, care poftea acela. Pre acest prea cuvios Părinte al nostru, în urma lui Constantie şi a lui Iulian, căzând Valent în boala relei credinţe celei arieneşti, îl scoase din scaunul său, şi-l osândi să se alle izgonit la apa Dunărei, după a căruia moarte întorcându-se Sfântul, la Samosata episcopia sa, care se află în Siria, aproape de riul Eufratului, sub mitropolia Edesei. Apoi după multe lupte şi biruinţele ce făcuse întru aceleaşi lupte, i se întâmplă şi sfârşitul mucenicesc, că aruncând o femeie făcătoare de rele şi ariancă cu o cărămidă de sus de pre un acoperemânt, lovì pre Sfântul în cap, pre carea încă mai 'nainte de a murì, o a iertat urmând Stăpânului său, şi întâiului mucenic Ştefan. Deci se face soborul şi praznicul lui în biserica sfântului Ioan Botezătorul, aproape de a Adrianilor.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Zinon şi Zina sluga lui.

Stih: Cu stăpânul nevoitor slugă împreună nevoitoare,
Amândouă slugile lui Dumnezeu sufer de sabie tăiere.

Aceştia erau din Filadelfia Arabiei, carea din vechi se ziceà Eman; deci, Zinon se aflà ostaş cu rânduiala, având pre Zina slugă, cari aflând pre Maxim guvernatorul că jertleà idolilor, s'a spus pre sine şi s'au arătat cine sunt; pentru care fu Zinon bătut cu vine de bou, şi fiindcă stà aproape de jertfelnic, lovindu-l cu piciorul l-a răsturnat. Pentru aceasta l-a spânzurat, şi i s'a strujit trupul fără de cruţare, şi i s'a frecat ranele cu oţet şi cu sare; apoi fiind băgat în temniţă, i s'a băgat picioarele în butuc, unde intrând Zina şi fericind şi sărutând legăturile lui, a fost închis şi el din porunca guvernatorului; apoi scoşi fiind iarăş la întrebare, şi nevrând a se lepădà de Hristos, au fost bătuţi cumplit şi cu frigări de fier înfocate s'au străpuns coapsele şi inima lui Zinon, şi la amândoi legându-li-se subţiorile, au fost spânzuraţi pre lemn cu curele, şi picioarele lor li s'au îngreuiat cu pietre. După aceasta au fost aruncaţi într'o groapă cu foc, adeseori aţâţând văpaia prin turnarea de untdelemn; şi fiindcă dintru aceasta au scăpat cu prea mărire nevătămaţi, li s'au tăiat capetele de sabie. Şi se face praznicul lor, în sfânta mucenie a sfântului Gheorghie la Chiparisie.

Intru această zi, sfântul mucenic Pombian, în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: Pombian pompă streină este săvârşind,
Din mare spre lăţimea Cerului mergând.

Intru această zi, sfântul mucenic Galation, în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: Galation apa mării carea sărată fiind,
Fapte cu multă dulceaţă erà socotind.

Intru această zi, sfânta muceniţă Iuliani şi Satornin fiul ei prin foc s'au săvârşit.

Stih: Iuliani şi al ei copilaş,
Ca o garoafă înflorită acum în foc sunt arşi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz- „neală, şi focul în rouă „l-au schimbat, strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dumne- „zeule în veci".

Petrecând în laude şi în rugăciuni, Ierarhe, ai adormit patimile, şi nouă credincioşilor te-ai arătat păzitor priveghialnic, celor ce te lăudăm pre tine cu credinţă, şi săvârşim pomenirea ta.

Arătându-te mucenic şi ierarh, dumnezeeşte ai câştigat cele cereşti, şi stai înaintea scaunului Ziditorului, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Răsărit-ai zori, propoveduind pre Iisus Hristos, cel ce a strălucit din Tatăl mai 'nainte de luceafăr, luminătorule al Bisericii, podoaba ierarhilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firii minunat le înnoeşti prin naşterea ta Fecioară, şi ne înnoeşti pre noi, cari suntem stricaţi de călcarea cea rea a poruncii; pentru aceea dupre datorie te lăudăm.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Ca un ierarh şi mucenic, roagă pre Mântuitorul tuturor împreună cu ierarhii şi cu mucenicii, ca să aflăm

noi milă, Evsevie sfinţite propoveduitorule.

Fiind încuviinţat întru buna cunoştinţă de sineţi, şi păstorind turma cea sfinţită cu toiagul cuvintelor, ai gonit fiarele eresurilor, prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infruntând tu Evsevie pre ereticii, cei ce au fost îngreueaţi de înşelăciuni, fără dreptate ai fost omorît de dânşii, nevoindu-te foarte tare.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o mai înaltă a dumnezeeştilor înălţimi, ai născut pre Cuvântul cel prea înalt, carele a ridicat dela pământ firea cea surpată a oamenilor, prea lăudată Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaia căl„cându-o, au săltat: Binecuvân„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Învrednicitu-te-ai Părinte a vedeà cele ce de departe nădăjduià sfinţitul tău suflet, şi te-ai sălăşluit, către lumina cea neapropiată bucurându-te.

Arătatu-te-ai frumos cu cântările cele de Dumnezeu, şi cu faptele cele bune, şi cu strălucirile cele prea sfinţite ale nevoinţelor, fericite Evsevie.

Luminându-se cu frumseţea bunei credinţe, să adunăm ceată întru veselie, lăudând pre sfinţitul Evsevie.

Slavă:

Racla ta izvorăşte Dar de tămăduiri, şi sfântă pomenirea ta luminează lumea ca un soare prea mare.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut cu trup pre Cuvântul cel prea bun, îmbunătăţează sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatul, iubitoare de bine Fecioară.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei izbă„viţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre „tine".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Sfânta muceniţă Agripina.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Pre tine Agripino mult chinuită, Roma te pune înainte, ca grădina pre trandafirul cel cu bun miros bine mirosind cugetul credincioşilor cu mirosurile bunătăţilor, izgonind prin Dar, mirosul cel rău al patimilor, podoaba muceniţelor şi lauda fecioarelor, noianul minunilor.

Pre tine ceea ce ai pătimit în Roma, Hristos Dumnezeul nostru, ca o avuţie de mult preţ te-a dat Siciliei, unde ajungând, pururea pomenită Muceniţă, ai izgonit cu sosirea ta, mulţimea cea rea a dracilor. Pentru aceasta te fericim, şi prăznuim astăzi sfântă pătimirea ta, Agripino mult pătimitoare.

Vassa şi Paula, din poruncile celui ce pre umere poartă toate, te-au purtat schimbând locuri, şi mări prea îndelungate, muceniţă Agripino, carea, prin Darul cel dumnezeesc, săvârşai minuni înfricoşate, şi te-ai odihnit în locul care Dumnezeu a gătit, făcându te odihnă celor osteniţi, prea lăudată Muceniţă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine palatul cel curat al Impăratului te rog, mult lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate, şi o fă lăcaş înfrumseţat Treimii Dumnezeirii celei prea înalte, ca să măresc puterea ta, şi mila cea nemăsurată, fiind mântuit eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine Iubitorule de oameni înălţat pre Cruce, ceea ce te-a născut strigând, ziceà: Cum suferi patimă de bună voie, cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atoţiitor, şi ai deslegat dela osândire firea oamenilor cea osânditä? Laud acum Fiul meu pogorârea ta fără de măsură.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse Agripina...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Sfintei pe 4.

CANONUL Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăudà pre Agripina mireasa lui Hristos.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh și „cuvânt răspunde-voiu „Impărătesei Maicii; și mă voiu „arătà luminat prăznuind, și „voiu cântà minunile ei bucu- „rându-mă".

Cu lumina Darului, care ți-a strălucit ție de sus, gonește negura necunoștinței mele, și-mi dă cu rugăciunile tale dar, ca să-ți laud minunile tale, muceniță Agripino.

Cu adevărat mai luminat decât soarele ai răsărit la întărirea Bisericii lui Hristos, și cu razele nevoințelor și ale minunilor tale, Muceniță, ai luminat marginile lumii.

Dorind de dătătorul de viață Mire, ca de un nemuritor, i-ai adus lui nevoința ca niște semne de logodnă, și ai luat în locul acelora împărăția cerurilor, și cunună nestricată, Muceniță pururea pomenită.

Slavă:

Ocârmuindu-te de mâna Stăpânului tău, ai plutit pre marea cea nestatornică a păgânătății, cinstită Agripino, și ai sosit la limanul luminării celei de sus, de Dumnezeu fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pre Mântuitorul și l-ai ținut pre el în dumnezeeștile tale brațe, risipește norul sufletului meu, și-l luminează pre el, ca să te cinstesc pre tine, cea cu nume de Doamnă.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Fiind bătută cu toiege, te bucurai, sfărâmând cu dânsele oasele necredinței, și strigând: Nimica nu mă va despărți de dragostea ta, Hristoase.

Ca să scoți la iveală goliciunea vrăjmașilor, te-ai golit de haine Muceniță; pentru aceea ți-a dat ție Hristos podoaba nestricăciunii.

Gura ceea ce grăia fărădelege, asupra ta Muceniță a lui Hristos, prea cu dreptate s'a

astupat, propoveduind tu slăvirile Mântuitorului.

Slavă:

Întinzându-ţi trupul pre pământ slujbaşul păgânătăţii, în zadar s'a ostenit; că tu aveai gândul tău întins către Stăpânul.

Şi acum, a Născătoarei:

Graiul Isaiei cel evsevios s'a plinit cu adevărat, că Fecioara a născut întrupat pre dătătorul de viaţă şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă„bit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere. Pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Iubind pre Hristos cel prea frumos, şi înfrumseţându-ţi sufletul cu fecioria prin tot felul de ostenele şi de nevoi, te-ai logodit cu el ca o fecioară şi muceniţă. Pentru aceea te-a învrednicit cereştilor cămări celor de Mire, rugându-te lui pentru noi, cari te cinstim cinstită, prea fericită.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte, că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine Hristoase cu trup, în vremile cele mai de pre urmă, pre cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te spânzurat pre Cruce, strigă: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum te răstigneşti de bună voie acum de oamenii cei fără-delege, Fiule, cela ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu; te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cel ce şade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, „nor uşor, a venit Iisus „cel mai pre sus de Dumne„zeire prin palmă curată, şi a „izbăvit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale".

Cel ce face voia celor ce se tem de dânsul, prin îngeri te-a deslegat din legături şi din chinuri pre tine, care ai risipit toată necredinţa, cu legătura dragostei lui Hristos Mirelui tău, muceniţă Agripino.

Omorându-te pentru dragostea celui ce a omorît toată puterea morţii, izvorăşti Dar pururea vieţuitor, tămăduind pre cei omorîţi de patimi, Agripino, ceea ce eşti podoaba mucenicilor lui Hristos.

Cu dragostea Mirelui tău întrecând toată pofta trupului, cu tărie sufereai durerile, când te bătea, strigând: Nu mă va despărţi pre mine de dragostea ta Hristoase întinderea muncilor.

Slavă:

Cine va spune bărbăţia fericitei însoţiri, a Vassei adică, şi a Agripinei celei înţelepte, care pentru dragostea Treimei, foarte s'au chinuit, prin care au arătat neputincioasă tăria idolilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Impărăteasa Fecioara, fiind înfrumseţată cu podoabă aurită, stă acum înaintea Fiului ei Impăratului, ceea ce fără asemănare întrece pre îngerii, cari strigă: Slavă puterii tale, Hristoase.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoştinţei pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Sălăşluindu-se în lăcaşul tău lumina cea neapusă, te arătă pre tine, că trimiteai în noapte ca ziua lumina minunilor, către cei ce priveau.

Mieluşaua cea nespurcată, umblând pre urmele Păstorului dumnezeeşte, s'a adus la dânsul ca o jertfă curată.

Slavă:

Având minte plină de lumina proorociei, s'a învrednicit Vassa cea pururea pomenită, a spune mai 'nainte cele viitoare, ca şi cum ar fi de faţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Tămăduieşte înrăutăţirea sufletului meu, o Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun, carele îmbunătăţează pre toţi.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie..

Trupul sfintei muceniţe, care a strălucit dela Roma ca un soare neapus, priimindu-l Sicilia, s'a izbăvit de cumplirea cea întunecată a dracilor.

Sfintele muceniţe cele de trei ori fericite, cari mai 'nainte de a muri, erau moarte cu

aşteptarea muceniei, cu vitejie purtau purtătorul de viaţă trupul tău cel omorît, Agripino.

Săbiile vrăjmaşului la tine s'au slăbit, căci cu unealta măritelor tale chinuri, ai surpat semeţia lui, ca pre nişte cetăţi neîntemeiate, Agripino.

Slavă:

Cu pipăirea moaştelor tale s'a vindecat cea cu curgerea sângelui. Leproşii se curăţesc cu credinţa, şi cu chemarea sfântului tău nume fuge toată boala, Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Slujindu-ne acum cu cuvintele lui Gavriil, Fecioară preacurată, strigăm: Bucură-te Maică singură bine cuvântată, bucură-te uşă, carea ai purtat pre Soarele dreptăţii.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de la„udă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale celor luminoase, întru carea cinstind pre acestea, Biserica cea dumnezeească chiamă pre toţi, ca să strige ţie cu bucurie: Bucură-te fecioară şi muceniţă Agripino prea cinstită.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfintei muceniţe Agripina.

Stih: De cumplite rane din bătăi fiind plină.
Multe cununi ai stăpânit Agripină.
Intru această lună în a douăzeci şi treia zi,
Agripina prin bătăi din viaţă se săvârşi.

Această sfântă era născută şi crescută în vestita cetate a Romei. Şi de mică da miros inimilor credincioşilor ca un trandafir într'o grădină, şi gonia stricăciunea patimilor, pentru că împodobindu-şi sufletul cu fecioria şi cu bărbăţia, şi făcându-se mireasă lui Dumnezeu, alergă cu îndrăznire şi cu vitejie la mucenie, dându-se pre sine la multe chinuri şi munci, pentru iubirea şi dragostea lui Hristos Mirelui său. După aceea fiind bătută cu toiege la trup, a zdrobit oasele păgânătăţii, şi desbrăcându-o de haina ei, a mustrat şi a defăimat goliciunea vrăjmaşului. Şi legându-o cu legături şi puindu-o la munci, şi de înger dumnezeesc deslegându-se, a deslegat toată credinţa cea rea, drept aceea şi întru acelea munci şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară Vassa, Paula şi Agatonica, luând pre ascuns trupul sfintei dela cetatea Romei, şi trecând din loc în loc, şi depărtată călătorie pre mare făcând, sosiră la eparhia Siciliei, şi-l puseră acolo. Şi după ce-l priimi cetatea Siciliei, îndată se izbăvi de întunecoasa răutate a dracilor, iară agarenii ispitind să fure cetăţuia bisericii ei, le sosi pieirea desăvârşit. Şi de atuncea până astăzi se curăţesc leproşii, mergând acolo cu credinţă, şi fiece boală fuge cu rugăciunea ei.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici Aristocleu preotul, Dimitrian diaconul şi Atanasie anagnostul.

Stih: Aristocleu cu adevărat prea bun ostaş fiind,

Căci negreşit a biruit tăierea capului răbdând.
Atanasie a aflat nemurire,
Cu Dimitrian împreună murind prin a sabiei tăiere.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evstohie preotul şi cei împreună cu el, Gaia nepotul său, şi fiii săi Lolia, Prov şi Urban.

Stih: Evstohie către sabie se află uimit,
Gândind, socoteşe, care va fi al său sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai izbăvit în foc pre tinerii lui Avraam, şi ai ucis pre haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.

Ca o porumbiţă aurită fiind îngrădită cu arma Crucii, ai prăpădit pre agarenii, cari noaptea s'au fost apropiat de cetăţuia ta, mântuind pre credincioşi de uciderea lor, Mucenită.

Răbdând multe feluri de dureri pentru Hristos, Mucenită, ai aflat într'însul odihnă fără durere şi nemuritoare, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Minunatul cel dintre sfinţi lucrălor şi strălucitor întru faceri de minuni, văzând minunile tale Agripino, slăvea pre Dumnezeu, şi veselindu-se, cântă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând în pântece pre Dumnezeu, şi rămâind după naştere Fecioară, ca o Maică ai aplecat pre Hrănitorul lumii, Preacurată; pre carele lăudându-l, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi..

Noaptea ca ziua s'a văzut, celor ce purtau moaştele tale, Mucenită, şi tot locul, care te priimeà pre tine, se umpleà de miros bun; tabăra cea drăcească tare se izgoneà şi curgeau picături de vindecări, celor ce prea înălţau pre Hristos în veci.

Dorind de Mirele cel nemuritor, ai alergat după mirurile lui, râvnind patimilor şi morţii lui, mărită mucenită, şi strigând: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Având credinţa neadormită, şi candela ta luminată cu untul-delemn al sângiurilor tale, Mucenită, cu bucurie ai intrat înlăuntrul cămării de Mire, a veseliei celei cereşti, strigând:

Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dorind a vedea veselia Domnului, şi a cerceta lăcaşul lui, ca întru o căruţă călătorind prin sângele tău, la dânsul ai ajuns, cântând: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul cu focul rămâind nears întru ardere, însemnă mai 'nainte taina naşterii tale cea luminată, pentru că ai născut focul Dumnezeirii, şi ai rămas nearsă, Preacurată pruncă; drept aceea credincioşii te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioşi..

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Către sfârşitul muceniei, Agatonica împreună cu Vassa şi cu Paula, cântând cu osârdie, ziceau: Cu adevărat prin voia celui ce face toate, ţi-ai aflat sfârşitul de potriva doririi tale.

Cunună de daruri s'a pus pre creştetul tău, Agripino, ca uneia ce ai săvârşit călătoria şi ai păzit credinţa nerăpită, şi cetele dreptilor te-au priimit cu bucurie.

Muceniţă Agripino, ca ceea ce stai cu îndrăzneală înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu toţi sfinţii cei din veac, cere iertare de greşeli, celor ce te laudă pre tine, prea frumoasă fecioară.

Slavă:

Fecioară, ceea ce te-ai sălăşluit în cămările Mirelui cele cereşti, şi priveşti frumseţile celor nevăzute, şi te desfătezi de lumina lui Dumnezeu, luminează pre cei ce te laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce cu cuviinţă de Maică ai purtat în braţele tale, pre cel ce ţine în palmă toată lumea, scapă-mă din mâna vrăjmaşului, ca mântuindu-mă, să laud slava ta, Fecioară Marie.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 24 ZILE.

Naşterea cinstitului slăvitului prooroc înainte Mergătorul şi Botezătorul Ioan.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.**

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Din pântece sterp s'a născut, deslegând sterpiciunea inimilor noastre, şi spre bună naşterea de fii întru credinţă şi întru adevăr, sufletelor celor neroditoare cuvânt dăruindu-le, slăvitul Mergătorul înaintea venirii lui Hristos; glasul Cuvântului cel bine vestit, înainte însemnătorul pocăinţei cel cu mare glas, şi dumnezeescul mijlocitor al legii vechi şi al celei nouă, arătat cunoscându-se, a căruia naştere cu dragoste să o prăznuim, veselindu-ne. **De două ori.**

Viţelul cel gras al înfrânării, acum din cea stearpă s'a născut arătându-ne nouă pre Mielul cel ce s'a născut din Fecioara doamnă, carele ridică păcatele lumii, turtureaua cea iubitoare de pustie, arătat a răsărit, carea vesteşte primăvara cea dumnezeească, prin care a încetat iarna cea prea grea a nedumnezeirii. Şi prietenul Mirelui, cel adevărat, arătat a venit, Ioan, rugându-se să se mântuească sufletele noastre.

Cela ce te-ai născut dupre dumnezeeasca făgăduinţă, când mai marele dumnezeescul Arhanghel, părintelui tău celui ce se rugă în biserică, a vestit naşterea ta, atuncea preotului, celui ce nu credeà, şi împrotivă grăià, precum scrie, amuţire şi asurzire, Gavriil i-a adus, până la naşterea ta; deci tu înainte Mergătorule, după ce te-ai născut, legătura limbii părintelui tău ai deslegat, fericite, şi te rogi pentru noi toţi.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cuvine-se lui Ioan buna mirezmă, cuvine-se Botezătorului podoaba cântărilor, că acesta a propoveduit începătura mântuirii noastre; cel ce a săltat în pântece, şi a strigat în pustie: pocăiţi-vă. Ostaşul împăratului, Mergătorul înaintea Darului, carele pre Mielul şi Mântuitorul mai 'nainte l-a vestit, rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciu-

nile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Limpezeşte-ţi luminat limba ta Zaharie, strigând: Prooroc al lui Dumnezeu va să fie pruncul, şi înainte Mergător dumnezeescului Cuvânt.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil.

Arătatu-te-ai din pântecele Maicii tale, Ioane, sfinţit lui Dumnezeu, că nu s'a sculat nimenea dintre oameni, nici odată, mai mare de cât tine.

Stih: Şi tu pruncule prooroc celui prea înalt te vei chema.

Deslegat-ai prea fericile, amuţirea tatălui tău, precum încuetorile celeia ce te-a născut, ale nenaşterii de fii le-ai dezlegat, născându-te din dumnezeescul Dar.

Slavă, Şi acum.

Ceea ce singură eşti nădejdea creştinilor, şi folositoare Curată, cu Mergătorul înainte, roagă pre Fiul tău, pentru slugile tale.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule şi Mergătorule înainte, al venirii lui Hristos, dupre vrednicie a te lăudà pre tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celeia ce te-a născut, şi amuţirea părintelui tău s'a deslegat, întru slăvită şi cinstită naşterea ta, şi întruparea Fiului lui Dumnezeu, lumii se propovăduieşte.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **slava întâia.**

La Doamne strigat-am, **punem stihirile pe 8.**

Ale lui Ioan monahul glasul al 4-lea, singur glasul.

Deslegat-a tăcerea Zahariei Ioan născându-se, că nu se cădeà să tacă tatăl, venind glasul; ci precum limba ceeace nu crezu-se mai 'nainte o a legat, aşà arătându-se a dat părintelui său deslegare; căruia şi bine s'a veslit şi s'a născut glasul Cuvântului şi Mergătorul înaintea luminii, carele se roagă pentru sufletele noastre.

De două ori.

Astăzi glasul Cuvântului, glasul părintesc cel oprit pentru necredinţă îl desleagă, şi arată bună rodirea de fii ai Bisericii, deslegând legătura sterpiciunii maicăsa; sfeşnicul luminii îna-

inte merge, raza soarelui dreptății vestește venirea lui, spre înnoirea tuturor, și mântuirea sufletelor noastre.

A lui Anatolie.

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară, îngerul din coapse sterpe a ieșit, cel mai mare între cei născuți din femei, și cel mai pre sus de prooroci, că se cădeà să fie prea mărite începăturile dumnezeeștilor lucruri, nașterea afară de vârstă, și zămislirea fără sămânță; cela ce faci minuni spre izbăvirea noastră, slavă ție.

A lui Andreiu Criteanul:

Arătatu-s'a astăzi marele Mergător înainte din pântecele cel neroditor al Elisavetei eșind, proorocul cel mai mare decât toți proorocii, și altul nu este nici nu s'a sculat; că Mergătorului înainte, adică sfeșnicului, lumina cea prea luminată a urmat, și cuvântul glasului, și Mirele aducătorului de mireasă, cel ce a gătit norod ales, și mai 'nainte l-a curățit întru Duhul prin apă, odrasla Zahariei și creșterea cea prea bună a pustiei, propoveduitorul pocăinței, curățirea greșelilor, carele bine a vestit celor din iad învierea morților, și se roagă pentru sufletele noastre.

A acestuia:

Prooroc și Mergător înaintea lui Hristos, din pântece te-ai arătat Ioane Botezătorule, săltând și bucurându-te în pântecele maicii tale, văzând pre Impărăteasa venind la slujnică, pre ceea ce purtà pre cel fară de ani, pre cel din tată fără mumă, și la tine cel ce ai răsărit din cea stearpă, și din bătrânul dupre făgăduințe. Pre carele roagă-l să miluiască sufletele noastre.

Iară a acestuia:

O prea slăvită minune! Cela ce n'a crezut cuvântului îngerului, celui ce a zis, că va zămisli Elisavet, și va naște fiu, grăind: Cum aceea va naște, că eu am îmbătrânit, și mădulările ei s'au omorît, carele s'a osândit să tacă pentru necredință, acela astăzi a văzut născut pre cel făgăduit, și de tăcere deslegându-se, întru veselie a venit, strigând: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut mântuire norodului său, dând lumii mare milă.

A acestuiași:

Ioane prea lăudate și al lumii apostole, cela ce ești bună vestirea lui Gavriil, și odrasla celei sterpe, și creșterea pustiei cea prea bună, și adevărate prie-

tene al Mirelui Hristos; pe acela roagă-l să miluiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Astăzi sfeşnicul luminii, cale face înaintea venirii Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă; astăzi limba Zahariei, carea se deprinsese cu tăcerea, s'a limpezit, îngerul poruncind, că se cădeà aşà tatălui, să nu păzească tăcerea, glasul eşind din pântece sterp, şi bine vestind mântuirea a toată lumea.

Şi acum, a Născătoarei:

Elisaveta a zămislit pre Mergătorul înaintea Domnului, iară Fecioara pre Domnul slavei; sărutatu-s'au amândouă maicile, şi pruncul a săltat, că înlăuntrul sluga a lăudat pre Stăpânul; minunându-se maica Mergătorului înainte a început a strigà: De unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine, ca să izbăvească pre norodul cel deznădăjduit, cel ce are mare milă.

VOHOD: Lumină lină..

Prochimenul zilei, şi cetirile.

Dela facere cetire.

Cap. 17, Vers 15.

Zis-au Domnul Dumnezeu lui Avraam: Sara femeiea ta nu se va chemà numele ei Sara, ci Sarra va fi numele ei. Şi o voiu binecuvântà pre dânsa, şi-ţi voiu da ţie dintru dânsa fiu, şi-l voiu binecuvânta pre dânsul, şi va fi spre neamuri, şi împăraţii noroadelor dintru dânsul vor ieşi. Şi a căzut Avraam pre faţa sa, şi a zis în cugetul său: Au doară se va naşte fiu celui de o sută de ani, şi Sarra au doară va naşte, de nouăzeci ani fiind; şi a zis Domnezeu lui Avraam, aşa este, iată Sarra femeiea ta va naşte ţie fiu, şi vei chemà numele lui Isaac, şi voiu pune legătura mea cu dânsul spre împăcare veşnică. Şi Avraam şi Sarra prea îmbătrânise, vechi fiind de zile, şi a râs Sarra întru sine, grăind: Incă nu mi s'a făcut mie aceasta până acum, şi domnul meu este bătrân, şi a zis Domnul Dumnezeu lui Avraam: Căci râse Sarra întru sine, zicând: Au doară cu adevărat voiu naşte bătrână fiind? Au nu este cu putinţă la Dumnezeu tot cuvântul? Şi Domnul Dumnezeu a cercetat pre Sarra, precum a zis. Şi zămislind a născut lui Avraam fiu la bătrâneţe, precum i-a zis lui Domnul Dumnezeu, şi l-a tăiat pre dânsul împrejur în ziua a opta, precum i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu. Şi Avraam era de o sută de ani, când s'a născut lui Isaac fiul lui. Şi a zis Sarra: A râs de mine Domnul Dumnezeu, că oricine va auzi, se va bucurà împreună cu mine. Şi a zis: Cine va spune lui Avraam, că Sarra hrăneşte prunc cu ţâţă, că am născut fiu la bătrâneţele mele. Şi a crescut pruncul, şi l-a înţărcat. Şi a făcut Avraam ospăţ mare, în ziua întru carea a înţărcat pre Isaac fiul lui.

Dela judecători cetire.

Cap. 13, Vers 2.

In zilele acelea, fost-a un om din seminţia lui Dan, şi numele lui Manoe, şi femeiea lui stearpă, şi nu năştea. Şi s'a arătat îngerul Domnului femeiei, şi a zis către dânsa: Iată tu eşti stearpă, şi vei luà în pântece şi vei naşte fiu, şi acum să te păzeşti, să nu bei vin, nici băutură beţivă, şi să nu mănânci nimica ce este necurat. Că iată tu în pântece vei luà, şi vei naşte fiu şi nu se va sui briciu pre capul lui, că sfinţit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece. Şi a

mers femeia, şi a spus bărbatului său, zicând: Iată un om al lui Dumnezeu a venit la mine, şi chipul lui ca chipul îngerului lui Dumnezeu luminat foarte. Şi mi-a zis: Iată tu în pântece vei luà, şi vei naşte fiu, şi acum să nu bei vin şi băutură beţivă, şi să nu mănânci nimic ce este necurat, că sfinţit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece până la moartea lui. Şi s'a rugat Manoe lui Dumnezeu, şi a zis: O Doamne! omul pre carele ai trimis la noi, să vie iarăş, şi să ne înveţe pre noi, ce vom face pruncului ce se va naşte. Şi a venit îngerul la Manoe, şi i-a zis: De toate, care am zis femeiei tale, să se ferească. Câte ies din viţă să nu mănânce, şi vin şi băutură beţivă să nu bea. Şi a zis Manoe către îngerul Domnului: Cum îţi este numele tău? ca să te slăvim pre tine dacă se va plini cuvântul tău; şi a zis lui îngerul Domnului: Pentruce întrebi de numele meu, şi acesta este minunat. Şi n'a mai adaos îngerul Domnului a se arăta lui Manoe şi femeiei lui.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 40, vers 10.

Acestea grăeşte Domnul, mângâeaţi, mângâeaţi pre norodul meu, grăeşte Dumnezeu. Preoţilor, grăiţi Ierusalimului în inimă, mângâiaţi-l pre dânsul, că s'a îmmulţit smerirea lui, că s'a deslegat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui. Toată valea se va umpleà şi tot muntele şi dealul se va plecà, şi vor fi cele strâmbe drepte, şi cele colţuroase căi netede. Şi se va arătà slava Domnului, şi va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. In munte înalt te suie, cela ce bine vesteşti Sionului, înalţă întru tărie glasul tău, cela ce propoveduieşti Ierusalimului, înalţă nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voiu auzi Dumnezeul lui Israil, şi nu voiu lăsà pre ei. Ci voiu deschide din munţi izvoare şi prin mijlocul câmpilor fântâni şi voiu face pustia întru bălţi, şi pământul cel însetoşat întru izvoare de ape. Veseleascà-se Cerul deasupra, şi norii să roureze dreptate, să răsară pământul şi să încolţească, milă şi dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneţi, şi faceţi să se auză aceasta până la marginile pământului, ziceţi: Că a mântuit Domnul pre sluga sa Iacov, şi de vor însetoşà în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veseleşte-te cea stearpă, carea nu naşti, glăsueşte şi strigă, carea nu aveai durere. Că mai mulţi sunt fiii pustiei, decât ai celei ce are bărbat.

LA LITIE.

Stihirile glasului 1-iu, singur glasul.

Picaţi munţi dulceaţă şi dealuri ca berbecii săltaţi, că s'a născut din Elisavet, cel ce era să petreacă împreună cu voi, Mergătorul înaintea Domnului; carele când s'a născut, a deslegat amuţirea părintelui său. Pentru aceasta şi noi strigăm către dânsul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Glasule cel de Dumnezeu însemnător, sfeşnicule al luminii, Mergătorule înaintea Domnului, cela ce eşti de Hristos mărturisit mai întâiu între prooroci, carele faci rugăciuni pentru lume, mai ales adu-ţi aminte de turma ta, ca să se izbăvească nevătămată.

Propoveduitor fiind al Mielului şi Cuvântului lui Dumnezeu, Ioane prorocule şi înainte Mergătorule, ai proorocit cele

ce vor să fie, şi mai 'nainte ai grăit marginilor: Iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, şi dă tuturor mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Andreiu Criteanul.

Hotarul proorocilor, şi începătura Apostolilor, pre îngerul cel pământesc, şi omul cel ceresc, glasul Cuvântului, pre ostaşul şi Mergătorul înaintea lui Hristos cel din făgăduinţă, cel ce în pântece mai 'nainte a săltat, şi întâiu a propoveduit mai 'nainte de naştere pre Soarele dreptăţii, astăzi Elisavet l-a născut, şi s'a bucurat, şi s'a minunat Zaharia la bătrâneţe, amuţirea aceea ce erà ca o legătură lepădând, şi ca un părinte al glasului a proorocit prea arătat, şi fu pruncule, prooroc celui prea înalt te vei chemà, şi vei merge să găteşti căile lui. Pentru aceasta îngere, proorocule, apostole, ostaşule, înainte Mergătorule, Botezătorule şi propoveduitorule al pocăinţei, şi îndreptătorule al luminii, ca un glas al Cuvântului, roagă-te neîncetat pentru noi, cari cu credinţă săvârşim pomenirea naşterii tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nebiruită, şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 2-lea, singur glasul.

Pre proorocul cel din prooroc, şi odrasla celei sterpe pre cel mai pre sus decât toţi cei născuţi din femei, pre lăcuitorul pustiei, pre Ioan slăvitul, cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm, strigând către dânsul; Botezătorule al Mântuitorului şi înainte Mergătorule, ca cela ce ai îndrăznire întru cinstită naşterea ta, roagă pre Hristos, să dăruească pace lumii, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat, şi a făcut mântuire norodului său.

Venit-a glasul Darului Cuvântului, propoveduitorul Soarelui, cel ce s'a născut astăzi din cea stearpă fără de rod din făgăduinţă, Ioan înainte Mergătorul, noroade bucuraţi-vă. Venit-a, să ne gătească nouă calea mântuirii, căruia şi săltând s'a închinat fiind în pântecele maicei sale, Mielului celui ce a ridicat păcatul lumii, şi ne dă nouă mare milă.

Stih: Şi tu pruncule prooroc celui prea înalt te vei chemâ, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui.

Cela ce din pântecele maicăsa s'a sfinţit, şi plinirea prorociei a luat, astăzi din cea stearpă se naşte, venirea Domnului propoveduind luminat: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor.

Slavă, glasul al 8-lea, a Casiei monahiei.

Glasul prorocului Isaiei acum s'a plinit astăzi, întru naşterea lui Ioan celui mai mare între prooroci, că a zis: Iată voiu trimite pre îngerul meu înaintea feţei tale, carele va găti calea ta înaintea ta. Pentru că ostaşul acesta al Impăratului ceresc mai 'nainte mergând, cu adevărat drepte a făcut cărările Dumnezeului nostru, om adică dupre fire, şi înger cu viaţa fiind; că iubind curăţia desăvârşit şi înfrânarea, a avut cea dupre fire, şi a fugit de cea preste fire mai pre sus de fire nevoindu-se. Acestuia toţi credincioşii cu fapte bune urmându-i, să ne rugăm, ca să se roage pentru noi, să se mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Vezi pre Elisavet grăind către Fecioara Maria, ce ai venit la mine Maica Domnului meu? Tu pre Impăratul porţi şi eu pre ostaşul; tu pre Dătătorul de lege, iară eu pre puitorul de lege; tu pre Cuvântul, şi eu glasul cel ce a propoveduit împărăţia cerurilor.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule şi Mergătorule înainte al venirii lui Hristos... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică, şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată. Şi cetire a cuvântului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul. **Troparul de 2 ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Acum a odrăslit nouă odrasla Zahariei, şi veseleşte duhovniceşte inimile credincioşilor, podoaba pustiei şi temeiul proorocilor, pentru că s'a arătat Mergător înaintea lui Hristos, şi mărturisitor nemincinos venirii lui. Deci cu duhovniceşti cântări cu un glas Botezătorului să-i strigăm: Proorocule, propoveduitorule al adevărului, roagă-te să ne mântuească pre noi. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif cea

mai pre sus de fire văzând, şi cu mintea a socolit de ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta cea fără sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut, şi după naştere iarăş a rămas Fecioară.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi...

Începătura venirii lui Hristos, prea slăvit te-ai născut cu adevărat, Ioane prea lăudate, cela ce eşti capul proorocilor, şi ca un glas al cuvântului fiind, ai strigat: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor. Pentru aceasta gătind calea Domnului, Mergător înaintea Darului te-ai arătat marginilor, Botezătorule şi apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Hristos, patimile sufletului meu cele cumplite vindecă-le, rogu-mă, şi iertare îmi dărueşte de greşelile mele, cari fără minte am lucrat, sufletul şi trupul întinându-mi, eu ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela? când îngerii sufletul meu vor despărţi de pătimaşul meu trup. Atuncea, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii şi folositoare prea caldă, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Bucură-te tată, veseleşte-te mumă, că prooroc ai născut pre pământ, astăzi din făgăduinţă, pre Mergătorul înainte cel de Dumnezeu chemat, cea stearpă hrăneşte cu lapte prunc pre Botezătorul, şi se bucură Zaharia de cel născut, zicând: Deslegatu-s'a limba mea cu venirea ta pre pământ, sfeşnicule al luminii celei mari, cu adevărat minune prea slăvită.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorîrea, încape fără de schimbare tot întru tine, pre carele şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob; mă spăimântez a strigà către tine: Bucură-te Mireasă, care nu ştii de mire.

Antifon 1, al glasului 4.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Şi tu pruncule, prooroc celui prea înalt te vei chemà, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui.

Stih:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat şi a făcut mântuire norodului său.
Toată suflarea...

Evanghelia de la Lucà:

In zilele acelea îngrecat-a Elisavet femeiea Zahariei...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Stihira, glasul al 2-lea.

Cel ce din pântecele maicăsa s'a sfinţit, şi plinirea proorociei a luat, astăzi din cea sterpă se naşte, venirea Domnului propoveduind luminat. Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor.

CANOANELE.

Două; cel dintâiu cu Irmosul pe 8, iar al doilea pe 6.

CANONUL întâiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă bucur acum întru naşterea Mergătorului înainte.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voievozii cei tari, pre cele „trei părţi ale sufletului, „cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne„pătimirii înnecă-i, rogu-mă, „ca ţie, ca întru o alăută întru „omorârea trupului, să-ţi cânt „cântare de biruinţă'.

Ca un luceafăr de dimineaţă frumos, mergând înaintea soarelui odrasla celei sterpe, a propoveduit arătat naşterea cea din Fecioară acum la toată lumea. Luminând marginilor lumina bunei credinţe şi a Darului.

Prooroc celui de sus te vei chemà cu adevărat, că vei merge înaintea feţei lui Hristos, strigat-a Zaharia către tine fiul său, Ioane prea lăudate, de prea sfântul Duh fiind purtat, ca să găteşti calea Făcătorului.

Cuvintele lui Gavriil auzindu-le Zaharia, dumnezeeştei vestiri s'a arătat neplecat, şi cu tăcere s'a osândit, însă s'a deslegat degrab de aceasta, că s'a născut glasul Cuvântului, Ioan înainte Mergătorul.

A Născătoarei:

Cetatea lui Dumnezeu Împăratului tuturor, lăcaşul lui Dumnezeu cel curat, vistierie

cinstită, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, păzeşte moştenirea ta, carea pururea te laudă pre tine, şi cinsteşte cu credinţă naşterea ta.

Alt CANON

Al căruia ocrostih la Greci este acesta:

Pre Mergătorul înaintea obşteştei bucurii cu dragoste îl laud.

Peasna 1, glas acelaş, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Impodobeşte-se acum Biserica cu Darul Duhului, şi se luminează, şi se înfrumuseţează, ziua naşterii Mergătorului înainte, cu veselie cinstind şi lăudând.

Propoveduitorul Darului, şi cel mai luminos decât luceafărul, pre Soarele slavei l-a vestit astăzi, şi strălucirea lui carea era să se arate, mai 'nainte o a propoveduit acum marginilor tuturor.

Slavă:

Noaptea nedumnezeirii de pre pământ se goneşte, întru naşterea ta, Mergătorule înainte, şi razele Darului la marginile lumii se revarsă, că tu vesteşti pre Soarele cel neapus.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoştinţa zămislirii tale o a arătat naşterea celei sterpe, Preacurată, mai 'nainte vestind, şi însemnând naşterea ta cea fără de sămânţă, că rod din pântece neroditor a adus.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţe„lepciunea Tatălui cea Ipostat„nică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubitorule „de oameni".

Stăpânească naşterea cea din Fecioară se săvârşeşte, şi încă şi a slugii celei iubite, cea din maică bătrână, şi stearpă cu adevărat, că înaintea minunii merge minunea.

Cea bătrână şi stearpă, pre Fecioara Maică a sărutat, cunoscând fără minciună, că cu naşterea aceleia se va deslegà legătura sterpiciunii, prin voia lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Dumnezeu întrupat, neştiind de nuntă, pre mine cel învăluit cu asuprelele patimilor mă întăreşte; că nu este altă ajutătoare afară de tine, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Glasul ieşirii tale din cea stearpă, deslegând legătura

glasului părintesc slăvite, ai propoveduit limpede acum dumnezeeştile mai 'nainte însemnări ale pogorârii lui Hristos, celei mai pre sus de minte.

Din cea stearpă neroditoare răsărind vestitorul bunei rodiri celei întru Hristos, a tăiat cu secura propoveduirii, neînţelepţia cea stearpă şi neroditoare a norodului jidovesc.

Slavă:

Razele Darului celui nou au strălucit astăzi luminat întru naşterea ta, înainte Mergătorule, şi întunecatele vorbe cele de demult, şi chipurile Scripturii celei umbroase a trece au început.

Şi acum, a Născătoarei:

Deslegat-a naşterea ta, Fecioară, legătura osândirii omeneşti, şi printr'însa ne-a adunat pre noi cu Darul, bine cuvântând pre toţi, cei ce te cinstim pre tine de Dumnezeu Născătoare.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Ca un soare luminos din pântecele Elisavetei, a răsărit nouă fiul Zahariei, şi a deslegat amuţirea părintelui său, şi tuturor noroadelor cu îndrăzneală multă a strigat: Indreptaţi căile Domnului, pentrucă acesta va slobozi, şi va mântui, pre cei ce aleargă la dânsul. Pre acesta ce l-ai propoveduit Ioane, roagă-l să mântuească sufletele noastre. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'au Curată toate cetele îngereşti de înfricoşată taina naşterii tale, cum cel ce ţine toate numai cu voia, în braţele tale ca un om s'a ţinut şi a luat început cel mai 'nainte de veci, şi cu lapte s'a hrănit, cel ce hrăneşte toată suflarea cu negrăita bunătate; şi pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu dupre adevăr lăudându-te, te slăvesc..

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirii, pre nor uşor a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a izbăvit „pre cei ce strigă: Slavă Hri„stoase puterii tale".

Taină merge înaintea tainelor celor negrăite, cu înnoirea aşezământului legii celei fireşti, înainte vestind deslegarea durerii, îndreptarea aceştia Hristos, şi îndumnezeirea.

Isaia despre partea Tatălui mai 'nainte a grăit către Fiul, cel ce erà să se întrupeze:

Iată eu voiu trimite înaintea feţei tale pre pământescul înger, cel întocmai cu îngerii, carele va strigà: Slavă Hristoase puterii tale.

Ca să slujesc Stăpânului ca o slugă, m'am născut, că spre aceasta am venit, să vestesc venirea lui, ca mai 'nainte să încredinţez naşterea lui cea din Fecioară, bătrâna cea stearpă cu prea slăvire odrăslind.

A Născătoarei:

Sfânta de Dumnezeu Născătoare, întru carea bine a voit a se sălăşluì ca întru o casă bine mirositoare, Cuvântul Tatălui Dumnezeu cel prea înalt, nu s'a stricat la pântece, nici o a durut, că a născut pre Emmanuil, Dumnezeu şi omul.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Rîurile îşi gătesc curgerile, şi Iordanul mai 'nainte îşi împodobeşte apele, văzând astăzi născut din cea stearpă pre sluga Stăpânului său.

Darurile bunătăţii Făcătorului se arată de sus, răsărind luceafărul pre pământ şi propoveduind strălucirea lui şi venirea.

Slavă:

Trâmbiţa cea cu mare glas Ioan astăzi se naşte pre pământ din cea stearpă, şi vesteşte oamenilor pre Domnul, Impăratul cel ce s'a născut negrăit din cea Curată.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ca pre ceea ce eşti plinirea chipurilor şi asemănărilor celor din umbră Preacurată, toţi proorocii te laudă cu glasuri, mai 'nainte vestind tuturor slăvirile şi minunile tale.

Peasna 5, Irmos:

Acum mă voiu sculà dupre „proorocie, a zis Dumne„zeu, acum mă voiu pro„slăvì, acum mă voiu înălţà, „luând din Fecioară pre cel „căzut, şi la lumina cea minu„nată a Dumnezeirii mele înăl„ţându-l".

Pământul a răsărit pre propoveduitorul cel prea adevărat, pre glasul cel ce a propoveduit tuturor cu limba Duhului, pre Fiul Fecioarei, dreptatea carea s'a arătat din Cer prin materia trupului.

Pusu-te-a pre tine Domnul sfeşnic prea adevărat al lui Hristos, ca să luminezi pre toţi; iară numai pre cei ce vrăjmăşuesc lui îmbrăcându-i întru ruşine ca întru o haină, şi pre Fiul Cuvântul lui Dumnezeu fără minciună propoveduindu-l.

Veseleşte-se toată făptura dumnezeeşle întru naşterea ta, că tu înainte Mergătorule înger pământesc şi om ceresc te-ai arătat, pre Dumnezeul ceresc întrupat mai 'nainte vestindu-l nouă.

A Născătoarei:

Din tine Tatăl, Cuvântul cel ce este împreună cu tine pururea veşnic şi nedespărţit, se naşte ca un Fiu unul născut, şi întru cele mai de pre urmă din Fecioară, acelaş dela Duhul sfânt s'a întrupat.

Alt Canon Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Întăreşte-se firea, ceea ce slăbise mai 'nainte, spre rodirea de fii a celor buni, din pântece sterp născându-te tu, şi celor muritori se propoveduieşte viaţa, întru naşterea ta prea mărite, înainte Mergătorule.

Făclia cea nestinsă din cea stearpă ieşind, a vestit pre Soarele slavei cel ce erà să răsară din Fecioară, carele pre toţi oamenii a luminat cu lumina pogorârii sale prin Darul.

Slavă:

Leagă-se limbile cele mult grăitoare ale nedumnezeirii, iară buzele credincioşilor se lărgesc spre slava şi cântarea Domnului tuturor, înainte Mergătorul aceasta pre pământ astăzi vestindu-o, şi limpede mai 'nainte propoveduindu-o.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu graiuri proorocești Elisavet slava ta Preacurată slăvind, măririle naşterii tale celei dumnezeeşti bucurându-se, le-a propoveduit arătat, că tu eşti veselia tuturor şi laudà.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m'a înnecat pre „mine viforul păcatelor „mele celor multe, ci ca un „Dumnezeu scoate dintru a„dânc viaţa mea mult milostive.

Pre Dumnezeu Cuvântul l-ai cunoscut ca un prooroc în pântecele maicii tale, şi prin limba ei lucrând, de Dumnezeu ai grăit, în cămară întunecată văzând lumina cea neapropiată.

Fără tăcere ca un glas al celui ce strigă, pre Mântuitorul lumii, Botezătorule, rugându-l nu încetà, ca să deslege sterpiciunea sufletească a celor ce laudă naşterea ta.

A Născătoarei:

Sălăşluire Dumnezeirii celei neîncăpute pântecele tău Curată s'a arătat, o de Dumnezeu

Născătoare, spre carea cetele cereşti fără temere a privi nu pot.

Alt Canon, Irmos:

Înţelepţilor de Dumnezeu...

Sabie cu două ascuţituri naşterea ta înainte Mergătorule, vrăjmaşul cel oştitor a luat, că tu omorârea lui, şi învierea oamenilor ai propoveduit.

Dumnezeeasca bogăţie din dumnezeeasca înălţime s'a arătat spre toate luminat, a moştenirii fieşti şi a darului oamenilor, născându-se astăzi propoveduitorul lui.

Slavă:

Miruri cu bună mireazmă pustia izvorăşte cu înţelegere, vestirile cele din naşterea ta din cea stearpă prea lăudate, luând din Mirul cel nedeşertat Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine numai Stăpână a fi Maică a lui Dumnezeu, mai 'nainte a săltat dumnezeescul înainte Mergătorul în pântecele Maicii sale, Curată, şi slăvirile tale mai înainte le-a propoveduit.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai 'nainte era stearpă, astăzi pre Mergătorul înainte al lui Hristos naşte, şi el este plinirea a toată proorocia. Căpre carele proorocii mai 'nainte l'au propoveduit, pre acesta în Iordan mâna puindu-şi, s'a arătat Cuvântului lui Dumnezeu, prooroc propoveduitor, împreună şi înainte Mergător.

ICOS:

Să lăudăm acum pre Mergătorul înaintea Domnului, pre carele Elisavet preotului l-a născut din pântece neroditor, însă nu fără sămânţă; că Hristos numai a trecut prin ţarină neumblată fără sămânţă. Insă pre Ioan cea stearpă l-a născut, dară fără de bărbat nu l-a născut pre el, iară pre Iisus cu umbrirea Tatălui şi a dumnezeescului Duh, Fecioara cea curată l-a născut; însă celui fără de sămânţă s'a arătat cel din cea stearpă, prooroc propoveduitor, împreună şi înainte Mergător.

Intru această lună în 24 de zile, Naşterea cinstitului măritului prooroc înainte Mergătorul şi Botezătorul Ioan

Stih: Zaharia împreună cu a ta soţie, dănţueşte tare.
Nu mulţi copii născând, ci unul şi mare.
Mergătorul în a douăzeci şi patra zi,
Din maică născându-se pre pământ se ivi.

Acesta este mărturisit de Hristos mai mare de cât toţi cei născuţi din femei, şi mai mult de prooroc, carele a săltat în pântecele maicii sale, şi a propoveduit oamenilor venirea Mântuitorului nostru, şi a mers mai 'nainte la iad, ca

să binevestească învierea. Acesta a fost fecior Zahariei arhiereului şi al Elisavetei celei sterpe, fiind născut din făgăduinţă. Acesta a dezlegat tăcerea tatălui său, când s'a născut, şi a umplut toată lumea de bucurie. Drept aceea şi îngerii astăzi se bucură cu oamenii, şi toată lumea este plină de bucurie şi de veselie. Şi se face soborul lui în sfânta sa casă de rugăciune, ce este în Forachia.

Intru această zi, soborul dreptilor Zaharia şi Elisavet.

Stih: Impreună cu născătorii Mergătorului înainte de demult erau bucurându-se,
Cunoscuţii; iară acum şi făptura este veselindu-se.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Panaghiot Chesarineanul cel ce în Constantinopol a mărturisit la anul o mie şapte sute şasezeci şi cinci.

Stih: Panaghiot cel din Chesaria a murit,
Pentru dragostea Domnului, o de bunul său sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, porunca tiranului nebunie „socotindu-o, în mijlocul „văpăiei au strigat: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumnezeul „părinţilor noştri".

Intunecată era mai 'nainte toată firea pământenilor, o înnainte Mergătorule! Ci tu luceafărul cel de dimineaţă te-ai arătat strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Firea cea bolnavă toată o a vindecat naşterea ta cea din cea stearpă, învăţându-o înnainte Mergătorule să cânte: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Născutu-te-ai înainte Mergătorule din cea stearpă, că stearpă făcându-se legea, a venit cu adevărat Darul, strigând lui Hristos: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Fecioară prea curată bine cuvântată, roagă-te pentru noi cei ce ne rugăm ţie; căci spre tine nădăjduim toţi şi strigăm ţie: Stăpână, nu trece cu vederea pre robul tău.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Cel ce a făcut toate cu Duhul ca un Domn şi făcător a toate, din maică stearpă rod a adus astăzi pre Mergătorul înainte, că firea omenească cea neroditoare, va rodi cele dumnezeeşti.

Precum a înviat cu naşterea ta pântecele maicii tale cel omorât de viaţă dătătorul Hristos, aşa prin propoveduirea ta a sculat, şi a întărit înainte Mergătorule, nădejdile oamenilor cele omorâte.

Slavă:

Mai pre sus decât soarele

pre tine dumnezeesc luminător pustiul priimindu-te, prea lăudate frumos prin tine se luminează, şi se împodobeşte, şi împreună cu toate, bine cuvintează pre Domnul şi Dumnezeu în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

A vedea slava ta, Preacurată, dreptii de demult căutau care o vedem noi, şi cu credinţă te cinslim pre tine şi strigăm prea slăvită: Bine cuvântat este rodul pântecelui tău, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor Atot-„puternice, pre cei ce se ţi-„neau de buna credinţă în „mijlocul văpăiei pogorân-„du-te i-ai rourat, şi i-ai învăţat „să cânte: Toate lucrurile bine „cuvântaţi şi lăudaţi pre Dom-„nul".

Slugă de lege puitoare a fost Moisi, iară Iisus este Dumnezeu al legii nouă, iară acum înainte Mergătorul ca un mijlocitor al amândorura cântă: Toate lucrurile bine cuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Din pântece pustiu turtureaua a venit, şi ca o dumbravă de Dumnezeu săditä acum a adus Bisericii pre Mergătorul înaintea lui Hristos, şi cântă: Toate lucrurile bine cuvântaţi, lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Norodul cel de Dumnezeu purtător, neamul cel sfânt pre turtureaua lui Hristos urmaţi, şi dulce cântaţi, întru curăţenie vieţuind: Toate lucrurile bine cuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre cea curată şi Fecioară să o cinstim, carea a zămislit în pântece mai pre sus de fire, spre mântuirea noastră, pre Cuvântul cel fără de început şi nezidit, căruia şi cântăm: Bine cuvântaţi lucrurile pre Domnul.

Alt Canon, Irmos.

Tinerii în buna credinţă...

Prieten şi apostol al Făcătorului şi propoveduitor şi botezător, şi dumnezeesc înainte Mergător, mărturisitor şi învăţător, mijlocitor şi înger, şi slujitor şi rugător al nostru a fi prea lăudate, din cea stearpă ai ieşit. Acestea mai 'nainte însemnându-le cu cuvintele şi cu faptele.

Deschisu-s'au vistieriile darurilor legii nouă, Mergătorule înaintea lui Hristos, şi obişnuinţa jertfelor celor de demult întru naşterea ta s'a oprit, şi a încetat, şi norodul cel nou

cântă, și prea înalță pre Hristos în veci.

Binecuvântăm...

Ca niște flori frumoase ale dumnezeescului Cuvânt împletind cu laude cunună, ție astăzi o aducem, înainte Mergătorule prea lăudate, și cu mulțămită strigăm lui Hristos de cununi dătătorului: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Legătura amuțirei mai 'nainte s'a deslegat Fecioară întru nașterea ta, și buzele s'au deschis spre lauda celui născut al tău, ale noastre celor ce te lăudăm pre tine, și strigăm către dânsul: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Taina lui Dumnezeu cea a-„scunsă și nespusă întru „tine prea curată Fecioa-„ră, arătat se săvârșește, că „Dumnezeu pentru milostivire „dintru tine s'a întrupat. Pen-„tru aceea pre tine ca pre o „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim".

Iată glasul înainte Mergătorul este de față înaintea inimilor celor sterpe și pustiite, strigând: Gătiți acum calea lui Hristos, că vine întru slavă, căruia plecându-ne îl slăvim.

Ca cel ce de demult întru prea sfântul Duh arătat, ai propoveduit pre Fiul Mielului lui Dumnezeu, înainte Mergătorule, carele ridică păcatul lumii, turmii tale cere-i deslegare de greșeli.

A Născătoarei:

Ceea ce stăpânești toate făpturile, dăruește norodului tău semne de biruință, puind pre vrăjmașul, supus Bisericii, ca să te slăvim pre tine ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Porțile dumnezeeștei lumini astăzi încep a se deschide, și mai 'nainte se vestește închiderea cămărilor întunereculuí; că propoveduitorul și Mergătorul înaintea lui Hristos la lumina vieții ieșind, acestea le-a propoveduit, și prin glasul părintesc le-a întărit.

Ploaia cea înțelegătoare, cea din norul și rădăcina cea neumedă, înainte Mergătorul, tuturor a propoveduit, că erà să vie curgerea cea cerească a izvorulului păcii, spre înnoirea firei omenești întru Duhul, ca să înmulțească rodurile Darului.

Slavă:

Ca un Cer cu stele se luminează şi se împodobeşte Biserica astăzi, cu dumnezeeştile daruri ale Mergătorului înainte şi laudă naşterea lui, slăvind şi lăudând pre Domnul tuturor, ca pre un solitor de darurile cele mai bune.

Şi acum, a Născătoarei:

Apa vieţii Domnul din tine a izvorît dumnezeească Mireasă, şi ne-a spălat şi ne-a sfinţit pre noi cei ce l-am primit pre dânsul cu credinţă, şi moşteni împărăţiei sale ne-a arătat pre noi, cei ce lăudăm bunătatea lui, şi pre tine cu dragoste călduroasă te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Naşterea Mergătorului înainte cea făcătoare de bucurie, astăzi desleagă întristăciunea amuţirei părintelui său, şi sterpiciunea celeia ce l-a născut, şi vesteşte această bucurie şi veselie de acum. Pentru aceasta şi toată făptura luminat o prăznueşte. **De două ori.**

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Proorocii au propoveduit, apostolii au învăţat, şi mucenicii cu dumnezeească înţelepciune pre Fiul tău de Dumnezeu Născătoare, luminat l-au mărturisit Dumnezeu a toate, Preacurată; cu cari pre tine te slăvim, cei ce ne-am scăpat prin tine, de osânda cea de demult.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Din maică bătrână, înainte vestitorul Cuvântului lui Dumnezeu Ioan, astăzi a ieşi sârgueşte, şi limba cea legată, mai limpede grăitoare prin naşterea sa o arată, o negrăit sfatul tău, Stăpâne! Cu carele, Hristoase, izbăveşte sufletele noastre ca un îndurat.

O prea slăvită minune! Cel mai înalt decât proorocii cei născuţi din femei, desleagă defăimarea sterpiciunei maicii sale, cel ce a venit cu Duhul şi cu puterea lui Ilie, să gătească calea Domnului, o negrăită milostivirea ta, Stăpâne! Cu carea, Hristoase, mântueşte sufletele noastre ca un îndurat.

O prea slăvită minune! Cel ce a propoveduit deşertarea lui Hristos cea pentru oameni, mai pre sus de toţi îl arată pre el glasul, şi sterpiciunea celeia ce l-a născut o desleagă cu dumnezeeasca putere, şi glasul Zahariei; o minunile tale cele mari, Stăpâne! Cu carea, Hri-

stoase, izbăveşte, pre cei ce cinstesc pre marele tău înainte Mergător.

O prea slăvită minune! Prooroc şi înainte Mergător, mai pre sus decât cei născuţi din femei se arată, şi mai înălţat decât proorocii, şi înainte vestitor venirii lui Hristos, cel ce mai 'nainte a săltat în pântecele maicii sale. O darurile tale cele prea mari, iubitorule de oameni! Cu care, Hristoase, izbăveşte sufletele noastre, ca un Atotputernic.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Steaua stelelor înainte Mergătorul, din pântece sterp se naşte astăzi pre pământ, Ioan cel de Dumnezeu dorit, şi arată raza lui Hristos, Răsăritul cel de sus, spre dreapta mergere a credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Mergătorul înainte, să se miluească sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După, Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă, Şi acum, a Născătoarei. Ecteniile şi Otpustul. Şi se ung dela preot fraţii, cu untdelemn din candela Sfântului. Ceasul întâiu, şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile Mergătorului înainte, din Canonul întâiu, Peasna 3 pe 4, şi dintru al doilea, Peasna 6 pe 4. După Ieşire, Troparul hramului lui Hristos, sau al Născătoarei de Dumnezeu, de este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, Apoi Troparul Mergătorului înainte. După aceea Condacul hramului lui Hristos, Slavă, Condacul Mergătorului înainte, Şi acum, al hramului Născătoarei de Dumnezeu. Insă de nu este hramul Născătoarei de Dumnezeu, Şi acum, Condacul hramului lui Hristos, iară de nu este nici hramul lui Hristos, zicem întâiu Troparul Mergătorului înainte. Slavă, Condacul lui, Şi acum: Ceea ce eşti mijlocitoare a creştinilor, nerușinată... Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia cetim numai ale Mergătorului înainte. Prochimen, glas 7: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Romani: *Fraţilor, mai aproape este nouă mântuirea acum...* Aliluia, glas 1: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil... Stih: Şi tu pruncule prooroc al celui prea înalt te vei chema... Evanghelia dela Lucă: *De vreme ce mulţi s'au apucat să alcătuiască cuvânt...* Sfârşit: *Până în zilele arătării sale către Israil...* Iară Apostolul şi Evanghelia zilei le cetim mai 'nainte.

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

VEZI: Că de se va întâmpla praznicul Mergătorului înainte Duminică, punem înainte toate ale Invierii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE

Sfânta prea cuvioasa muceniţă Fevronia.

La Doamne strigat-am.. **Stihirile, pe 6.**

Şi cântăm 3 Stihiri ale Mergătorului înainte, glasul al 4-lea, însuşi glasul.

Deslegat-a tăcerea Zahariei Ioan născându-se...

Astăzi glasul Cuvântului...

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară...

Caută-le în 24 la Vecernia cea mare.

Alte Stihiri ale Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Răbdat-ai chinuri de potriva luptelor tale, Fevronie prea lăudată, amestecând sângele muceniei cu sudorile sihăstriei; pentru aceasta şi cunună îndoită ţi-a dat ţie Făcătorul de bine, către carele te-ai şi suit, împodobită cu luminile ca o fecioară curată, şi ca o muceniţă nebiruită.

Frumseţea sufletului tău cea îndumnezeită, s'a potrivit cu frumseţea trupului, căci ai strălucit ca un crin înnălbit în lăcaşurile cuvioşilor, şi roşită cu curgerile sângelui, mireasă curată. Pentru aceea te-a şi priimit cămara de Mire cea cerească şi veselitoare, şi casă de taină nestricată, ca pre o fecioară şi muceniţă.

Imprejurul tău a tăbărît îngerul cel izbăvitor, Fevronie prea lăudată, căci din pruncie te-ai arătat temătoare de Domnul, şi dată ca o danie veselitoare, păstrată pentru Atotţiitorul. Pentru aceea ai şi călcat nebunia lui Selin, şi încununându-te, ai alergat către Hristos Mirele tău.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea:

Elisavet a zămislit pre Mergătorul înaintea Darului...

Caută în 24, la Vecernia cea mare, Şi acum. STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea:

Vezi pre Elisavet grăind către Fecioara Maria: Ce ai venit la mine Maica Domnului meu? Tu pre Impăratul porţi şi eu pre ostaşul; tu pre Dătătorul de lege, iară eu pre puitorul de lege; tu pre Cuvântul, şi eu glasul, cel ce a propoveduit împărăţia cerurilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule şi Mergătorule înainte al venirii lui Hristos...

Caută în 24, la Vecernia cea mică.

Slavă, a Sfintei, asemenea.

Mielusaua ta Iisuse, Fevronia...

Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul pe 6, şi din Mineiu, Canoane două pe 8.

CANONUL Mergătorului înainte.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Având pre îngerul cel ceresc mai 'nainte, slăvit însemnător al naşterii tale celei dumnezeeşti, te-ai arătat înger pământesc, şi om ceresc, Mergătorule înainte.

Cu înălţimea vieţii celei mai pre sus de fire, ca un Cer şi ca o tărie cuvântătoare te-ai arătat, câşligând pre Hristos ca pre un soare în mijloc, şi bunătăţile ca nişte stele.

Scumpă este moartea ta, înţelepte, înaintea Domnului celui ce s'a jertfit pentru noi, şi partea cea bărbătească ca un miel cuvântător ai purtat.

A Născătoarei:

Sălăşluindu-se întru tine Mântuitorul, pruncă, ai izgonit păcatul cel cu adevărat de multe lucrări, cel ce s'a sălăşluit în mine, şi m'a arătat pre mine locuitor raiului.

Alt CANON al Sfintei.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări osârduitor te laud pre tine Fevronie.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul şi Irmos acelaş.

Ceea ce ai fost părtinitoare slavei lui Hristos, Fevronie, dă-mi mie dar şi luminare, să laud cu cântări, prăznuirea ta cea purtătoare de lumină şi cinstită.

Cu cugetarea morţii cea de-apururea luminându-ţi sufletul, muceniţă Fevronie, ai alergat către înălţimea muceniei, aducându-te lui Hristos prin mulţimea muncilor.

Slavă:

Cu ostenelele sihăstriei arătat ogorând holda inimii tale, Muceniţă, ai cules cu chinuire cununile mucenicilor, cântând Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce toate zideşte cu ameninţarea, din tine Maica lui Dumnezeu s'a întrupat. De carele cu bună credinţă poftind fecioara Fevronia, prin mucenie s'a adus către dânsul.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Odrasla cea cu multe flori a pântecelui celui neroditor, arată sufletul meu

cel fără de rod mult roditor de odraslele cele bune, ca o vie prăsitoare, ce izvorăşte strugurii cei dulci ai bunătăţilor.

Din rădăcina cea cu adevărat sfinţită, şi din sămânţa cea curată a odrăslit ramură înfrumuseţată, şi roditoare de sfinţenie, şi pre Hristos, cel ce a răsărit din Iesseiu rădăcina cea dumnezeească, odrasla cea purtătoare de viaţă o ai botezat, fericite.

Suspinurile cele neîncetate şi lacrimi dese, şi inimă înfrântă, şi duh smerit, şi plângerea cea lucrătoare de lumină, şi căldura umilinţei, şi pururea viitoare dorire dărueştemi-le mie, prea lăudate.

A Născătoarei:

Odrăslind din rădăcina cea de pre pământ, odrasla cea pururea înfloritoare, şi înfrumseţată odraslă a firii, ai odrăslit pre Hristos floare a Dumnezeirii, prea curată Stăpână, căci te însemnă pre tine toiagul lui Aaron.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Putut-ai întru Duhul a surpà sprinceana cea tirănească şi nedumnezeirea a multor dumnezei, mărită Fevronie.

Tu ai întărit acum Stăpâne cu mâna ta cea tare pre mărita Fevronia, carea s'a trudit ca o muceniţă.

Slavă:

Tăindu-ţi-se trupul pentru Hristos, prea înţeleaptă curată, mucenicește ogorai desfătarea raiului.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudata muceniţă Fevronia te-a aflat pre tine Maica lui Dumnezeu Preacurată, ajutor, şi pre tirani i-a ruşinat.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne; tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te taudă duhul „meu".

Condacul Sfintei, glasul al 6-lea.

Podobie: Ceea ce eşti folositoare...

Mirele meu cel prea dulce, Hristoase, a strigat Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma ta; căci dulceaţa dragostei tale a întraripat sufletul meu cu nădejdea şi frumseţea milostivirii tale a îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după tine; ca să mă numesc şi vrednică a dănţuì în cămară împreună cu fecioarele cele înţelepte. Pentru aceasta prea

cuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoinţele ostenelilor tale, te rugăm pre tine, roagă-te, să nu ni se închiză şi nouă uşile cămării.

Sedealna Mergătorului, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Rodul Zahariei, floarea celei neroditoare, s'a născut nouă astăzi din făgăduinţă, cinstitul Ioan înainte Mergătorul lui Hristos, şi săltând în pântecele maicii lui înaintea naşterii, propovedueşte pre Ziditorul tuturor. Acesta a descoperit dumnezeească arătarea cea negrăită şi mântuitoare, pre acesta toţi să-l cinstim.

Slavă, Sedealna Sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Dorind de Hristos cel frumos întru podoabă, degrab ai mers către luptele cele prea mari, prin care de tot ai omorît pre începătorul răutăţii; dintru ale căruia curse cu multe vicleniri, izbăveşte-mă prin rugăciunile tale Fevronie, îndreptându-mă către dumnezeeasca pocăinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cea fără de mire, Preacurată, carea singură eşti părtinitoare şi acoperemânt credincioşilor, pre toţi cei ce către tine avem nădejde, mântueşte-ne de primejdii, şi de scârbe, şi de cumplite nevoi, cu rugăciunile tale, împreună cu cinstitul înainte Mergătorul.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată văzând pre Mielul şi Păstorul mort, spânzurat pre lemn, plângând ziceà, şi ca o Maică tânguindu-se strigà: Cum voiu suferì smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Nu ajunge gura omenească a te lăudà pre tine, pre carele te-a lăudat gura lui Hristos cea dulce şi izvorâtoare de miere, şi plină de viaţă şi dătătoare de cuvânt tuturor; priimeşte dar cântarea mea, cel ce ştii dragostea, şi însăşi această rugăciune, căci este nescăpată.

Curată s'a arătat inima ta, Mergătorule înainte, încăpere de mir al Duhului celui sfânt, carele frumos miroseşte cu faptele cele bune, cu tămâia înţelegerii, cu dulceaţa facerilor de bine; deci fericiţi sunt câţi sunt curaţi cu inima, că pre Dumnezeu zice îl vor vedeà aceia.

Tăierea securii lângă rădăcină se apropie, şi se mărturiseşte, cum că tot pomul, carele nu face roadă bună, cu tăietorul se taie şi în focul gheenei se aruncă. Pentru aceea sutlete al meu cutremură-te, şi adă roduri de pocăinţă.

Ca cela ce ai avut viaţa în ceruri, dobândit-ai cetatea, care îşi are temelia neclătită; că nu ai poftit cetate aicea, ci pre Ierusalimul cel petrecător, pre cel slobod aevea, pre maica lui Pavel, pre Sionul cel de sus.

A Născătoarei:

Credinţa cea fiebinte se propoveduieşte, iară nu spunerea înfricoşatei tainei tale Doamnă; că socotindu-se aceea, nici de cum este grăită, şi privindu-se este neajunsă, că cu tine se depărtează, şi ajunsă fiind, fuge şi arată-se, şi puţin cevaşi se descopere.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Nici cum nu este prihană întru tine prea lăudată Fevronie, căci tu despre două părţi te-ai silit a plăceà Mântuitorului tău şi iubitului celui dorit fiind împodobită cu ostenelele sihăstriei, şi cu chinurile mucenicilor, cugetătoare de Dumnezeu, prea fericită.

Din vremea unghiilor celor prea crude, ai dorit de izvorul cel pururea curgător al dragostei, carele este dorit la toate cele cuvântătoare, de carele dorind, ai suferit durerile chinurilor, arzându-te cu foc, şi lipsindu-te de mădulare, muceniţă Fevronie, lauda fecioarelor.

Slavă:

Fiind hrănită cu cuvintele lui Dumnezeu, înţelepţită de Dumnezeu, purtând sfinţit Scripturile cele sfinte, dumnezeeşte ai întins cuvântul mântuirii, celor ce doriau de dânsul şi ţi-ai luat plăţile învăţăturii, îmbogăţindu-te cu măririle mucenicilor, Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Vşă luminii te-ai arătat tuturor celor dintru întunerec, Preacurată, căci ai strălucit pre Soarele dreptăţii, pre Hristos lumina cea necuprinsă, cuprins în trup, cu ale căruia luminări întărindu-se Fevronia, a câştigat acum lauda mucenicilor.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Limba cea ritoricească şi cuvintele celora ce tună filosofeşte, şi puterile graiurilor cele ce cu numărul aleargă, şi cu aşezare, şi înţelegerea

cea cu împletituri înnalt glăsuitoare, nu pot dupre vrednicie a te lăuda pre tine.

Nor purtător de grăsime, carele stropeşti ploaia înţelegerii, şi pre cei topiţi de văpaia necunoştinţei de tot, îi rourezi cu rouă neîncetat, înnainte Mergătorule, Hristos te-a arătat pre tine.

Cu harurile neputrejunii şi cu dumnezeeşti faceri de bine, şi cu daruri mă îmbogăţeşte pre mine, carele am sărăcit, şi sunt gol de tot felul de faptă bună, şi mă îmbracă cu mântuitorul tău acoperemânt, ca cu o haină dumnezeească.

Gânduri spurcate, şi cugele făcătoare de putrejune, odrăslind sufletul meu, cu mărăcinii patimilor s'a împădurit; pre carea materie, cu focul rugăciunilor tale celor învăpăiate, fericite, curăţindu-o, frica lui Dumnezeu seamănă-o întru dânsul.

A Născătoarei:

Fecioară cea numită cu numele domnii, cetatea Impăratului Hristos, carea se veseleşte de repejunile râului celui înţelegător; unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc, aşază pre ticălosul meu suflet.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Infrumseţatu-te-ai, ţăsându-ţi ţie porfiră din sângiurile tale, Muceniţă, despuiatuţi-s'a trupul şi ai lepădat haina patimilor, stând înaintea divanurilor la judecată, râvnind goliciunii lui Hristos, o Fevronie.

Aprinzându-ţi-se sufletul de dragostea Mirelui tău celui înţelegător, şi înduplecându-te de frumseţile lui cele nepieritoare, Muceniţă, ai răbdat tăierea mâinilor, şi durerile bătăilor, Fevronie, lauda mucenicilor.

Curgerile sângiurilor tale au stins văpaia mulţimii dumnezeilor, iară dinţii tăi dezrădăcinându-se, au smuls toată rătăcirea idolilor, şi ţi-au pricinuit ţie veselia cea veşnică a desfătării, Fevronie.

Slavă:

Tăindu-ţi-se picioarele tale ai alergat pre calea dumnezeeştilor mărturii, şi te-ai mutat către cel născut din sfânta Fecioară, intrând cu veselie în raiu, Fevronie, fecioară mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Din milostivire ai luat milostivire asupra omenirii, cela ce eşti împodobit cu înălţările

cele prea înalte ale dumnezeeştei slave, luând din pântecele Fecioarei trup însufleţit şi cuvântător, prin care ai omorît pre moarte.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Ca un netrupesc Botezătorule şi nematerialnic, nemurirea celor nematerialnici învăţându-te, întru muritorul şi materialnicul trupul tău, cu desăvârşita iubire de înţelepciune te-ai împodobit postindu-te, şi firii celei îngereşti şi celei omeneşti te-ai făcut părtaş.

Prea luminos este între stele soarele, iară între vremi mai dulce este primăvara, iară întru toată adunarea sfinţilor tu eşti ca un soare deasupra stelelor, cu neasemănată mărime, preste toată fiinţa îmbogăţindu-te.

Mare apărătorule al creştinilor, căldurosule mângâitor al păcătoşilor, ritore al împărăţii cerurilor, ducătorule înlăuntru întru botejunea cea dumnezeească, propoveduitorule al pocăinţii, cu chipurile pocăinţei, pre mine mă întăreşte.

A Născătoarei:

Tu scară eşti Stăpână de o protivă cu Cerul, dela pământ până la Cer fiind întinsă, tu întru adevăr eşti uşa cea neumblată, şi mai vârtos năstrapă cu totul de aur, şi pod, care treci la ceruri şi deschizi suirile la viaţă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Surpatu-s'a cruzimea cea fără de Dumnezeu şi semeaţă a lui Selin celui rău credincios, şi purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toţi, a cerut sângele tău mărită, şi prin răbdarea ta, s'a mântuit dumnezeescul Lisimah.

Slavă:

Înţeleptita şi purtătoarea de Dumnezeu Vriena, îndreptându-te pre tine fecioară cu învăţături, te-a arătat luminătoare arătătoare de Dumnezeu, şi nici cum nu şi-a greşit nădejdea, căci te-a adus pre tine către Hristos mireasă nespurcată, Fevronie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămara de Mire cea însufleţită a Stăpânului, carea luminat străluceşte cu razele cele luminoase ale feciorii, strălucind ca crinul în mijlocul turburării spinilor, Născătoarea de Dumnezeu cea prea curată, şi cu bună podoabă dupre vrednicie să se slăvească.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà, „către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău- „tăţi, şi viaţa mea s'a apropiat „de iad, şi ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai 'nainte erà stearpă, astăzi pre Mergătorul înainte al lui Hristos naşte, şi el este plinirea a toată prooro- cia. Că pre carele proorocii mai 'nainte l-au propoveduit, pre acesta în Iordan mâna puin- du-şi, s'a arătat Cuvântului lui Dumnezeu prooroc propove- duitor, împreună şi înainte Mer- gător.

ICOS:

Pre Iisus Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, Isaia odi- nioară, şi toţi proorocii întru chipuri şi în umbre l-au văzut, iară acesta mai mare prooroc a fost decât aceştia, precum scrie: Că pre Dumnezeu Cu- vântul, pre carele aceia l-au proorocit, acesta l-a văzut în trup, şi l-a pipăit, şi mai 'nainte de naştere prin săltările sale vesteşte bucurie la toată lumea, că mai 'nainte de venirea Cu- vântului s'a arătat prooroc pro- poveduitor, împreună şi înainte Mergător.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea sfintei prea cuvioasei muceniţă şi mult pătimitoarei Fevroniei.

Stih: Frumseţii femeieşti a Fevroniei zestre fiind,
Tăierea capului, o femei! Cât de bună zestre eşti având.

Intru această lună în a douăzeci şi cincea zi Fevronia prin tăierea capului se săvârşì.

Această fericită şi prea cuvioasă din mică vârstă ridicând asupra ei jugul Dom- nului Hristos, şi cu cuviinţă petrecându-şi viaţa subt canonul mânăstirii, care se află la hotarele Perşilor şi ale Romanilor în cetatea numită Nisibi, carea se chiamă Antiohia Migdoniei, în carea s'a făcut mo- nahie, deci a întrecut pre toate cele ce erau cu dânsa, atâta la nevoinţa sihăs- triei şi la înţelepciune cât şi la cetirea dumnezeeştilor Scripturi. Şi egumenă tu- turor monahiilor ce petreceau acolo erà cuvioasa Vriena. Deci în zilele lui Dio- cliţian, oarecarele guvernator anume Selin goneà pre creştini, pentru aceasta cele- lalte călugăriţe ieşiră din mânăstire, gră- bind ca să scape de moartea ce le sosise ; iară fericita Fevronia, aflându-se atuncea bolnavă, neputând să fugă, zăceà pe pat, şi şedeà lângă dânsa Vriena, şi alta ce o chemà Ieria Singlitica. Deci venind os- taşii lui Selin, sparseră porţile cu topoarele, şi intrând înlăuntru, îndată scoţând săbiile, vrură să taie pre Vriena, iară Prim ne- potul lui Lisimah, arătându-se pururea cu blândeţe spre creştini, n'a lăsat să o taie. După aceea luând pre Fevronia, o adu- seră către guvernatorul Selin, mergând după dânsa Vriena şi Ieria şi Tomaida, întărindu-o în credinţă şi învăţându-o să nu se teamă de munci, nici să vânză credinţa lui Hristos. Indemnându-o ca să-şi aducă a- minte de Livia şi de Leonida surorile şi de Evtropia. Dintru care, Liviei adică i s'a tăiat capul pentru Hristos, iară Leonida a fost băgată în foc. Iară copila Evtropia, auzind dela maică-sa zicându-i, nu fugì fiică, ea îşi puse mâinile înapoi, şi îşi plecă gru-

mazii la muncitori, şi muri cu osârdie. Deci, Vriena după ce o învăţă din destul, se întoarseră la mânăstire plângând şi tânguindu-se şi temându-se pentru neştiinţa sfârşitului. Pentru aceasta se rugă lui Dumnezeu, ca să se biruească diavolul de dânsa. Iară Tomaida şi Ieria îmbrăcându-se cu port bărbătesc, urmau după Sfânta, amestecate cu slugile. Şi dacă o duseră, întâiu stătù de faţă înaintea lui Lisimah, nepotul lui Selin, carele o a întrebat ca să spuie cum îi este numele, neamul şi credinţa ei ; deci Muceniţa în loc de toate a zis, cum că este creştină. Apoi după acestea Selin moşul acestuia, ispitindu-o cu amăgituri şi cu momele, ca să o întoarcă din credinţa ce aveà către Hristos, şi neputând, a poruncit să o întindă de patru părţi, şi o ardeà cu foc dedesupt ; iară deasupra o băteau slujitorii. Deci de rane şi de focul ce o ardeà căruia se înălţà văpaia de untuldelemn ce aruncà într'însul, se topiau cărnurile fericitei Fevronii şi curgeau pre pământ. După aceea porunci de o spânzurară şi o bătură cu toiege de fier, şi o arseră cu foc, apoi îi tăeară limba, pre care o întinse Sfânta cu îndrăzneală multă, şi-i dezrădăcinară dinţii, apoi îi tăiară ţîţele amândouă, şi i-a dat cu foc preste tăieturi. Pre urmă îi tăiară mâinile şi picioarele, şi în sfârşit şi capul. Deci Lisimah poruncind, a luat credincioşii moaştele Sfintei, şi le-a adus în mânăstirea ei prin Firm comitul, ţiindu-le slujitorii împreună cu dânsul, şi puseră la loc toate mădulările puindu-i şi dinţii pre pieptul ei, şi aşà adunându-se episcopii şi clericii, împreună cu monahii şi mulţime de creştini, cu cântări şi cu laude, făcând priveghere de toată noaptea, o îngropară. Se zice însă, că : Atunci când se făceà pomenirea Sfintei la mânăstire în toţi anii, se vedeà Sfânta muceniţă, şi se află de faţă aevea, şi cântà împreună cu celelalte fecioare, şi sta la locul ei până la a treia rugăciune, pre carea ispitind odată Vriena ca să o pipăe, îndată se făcu nevăzută, ne-îngăduind să pue mâna pre dânsa. Iară de Lisimah spun : Că socotind grea nenorocire aceea ce s'a întâmplat, adică mucenia Sfintei, una căci erà din mumă creştină, şi alta căci s'a arătat crud şi sălbatec Selin moşul lui către Muceniţă, pierzând frumseţea fecioarei, carea erà mai pre sus de om, rămase atuncea nemâncat, şi se mâhni foarte de moartea Muceniţei, şi plânse cu amar. Şi preste puţin mai apoi a crezut în Hristos împreună cu Prim, şi priimì dumnezeescul Botez. Iară Selin ieşindu-şi din minte, se uità la Cer, şi zbierând tare ca un bou, se lovì cu capul de un stâlp de piatră, şi aşà cel rău, rău şi-a lepădat sufletul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Orentie şi cu şase fraţi buni ai lui, anume Farnachie, Eros, Firm, Firmin, Chiriac şi Longhin.

Stih: Orentie din adâncul mării scapă cu viaţă,
Şi pre pământ săvârşindu-se la Cer se înnalţă.
Farnachie din pământul de lut s'a ridicat,
Şi spre al casei Domnului prag a alergat.
Eros cerească frumseţe iubind,
La care precum doreà se mută vesel fiind.
Firmin şi Firm înţelegătoare scaune sunt,
Intru care Împăratul îngerilor este şezând.
Pre Chiriac şi Longhin ca cei întocmai cu îngerii.
Dumnezeu îi pune de o cinste cu dânşii.

Aceşti sfinţi şapte fraţi mucenici, erau în vremea lui Diocliţian şi Maximian împăraţilor, trăgându-se dela Anatol, şi număraţi fiind cu o mie două sute de Tironi, subt ascultarea lui Rodon Cuvicularie, în cetatea Antiohiei. Cari au trecut şi spre părţile Traciei, fiind puşi la ceata ce se ziceà Legeandron. Deci făcându-se pe vremile acelea răzmiriţă, trecând Sciţii Dunărea, au prădat Tracia, apoi după sfârşitul împărăţiei lui Diocliţian, luând împărăţia Maximian, intră la mare grije şi mâhnire mai vârtos că Marot, carele erà căpetenie mai mare Sciţilor, care întrecea pre mulţi la mărimea trupului şi la vitejie, îl chemà pre dânsul, sau pre altul cineva dintr'ai lui, să se lupte cu sine ; şi a cui va fi izbânda, aceluia să se închine toţi. Drept aceea dară aflându-se împăratul în mare mirare, ca cela ce nu-i cutezà nimenea să-i meargă împrotivă, şi să se lovească cu varvarul, se îndemnă sfântul Orentie, cu socoteala tuturor, să iasă la luptă cu acela, căci erà viteaz, şi ştia rânduiala războaelor,

fiind sprinten la trup şi iute şi bine chibzuit, se va puteà lovi cu vrăjmaşul, şi-l va omorî, carele puind înainte credinţa în Hristos, şi ieşind la războiu, şi luptându-se cu Marot, îl lovì cu suliţa de trecù printr'însul, şi tăindu-i capul cu sabia, l-a adus la împăratul, şi aşà a făcut biruinţă. Pentru care lucru mirându-se foarte împăratul, erà aducând pentru biruinţa aceasta jertfă idolilor. Iară Sfântul Orentie mărturisià cu îndrănesală şi slobod, că cu ajutorul lui Hristos a biruit pre semeţul acela, şi nu cu ajutorul mincinoşilor dumnezei. Ci însă atuncea îi îngădui împăratul, ca să se veselească, şi să se îndulcească de cinstele cele împărăteşti, ruşinându-se de mărimea lucrului ce făcuse, dându-i întâiu şi brâul acelui varvar, ce-l ucisese, care erà de mult preţ. Iară după aceea sfătuindu-l, şi el nevrând să se plece, ca să se despartă de Hristos, îl trimise cu cei şapte fraţi ai lui la cetatea Satalomul din Armenia, scriind ducelui ce erà acolo ca să-i cerceteze, şi de vor vrea să se plece să jertfească la dumnezei, să-i trimită iarăş înnapoi, iară de nu vor asculta, să-i izgonească prin ţările Avazghiei şi Zachici. Deci, după porunca împăratului ducându-i, şi sosind la locul ce se chiamă Paremvolì, Eros fratele cel mai mare adormì, în douăzeci şi două ale lunii lui Iunie. Iară sfântul Orentie sosind la Rizion, legându-i o piatră de grumazi, l-a aruncat în mare, pentru că aşà s'a fost dat răspunsul pentru dânsul, şi ieşì de acolò sănătos prin arătare de înger, carele uşurându-l şi scoţându-l la uscat, l-a pus pre o piatră, unde făcând rugăciune, şi-a dat sufletul şi se îngropă acolò în douăzeci şi patru ale acestei luni. Iară sfântul Farnachie mergând la locul cel numit Cordili, către Domnul se mută în trei zile ale lui Iulie. Iară în şapte zile Firm şi Firmin, sosind la Apsar, îşi aflară şi ei sfârşitul acestei vieţi trecătoare. Iară sfântul Chiriac aducându-se în ţara Lazilor, la locul ce'i zic Ziganea, adormì în Domnul în patrusprezece ale lunii lui Iulie. Asemenea şi fericitul Longhin, pre urma tuturor trecând dela Ziganea la Livichi, lovindu-i furtună mare pe mare, şi făcând rugăciune, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, şi a fost îngropat la Pitiunta, sosind acolo corabia mai pre urmă după patru zile.

Intru această zi, pomenirea ajutorului celui mai pre sus de cuvânt, şi de toată nădejdea, ce ni s'a dat nouă dela marele Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin rugăciunile celei ce fără sămânţă l-a născut pre dânsul, asupra celor ce şi pre mare şi pre uscat încunjurase împărăteasa cetăţilor, au fost daţi spre pierzare de tot şi stingere desăvârşit.

Intru această zi, pomenirea sfintelor cuvioaselor mucenițe Leonida, Livia şi Evtropia, una adică prin foc; iară celelalte prin sabie s'au săvârşit.

Stih: In locul cuptorului Leonida sare,
Ca o leoaică foarte fiămândă spre mâncare.
Ca o prea frumoasă vărsea mireasa Domnului având,
Te-ai văpsit Livie, grumazul tău la sabie dând.
Cel ce se mândreà ca de o podoabă, că ţineà în culcuşul său izbândirea.
Se batjocoreşte de Evtropia ceea ce a suferit tăierea.

Intru această zi, sfântul Simon cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lui Simon mormântul este aşezarea trupului,
Iar cerul îi este locuinţa sufletului.

Intru' această zi cuviosul Dionisie ctitorul sfintei mânăstiri a Mergătorului înainte din muntele Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Făcându-te tu ctitor mânăstirii celui prea mare înainte Mergător,
Acum în lăcaşurile cereşti te afli locuitor.

Intru această zi, cuviosul şi purtătorul de Duh Dometie, Prietenul şi sihastrul împreună cu pomenitul sfântul Dionisie şi egumenul aceleaşi mânăstiri, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Trecând tu Dometie lăcaşurile pământeşti,
Acum întru împărăteşti curţile cele de sus lăcueşti.

Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Procopie, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute unsprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7. Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeia...

Vârful proorocilor, pecetea apostolilor, şi începerea pustnicilor; săvârşirea dreptilor, întărirea mucenicilor, Hristos te-a arătat pre tine fericite, adevăratul cap a toată Biserica.

Din pântecele maicii te-ai umplut de Duhul sfânt înainte Mergătorule, şi băutură beţivă şi vin nu ai băut, precum a zis părintelui tău îngerul; pentru aceea, înaintea lui Dumnezeu te-ai numit mare.

Cel ce a botezat pre oameni în foc cu Duhul sfânt mai înainte, numai cu focul gheenei îi va botezà mai pre urmă, pre cei ce nu cred lui, de a cărora amară botejune, Botezătorule, mântueşte-mă.

A Născătoarei:

Năstrapa cea neînsufleţită de demult pre tine năstrapa cea însufleţită te-a cuvântat Stăpână, că ai purtat pre Hristos manna vieţii, carele amărăciunea morţii o ridică, şi dă lumii, adevărată dulceaţă şi luminare.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat...

Râuri de tămăduiri izvorăşti, celor ce cu credinţă aleargă la biserica ta, Fevronie cinstită, şi strigă lui Hristos: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

O cât este de bună neguţătoria ta, cugetătoare de Dumnezeu! Căci în loc de o mână de sânge a trupului, ai luat schimb împărăţia lui Dumnezeu, prea lăudată, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci!

Şi acum, a Născătoarei:

Împreună cu cetele fecioarelor, dănţueşti fecioară Fevronie, vrednico de laudă, strigând către Fecioara şi Maica lui Dumnezeu: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori muncitorii...

Apă dulce de băut, le-a izvorît noroadelor lui Israil celor neplecate şi neînţelegătoare, prin lovirea toiagului, piatra cea fără de umezeală, şi vârtoasă şi netăiată: iară din coapsele cele sterpe şi neroditoare, nouă ne-a curs râul vindecărilor.

Cu laude săvârşesc pomenirea ta prooroace, soborul dreptilor, mulţimea prooroci-

lor, oştile mucenicilor, şi alcătuirea pustnicilor, cetele prea cuvioşilor, şi ale tuturor sfinţilor, că pomenirea dreptilor adevărat este cu laude.

Cerul cel însufleţit, cel înfrumseţat cu faptele cele bune ca cu stelele, soarele cel cu strălucirile de aur şi cel cu razele de aur, sfeşnicul Darului, comoara Duhului, marele propoveduitor al împărăţiei, de Dumnezeu însuflatul, ritorul, limba cea glăsuitoare ca tunetul, trâmbiţa cea mare, Mergătorul înainte să se laude.

A Născătoarei:

Streină, de mirare, şi spăimântată este povestirea naşterii tale celei cu cuviinţă de înstreinare şi prea slăvită, Marie întru tot lăudată; că pre Domnul slavei, înaintea căruia stau Heruvimii şi Serafimii, pre unul din Treime neschimbat, neamestecat l-ai născut fără de sămânţă, întrupat dintru tine.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Luminat se săvârşeşte acum pomenirea ta Fevronie, luminând cu străluciri luminoase, căci te-ai împreunat cu Lumina, şi te-ai făcut purtătoare de lumină, strigând Făcătorului de lumină, şi Dătătorului de lumină: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Arătatu-te-ai minunată mai înainte întru sihăstrie, şi mai pre urmă te-ai luminat mucenicește, prea lăudată, căci tu ai alergat pre urma doritului tău, tinerică luminată; ţâţele tale sunt mai bune de cât vinul, tăindu-se pentru buna credinţă, Fevronie, şi cu mirosul mirurilor tale, bine miroseşti pre credincioşi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind îngreuiat de greşeli şi încunjurat de întreitele valuri ale patimilor, scap la acoperământul tău Fevronie prea lăudată, căutând deslegare amândoror, ci ca o minunată ce eşti, şi aleasă Stăpânului, nu mă trece cu vederea, când strig; ci prin rugăciunile tale răpeşte-mă din cursele cele pierzătoare de suflet, cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Limbile cele ritoriceşti nu pot să te laude pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, Mireasă dumnezeească, că tu Fecioară prea curată, din pântecele tău cel fecioresc, şi neispitit de nuntă, ai născut pre

Dumnezeu, cel ce este preste toate, căruia acum Fevronia strigă, cântând: Noroade prea înălţati-l întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul haldeilor, l-a ars ne-„buneşte, cinstitorilor de Dum-„nezeu; iară văzându-i pre a-„ceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului a strigat: Tineri bine „îl cuvântati, preoţi lăudaţi-l, „noroade prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Iată ţie Stăpânului meu şi căl-durosului sprijinitor al su-fletului meu, îţi adusei proa-sta aducerea aceasta, slujirea cea de rob fericite cu bună înţelegere împlinindu-o, spre carea ia aminte, mai 'nainte de fapte năravul iubindu-l, şi mai 'nainte de dar voinţa.

Pre tine fericite, carele eşti prea curată rudenie a prea curatei Fecioare, cu spurcate şi necurate buze te rog, spa-lă-mi trupul cel spurcat şi ne-curat, şi întinat cu desfătările, curăţeşte-mi duhul şi sufletul meu mi-l sfinţeşte.

Tăinuitorule al cămării ce-lei cereşti, al Mirelui Hristos, adevăratule prietene, carele stai, şi-i auzi glasul cel de bu-curie şi vrednic de Mire, îm-preună cu cei bine cuvântaţi ai glăsuit celui frumos, ara-tă-mă moştean şi pre mine al Dumnezeului, carele ne chia-mă întru moştenirea împărăţiei.

A Născătoarei:

Prea curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, însufleţitul cle-ştele cel serafimesc al cărbu-nelui celui nematerialnic, ca-rele arde pădurea sufletelor, şi scaunule cel purtător de văpaie, al celui ce se poartă de Heruvimi, pădurea sufletu-lui meu arde-o cu focul cel nematerialnic, şi din focul cel nestins mă mântueşte.

Alt Canon, Irmos acelaş:

O dumnezeeasca porum-biţă a Stăpânului, poleită cu străluciri de feciorie, la trup luminată cu chinurile, cea cu aripile aurite, prin razele cele cu chip de aur, ale mărturisirii tale, şi ale dumnezeeştilor tale sângiuri; luminează deplin, pre cei ce te laudă pre tine.

Prin cuget gol, împreunân-du-te cu gândul, Fevronie cu-getătoare de Dumnezeu, ai ajuns dorirea cea desăvârşit, şi te-ai învrednicit a dobândi sfâr-

şitul cel fericit, luminat împărăţind acum împreună cu Hristos Mirele tău, în cămări de nuntă negrăite, petrecând întru veselie.

Slavă:

Ca nişte rîuri pornite cu sunet, izvorăşti tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă la cinstitul tău sicriu, Fevronie cea cu chip dumnezeesc, ceea ce însăţi eşti chip fecioriei, floare firii veselitoare, fiică Impăratului, carea ai întru tine frumseţea dumnezeeştei slave.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptat-ai Fecioară alunecarea femeilor, născând pre Cuvântul, cel ce poate ca un bun şi puternic a îndreptà pre cei căzuţi, de carele Fevronia cea bine lăudată dorind neîncetat, cu bucurie a strigat: După tine voiu alergà.

Irmosul:

Spăimântatu-sa de aceasta „Cerul, şi marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti, te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Naşterea Mergătorului înainte cea făcătoare de bucurie, astăzi desleagă întristăciunea amuţirii părintelui său, şi sterpiciunea celeia ce l-a născut, şi vesteşte această bucurie şi veselie de acum; pentru aceasta, şi toată făptura luminat o prăznueşte.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre înţelepciunea cea ipostatnică şi pre Cuvântul cel pururea înfiinţat, şi pre tămăduitorul sufletelor şi al trupurilor, tămăduieşte putrejunile şi ranele cele cumplite şi vremelnice ale sufletului meu, şi alinează durerea inimii mele, Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Mergătorului, glasul al 2-lea.

Pre proorocul cel din prooroc, şi odrasla celei sterpe, pre cel mai presus decât toţi cei născuţi din femei, pre locuitorul pustiei, pre Ioan slăvitul, cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm, strigând către dânsul: Botezătorule al Mântuitorului, şi înainte mergătorule, ca cela ce ai îndrăznire întru cinstită naşterea ta, roagă pre Hristos, să dăruească pace lumii, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Necazurile şi asuprelele celor rele şi feluri de patimi, viforăsc smeritul meu suflet Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, ocârmuitoare mie te arată în marea vieţii, şi potoleşte viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinţei şi al răsuflării povăţuindu-mă pre mine, cel ce alerg spre acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Când te-a văzut Mielușaua pre Cruce, pre tine Mielul său pătrunzându-te cu cue, spăimântându-se foarte se tânguià, şi lăcrămând, ziceà: Fiul meu cum morì, vrând să rumpì zapisul lui Adam celui întâiu zidit, şi din moarte să mântueşti tot neamul omenesc; slavă iconomiei tale iubitorule de oameni.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Mergătorului înainte, Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul către Corinteni *Fraţilor, ajutorînd vă şi rugăm...* Aliluia, glasul 1-iu: Aşteptând am aşteptat pre Domnul... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea rugat-a pre Iisus oarecarele din Farisei...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru David cel din Tesalonic.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Davide prea fericite, luminându-ţi cugetul foarte bine prin înfrânare, l-ai întraripat către cel dintâiu pricinuitor al bunătăţilor, şi te-ai arătat stâlp cu chip luminos, luminând cu cuvinte şi cu minuni pre toţi, cei ce aleargă la tine pururea cu cuget plăcut lui Dumnezeu; pentru aceasta te cinstim şi te fericim.

Ca o pasăre binecuvântătoare, ţi-ai înfipt cuibul Părinte în suişul copacului, de ger înghetând, şi de arşiţă arzându-te. Pentru aceasta ai luat aripi de aur ale nepătimirii şi ale săvârşirii, şi te-ai sălăşluit către cereasca înălţime, rugându-te totdeauna pentru noi, cei ce te lăudăm.

Cu dragostea cea dumnezeească a nepătimirii, arzând dezmierdările trupului, ai rămas nears, ţiind în mâinile tale jăraticul înaintea împăratului, carele se uimeà de strălucirea ta cuvioase, de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta ţi-a dat ţie cererile, câştigându-te pre tine cu darul, mare rugător către Dumnezeu, fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Davide, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Nouă tuturor arătat s'a făcut de mari daruri, naşterea cea curată a Fecioarei, că Dumnezeu iarăş înnoeşte firea cea stricată, şi din nou zideşte omenirea.

A Crucii, a Născătoarei:

Privindu-te pre tine Preacurată, pironit pre lemn strigà: o Fiul meu şi Dumnezeule, ce este această prea slăvită a ta şi streină auzire, carea o suferi pentru multa milostivire.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine îndreptătorul te cinstim. Davide părintele nostru, că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut, fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii şi cu cuvioşii împreună locuitor; cu cari roagă-te Domnului să se miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Totdeauna făcând cele fără de cale, mâniu pe Ziditorul meu Dumnezeu, eu ticălosul, Preacurată, şi mă tem de iadul cel veşnic, şi de văpaia cea nestinsă a focului, şi de sălbătăcirea viermilor; dela care răpeşte-mă pre mine Stăpână prea lăudată, rugând cu cuvinte pre Fiul tău cel iubitor de oameni.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut răstignit în locul căpăţânii, Mântuitorule, toată zidirea se schimbà şi se cuprindeà de frică clătindu-se, neputând suferì patima cea fără dreptate, prea bunule! Iară

Fecioara şi Maica ta cea prea curată strigà: Vai mie fiul meu prea dulce! Ce este această privire nouă minunată şi streină.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdic...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeeşti cuvinte cânt viaţa ta fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul şi pre călăraşul în ma-„rea Roşie, cel ce a sfă-„râmat războaiele cu braţ „înalt, Hristos i-a scuturat, şi „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântà cântare de biru-„inţă".

Adunându-ne, cinstim cu cântări purtătoare de lumină şi dumnezeească pomenirea ta, Davide prea fericite, cunoscându-te că eşti moştenitor luminii şi zilei, întru Dumnezeescul Duh, Cuvioase.

Omorînd pre pământ toate mădulările trupului, ai avut viaţă locuitoare în inima ta pre Hristos, carele a omorît toată puterea diavolului, celui ce a omorît pre om.

Slavă:

Begilor Stăpânului plecându-te, Cuvioase, ai luat pre umerii tăi crucea ta, urmând urmelor lui, şi smerindu-te, ai surpat trufia vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară, înfrumuseţată cu podoaba bunătăţilor, şi ai născut pre Hristos cel frumos, carele a înfrumuseţat pre oameni cu podoabele cele frumoase ale Dumnezeirii, pururea Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai înfipt pre nimica...

Veştejind prin înfrânare frumseţea trupului, ai primit luminile dumnezeescului Duh, şi ai strălucit razele nepătimirii cele luminoase, şi darurile tămăduirilor, Părinte, cu numele proorocului numite.

Urmând după viaţile sfinţilor fericite, cu totul te-ai sfinţit prin faptele cele dumnezeeşti; pentru aceea tăinuit sfinţeşti, pre cei ce săvârşesc cu credinţă sfântă prăznuirea ta Părinte, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite.

Slavă:

Cu rugăciuni privighetoare, și cu nevoințe adormind dezmierdările trupului, cuvioase Părinte cu adevărat în pace culcându-te, ai adormit; pentru aceea te avem pre tine păzitor, privighetor, cei ce cu dragoste te cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Mai cinstită de cât îngerii te-ai arătat Fecioară, căci ai născut pre cel ce i-a zidit pre ei. Pentru aceea te rog pre tine Preacurată, sfințește-mi gândul meu, și-mi luminează inima, gonind norii patimilor.

Irmosul:

Gela ce ai înfipt pre nimica „pământul cu porunca ta, și ai „ridicat neținut pre cel îngreu„iat, pre piatra cea neclătită a „poruncilor tale Hristoase, în„tărește biserica ta, unule bune, „și iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Prin înfrânare supuind sufletului patimile trupului, Părinte înțelepte, te-ai arătat înger cu trup, fericite, și înfigându-ți cuibul în pom, ca o pasăre bine cântătoare, ți-ai întraripat cugetul spre înălțime; pentru aceasta îmbogățindu-te cu lucrările minunilor, te-ai mutat către Domnul, de carele din pruncie ai dorit. Drept aceea strigă ție, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli, celor ce prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, tămăduește patimile cele cumplite ale sufletului meu, și îmi dăruește iertare greșelilor mele, celui ce nebunește le-am făcut, sufletul meu mi-am spurcat, și trupul mi-am întinat ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela, când vor despărți îngerii sufletul meu de ticălosul meu trup, fie-mi atuncea ajutătoare și folositoare, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Mielușaua văzându-și Mielul și Păstorul și Mântuitorul pre Cruce, se tânguià lăcrămând, și cu amar strigà: Lumea se veselește luând izbăvire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule! Doamne cel fără de păcate. Căruia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruește, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeeasca deşertarea ta „cunoscând-o Avacum, „cu mai 'nainte vederea „Hristoase, cu frică a strigat „către tine: Spre izbăvirea no- „rodului tău, ca să mântueşti „pre unşii tăi ai venit".

Ascultând cuvintele cele izvorâtoare de viaţă ale Duhului, ai părăsit marea vieţii cea sărată, şi cu pâraele lacrămilor ai uscat curgerile patimilor.

Făcându-te plin de înţelegere şi de Dar părinte Davide, întru linişte ai căutat pre Făcătorul de bine al tuturor, şi ai dobândit strălucirea lui.

Slavă:

Arătându-se viaţa ta luminată prin sila firii, şi cu ajutotorul Duhului, a mântuit pre oameni din răutatea cea prea silnică, cuvioase Davide.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine prea lăudată Stăpână, carea nespus ai născut pre Dumnezeu cel prea lăudat, şi fără asemănare cu frumseţea, ai întrecut cetele îngerilor.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, la tine „mânec, şi către tine strig: „Luminează sufletul meu cel „întunecat Hristoase, ca un „milostiv".

Intinzându-ţi ochii şi cugetele către cel ce s'a spânzurat pre lemn, ai răbdat în pom, arzându-te, şi cu ninsorile îngheţându-te, Părinte.

Cu totul teai arătat în chipul luminii cuvioase, ţiind focul în palme,şi tămâind pre împăratul cu tămâie alcătuită, prea fericite Davide.

Acum nu prin întunerec, nici prin nălucire dumnezeeasca frumseţe o vezi prea fericite, ci mai vârtos faţă către faţă cuvioase dezlegându-se oglinzile.

Slavă:

Strugure prea frumos al dumnezeeştei vii te-ai arătat cuvioase Davide, izvorând vinul umilinţei, celor ce şi-au ieşit din minţi de beţia patimilor, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-mi viaţa şi mişcările cugetului meu, Fecioară prea curată, către voirea cea dumnezeească, a celui ce a venit către noi din tine negrăit.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor...

Casă dumnezeescului Duh te-ai cunoscut cuvioase Davide, fiind închis întru

o căşcioară mică, şi alegând mai de folos calea cea strâmptă, decât cea largă.

Plecatu-ţi-ai sufletul legilor Stăpânului, Părinte, şi te-ai făcut plin de lumină, şi priimitor darurilor Duhului.

Slavă:

Infrumseţându-ţi se viaţa cu minunile, cu adevărat s'a lăţit pre la marginile pământului; pentru aceea cu credinţă te lăudăm, purtătorule de Dumnezeu părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţesutu-s'a mai pre sus de fire, trup din curate sângiurile tale, celui ce a zidit pre om; pentru aceea cu vrednicie te lăudăm pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Marea patimilor cea sălbă-„tăcită, cu viforul cel stricător „de suflet, potoleşte-o Stăpâne „Hristoase, şi din stricăciune „mă scoate ca un milostiv.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Ca o grădină pururea înflorită, şi aducătoare de rodurile bunătăţilor, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit, ca o pasăre cu bun viers, şi mai pre sus decât raiul, priimind în inima ta pomul vieţii pre Dumnezeu, pre acesta ai lucrat de Dumnezeu înţelepţite, cu care ne şi hrăneşti pre noi prin Dar, roagă-te pururea pentru noi, prea fericite Davide.

ICOS:

Cuptorul desfătărilor mele, cel ce aprinde mie văpaia cea veşnică cu rugăciunile ca cu lăcrimile tale cele mult curgătoare, stinge-l prea cuvioase Davide, aprinzând cărbunele dragostei Ziditorului meu ca unul asemenea ca şi cel de demult, ce ai purtat jăratec ca o jertfă în mâinile tale, şi ai minunat pre împăratul, ca să te laude pre tine purtătorule de lumină, prea fericite Davide.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru David cel din Tesalonic.

Stih: Noule David, te-ai îmbrăcat cu vechiul David,
Patimile trupeşti ca pre alt Goliat omorînd,
Intru această lună în a douăzeci şi şasea zi,
Uşile vieţii David părăsi.

Acest fericit, fiind cu neamul despre răsărit, a strălucit la apus ca un luceafăr prea luminos. Căci din pruncie supuindu-şi poftele trupeşti cu ţinerea şi cu curăţenia, s'a arătat ca un înger cu trup. De vreme ce făcându-şi cuib într'un sad de migdal, ca o pasăre ce cântă bine, bucură pre toţi cu cuvintele sale, iară gândul lui şi l înalţă spre înălţime dumnezeească. Drept aceea s'a îmbogăţit cu lucrarea minunilor, arătându-se stâlp luminos, carele luminà pre toţi cu minunile, pentrucă înghepând de răceala frigului, şi arzându-se de arşiţa soarelui pre vremea secerişului, erà nepătimind. Şi ca şi cum i-ar fi fost arse

simţirile trupului, că luând în mâinile sale jeratec de cărbuni, şi stând înaintea împăratului, şi tămâindu-l, nu-l ardeà. Drept aceea spăimântând el toată firea omenească cu viaţa sa şi cu minunile, se mută către Domnul, de carele din pruncie a dorit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Episcopul Gotiei.

Stih: Cugetul Părinte, stăpân trupul ţi-ai dat,
Şi nu numai cele trupeşti, ci şi trupul în sfârşit ţi-ai lepădat.

Acesta a fost din ţara Tavroschiţilor, şi a trăit pre vremea lui Constantin şi a lui Leon Isavrul, fiind dintr'un oraş ce erà subt stăpânirea Goţilor, fecior oarecăruia Leon şi Fotini. Deci, fiind sfinţit din pruncie ca Ieremia proorocul, şi ca marele Samuil, născut fiind din făgăduinţă, îndată a fost dăruit lui Dumnezeu. Şi când a ajuns la măsura vârstei celei duhovniceşti, şi trebuià a se numì în scaunul arhieresc, a fost trimis de norodul său la arhiereul Iviriei, şi luă de acolo hirotonia. Pentrucă tot se ţinea eresul hulitorilor de icoane spre părţile greceşti. Iară după moartea lui Constantin şi a lui Leon se duse la Constantinopol, şi vorbind cu împărăteasa Irina pentru credinţa ortodoxă, se întoarse iarăş la ţara lui, şi răbdând multe primejdii, că vrea să-l deà norodul lui la boierii Lazilor, fugi la Amastrida cea din Pont, şi se mută către Domnul, şi i s'au adus cinstitele moaşte cu o corabie la mânăstirea sfinţilor Apostoli, şi s'au pus acolo, izvorând multe minuni din cinstitul său mormânt, la cei ce cu credinţă mergeau întru slava şi lauda lui Dumnezeu celui ce l-a mărit pre dânsul.

Intru această zi, cuviosul Antion, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Antion dumnezeesc oarecarele copac cu bune frunze fiind,
Dar prin dezlegarea trupului ale sale frunze sunt căzând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinţilor cel prea „înălţat, văpaia o a stins, „pre tineri i-a rourat, pre „cei ce cântau cu un glas: „Dumnezeule bine eşti cu„vântat".

Stătut-ai nemişcat pre ramurile copacului Cuvioase adăpându-te adese cu adăpările lacrimilor tale, şi neîncetat cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Toată dorirea o ai întins către Dumnezeu, toată inima ta o ai făcut priimitoare dumnezeeştiilor daruri, purtătorule de Dumnezeu în veci.

Îndreptatu-ţi-ai viaţa către voia cea dumnezeească, ajuns-ai, precum ai nădăjduit, la Maica cetăţilor cea de sus, întru carea ai avut vieţuirea ta, cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Tu părinte fiind prea strălucit, ai luat jăratec în palmele tale, care lucru văzându-l împăratul s'a spăimântat, şi căzând s'a închinat ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin naşterea ta Născătoare de Dumnezeu s'au deslegat oamenii de blestem, ceea ce singură eşti binecuvântată;

pentru aceasta, ca pre una ce eşti plină de Dar, te slăvim în veci.

Peasna 8, Irmos:

Ţie făcătorului a toate...

Zori înţelegători te-ai arătat celor dintru întunerecul vieţii, fericite, strălucind lumina cunoştinţei tuturor, celor ce cu dragoste te laudă, şi prea înalţă pre Hristos în veci.

Făcutu-te-ai drept şi smerit şi blând, asemănându-te cu adevărat celui cu numele tău numit, lui David. Pentru aceea împreună cu dânsul ai moştenit Părinte pământul celor blânzi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu fericite Davide, stâlpule al sihăstriei de Dumnezeu luminat, te-ai arătat alt prooroc dumnezeesc, proorocind cele viitoare prin dumnezeeasca însuflare a dumnezeescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară frumseţea lui Iacov, pre carea te-a iubit Dumnezeu, şi te-a ales, te cinstim, ca pre una ce eşti singură prea curată, şi binecuvântată, te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ţie făcătorului a toate, ti„nerii în cuptor danţ a toată „lumea împreunând cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Isaia dănţueşte...

Adunându-ne astăzi toţi, să săvârşim cu credinţă sfântă prăznuirea sfinţitului Părinte, carele a strălucit întru sihăstrie, şi s'a dat pre sine-şi cu totul lui Dumnezeu, prin viaţă desăvârşit.

Ca un copaciu fiind sădit lângă izvoarele apelor, Cuvioase, rodurile faptelor bune celor duhovniceşti ai adus; căci ca un vultur în copaciu ţi-ai înfipt cuibul Părinte, înălţându-ţi către Cer gândurile tale.

Tu cuvioase Davide, văzând prooroceşte ieşirea ta, o ai spus popoarelor, când trimiţându-te ai încetat mânia cea tare a împăratului împrotiva lor, înţelepte.

Slavă:

Sfântă pomenirea ta ne sfinţeşte astăzi pre noi, cari cu credinţă o săvârşim pre dânsa, cuvioase Davide, căci cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa ta, sfinte, şi după adormire te veseleşti

pururea împreună cu sfinţii îngeri.

Şi acum, a Născătoarei:

Vşă purtătoare de lumină te vedeà mai 'nainte Iezechil, prin care a trecut lumina cea adevărată Hristos Dumnezeul nostru, pre carele roagă-l neîncetat Preacurată, să-mi deschidă uşile pocăinţei, rogu-mă.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut „Fiu pre Emmanuil, pre Dum„nezeu şi omul. Răsărit este nu„mele lui, pre carele slăvindu-l, „pre Fecioara o fericim".

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi glas...

De veselia lumii, ca de o necurăţenie înstreinându-te, şi veştejindu-ţi trupul cu nemâncarea, ai înnoit puterea sufletului, şi te-ai îmbogăţit cu slava cea cerească, prea lăudate; pentru aceasta nu încetà rugând pre Domnul nostru pentru noi.

A Născătoarei:

Cu adevărat te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cei ce ne-am mântuit prin tine, ca pre ceea ce negrăit ai născut pre Domnul, cel ce prin Cruce a surpat moartea, şi a adus către dânsul cetele prea cuvioşilor, cu care împreună te lăudăm pre tine Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai izbăvit, şi pre tine însuţi te-ai gătit lăcaş Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine a făcut, şi Treimii celei de o fiinţă slugă făcându-te, de lucruri mari propoveduitorule Davide; roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că dintru tine a răsărit Soarele dreptăţii Hristos Dumnezeul nostru, cel ce are mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând de demult Fecioara Maică, şi întru tot fericita Mireasă, pre Mieluşelul şi Fiul său pre Cruce ridicat, strigà plângând: Vai mie Fiul meu cum mor, cela ce eşti cu firea Dumnezeu fără de moarte.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulială şi Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 27 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Samson primitorul de streini.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor...

Părinte prea lăudate, prin fierbinţelele sihăstriei, veştejind pornirile trupului, ai locuit în pustiu, şi ca odinioară Ilie, curăţindu-ţi-se cugetul cu plecările cele către Dumnezeu neîncetat; roagă-te acum să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Samsoane de Dumnezeu însuflate, fiind împodobit cu nepătimirea, te-ai numărat cu sihastri, şi te-ai sălăşluit în lăcaşurile cuvioşilor, unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieţii. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte de Dumnezeu însuflate Samsoane, arătatu-te-ai luminător, luminând lumea cea de subt soare, cu luminile minunilor, şi izgoneşti negura boalelor celor stricătoare de suflet, încetând întunericul dracilor. Şi acum roagă-te, să se dăruească sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Marie, ceea ce eşti căruţa cea curată, mai pre sus aleasă de toată curăţia, îndreptează-mă pre mine carele sânt cuprins şi strâmtorat de multe păcate, către lăţimea pocăinţei, cu părtinirea ta cea întru tot putincioasă; căci poţi, ca o Maică a celui ce toate le poate.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua şi stăpâna cea prea curată, dacă a văzut pre Mielul său pre Cruce, neavând chip nici frumuseţe, tânguindu-se ziceà; Vai mie! Unde ţi-a apus frumseţea prea dulcele meu Fiu, unde-ţi este buna cuviinţă, unde este chipul Darului tău cel strălucitor, Fiul meu prea iubite.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, Părinte cuvioase; întru rugăciuni neîncetat răbdând, pre săraci iubind, şi pre aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samsoane milostive fericite, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeeşti cuvinte alc credinţei te laud pre tine Samsoane.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit „marea şi a trecut pre norodul, „pre carele l-a slobozit din ro- „bia Eghiptenilor, că s'a pros- „lăvit".

Cela ce stai purtând cunună înaintea scaunului, prea fericite, trimite-mi lumină mie, carele m'am îndemnat a lăudà cu cântări prăznuirea ta cea prea luminată.

Dorind numai de cele ce te îndemnau către viaţă, ai trecut cu vederea toate cele veselitoare ale lumii, şi ai câştigat moştenirea cea mai pre sus de lume. Pentru aceea adunându-ne, te cinstim pre tine Samsoane.

Plecându-te legii lui Dumnezeu minunate, cu bucurie ai alergat către vârful bunătăţii, făcându-te întru toate milostiv; pentru aceia acum te fericim.

Slavă:

Arătatu-te-ai cuvioase ajutător săracilor prea milosârd, şi bolnavilor doftor prea ales, şi celor supăraţi apărător; pentru aceasta Dumnezeu te-a mărit.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce mai pre sus de cuvânt ai născut pre Dumnezeu, ca pre o sprijinitoare întărită tuturor celor supăraţi, neîncetat te slăvim, şi te fericim, Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Cu mila lui Dumnezeu ai câştigat mila cea dumnezeească, şi te-ai învrednicit a auzi glasul, carele te chemà pre tine către dumnezeeasca cămară, vrednicule de laudă.

Să lăudăm pre sfinţitul Samson, căci urmând milostivirii lui Dumnezeu, s'a făcut milostiv către bolnavi, şi îmbrăcăminte tuturor celor goli.

Petrecându-ţi viaţa cea dumnezeească cu sfinţenie şi cu cinste, te-ai numărat împreună cu sfinţii, şi ai ajuns la lăcaşurile cuvioşilor, învrednicindu-te de lumina cea negrăită.

Slavă:

Fericit eşti tu, şi bine îţi va fi ţie Părinte, celui ce ai păzit legile Domnului şi Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să se mântuească turma ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Goneşte Preacurată întunerecul sufletului şi al cugetului meu, şi dă-mi a vieţui ca ziua cu bună cuviinţă, făcând poruncile cele mântuitoare.

Irmosul:

Întăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi frica „ta o sădeşte în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Câştigând suflet milostiv Părinte, ai ajutat pre săraci cu dare îndestulată, şi acum te-ai mutat către împărăţiile cele de sus, ca să iei răsplătirile ostenelelor tale. Pentru aceasta întru veselia inimii te fericim pre tine Samsoane.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Ceea ce singură eşti tare părtinitoare credincioşilor, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, pre carele mai presus de cuget şi de cuvânt l-ai născut, să mântuească sufletele noastre de toată scârba, şi de nevoi, şi de primejdii; Maică Fecioară, folositoarea păcătoşilor şi ajutătoarea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea prea curată văzând pre Mielul şi Păstorul mort spânzurat pre lemn, tânguindu-se cu lacrimi ca o Maică grăiă: Cum voiu răbdà smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, şi patimele cele de bună voie prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am proslăvit pre tine, unule iubi„torule de oameni".

Ca o stea prea luminoasă luminezi inimile noastre tuturor, celor ce dupre vrednică datorie te fericim.

Lepădând somnul dela ochii tăi, ai privegheat, şi toate dezmierdările trupului le-ai adormit.

Pre săraci iubind, Cuvioase, pentru dragostea lui Hristos, ai luat moştenirea cea de sus bucurându-te.

Slavă:

Cu sfinţenie ai vieţuit pre pământ purtătorule de Dum-

nezeu prea fericite, şi ai câştigat veseliile cele veşnice.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Stăpână prea curată, palatul cel luminos al Cuvântului, te lăudăm cu cuvinte, şi te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorul de lumină, şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina porun-„cilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim."

Odihnindu-se întru tine lumina cea prea curată, te-a făcut cu chip luminos Părinte cuvioase, cel ce ai luminat pre credincioşi cu strălucirile bunătăţilor tale.

Cu multă milostivire te-ai făcut îmbogăţitor săracilor, şi doftor celor bolnavi, arătat ridicându-le lor casă de doftorie curăţitoare de boale.

Slavă:

Curăţindu-te pre sineţi de noroiul patimilor, cu adevărat te-ai arătat lăcaş curat prea sfântului şi cinstitului Duh, purtătorule de Dumnezeu Părinte; pentru aceea te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine prea sfântă Curată, ceea ce eşti podoaba lui Iacov, cu credinţă te lăudăm prin glasuri dumnezeeşti, ca pre una care ne-ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat, de carele se cutremură toate.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Iubind milostivirea Samsoane pururea pomenite, şi deschizând săracilor milostivirile tale cu cuget desăvârşit, te-ai îmbogăţit cu comorile cele cereşti.

Zidit-ai casă prea sfinţită întru slava Dumnezeului nostru, la care alergând credincioşii, se curăţă de multe feluri de boale, prea fericite.

Slavă:

Cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa, şi ai loçuit împreună cu cuvioşii, ca un cuvios, rugându-le pentru noi cari te cinstim cu credinţă, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai Cer înalt lui Dumnezeu Impăratul tuturor, şi palat prea curat, şi cămară prea luminată cu dumnezeescul Dar, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adîncul mi-

„Iostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei..,

Ca pre un doftor prea ales și rugător bine priimit, cei ce alergăm la dumnezeescul tău sicriu, Samsoane de Dumnezeu înțelepțite cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi și cu cântări bucurându-ne, prea slăvim pre Hristos, cel ce ți-a dat ție un Dar ca acesta de tămăduiri.

ICOS:

Pre cel ce și-a săvârșit viața bătrâneților smerită și fără de răutate și curată, și minunată a priimit Darul cel tare și negrăit al minunilor, pre prea cuviosul Samson să-l lăudăm, ca pre un hrănitor celor flămânzi, și ajutor celor din nevoi, și pre biruitorul cel mare, pre cel ce a ridicat neputincioșilor lăcașul cel dumnezeesc al tămăduirilor.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni și priimitorul de streini.

Stih: Samson de demult, pre vecini a biruit,
Iară acest nou Samson a zdrobit pre draci desăvârșit.

Intru această lună în a douăzeci și șaptea zi,
Priimitorul de streini, Samson se săvârși.

Acest sfânt a fost roman cu neamul, și rudenie marelui Constantin, carele risipindu-și averea ce-i rămăsese dela părinți, pre la săraci, se duse la Constantinopol și aflând sfintele case cele de rugăciune, și cucerindu-se la dânsele cu cuviință, se bucură petrecând sihăstrește, și se desfătă întru dumnezeeștile Scripturi, fiindu-i gândul numai la Dumnezeu. După aceea dacă află de dânsul prea cinstitul patriarh Mină, îl hirotoni preot, și l făcù unul din clerici. Și erà liman de mântuire săracilor și celor ce le trebuia ajutor. Și având știință și de meșteșugul doftoricesc, a vindecat pre împăratul Iustinian ce căzuse într'o boală, netămăduită. Dintru aceasta împăratul mirându-se foarte de vrednicia omului, și smerindu-se de dânsul, zidind prin mijlocirea lui aceea mare și vestită casă, făcù și casă de oaspeți, și pre Sfântul acesta îl făcù schevofilax, adecă păzitor de sfintele vase ale bisericii celei mari. Apoi el bine și cu plăcere dumnezeească petrecând și făcându-se multora pricină mântuirii, și pornind pre mulți spre râvna și urmarea vieții sale celei plăcute lui Dumnezeu, acolo a adormit. Iară cinstitele lui moaște au fost mutate în marea biserică a sfântului Mochie, izvorând în toate zilele izvoare de tămăduiri, întru slava și lauda lui Hristos Dumnezeului nostru.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Anect.

Stih: Nu erà cu putință lui Anect a nu suferi,
Până în sfârșit pentru Hristos a murì.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Diocliția și a lui Urvan guvernatorul Chesariei celei din Capadochia. Și pentru că învață pre creștini, și-i sfătuià să nu se înfricoșeze, nici să se moaie de munci, ci mai vârtos să se îmbărbăteze pentru adevăr, și să moară pentru buna credință, a fost prîît la guvernatorul și prins. Și întâiu a fost băgat în temniță; apoi aducându-se înaintea guvernatorului a fost silit să jertfească la idoli, iară el îi do-

borî jos prin rugăciune; drept aceea a fost întins de patru inşi, şi bătut cu toiege de zece ostaşi. Apoi a fost spânzurat de un lemn. Şi-i tăiară degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi a fost strujit cu unghii de fer peste tot trupul. Deci biruind muncile, prin arătarea dumnezeescului înger, s'a făcut sănătos. Şi iarăş pogorîndu-se de pre lemn, i-au pătruns gleznele cu piroane de fier. Şi priimi pre pieptul său o tigae arsă în foc, şi i s'a poruncit, de şezù pre un scaun de fier ars foarte, şi-i împunseră picioarele cu ţepi de fier arse. Apoi îl băgară iarăş în temniţă. Şi iarăş arătându-i-se îngerul, îl scăpă din legături, şi-l mângâià. Drept aceea şi mulţi din cei ce-l văzură sănătos, mergând către dânsul, se botezau, şi se vindecau de boalele ce aveau. După acestea iarăş fù spânzurat cu pietre grele de mâini şi de picioare, şi înălţat pre un lemn drept trei zile. După aceea bătându-l cu toiege pre pântece, l-au ars cu făclii, şi l-au băgat într'o căldare, ce fierbeà pre foc, şi priimì plumb topit în gură, şi-i puseră în cap un coif ars foarte. Şi fù băgat într'un cuptor cu foc, şi fiind păzit de toate acestea nevătămat, a tras pre mulţi necredincioşi la credinţa în Hristos, cărora li s'au tăiat capetele. Iară sfântului scoţându-i două fâşii pre spinare din grumazi până în călcâe, luă însuşi una, de o zvârlì în obrazul judecătorului, pentru care i s'a tăiat capul, ieşind lapte în loc de sânge din tăiere. Şi-şi luă capul în mâinile sale, de umblă cu dânsul, ca două semne, întru slava şi lauda adevăratului Hristos şi Dumnezeului nostru.

Intru această zi povestirea lui Sinesie episcopul Chirinei pentru oarecare filosof Evagrie şi pentru trei sute litre de aur.

Stih: Dă bogatule săracilor bogată dare,
Căci o vei luà pre ea cu multă înmulţită îmbelşugare.

În Alexandria pre vremea lùi Teofil episcopul aceleiaş cetăţi, Sinesie oarecarele episcop Chirinei, bărbat filosof, şi iubitor de streini, cunoscând pre oarecarele Evagrie cu numele filosof adecă şi acela, dară nu iubitor de streini, elin însă cu credinţa, şi foarte pironit spre închinăciunea idolească, ca cei ce fusese amândoi ucenici la şcoală, şi se împrietenise nu conteneà sfătuindu-l, şi cu tot chipul cercându-se, ca să-l aducă pre acela spre cunoştinţa de Dumnezeu; şi în sfârşit târziu oarecând l-a plecat pre el să se facă creştin, şi botezându-l cu toată casa sa, îi spuneà lui pentru judecata ce va să fie, şi pentru răsplătire, şi pentru iubirea de săraci şi milostenia, căci Evagrie aveà multă avere, şi nu puţin aur; erà însă învârtoşat şi atâta de nemilostiv, încât şi mult s'a ostenit episcopul prin toate chipurile ca să moaie învârtoşarea lui şi să-l aducă la îndurare, şi nici cum putând, în sfârşit l-a plecat, ca să împartă aurul la săraci pentru ca să-l ia pre acesta dela Hristos însutit precum îi spuneà episcopul, şi mai întâi acela a zis către episcopul: Eu mă aflu cu totul neputincios ca să împart cu mâinile mele acest aur la săraci dupre învăţătura ta, iară tu dacă crezi că-mi spui adevărul, priimeşte trei sute litre de aur, şi dându-mi mie sinet cu mâna ta de plata lor, împarte precum voeşti, şi aşà cu adevărat voiu cunoaşte, că-mi va plăti precum tu zici; şi plecându-se episcopul la aceasta şi împărţindu-se aurul, Evagrie luând sinetul scris de mâna episcopului, îl aveà în păstrare. Deci mai trăind după aceasta câţi-va ani, căzând în oarecare boală, şi aproape de darea sufletului fiind a poruncit fiilor săi, ca, atunci când îl vor îngropà, să-i pue în mâini sinetul episcopului şi apoi să-l acopere cu piatra deasupra mormântului. Deci luând fiii săi sinetul, au făcut precum li s'a poruncit, şi după a treia zi a îngropării sale i s'a arătat Evagrie, episcopului Sinesie, zicându-i: Vino, Prea Sfinte Episcoape, la mormântul meu, şi primeşte-ţi sinetul scris de mâna ta, căci eu mi-am primit datoria dela Hristos, dupre făgăduinţa ta, şi nu mai am cu tine nici o socoteală; iară spre a ta deplină încredinţare, cu însuşi mâna mea am iscălit priimirea în sinetul ce mi s'a fost dat de tine, căci nu ştià episcopul

că împreună cu Evagrie s'a îngropat şi sinetul său. Deci făcându-se ziuă, chemând episcopul pre fiii lui Evagrie, îi întrebă pre ei de au îngropat şi alt cevà împreună cu tatăl lor, iară ei îi spuneà că nimic alt decât hainele cu care crà îngropat. Zisu-le-a episcopul, n'aţi îngropat împreună cu el şi oarecarea hârtie?

Atuncea dânşii aducându-şi aminte, i-au zis aşà: Stăpâne, când erà el aproape de sfârşit, ne-a dat nouă o hârtie, zicându-ne: După ce mă veţi îngropà, să nu mă acoperiţi mai 'nainte cu piatra de pre mormânt, până ce nu-mi veţi pune în mâini această hârtie, fără să ştie cinevà despre aceasta. Deci episcopul degrab împreună cu fiii lui Evagrie, şi cu tot clirosul bisericesc, aflându-se împreună cu ei şi oarecarii iubitori de Dumnezeu bărbaţi, au mers la mormântul lui Evagrie, şi deschizând, au văzut pre Evagrie zăcând cu bună întocmire şi dupre rânduealà nimic având neplăcut. Iară hârtia aflându-se în mâinile sale, pre carea şi luându-o episcopul, o a cetit în auzul tuturor, cuprinzând aceste cuvinte:

Eu Evagrie filosoful, scriu ţie prea cuviosului episcop, bucură-te întru Domnul. Am primit datoria, şi mi s'a plătit cu desăvârşire, şi despre aceasta nu am nici o socoteală cu tine. Şi mulţumesc lui Dumnezeu şi cuviosiei tale, că am câştigat însutită comoară în ceruri şi viaţă veşnică precum mi-ai făgăduit mie.

Acestea întru auzul tuturor cetindu-se, după ce au văzut toţi scrisoarea proaspătă şi au cunoscut că este de mâna mortului, iară mai ales s'au adeverit dela fiii acceluia, că, atunci când au îngropat scrisoarea acea împreună cu tatăl lor, aveà scrise numai cele de mâna episcopului şi mai ales că cele de curând scrise dovedeau; s'au spăimântat toţi, şi cu mare glas întru multe ceasuri strigau: Doamne miluieşte. Povestea şi cel ce le-a spus acestea că şi scrisoarea aceasta să păstrează până acum, acolo, unde să păstrează odoarele sfintei episcopii a Chirinei spre deplină încredinţare a multora, arătând adică datoria, ca veche scrisă, şi de mâna episcopului, iară scrisoarea cea după moartea lui Evagrie că este proaspătă şi de mâna sa scrisă.

Întru această zi, sfânta Ioana mironosiţa, cu pace s'a săvârşit.

Stih: De mormântul căruia Ioana te-ai apropiat,
In sfârşit acum la scaunul aceluia te-ai înfăţişat.

Intru această zi, cuviosul Lucà pustnicul, în pace s'a săvârşit.

Stih: Trecut-a Lucà, dar cuvintele mele despre aceasta nu vor tăceà,
Şi pre celelalte următoare ale vieţii sale bunătăţi vor trâmbiţà.

Intru această zi, sfinţii mucenici Marchie şi Marchia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Marchie şi Marchia, dupre numire erau potriviţi,
Pre cari şi tăierea cea de sabie i-au făcut uniţi.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Pierie preotul Antiohiei, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Pre Pierie, Cuvinte ca pre un prinos sfinţit,
Rău credincioşii ţie l-au adus pre cărbuni fript.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, şi fiind aruncaţi în mij„locul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Având pre Hristos putere întărită întru supărări, ai trecut furtuna vieţii neînnecat prea fericite, şi ai ajuns a te odihnì la limanul cel lin Cuvioase, cu veselie strigând: Bine eşti cu-

vântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind îndemnat de multa înţelepciune, şi de dragoste duhovnicească, cuvioase Părinte fericite, ai zidit casă mare, la care cei ce scapă, îşi iau vindecare toţi, cei ce strigă, şi zic: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Luminându-te cu dumnezeeasca lumină a bunătăţilor, te-ai arătat luminător luminos şi ai luminat marginile lumii Samsoane. Pentru aceea adunându-ne, cu credinţă te fericim pre tine, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Bâna odinioară însemnà mai 'nainte pântecele tău cel curat prea cinstită, carele a priimit roua cea cerească, ceea ce a răcorit pre toţi cei cuprinşi de setea păcatului, prea lăudată, bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît...

Mişcându-ţi limba cu bucurie spre laudele lui Dumnezeu părinte Samsoane, ai supus sufletului patimile trupului cu înfrânarea, şi te-ai arătat slugă lui Hristos prea curată, şi moştean cetăţii celei de sus.

Cugetul tău cel prea curat fiind luminat de dumnezeeştile luminări, s'a arătat foarte luminos, şi priimitor de curate dumnezeeşti străluciri. Pentru aceea cu cântări te cinstim, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prea lăudate, având viaţa prea sfinţită, prea fericite Samsoane, şi mutându-te către Dumnezeu, arătat te-ai prea mărit, căci iată pomenirea ta şi dreptatea petrece în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetează acum furtuna cea cumplită a patimilor mele, Pruncă prea curată, bine cuvântată, dă războiu asupra vrăjmaşilor celor fără de trup, cari fără milă se pornesc asupra sărăciei mele, ca cu credinţă să te laud Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ţi-l lucrurile, şi îl prea înnăl„ţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Iată că tuturor a răsărit ca soarele pomenirea ta Părinte, arătat luminând pre cei ce te măresc pre tine într'însa, ca pre o cinstită slugă a lui Hristos, şi moştean împărăţiei lui, şi întocmai numărat cu toţi cuvioşii.

Cât este de luminată viaţa ta, cât este de mare slava ta, cât este de fericit mormântul tău, întru care zăcând cinstitul tău trup, izvorăşte sănătate, celor ce cu credinţă aleargă la dânsul, şi cer ajutorul tău totdeauna, înţelepte.

Cela ce străluceşti raze de soare, celor ce te cinstesc pre tine Părinte, luminează-ne simţirile sufletului nostru, şi prin rugăciunile tale învredniceşte-ne pre noi, să ne facem părtaşi dumnezeeştei străluciri, rugămu-ne ţie fericite.

Slavă:

Ca razele soarelui strălucind, luminează simţirile noastre cele sufleteşti ale celor ce te cinstim, şi dumnezeeştei străluciri, prin rugăciunile tale învredniceşte-ne a fi părtaşi rugămu-ne ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce te ştim pre tine Născătoare de Dumnezeu, prin credinţă ne luminăm cu strălucirile cele prea luminate ale celui ce s'a întrupat din tine mai pre sus de cuget, prea sfântă Fecioară, şi ne mântuim de întunerecul pătimilor şi al primejdiilor, şi de toate nevoile vieţii.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înţelepciune a venit să „înnoească pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru strică„ciune, din sfânta Fecioară ne„grăit întrupându-se pentru noi „credincioşii, cu un gând întru „laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cel ce ai cheltuit avuţia ta săracilor, cu plăcerea lui Dumnezeu, şi cu totul te-ai dat lui Dumnezeu o Samsoane! Pre acela roagă-l, ca să ne mântuească de toate patimile.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cu acoperemântul tău cel puternic păzeşte-ne pre noi pre toţi robii tăi de năvălirile vrăjmaşului, Preacurată, căci pre tine singură te-am câştigat scăpare întru nevoi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimenul, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glas 8: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul: Nu te teme turmă mică...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTA LUNA

IN 28 DE ZILE

Aducerea moaştelor sfinţilor şi tămăduitorilor fără de argint Chir şi Ioan.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz..

Pre doimea mucenicilor, carea are lumina Treimii, pre temeliile credinţii, pre florile cele ce mirosesc mirosul cel adevărat al cunoştinţei de Dumnezeu, pre Chir şi împreună cu dânsul pre marele Ioan, toţi cu cântări să-i cinstim, ca pre unii ce neîncetat se roagă pentru noi, Iubitorule de oameni.

Prin strălucirea vieţii şi prin sihăstrie ai strălucit, şi mai pre urmă, prin patimă ţi-ai împodobit sufletul tău, Chire mărite, şi tu Ioane înţelepte, ai părăsit ostăşia cea pământească, şi ai aflat cea cerească, rugându-vă amândoi Mântuitorului pentru noi, cari cinstim pomenirea voastră, fericiţilor.

Doftori v'aţi arătat celor bolnavi, şi luminători neapuşi dumnezeeştei credinţe fericiţilor, părtinitori mărturisirii şi părtaşi mucenicilor. Pentru aceea cu adevărat v'aţi încununat cu cununi dela Dumnezeu, Chire mărite, şi Ioane înţelepte întru laude; ci rugaţi-vă Mântuitorului pentru cei ce cu credinţă vă laudă pre voi.

Slavă, glasul al 6-lea.

Doimea mucenicilor astăzi ne-a răsărit nouă, tămăduind neputinţele noastre cele sufleteşti, Chir şi Ioan făcătorii de minuni. Unul adică iubind vieţuirea cea osebită şi întocmai îngerilor, până la moarte petrecând cu sângele muceniciei, s'a împreunat cu Hristos; iară altul împreună cu ostaşii a strălucit, şi cetelor cereşti oştean s'a scris. Pentru aceea şi întru pomenirea lor, tămăduiri dăruesc, celora ce o săvârşesc cu credinţă, rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţi, apostoli şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce, tânguindu-se a strigat ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimi de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea:

Veniţi astăzi adunarea credincioşilor, să încununăm cu cântări pre Chir cu Ioan, pre plugurile darului, şi pre dătătorii fără pizmuire ai celor ce cer, că în multe chipuri s'au arătat tuturor doftori prea luminaţi; pentru aceea se şi roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Necazurile şi asuprelele celor rele, şi feluri de patimi viforăsc smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, ocârmuitoare mie te arată în marea vieţii; şi potoleşte viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinţii şi al răsuflării povăţuindu-mă pre mine, cel ce alerg la acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Când Mielușaua cea nespurcată a văzut pre Mielușelul său tras spre junghiere ca pre un om de voie, plângând grăia: Acum te sârgueşti Hristoase să mă faci fără de Fiu, pre ceea ce te-am născut, ce ai făcut aceasta? Mântuitorule a toată făptura; dar laud şi slăvesc bunătatea ta cea nemărginită, şi mai pre sus de gând şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 5-lea:

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine şi al sfinţilor, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Mântuiţi-mă pre mine de cele rele dătătorilor de bunătăţi.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dum„nezeu, celui ce a despăr-

„ţit marea, şi a trecut pre no-
„rodul, pre carele l-a izbăvit
„din robia Eghiptenilor, că s'a
„prea slăvit."

Cu Darul cel tare al Mângâitorului, risipind puterea vrăjmaşului, fericiţilor de Dumnezeu, întăriţi-ne pre toţi împrotiva patimilor celor ce ne tirănesc, rugămu-vă.

Ca nişte nevoitori aţi omorît pre vrăjmaşul, priimind Dar a tămăduì patimi nevindecate. Pentru aceea, vindecaţi acum patimile inimii mele, înţelepţilor.

Slavă:

Prin rugăciunile voastre mântuiţi-ne de patimi necuvântătoare pre noi, cei ce vă fericim cu cuvinte pre pământ, Chire şi Ioane, cari sunteţi dumnezeeşti slugi ale Cuvântului celui fără de început.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce din prisosul bunătăţii iei asupră-ţi ale noastre, Preacurată de Dumnezeu dăruită, mântueşte pre toţi de toată negura, şi de tot viforul şi de primejdii.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Ca unii ce dupre lege v'aţi făcut ostaşi lui Hristos, aţi ruşinat pre cei fărădelege, purtătorilor de chinuri, ci mă rog, mântuiţi-mă de ruşinea cea veşnică, prea fericiţilor.

Dătătorilor de bine, mântuitorilor tuturor celor ce cu credinţă scapă către voi, mântuiţi sufletul meu, şi-mi tămăduiţi patimile trupului.

Slavă:

Intăriţi-mă sfinţilor a umblà pre căile cele ce duc la viaţă, şi mă mântuiţi de toată înşelăciunea vrăjmaşilor, cu dumnezeeştile voastre rugăciuni.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre cel ce ridică boalele oamenilor prea nevinovată Fecioară, tămăduieşte zdrobirile sufletului meu, şi boalele trupului.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru tine,
„Doamne, cela ce prin lemn ai
„omorît păcatul, şi frica ta o
„sădeşte în inimile noastre, ce-
„lor ce te lăudăm pre tine."

Sedealna, glasul al 4-lea,

Podobie: Cela ce te-ai înălţat..

Călcând dezmierdările cele de pre pământ, pătimitorilor, luminat v'aţi ridicat cu Darul către dumnezeeasca înălţime a muceniei, Chire şi Ioane, luminători ai lumii. Pentru aceasta

vă rugăm, mântuiți-ne de întunericul păcatului și de boale, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mulțimea cugetelor mele celor necurate, și ploile gândurilor mele celor fără de cale, cine va puteà să le spue Preacurată. Dar împrotivirile vrăjmașilor mei celor fără de trup și răutatea lor, cine le va povesti? Ci prin rugăciunea ta, ceea ce ești bună, dăruește-mi mântuire de toate acestea.

A crucii, a Născătoarei:

Ceea ce în vremile cele mai de pre urmă te-a născut cu trup, pre cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te Hristoase pre Cruce spânzurat strigà: Vai mie prea dorite Iisuse! Cum cel ce te slăvești ca un Dumnezeu de îngeri, acum te răstignești de oameni fărădelege; te laud pre tine Fiule, îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Te laud pre tine, că auzul „am auzit Doamne, și „m'am spăimântat, că ai „venit până la mine, căutându-„mă pre mine cel rătăcit. Pen-„tru aceea prea măresc multă „pogorârea ta, cea către mine, „mult milostive".

Luminându-vă cu strălucirile Soarelui celui înțelegător, purtătorilor de chinuri, ați prăpădit pre stăpânitorul întunerecului, dintru a căruia stricăciune vă rugăm, să ne mântuiți pre noi, luminând gândurile tuturor.

Arătat v'ați cunoscut purtătorilor de chinuri, că sunteți săbii, care tăiați pre cei fără de credință, prin Dar sfărâmând săbiile cele cumplite ale vrăjmașului. Pentru aceea scăpați-ne pre noi nevătămați de toate săgețile împrotivnicilor, prin rugăciunile voastre.

Slavă:

Din mulțimea întâmplărilor celor rele am ajuns la mulțime de boale, ci mă rog sfinților mulțimei milei voastre, degrab să aflu vindecare; pentru aceea ascultați-mi rugăciunea mea.

Și acum, a Născătoarei:

Stropește preste noi milele tale cele bogate Fecioară, precum ești obișnuită, încetând boalele sufletelor cele de multe feluri, ale celor ce cu credință se apropie de tine, pricina bunătăților, ceea ce ești mult lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și Fă-„cătorul veacurilor Dom-„nul, întru lumina porun-

„cilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim".

Cu dezbinările mădularelor dezbinând trufia vrăjmaşilor, mucenicii Domnului cei cu chip dumnezeesc, vindecaţi sufletul meu cel dezbinat de răutate.

O fericită doime a pătimitorilor celor cu sfinţenie biruitori! Cereţi-ne nouă deslegare păcatelor celor multe, şi vindecare desăvârşit boalelor, rugămu-ne vouă cu credinţă.

Slavă:

Cuprins sunt de boala cumplitelor păcate, şi înviforat de durerile trupului, dela care mântuiţi-mă sfinţilor, rugând pre Hristos Dătătorul de bine.

Şi acum, a Născătoarei:

Imblânzeşte valurile ticălosului meu suflet, rogu-te şi durerile trupului încetează-le, ceea ce singură ai născut fără de durere pre Dumnezeu întrupat.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greşelilor...

Cei ce sunteţi temeiuri nemişcate ale Bisericii, prin rugăciunile voastre întăriţi lăcaşul sufletului meu, cel ce se mişcă de toate măestriile vrăjmaşului.

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi dumnezeeşti tămăduitori sufletelor şi trupurilor, tămăduiţi neputinţele sufletului şi ale trupului nostru.

Slavă:

Ca la un liman am năzuit la casa voastră cea sfântă, sfinţilor mucenici, şi mă rog să mă mântuiţi pre mine de întreitele valuri ale boalelor şi ale supărărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti mai înaltă de cât puterile cele înţelegătoare cu rugăciunile tale, fă-mă mai ales înalt de toată răutatea înşelătorului pre mine, carele pururea cu bună mulţămită te slăvesc.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi„lostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune Dumnezeule scoa„te-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Din Darul cel dumnezeesc Dar de minuni luând sfinţilor, faceţi minuni în lume, toate patimile noastre cu doftorie nevăzută le tăiaţi, Chire de Dumnezeu înţeleptite, împreună cu măritul Ioan; că voi

dupre adevăr sunteți doftori dumnezeești.

ICOS:

Pre voi înși-vă lui Dumnezeu făgăduindu-vă sfinților, toată ispita celor rele pentru dânsul ați răbdat, murind de bună voie mucenici viteji, și după sfârșit izvorâți dumnezeești daruri tuturor, celor ce sunt în multe feluri de boale și se bântuesc de multe rele, dintre cari unul și cel dintâiu sunt eu ticălosul, că în trup și în suflet de cumplite rane simț durere, și cu credință strig: Vindecați-mă, că voi dupre adevăr sunteți doftori dumnezeești.

Intru această lună în 28 de zile, aflarea cinstitelor moaște ale sfinților mucenici Chir și Ioan.

Stih: Moaștele mucenicilor celor fără de arginți arătate fiind,
Dar prin dezlegarea trupului ale sale frunze sunt căzând.

Acești ai lui Hristos mucenici și făcători de minuni, au fost pe vremea împărăției lui Dioclițian, dintru cari Chir era din cetatea Alexandriei, iară Ioan din cetatea Edesei, cari fiind uniți amândoi pentru tocmirea lucrurilor lor, umblau și tămăduiau toată boala și toată slăbiciunea, și îndemnând pre mulți spre mucenie, au fost vădiți la stăpânitorul locului, carele aducându-i de față înaintea lui, i-a dat la tot felul de munci, apoi le tăiară capetele. Iară cinstitele lor trupuri fiind grijite și ascunse de oameni credincioși pentru păgânătatea ce era atuncea, apoi pe vremea împărăției lui Arcadie și a lui Teofil patriarhul Alexandriei, s'au aflat cinstitele și sfintele lor moaște, a cărora pomenire o prăznuim duhovnicește, pentrucă întru această zi în carea s'a aflat aceste sfinte comori din pământ, mulțime de nenumărate noroade alergând cu multe boale, s'au învrednicit a toată tămăduirea. Căci îndrăciții se vindecau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau, și cum se zice mai ales, tot leacul și tămăduirea da oamenilor. Și nu se făceau acestea numai pre vremea aceea, ci și până astăzi, cei ce merg cu credință la dânșii, îndată dobândesc tămăduirea, întru slava și lauda celui ce i-a slăvit pre dânșii Hristos Dumnezeul nostru.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Papia.

Stih: Pre Papie cum îl va trece Cuvântul tăcând.
Mucenic viteaz al Domnului fiind.

Acesta a fost pre vremea lui Dioclițian și Maximian, cinstind și propoveduind pre Hristos, din început dela strămoșii lui. Deci fiind părît, a fost prins, și stând de față înaintea stăpânitorului, a fost silit să facă jertfă, iară el nesupuindu-se, ci mai vârtos ocărând pre guvernatorul, îl porni spre mânie. Și îndată îl luară patru inși de-l puseră jos, și a fost bătut mult cu vine crude, după aceea îl băgară într'o căldare mare, ce eră plină de untdelemn și cu seu, de fierbeà pre loc și era minune și groază ceea ce se vedeà. Om ce eră îmbrăcat cu focul ca cu o haină, și a răbdat șapte zile întru acea muncă, prin care pre mulți credincioși i-a tras spre credința în Hristos. Și ieșind de acolo, l-a târât gol preste ciulini de fier, și legându-l de cai neînvățați, a fost gonit prin locuri rele și cu surpături. Apoi l-a spânzurat de o grindă cu capul în jos, și a stătut trei zile, legându-i o piatră mare de grumazi, și după acele trei zile, tăind ștreangul cu o secere, a căzut Sfântul la pământ, de se strivì. Apoi iarăș i-a turnat spuză cu jeratec preste tot trupul, și a grămădit pietre preste dânsul de l-au îngropat. Deci prin arătarea îngerului ieși de sub pietre sănătos, și a tras la credință pre ucigașii aceia, și mult norod, cărora și capetele li s'au tăiat. Apoi și Sfântul își primi sfâr-

şitul prin sabie, întru slava şi lauda adevăratului Dumnezeului nostru, Amin.

Intru această zi, pomenirea dreptului şi fericitului Serghie magistrul, carele a întemeiat mânăstirea Născătoarei de Dumnezeu cea din sânul Nicomidiei, ce se zice a lui Nichitiat.

Stih: Serghie fiind magistru mai'nainte în viaţă cu adevărat,
Acum magistru al lui Dumnezeu întru cereasca viaţă s'a arătat.

Intru această zi, sfântul mucenic Machedonie tăindu-i-se degetele mâinilor şi ale picioarelor s'a săvârşit.

Stih: Degetele mucenicului Machedonie celui lăudat...
Degetele bărbaţilor ucigaşi le-a tăiat.

Intru această zi, cuviosul Ulchian, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Intră bucurându-te Ulchiane prea fericite,
Hristos ţie uşa cerurilor îţi deschide.

Intru această zi, sfântul Pavel doftorul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Contenit-a Pavel mai'nainte, de tăiere, de ardere, de ungere.
Căci patimilor acestora acum prin rugăciunile sale dă mântuire.

Intru această zi, sfinţii doi tineri răstigniţi fiind s'au săvârşit.

Stih: In icoanele vremii şi pre cei doi tineri cuprinzând,
Că s'a răstignit, îi arată zugravii că sunt.

Intru această zi, sfântul Moisi cel depărtat din lume, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Moisi pe muntele bunătăţilor s'a suit,
Şi acolo precum Moisi în munte a murit.

Intru această zi, sfântul Donag episcopul Liviei prin foc s'a săvârşit.

Stih: Primeşte focul Donage, căci din capul tău,
Nici un păr va pieri precum a zis Hristos Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii şaptezeci de mucenici cei din Schitopoli, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Erai Mântuitorule, de şapte ori zece având,
Ai şi atâţia nevoitori prin sabie murind.

Intru această zi, sfinţiţii trei mucenici cei din Galatia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Voi trei bărbaţi, dar cu cuvântul de onoare v'aţi arătat,
Ca unul câte trei zicând, iată mergem spre tăiere cu adevărat.

Intru această zi, cuviosul Magnu făcând rugăciune cu pace s'a săvârşit.

Stih: Intru rugăciune dumnezeescul Magnu sufletul său dând,
Arătat a fost că sfârşitul vieţii eră cerând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri".

Cu gând desăvârşit lepădând trecerea celor curgătoare, v'aţi desbrăcat către lupte mucenicilor, şi biruind, aţi luat dela înălţime Darul tămăduirilor, strigând, şi zicând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind înfierbântat de multe boale, acum scap la ajutorul vostru cel fierbinte, şi cu durerea inimii mele mă rog, părtinitorilor! Daţi-mi degrab tămăduire mie, celui ce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Aflându-mă întru bole tru-

peşti de stricăciune, şi având suflet întunecat de cugete rele şi de păcate, şi de patimi sârguiţi-vă degrab, rogu-mă, să mă mântuiţi, Chire podoaba pătimitorilor, şi Ioane prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă prea sfântă Fecioară de oamenii cumpliţi, şi de dracii cei vicleni, şi de toată altă lucrare rea, şi de întâmplare, şi de toată răutatea, şi mă păzeştepre mine, carele cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Cu adaosul rugăciunilor voastre, prea fericită doime binecuvântată, strigăm: Goneşte de la noi toată boala, şi slăbănogirea sufletului şi a trupului, ca să te cinstim întru toţi vecii.

Făcătorilor de minuni şi doftorilor, Chire şi Ioane, vindecaţi boalele noastre, şi pornirile patimilor îndreptaţi-le către cărările cele dumnezeeşti, ca dupre datorie să vă lăudăm pre voi.

Intru lenevire trecându-mi viaţa mea, mă spăimântez de înfricoşata judecată, la care mântuiţi-mă de osândă, făcându-vă apărători fierbinţi Mucenicilor, mie celui ce mi-am înegrit sufletul meu cu patimile.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine Dumnezeire te laud, şi mă închin, ceea ce eşti una dupre fire, şi Treime dupre feţe, Părinte, Cuvinte şi Duhule, bucuria pătimitorilor, şi întărirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre tine cu glasuri neîncetate.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru asemănare de trup s'a văzut din tine Preacurată cel mai pre sus de dumnezei; pre carele roagă-l neîncetat Fecioară, să ne miluim noi, cari vieţuim întru răutate, şi ne cutremurăm de muncile iadului cele veşnice.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi îl prea înnăl„ţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi împreună cu cetele cele prea sfinţite ale sfin-

ţilor pătimitori, şi sunteţi înfrumseţaţi cu podoabele cele dumnezeeşti, rugaţi pururea pre Iisus cel frumos întru podoabă, ca să înfrumseţeze inimile noastre, sfinţilor.

Cei ce sunteţi crini ai raiului celui înţelegător foarte bine mirositori, pălimitorilor ai Domnului, tot sufletul îl umpleţi de miros cu sfinţite bune mirosuri. Drept aceea izgoniţi dela mine stricăciunea patimilor, dăruindu-mi sănătate şi dar.

Dumnezeeştilor mucenici, încetaţi tăria patimilor mele, precum de demult cu curgerile sângiurilor voastre, desmierdarea înşelăciunii celui strein, o aţi încetat, şi cereţi a mi se da vărsare lacrămilor celor sufleteşti, prin cari să mă spăl de toată spurcăciunea păcatelor.

Slavă:

Lăcaşul vostru trimiţând razele tămăduirilor mai mult decât razele soarelui, goneşte întunerecul cel prea rău al patimilor, ci luminaţi-mă pre mine cel ce cu credinţă alerg către dânsul, Chire şi Ioane, făcătorilor de minuni, prea minunaţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un nor luminos eşti Preacurată, ţinând în braţele tale pre Soarele dreptăţii. Pentru aceea strig către tine, luminează-mă Fecioară pre mine cel întunecat de multe răutăţi; cel ce neîncetat te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoească pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Făcătorilor de minuni luminători, Chire şi Ioane, tămăduiţi neputinţele noastre cele sfleteşti şi trupeşti, ca unii ce aţi priimit darul tămăduirilor dela Domnul.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai fost pricinuitoare bunătăţilor ce s'au dat lumii dela Dumnezeu, şi acum roagă pre Dumnezeu, cel bun întru schimbare, pentru mântuirea cea de obşte.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 4-lea.

Să mărim credincioşii cu

cântări vrednice de laudă, pre Chir şi pre Ioan, cari cu duhul de un sânge şi dupre trup fraţi prea înţelepţi, cu cari să lăudăm şi pre viteaza Atanasia, şi pre odraslele ei, Teodotia, Evdoxia, şi Teoctista, răbdătoarele de patimi şi pururea fecioarele, care se roagă lui Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te norul luminii, bucură-te sfeşnicul cel luminat; bucură-te năstrapa întru care este manna, bucură-te toiagul lui Aaron; bucură-te rugul cel nears, bucură-te cămară; bucură-te scaun, bucură-te muntele cel sfânt, bucură-te scăpare, bucură-te masa cea dumnezeească; bucură-te uşa cea de taină, bucură-te bucuria tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignit văzându-te Hristoase Preacurata, şi coasta împunsă cu sulita, plângând a strigat: Ce este aceasta Fiul meu, ce ţi-a dat ţie norodul cel nemulţămitor, pentru binele care ai făcut lor? Vrând să mă lase fără de fiu pre mine, întru tot iubite. Mă minunează Bunule îndurate răstignirea ta cea de bună voie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale stinţilor, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glas 4: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, voi sunteţi trupul lui Hristos, şi mădulări din parte...* Aliluia, glas 4: Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit pre ei... Stih: Multe sunt supărările dreptilor... Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai săi...*

Bucuraţiva dreptii întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă...

CHINONICUL.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfinţii măriţii şi întru tot lăudaţii şi mai marii apostolilor Petru şi Pavel.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne Strigat-am, **punem Stihirile pe 4. glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai laudă Bisericii tale iubitorule de oameni, pre cinstiţii apostolii tăi,

întru care strălucesc luminătorii cei înţelegători, Petru şi Pavel, ca nişte stele cuvântătoare lumea luminând, prin cari ai luminat întunecarea cea dela apus, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Dat-ai pildă de întoarcere celor păcătoşi, pre amândoi apostolii tăi, pre unul adică cel ce s'a lepădat în vremea patimii, şi s'a pocăit; iară pre altul cel ce s'a împrotivit propoveduirii tale, şi apoi a crezut, şi pre amândoi ca pre cei mai mari adunării prietenilor tăi, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dat-ai întărire Bisericii tale Doamne, întărirea lui Petru, şi ştiinţa lui Pavel, şi înţelepciunea lui cea luminată, şi grăirile de Dumnezeu ale amândoror, ca să smerească vorbele cele mari ale nedumnezeirii. Pentru aceasta cele de taină învăţându-ne dela amândoi, te lăudăm pre tine Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Petre vârfule al slăviţilor apostoli şi piatra credinţei, şi Pavele dumnezeescule, rilore şi luminătorule al sfintelor Biserici, cei ce staţi înaintea scaunului celui dumnezeesc, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te slăvim de Dumnezeu Născătoare, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, ceea ce ai purtat în braţe pre Domnul slavei.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Apostoli ai lui Hristos, ucenici şi propoveduitori prea măriţi, cei ce bună călătorie pre pământ aţi săvârşit, nu încetaţi rugăciune făcând, pentru cei ce vă laudă pre voi cu credinţă.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Cei ce suntem învăluiţi neîncetat în viforul vieţii, strigăm: Mântueşte pre toţi pentru rugăciunile înţelepţilor tăi şi dumnezeeştilor mai marilor apostoli, prea bunule.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Dumnezeeşti şi cinstiţi ucenici, şi tăinuitori, şi învăţători, Petre şi Pavele, întemeerea apostolilor, pre făcătorul a toate şi Domnul slavei, rugaţi-l pururea pentru noi.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pavele gura Domnului şi temeiul învăţăturilor, oarecând gonitor al lui Iisus Mântuitorului, iară acum şi pre scaunul apostolilor întâiu şezător ai fost fericite. Pentru aceasta cele negrăite ai văzut înţelepte, până la al treilea Cer ridicându-te, şi ai strigat: Veniţi cu mine, şi de bunătăţi să nu ne lipsim.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Cuvântul carele este cinstit întocmai cu Tatăl, şi cu Duhul sfânt, cel ce a strălucit în vremile cele de apoi pre pământ ca un soare mare din Fecioară, din dumnezeeasca fiică, ca pre nişte raze va trimis pre voi măriţilor apostoli, cari luminaţi cu lumina credinţei, pre toţi oamenii cei din întunerecul înşelăciunii, şi pre aceia cu dumnezeeştile învăţături, către dânsul îi aduceţi.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cei ce sunteţi între apostoli mai întâiu pre scaun şezători, şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă pace lumii să dăruească, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat; Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-se şi Crucea de bună voie pentru noi luând, prin carea înviind pre cel dintâiu zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am... **Punem Stihirile pe 8, glasul al 2-lea, însăşi Podobie, a lui Andreiu Pirul.**

Cu ce cununi de laudă vom încununà pre Petru şi pre Pavel, pre cei despărţiţi cu trupurile şi împreunaţi cu duhul, pre mai marii propoveduitorilor de Dumnezeu, pre acesta adică ca pre o căpetenie a apostolilor; iară pre acela ca pre cel ce mai mult decât alţii s'a ostenit; că pre aceştia cu adevărat dupre vrednicie, cu cununile slavei celei nemuritoare îi încununează Hristos Dumnezeul nostru, cel ce are mare milă. **De trei ori.**

Cu ce frumseţi de cântări vom lăudà pre Petru şi pre Pavel, pre cei ce sunt aripile cunoştinţei de Dumnezeu, cari

au zburat pre la margini şi la Cer s'au înălţat, mâinile Evangheliei Darului, picioarele propoveduirii adevărului, rîurile înţelepciunii, cornurile Crucii. Prin cari sprinceana dracilor Hristos o a surpat, cel ce are mare milă. **De trei ori.**

Cu ce cântări duhovniceşti, vom lăudà pre Petru şi Pavel, pre cei ce au junghiat nedumnezeirea, şi gurile cele neastupate, sabiile Duhului cele înfricoşate, frumseţile Romei cele luminoase, desfătările a toată lumea, lespezile cele înţelegătoare ale legii nouă, de Dumnezeu scrise în Sion, pre cari Hristos i-a chemat, cel ce are mare milă. **De două ori.**

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Cu întrebarea cea de trei ori, aceasta, Petre iubeşte-mă, lepădarea cea de trei ori Hristos o a îndreptat. Pentru aceasta şi către cunoscătorul tainelor a zis Simon; Doamne, tu toate le cunoşti, toate le ştii, tu ştii că te iubesc; pentru aceasta către dânsul Mântuitorul a zis: Paşte oile mele, paşte alegerea mea, paşte mieluşeii mei, pre cari cu sângele meu i-am agonisit spre mântuire. Pre acela roagă-l de Dumnezeu fericite apostole, să ne dăruească nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuit către cel ce a făcut ţie măriri. Stătut-a Impărăteasa de-a dreapta ta. Că pre tine Maică solitoare, vieţii te-a arătat, Dumnezeu carele fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi. Şi oaia cea rătăcită din munte răpită, aflându-o, pe umere ridicându-o la Tatăl să o aducă, şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze, şi să mântuească, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare şi bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi cetirile. Din Sobornicească întâia Carte a sfântului apostol Petru cetire.

Cap. 1, Vers al 3-lea.

Fraţilor, bine este cuvântat Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-a născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos, din morţi. Spre moştenire nestricăcioasă şi nespurcată şi nevestejită, păzită în ceruri pentru voi. Cari sunteţi păziţi cu puterea lui Dumnezeu prin credinţă spre mântuire gata a se arătà în vremea de apoi. Intru care vă bucuraţi acum puţin, de se cuvine, necăjiţi fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinţei voastre, cea cu mult mai scumpă de cât aurul cel pieritor şi prin foc lămurit, să

se afle spre laudă, şi cinste şi slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos. Pre carele nevăzându-l iubiţi; întru carele acum nu privind, ci crezând vă bucuraţi cu bucurie negrăită şi prea slăvită. Luând sfârşitul credinţei voastre mântuirea sufletelor.

Din Sobornicească întâia Carte, a sfântului apostol Petru cetire. Cap. 1, Versul al 13-lea.

Iubiţilor, încingând mijloacele cugetului vostru, trezvindu-vă, desăvârşit nădăjduiţi spre Darul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ascultării, neprefăcându-vă cu poftele cele mai din 'nainte ale necunoştinţii voastre. Ci dupre Sfântul carele v'a chemat pre voi, şi voi fiţi sfinţi întru toată petrecerea. Căci scris este: Fiţi sfinţi, că eu Sfânt sunt. Şi dacă chemaţi tată pre cel ce judecă fără de alegerea feţelor dupre lucrul fieştecăruia. Intru frică vremea vieţii voastre să o petreceţi. Ştiind că nu cu argint, sau cu aur, care se strică, v'aţi izbăvit de petrecerea voastră cea deşartă, care erà dela părinţi dată; ci cu scump sângele ca al unui miel nevinovat şi nespurcat al lui Hristos.

Din Sobornicească întâia Carte, a sfântului apostol Petru cetire. Cap, 2, Vers 11.

Iubiţilor, rogu-vă ca pre nişte nemernici şi streini, să vă feriţi de poftele cele trupeşti, cari se oştesc asupra sufletului. Petrecerea voastră avându-o bună întru neamuri, ca întru care vă clevetesc pre voi ca pre nişte făcători de rău, din faptele cele bune văzând, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării. Deci supuneţi-vă la toată omenească zidire pentru Domnul, ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus, ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimişi spre izbânda făcătorilor de rău, şi lauda facătorilor de bine. Căci aşà este voia lui Dumnezeu, ca bine făcând să înfrânaţi necunoştinţa oamenilor celor nepricepuţi. Ca cei slobozi, şi nu ca şi cum aţi aveà slobozenia acoperământ răutăţii, ci ca robii lui Dumnezeu. Pre toţi cinstiţi, frăţia iubiţi, de Dumnezeu vă temeţi, pre împăratul cinstiţi. Slugile supuindu-vă cu toată frica stăpânilor, nu numai celor blânzi şi buni, ci şi celor năsâlnici. Pentru că acesta este dar, de rabdă cineva supărări pentru ştiinţa lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate. Că ce laudă este dacă greşind şi pedepsindu-vă veţi răbdà? Ci dacă bine făcând şi pătimind veţi răbdà, acesta este dar înaintea lui Dumnezeu. Că spre aceasta v'aţi chemat, că şi Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui. Carele ocărându-se, împrotivă nu au ocărît, pătimind, nu a îngrozit; ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele păcatele noastre însuşi le-a ridicat în trupul său pre lemn; ca păcatelor murind, să vieţuim cu dreptate, cu a căruia rană v'aţi vindecat.

LA LITIE

Stihirile glasul al 2-lea, singur glasul. A lui Andrei Ierusalimneanul.

Veniţi astăzi adunările credincioşilor, împreunarea cea frumoasă cu bună laudă, pre meşterii Darului cei aleşi, pre Petru şi pre Pavel, cu cuvioase laude să-i încununăm, pentrucă fără pizmuire tuturor cuvântul semănând, cu acestea Darul Duhului a îmbogăţit. Şi ale viei celei adevărate viţe fiind, strugur copt nouă ne-a lucrat, carele veseleşte inimile noastre. Către cari să strigăm cu faţă descoperită, şi cu curată cunoştinţă zicând: Bucuraţi-vă pierzătorii celor necuvântătoare, şi slujitorii celor cuvântătoare. Bucuraţi-vă alegerea cea frumoasă a făcătorului şi

ziditorului a toate. Bucuraţi-vă solitorii celor buni, şi gonitorii celor răi. Pre cari să-i rugăm, să se roage pururea către Făcătorul şi Invăţătorul, să dăruiască lumii pace stătătoare, şi sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie.

Pre ucenicii lui Hristos şi temeliile Bisericii, stâlpii cei adevăraţi şi temeiurile, şi dumnezeeştile trâmbiţe ale învăţăturilor lui Hristos, şi ai patimilor, pre mai marii apostolilor, pre Petru şi pre Pavel, toată lumea ca pre nişte mai întâiu stătători să-i lăudăm. Că aceştia încunjurând toată lăţimea pământului, ca cu un plug au semănat credinţa, şi tuturor au sădit cunoştinţa de Dumnezeu, arătându-le Cuvântul Treimii, o Petre! Piatră şi temelie, şi Pavele vasule al alegerii, cari şi pereche înjugată a lui Hristos fiind, pre toţi aţi tras spre cunoştinţa de Dumnezeu, pre păgâni şi cetăţi şi ostroave; şi pre jidovi iarăşi i-aţi adus la Hristos, şi vă rugaţi, să se mântuească sufletele noastre.

Ale lui Ghermanò.

Petre mai marele măriţilor apostoli, piatra credinţei, şi Pavele minunate, ritorule al sfintelor Biserici şi luminătorule, stând înaintea dumnezeescului scaun, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi.

Pavele gura Domnului, şi temeiul învăţăturilor. Oarecând gonitor al lui Iisus Mântuitorului, iară acum şi pre scaunul apostolilor întâiu şezător ai fost fericite. Pentru aceasta cele negrăite ai văzut înţelepte, până la al treilea Cer ridicându-te, şi ai strigat: Veniţi cu mine, şi de bunătăţi să nu ne lipsim.

Glasul al 3-lea, a lui Ioan monahul.

Cetăţenii Ierusalimului celui de sus, piatra credinţei, ritorul Bisericii lui Hristos. Numărul cel de doi al Treimii, vânătorii lumii, lăsând astăzi cele de pre pământ, au mers se prin pătimire la Dumnezeu, şi roagă lui cu îndrăzneală, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă glasul al 5-lea, a lui Vizantie.

Înţelepciunea lui Dumnezeu, Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl, precum în Evanghelie mai 'nainte a zis: Voi sunteţi viţe bine roditoare prea lăudaţi apostoli, cari strugur copt şi frumos aţi purtat în ramurile voastre; carele mâncându-l noi credincioşii, ne prefacem prin gustări spre dumnezeeasca veselie, Petre piatra credinţei, şi Pavele lauda

lumii, întăriţi turma, carea aţi câştigal cu învăţăturile voastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nesfărâmată, şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 1, singur glasul, ale lui Andreiu Criteanul.

Begăturile tale cele de prin cetăţi, şi necazurile cine le va spune, mărite apostole Pavele? Sau cine va pune de faţă nevoinţele şi ostenelile tale, cari te-ai ostenit întru bună vestirea lui Hristos, ca pre toţi să-i dobândeşti, şi lui Hristos Biserică să-i aduci? Ci te roagă, ca să se păzească această bună mărturisire a ta, până 'la suflarea cea mai de pre urmă, Pavele apostole, şi învăţătorule al bisericilor.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Begăturile tale cele de prin cetăţi şi necazurile, cine le va spune, mărite apostole Pavele? Ostenelile, nevoinţele, privegherile, patimile cele rele, în foame şi în sete, în frig şi în golătate, coşniţa, bătăile cu toiege, împroşcările cu pietre, încunjurarea, adâncul, sfărâmările de corăbii? Privelişte te-ai făcut îngerilor şi oamenilor. Toate adecă le-ai răbdat pentru Hristos cel ce te-a întărit pre tine, ca lumea să dobândeşti, întru Hristos Iisus Domnul tău. Pentru aceasta te rugăm noi, cei ce săvârşim pomenirea ta cu credinţă, neîncetat roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Stih: Cerurile spun slavă lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Pre luminătorii cei mari ai Bisericii, pre Petru şi pre Pavel să-i lăudăm, că mai mult de cât soarele au strălucit întru tăria credinţei, şi pre păgâni cu razele propoveduirii, din necunoştinţă i-au adus la dumnezeeasca cunoştinţă, unul adică căci pre Cruce pironindu-se, la Cer călătorie a făcut, unde cheile împărăţiei dela Hristos a luat; iară altul căci cu sabie fiind tăiat, la Mântuitorul a mers, dupre vrednicie se fericesc. Şi amândoi împrotiva lui Israel grăesc, căci asupra însuşi Domnului, cu nedreptate mâinile şi-au întins. Pentru aceasta cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, surpă pre cei ce sunt împrotiva noastră, şi credinţa ortodoxă o întăreşte, ca un iubitor de oameni.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Efrem Carias.

Praznic de veselie a strălucit

marginilor astăzi, întru tot cinstită pomenirea înţelepţilor şi mai marilor apostoli a lui Petru şi a lui Pavel. Pentru aceasta şi Roma se bucură dănţuind întru cântări şi laude. Să prăznuim şi noi fraţilor, această prea cinstită zi cu laude, zicând: Bucură-te Petre apostole, şi de aproape prietene, al învăţătorului tău Hristos Dumnezeului nostru. Bucură-te Pavele al tuturor prietene, şi al credinţei propoveduitorule, şi al lumii învăţătorule. Insoţire sfântă aleasă, ca cei ce aveţi îndrăzneală, pre Hristos Dumnezeul nostru rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Păcătorul şi Mântuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam a izbăvit. Pentru aceasta ţie Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te. Bucură-te Stăpână folositoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cei ce sunteţi între apostoli... **De 2 ori.**

Caută la sfârşitul cărţii.

Şi Născătoare de Dumnezeu...

Odată. Şi cetire a cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul apostolilor de 2 ori.**

Slavă şi acum, a Născătoarei învierii. După întâia Sihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Adâncul vânării de peşte lăsând, din Cer ai luat dela Tatăl, dumnezeească descoperire întrupării Cuvântului, şi cu toată îndrăzneala ai strigat către făcătorul tău: Al lui Dumnezeu Fiu de o fiinţă te cunosc pre tine. Pentru aceasta dupre vrednicie cu adevărat, te-ai arătat piatră credinţei şi purtător de cheile Darului, Petre apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrbarea cea înfricoşată mă cutremur. Mă spăimântez de răspunsul Judecătorului, şi mă îngrozesc de muncă, şi durerea focului, de întunerecul tartarului, de scrâşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie! în ceasul acela ce voiu face? Când se vor pune scaunele, şi cărţile se vor deschide, şi faptele se vor vădi. Atuncea

Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Din Cer chemarea dela Hristos luând, te-ai arătat propoveduitor lumii, tuturor strălucind cu învăţăturile Darului, că ai şters slujirea scripturii legei, şi credincioşilor ai strălucit cunoştinţa Duhului. Pentru aceasta şi până la al treilea Cer dupre vrednicie sus te-ai ridicat, şi la raiu ai ajuns, Pavele apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfânta pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Laudă de mulţămită dupre datorie, precum şi văduva aceea doi fileri, aduc ţie Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ împreună şi ajutătoare, din ispite şi din necazuri pururea pre mine scoţându-mă. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie izbăvindu-mă, de cei ce mă necăjesc pre mine, din inimă strig către tine: De Dumnezeu Născătoare ajută-mi, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă naşterii tale.

După Poliele, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Pre cei ce s'au arătat căpetenii ucenicilor, pre luminătorii cei mari şi străluciţi, pre Petru să-l lăudăm, şi pre Pavel prea înţeleptul. Că cu focul dumnezeescului Duh luminându-se, toată negura înşelăciunii au ars. Pentru aceasta şi întrarmaţi ostaşi ai împărăţii celei de sus dupre vrednicie s'au arătat, şi împreună şezători pre scaunul Darului. Pentru aceasta strigăm: Apostoli ai lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli cereţi, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. **De două ori.**

Slavă Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce eşti Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu ştii de bărbat, ca ceea ce eşti lăcaş Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt lăcaş spurcat fărădelegii, şi batjocură dracilor întru cunoştinţă m'am făcut, grăbeşte de mă mântueşte de lucrarea lor cea rea, lăcaş luminat prin fapta bună făcându-mă, ceea ce eşti de lumină priimitoare Curată. Goneşte-mi negura patimilor, şi împărtăşirii celei de

sus mă învredniceşte, şi luminii celei neînserate, cu rugăciunile tale.

Apoi întâiul Antifon al glasului al patrulea Prochimen, glasul al 4-lea.

In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginele lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan.

In vremea aceea, arătatu-s'a Iisus ucenicilor săi, după ce s'a sculat din morţi...

Psalm 50.
Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfinţilor apostoli, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Stihira, glasul al 2-lea.

Petre mai marele slăviţilor apostoli! Piatra credinţei, şi Pavele minunate, ritorule al sfintelor biserici, şi luminătorule, stând înaintea dumnezeescului scaun, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi.

CANOANELE.

Al sfântului Petru cu Irmosul pe 8, şi al sfântului Pavel pe 6.

CANONUL sfântului Petru.

Facerea lui Ioan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Nu este asemenea ţie prea „slăvite Doamne, că cu „mână tare, ai mântuit pre „norodul pre care l-ai câştigat, „iubitorule de oameni".

Pre mai marele apostolilor astăzi, ca pre cel întâiu chemat al lui Hristos, cu cântări de Dumnezeu însuflate dupre vrednicie să-l lăudăm.

Cel ce este mai 'nainte de veci, mai 'ainte de tine cunoscându-te, te-a rânduit, prea fericite Petre, ca prea un mai mare al Bisericii, şi întâiu pre scaun şezător.

Nu trupul, nici sângele, ci Tatăl ţie ţi-a însuflat, Dumnezeu a zis, pre Hristos Fiul cel adevărat al Dumnezeului celui prea înalt, Apostole.

A Născătoarei:

Muntele cel sfânt, căruţa cea mai pre sus de gând, pre Maica lui Dumnezeu, şi fecioara cu adevărat după naştere, să o lăudăm.

Altul al sfântului Pavel, pe 6.

Facerea aceluiaşi Ioan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmosul:

Cel tăiat pre cea netăiată.

Ca cele ce sunt, numind Hristos cu dumnezeeasca cunoştinţă cele ce nu sunt,

Pavele prea fericite, acela din pântecele maicii tale te-a ales, ca să porți înaintea păgânilor dumnezeesc numele lui, carele este mai pre sus decât tot numele, că cu slavă s'a proslăvit.

Tăiere împrejur a opta zi săvârșind, și râvnitor părintestelor așezământuri Pavele fiind, și din sămânța jidovească și din neamul lui Veniamin, și dupre lege fariseu arătându-te, toate le-ai socotit ca niște gunoae, și pre Hristos ai dobândit, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă:

Vestindu-ți ție strălucirea bunei credințe, ceea ce erà să fie, Pavele, și stricarea înșelăciunii, Hristos arătându-se în munte în chipul fulgerului ochii cei trupești ți-a întunecat, iară sufletul ți-a înțelepțit cu cunoștința Treimii, că cu slavă s'a proslăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată Maica lui Dumnezeu celui Atotputernic, ceea ce ai răsărit din semințe împărătească. Stăpână, și carea numai tu ai născut cu trup mai pre sus de fire pre Dumnezeu, cel ce împărățește toate, mântuește-mă de primejdii pre mine, cel ce cânt Fiului tău, că cu slavă s'a proslăvit.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune, și în „putere, și în bogăție ne „lăudăm, ci întru tine Înțelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubitorule „de oameni".

Pre tine fericite, și vistierie prea tare a împărăției, gura lui Hristos Dumnezeu cea prea dulce te-a arătat. Pentru aceasta te lăudăm Petre apostole.

Pre piatra ortodoxiei tale a întărit Stăpânul Iisus Biserica neclătită, întru carea apostole Petre pre tine te mărim.

Cât este mai pre sus de cât îngerii Petru în trup, că acestuia Hristos Dumnezeu i-a zis, că va fi întru luminată venirea lui judecător, și împreună șezător.

A Născătoarei:

Ceea ce nu știi de nuntă, carea pre Dumnezeu întrupat l-ai născut, întărește-mă pre mine, cel ce mă clătesc cu asuprelile patimilor, că nu este ajutătoare afară de tine Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Tu sufletelor credincioșilor te-ai pus piatră de temelie de

mult preţ, în marginea unghiului, a Mântuitorului şi Domnului.

Totdeauna omorârea lui Iisus în trupul tău dupre adevăr Pavele purtând-o te-ai învrednicit vieţii cu adevărat.

Slavă:

Pavele prea fericite, roagă-te, să se zidească pre temelia ta, strălucirea bunătăţilor celor lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine acum te fericesc, precum mai 'nainte ai zis Preacurată, toate neamurile omeneşti, cele ce se mântuesc prin tine acum.

Ipacoi, glasul al 8-lea:

Care temniţă nu te-a avut pre tine legat? Care biserică nu te are pre tine ritor? Damascul foarte se înţelepţeşte prin tine Pavele, că te-a văzut pre tine cuprins de lumină. Roma sângele tău priimind, şi aceea se laudă. Incă şi Tarsul mai mult se bucură, şi cu dragoste cinsteşte scutecele tale. Petre piatra credinţei, Pavele lauda lumii, de la Roma adunându-vă, întăriţi-ne pre noi.

Peasna 4, Irmos:

Acesta este Dumnezeul nostru, carele din Fecioară „s'a întrupat şi firea omenească o a îndumnezeit, pre „carele lăudându-l strigăm: „Slavă puterii tale Doamne".

De oameni vânător dumnezeesc precum s'a făgăduit, Hristos pre tine te-a făcut, ţie întâiu încredinţându-şi turmele Bisericii sale.

Dătătorul de viaţă Iisus, cel cel ce este rugat de tine, carele ţi-a dat ţie puterile sale a legà şi a deslegà, Petre să-mi fie milostiv.

Roagă-te cu deadinsul Petre, ca să se deschiză împărăţiile lui Hristos, celor ce cinstesc dumnezeească pomenirea ta, cu credinţă neîndoită.

A Născătoarei:

Doamnă cu totul lăudată de Dumnezeu Născătoare, gândurile mele cu rugăciunile tale curăţindu-le, arată-mă bine roditor, Maica Dumnezeului tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Doamne şezut-ai pre apostolii...

Incălecat-a ca un leu sălbătăceşte pierzând Biserica lui Hristos Savlu oarecând; dar s'a îmblânzit cu dumnezeesc glasul Mielului lui Dumnezeu, şi turma, pre care gonià, lui ca unui păstor s'a încredinţat.

Cel ce erà să lumineze, lumea s'a întunecat, şi Anania la dânsul s'a trimis, dându-i luminare sufletului şi trupului, de dumnezeească arătare vasul alegerei învăţându-se dela dânsul.

Slavă:

Prin Pavel dupre vrednicie Damascul s'a adăpat, că dintru acela ca din raiu oarecând, acesta a ieşit izvor mare de ape dumnezeeşti, şi a adăpat din destul tot pământul cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Surpat-a pre cei puternici de pre scaune Domnul, precum Fecioara şi Maica a zis, şi pre cei flămânzi i-a umplut de dumnezeeşti bunătăţi, pre cei ce strigă cu credinţă: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ne-ai câştigat pre noi „popor ales, cu sângele „tău Doamne, pacea ta „dăne-o nouă, păzind într'un „gând turma ta".

Cela ce din dragoste a luat îndrăzneală către Dumnezeu, dupre vrednicie este minunat, vânătorul, şi cel neînvăţat, minuni făcând prea slăvite cu Darul.

Nu aur, nici argint pentru tine Hristoase, dumnezeescul tău apostol, ci fapta bună câştigând, s'a îmbogăţit cu puterea minunilor.

Indreptatu-s'au gleznele şi paşii schiopilor, cu cuvântul tău cel lucrător, că prin dumnezeescul Duh, s'a săvârşit prea slăvite lucruri.

A Născătoarei:

Intrupatu-s'a Dumnezeu dupre Ipostas Curată, din tine cu trupul unindu-se, rămâind nemicşorat, cel fără de trup, dupre dumnezeeasca fiinţă.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Tu adevărat laudă ţi-ai ales Pavele, Crucea Impăratului Hristos, pururea purtând ca o biruinţă, Apostole.

Ţie a vieţui este Hristos, iară a muri dobândă aleasă; că cu dragoste împreună te-ai răstignit pentru noi, Pavele mărite.

Slavă:

Bucuratu-te-ai dupre adevăr întru Domnul Pavele cinstite, când ai ieşit din trup, şi ai mers la dătătorul de viaţă Hristos Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te dupre adevăr că-

mara fecioriei, chemarea strămoaşei, şi deslegarea blestemului strămoşului.

Peasna 6, Irmos:

In chit trei zile fiind Ionà, Hri„stoase, mai 'nainte te-a în„semnat pre tine cel fără „de moarte, cum că erai să fii „mort de bună voie, în trei zile, „în pântecele pământului".

Precum de demult Hristoase pre Petru, cel ce a umblat pedestru pe apă, cu dreapta ta l-ai mântuit, şi pre mine cel cufundat în viforul ispitelor celor cumplite, mă mântueşte ca un îndurat.

Lăsat-ai o Petre cele ce nu sunt, şi la cele ce sunt ai ajuns! Ca un neguţător oarecarele! Şi adevărat ai dobândit pre Hristos, mărgăritarul cel de mult preţ.

Pre cei ce se nevoiau fără pricepere a ispiti pre Duhul cel prea sfânt, Petre i-ai omorît; pre carele tu întâiu Dumnezeu l-ai zis, luminat arătându-l a fi Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce este mai pre sus decât toată fiinţa, întrupat l-ai născut nouă. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu buzele şi cu sufletul te vestim.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Toate cele stricăcioase ale lumii defăimându-le, rănindu-te cu dragostea Stăpânului, şi cu dorul mântuirei celei de obşte, ai voit a mărturisi de dânsul, o Pavele fericite! Şi acum pentru lume te roagă.

Dupre vrednicie ţi-a dăruit ţie Hristos viaţă în ceruri apostole Pavele; că aicea cetate stătătoare n'ai poftit fericite, credincioasă slugă fiind şi săvârşitor tainelor lui.

Slavă:

Ca un ales următor al Stăpânului, şi ca cel ce s'a îmbrăcat într'însul Pavel, cu adevărat tuturor toate a fost, ca pre toţi să-i dobândească, şi să mântuească pre noroade, şi le-a mântuit cu adevărat, lui Hristos vânând marginile.

Şi acum, a Născătoarei:

Căutat-a spre tine Domnul, înnoind fiinţa mea ca un puternic, lucruri mari făcând de Dumnezeu Născătoare, precum ai zis, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Şi m'a izbăvit prin tine din stricăciune Dumnezeul meu, ca un milostiv.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Pre propoveduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților tale și odihna. Că chinurile acelora și moartea ai priimit mai vârtos decât toată roada, însuți cela ce știi cele din inimă.

ICOS:

Limpezește-mi limba mea Mântuitorul meu, lărgește-mi gura, și o umple pre ea, umilește-mi inima mea, ca cele ce grăesc să le și urmez, și cele ce învăț, să le și fac întâiu; că tot cel ce face și învață zice, acesta, mare este; că de zic și nu fac, ca niște aramă răsunătoare mă voiu socoti. Pentru aceasta ca să grăesc eu cele cuvioase, și să fac cele de folos, învață-mă, însuți cela ce cunoști cele din inimă.

Întru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinților slăviților și întru tot lăudaților și mai marilor apostoli Petru și Pavel.

Stih: Petru propoveduitorul lui Hristos, a murit răstignit,
Iară Pavel cel ce a tăiat înșelăciunea, de al sabiei ascuțit.
Săvârșitu-s'au în a douăzeci și noua zi,
Petru răstignindu-se, iar Pavel de sabie tăindu-se.

La aceștia cari altă pricină mai mare de laudă ar puteà cineva să gândească a aflà, afară din mărturisirea și chemarea Domnului. De vreme ce pre unul l-a fericit, și la chemat piatră, asupra căruia zice că a întărit biserica (adică asupra mărturisirii lui); iară pentru cel alt (adică pentru Pavel) a zis, că va să fie vas alegerii, și-i va purtà numele lui înaintea tiranilor și a împăraților. Insă sfântul Petru era frate lui Andreiu celui întâiu chemat, trăgându-se dintr'un oraș prost și de jos, adică din Vitsaida, fecior lui Ionà, din neamul lui Simeon, pre vremea arhiereului Ircan. Trăind cu mare lipsă și sărăcie, de'și ținea viața cu osteneala mâinilor sale. Deci murind tatăl său Ionà, atuncea Simon căsătorindu-se și-a luat femeie pre fiica lui Aristovul fratele lui Varnava apostolul, și a născut fii, iară Andreiu a rămas întru curăție. Deci pre vremea carea erà Ioan la pază în temniță, mergând Iisus la iezerul Ghenisaretului, și aflând pre Andreiu și pre Petru, unde-și întindeau năvodul și mrejile, i-a chemat și îndată au urmat după dânsul. După aceea propoveduind Petru Evanghelia în Iudeea, Antiohia, Pont, Galatia, Capadochia, Asia și în Vitinia, s'a pogorît până la Roma. Și pentrucă a biruit cu minunile pre Simon vrăjitorul, împărățind acolo Neron, a fost răstignit de dânsul cu capul în jos, precum el însuși a poftit, și și-a priimit fericitul sfârșit. Deci erà la chipul feței alb, puțin cam galben, pleșuv și des la părul ce-i rămăsese, cam crunt la ochi și roșu, cărunt la cap și la barbă, cu nasul cam lungăreț, cu sprincenele nalte, la vârstă om de mijloc, drept la stat; se pornià îndată împrotiva nedreptății, din râvnă dumnezeească. Spre cei ce veniau la pocăință erà iertător, și lesne a schimbà, și a mutà răspunsurile și judecățile cele mai din 'ainte.

Iară sfântul Pavel, și el erà cu neamul evreu, din neamul lui Veniamin, cu eresul fariseu, fiind învățat de Gamaliil, și instruit desăvârșit în legea lui Moisi. Locuià în Tars, carele fiind fierbinte iubitor legii, jefuià și stricà Biserica lui Hristos, și cu a lui voie și sfat a fost omorît întâiul mucenic Ștefan. Deci, cunoscându-se de Dumnezeu într'amiază-zi, și orbindu-i-se vederea, i s'a trimis glas dumnezeesc din cer, prin care a fost trimis către Anania vechiul ucenic al Domnului, ce locuià în Damasc, și acela învățându-l,

l-a botezat, şi fiindcă s'a făcut vas alegerii, a purces, ca şi cum ar fi zburat cu aripi, de a încunjurat şi a cuprins toată lumea; şi ajungând la Roma, şi învăţând pre mulţi, şi-a săvârşit viaţa acolo, tăindu-i-se capul din porunca împăratului Neron pentru mărturisirea lui Hristos, în urma lui Petru. Şi spun că din tăierea aceia a curs sânge şi lapte. Şi măcar că s'a săvârşit mai pre urma lui Petru fericitul Pavel, însă moaştele lor tot la un loc s'au pus. Deci, eră şi fericitul apostol Pavel pleşuv la cap, vesel la căutătură, cu sprincenile plecate în jos, alb la faţă, barba îi eră cam lungă cu cuviinţă, cu nasul rotund şi cuvios, la toată faţa împodobit, cam cărunt la cap şi la barbă, om sănătos cu virtutea, puţin cam scurt la trup, înţelept, plin de daruri, cu cuviinţa obiceiurilor sale şi cu tăria cuvintelor sale, şi cu dumnezeeasca putere trăgeà, pre cei ce mergeau la dânsul. Însă amândoi corifeii apostoli erau plini de Duhul sfânt şi de dumnezeescul Dar. Şi se face prăznuirea lor în biserica sfinţilor Apostoli cea mare, şi la Orfanotrofion, şi în cinstita biserică a sfântului apostol Petru ce este aproape de sfânta biserica cea mare, şi la toate cele de pre alocuri sfintele lui Dumnezeu biserici.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cuvinte cel fără de început, carele ai fost întru început, împreună cu Tatăl şi cu „Duhul, Fiule unule născut, „bine eşti cuvântat şi prea înălţat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Dupre Dumnezeeasca rânduiala milostivirii lui Hristos învăţându-te a urmà, te-ai slobozit mai 'nainte de patimă Petre, a cădeà în viforul lepădării.

Tie celui întâiu chemat şi foarte iubit, ca celui între apostoli cu bună slavă întâiu pre scaun şezător, Hristos s'a arătat întâiu după ce a înviat din mormânt.

Lepădarea ta cea de trei ori, cea mai 'nainte de patimă vindecându-o Stăpânul, cu întrebarea de trei ori cea de Dumnezeu grăită, Petre, a întărit dragostea ta.

Mai întâiu pre tine te-a pus Petre mărturisitor iubirei celei spre Hristos, Cuvântul cel ce ştie toate ca un Dumnezeu. Pentru aceasta şi turma sa cea iubită ţie ţi-a încredinţat.

Alt Canon, Irmos:

In câmpul Deirà .

Fost-a Hristoase pecete şi cunună apostolilor tăi, cel ce a fost chemat în vremile cele mai de pre urmă, şi cu osârdie pre toţi i-a întrecut cu carele norodul Bisericii cântă ţie: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Măcar că a şi gonit mai întâiu Biserica ta Pavel legatul, dar îndrăzneala cea dintâiu o a întrecut cu râvna cea mai de pre urmă, că a adunat Hristoase neamurile, cele ce strigă: Dum-

nezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Tu din Ierusalim ai propoveduit tuturor Evanghelia, şi încunjurând împrejur tot pământul până la hotarele Iliricului Pavele, învăţând, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Intru uimire ridicându-te, la al treilea Cer ai ajuns prea fericite, şi auzind graiuri negrăite, ai strigat: Slavă Tatălui celui prea înalt, şi Fiului strălucirii celei de pre un scaun, şi Duhului celui ce cearcă arătat adâncurile lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia pre lână întru tine Fecioară s'a pogorît Hristos, şi purtător de trup din tine a ieşit, împreunând cele risipite mai întâiu, şi pace pre pământ şi în Cer dăruind; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cela ce toate le porţi cu puterea ta cea negrăită, Hristoase, pre cuvioşii tăi „tineri, în văpaie i-ai rourat, „pre cei ce strigau: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Intinde'ţi-vor mâinile, şi pre Cruce te vor încinge, Stăpânul mai 'nainte zicând, Petre ţi-a poruncit ţie, să-i urmezi lui, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvântul Darului, pre Enèa cel slăbănog cumplit, şi pre Tavità cea moartă, minuni făcând, o ai înviat, pre cei ce strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Hristoase, cela ce ai arătat lui Petru a fi păgânii curăţiţi cu raza Duhului, curăţeşte-mi şi mie gândurile, celui ce strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară carea ai născut cu trup pre Dumnezeu Cuvântul, întunerecul sufletului meu, cu rugăciunile tale gonindu-l, luminează-mă pre mine cel ce strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

La muntele cel sfânt...

Stăpânitu-s'a de dragostea ta Pavel, şi cu bună schimbare s'a prefăcut, că n'a vieţuit luişi pururea pomenitul, ci te-a avut pre tine îndurate

vieţuind întru sine, întru toţi vecii.

Logodit-ai ca pre o mireasă Biserica a o pune înaintea mirelui Hristos, că logoditor acesteia te-ai arătat Pavele de Dumnezeu purtătorule. Pentru aceasta te mărim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nevoitu-te-ai cu bună nevoinţă, şi sfârşindu-ţi alergarea ta dupre lege, vistieria credinţei o ai păzit; pentru aceasta te-ai învrednicit, Pavele, cununilor dreptăţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul Domnului cel în chipul focului, bucură-te Mireasă, carea nu ştii de mire Fecioară. Bucură-te norule, care ai răsărit pre Soarele dreptăţii, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Mireasa cea prea slăvită, şi Născătoarea de Dumnezeu cea prea sfântă, „carea ai născut pre Făcătorul tuturor celor văzute şi „celor nevăzute, cu cântări te „slăvim“.

Darul tău cel prea înalt se măreşte dupre vrednicie, că umbra ta Petre, goneşte patimile neputincioşilor. Pentru aceasta pre tine te mărim.

Pre Simon vrăjitorul luptătorul împrotiva lui Dumnezeu, cel ce s'a ridicat cu năluciri spre înălţimea Cerului, surpându-l cu dumnezeeasca putere negrăit Petru, se fericeşte.

Deslegare de greşeli cu rugăciunile tale, şi luminare inimii, şi veselia duhului dă celor ce laudă pomenirea ta, Apostole.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu zămislind Fecioară, de Dumnezeu Născătoare te numeşti dupre vrednicie. Pentru aceasta credincioşii cu un glas slăvindu-te cu cântări te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Intrecut-ai hotarul firei...

Închinămu-ne lanţului tău care pentru Hristos ca un făcător de rele l-ai purtat, şi sărutăm ranele Pavele, cele ce le-ai purtat pe trupul tău cel lăudat şi de biruinţă purtător.

Acum te-ai deslegat apostole, la cel de tine dorit neîncetat, şi cu acela împreună sălăşluindu-te ca o slugă, cu rugăciunile tale cele neînce-

tate, pre slugile tale la tine le trage.

Slavă:

Acum nici cum în chip întunecat, nici în oglindă Hristos de tine se vede, ci mai vârtos faţă către faţă se vede, desăvârşit descoperindu-ţi ţie cunoştinţa Dumnezeirii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără de trup, cel ce a voit a înnoi firea mea, l-ai priimit, şi pre dânsul întrupat l-ai născut Fecioară. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre mai marii apostolilor toţi să-i lăudăm, pre dumnezeescul Petru şi pre Pavel, pre luminătorii lumii, şi propoveduitorii credinţei, trâmbiţile ortodoxiei, pre tâlcuitorii învăţăturilor, şi stâlpii Bisericii şi stricătorii înşelăciunii.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mare şi prea slăvită taina naşterii tale, de Dumnezeu dăruită Doamnă, şi Maica lui Dumnezeu Fecioară, proorocii o au propoveduit, apostolii o au învăţat, mucenicii o au mărturisit, şi îngerii o laudă, şi oamenii se închină ei.

LA HVALITE.

Punem Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Din Cer Dar luând, când cu întrebare apostolilor, ucenicilor celor doisprezece cu numărul, Mântuitorul a zis: Cine-mi zic oamenii a fi? Atunci Petru cel mai ales între apostoli, luând cuvântul a propoveduit, luminat strigând: Tu eşti Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu. Pentru aceasta dupre vrednicie se fericeşte, ca cel ce a luat descoperire de sus, şi a legà şi a deslegà greşelile.

Cela ce de sus ai fost chemat, iară nu dela oameni, când întunerecul cel pământesc ţi-a întunecat ochii cei trupeşti, vădindu-ţi mâhnirea necredinţei, atuncea cereasca lumină ţi-a luminat ochii minţii, descoperindu-ţi frumseţea bunei credinţe. De unde ai cunoscut, pre cel ce a adus lumina din întunerec, pre Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l, să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Tu dupre vrednicie piatră te-ai numit,când credinţa Bisericii neclătită Domnul o a întărit, şi pre tine mai mare păstor oilor celor cuvântătoare te-a pus; de unde şi descuitor porţilor cereşti pre tine ca

pre un bun te-a încredinţat, ca să descui tuturor, celor ce vin cu credinţă. Pentru aceasta dupre vrednicie te-ai învrednicit a te răstignì ca şi Stăpânul tău; pre carele roagă-l, să mântuească, şi să lumineze sufletele noastre.

Al lui Hristos propoveduitor fiind, lauda Crucii purtând, tu dumnezeeasca dragoste cea mult dorită, ca pre ceea ce leagă pre cei ce privesc spre cel dorit, curat de cât toate mai înlâiu o ai ales, de unde şi legat al lui Hristos te-ai chemat, ca cel ce supărarea ispitelor, mai dulce de cât toată desfătarea o ai ales, şi cinstitei dezlegări te-ai învrednicit, fiind împreună cu Stăpânul tău; pre carele roagă-l, să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

A lui Cosma monahul.

Prea cinstită prăznuirea apostolilor, a sosit Bisericii lui Hristos, carea soleşte nouă mântuire. Deci cu taină veselindu-ne, să zicem către dânşii: Bucuraţi-vă luminătorii celor din întunerec, cei ce sunteţi ca nişte raze ale Soarelui celui înţelegător; bucuraţi-vă Petre şi Pavele, cei ce sunteţi temeiuri neclătite dumnezeeştilor învăţături, prietenii lui Hristos, vase cinstite, veniţi în mijlocul nostru nevăzut, învrednicind darurilor celor fără materie, pre cei ce laudă prăznuirea voastră cu cântări.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfiinţii apostoli, să se miluească sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenille şi Otpustul. Şi se ung dela preot fraţii, cu untdelemn din candela sfinţilor apostoli.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului apostol Petru, Peasna 3 pe 4, şi a sfântului Pavel, Peasna 6 pe 4. După Vohod. Arătarea cea pentru Tropare şi Condace, vezi-o în 24 zile ale lunii acesteia. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, întru ceea ce îndrăzneşte cineva*... Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, viind Iisus în laturile Chesariei lui Filip*... Iară Apostolul şi Evanghelia cea de rând se cetesc în altă zi mai 'nainte.

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

La masă se face mângâierea fraţilor. De se va întâmplà acest praznic Miercuri sau Vineri, mâncăm peşte şi bem vin.

Vezi: Că de se va întâmplà prăznuirea sfinţilor Apostoli Duminecă se pun înainte toate ale învierii.

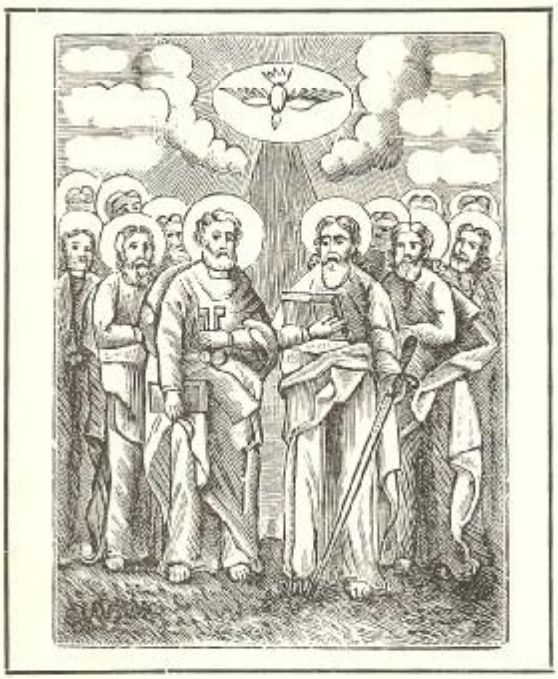

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Soborul sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor celor 12 apostoli, şi a celor şaptezeci.

La Doamne strigat-am,
Stihirile pe 6, ale Apostolului Petru şi Pavel 3, glasul al 2-lea, însăşi Podobie:

Cu ce cununi de laudă vom încununà pre Petru şi pre Pavel, pre cei despărţiţi cu trupurile, şi împreunaţi cu duhul, pre mai marii propoveduitorilor de Dumnezeu, pre acesta adică ca pre o căpetenie a apostolilor, iar pre acela ca pre cel ce mai mult decât alţii s'a ostenit; că pre aceştia cu adevărat dupre vrednicie, cu cununile slavei celei nemuritoare îi încununează Hristos Dumnezeul nostru cel ce are mare milă.

Cu ce frumseţi de cântări vom lăudà, pre Petru şi pre Pavel, pre cei ce sunt aripile cunoştinţei de Dumnezeu, carii au zburat pre la margini, şi la Cer s'au înălţat, mâinile Evangheliei Darului, picioarele propoveduirii adevărului, râurile înţelepciunii, cornurile Crucii. Prin cari sprinceana dracilor, Hristos o a surpat, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări duhovniceşti, vom lăudà pre Petru şi pre Pavel, pre cei ce au junghiat nedumnezeirea, şi gurile cele neastupate, sabiile Duhului cele înfricoşate, frumseţile Romei cele luminoase, desfătările a toată lumea, lespezile cele înţelegătoare ale legii nouă, de Dumnezeu scrise în Sion, pre cari Hristos i-a chemat, cel ce are mare milă.

Alte Stihiri ale celor 12 Apostoli, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca niste singuri văzători şi mărturisitori întrupării Cuvântului, vă fericiţi ucenici prea fericiţi, căci ca niste fulgere

strălucind, lumii v'ați arătat, și ca niște munți înțelegători, dulceață picați. Ca niște izvoare pururea curgătoare ale raiului despărțindu-vă, adunările neamurilor cu dumnezeești ape le adăpați.

Ca niște săgeți strălucind, cu razele Duhului, în toată lumea v'ați trimis, lucrarea minunilor din destul dăruind, slujitori tainelor lui Hristos fiind, și table ale dumnezeescului Dar de Dumnezeu scrise, scriind legea cea de Dumnezeu dată, de sfințenie tăinuitori prea fericiți.

Trestia vânătorilor, mândria filosofilor, și curgerea ritorilor o au turburat, și învățăturile dumnezeeștei înțelepciuni, și dogmele însemnând, și bună vestirea tainelor celor bune luminat puind, și împărtășirea dulcetei celei deapururea, și desfătările îngerilor, și lauda cea netrecătoare.

Slavă, glasul al 6-lea:

Prea cinstită prăznuirea apostolilor, a sosit Bisericii lui Hristos, carea solește nouă mântuire. Deci cu taină veselindu-ne, să zicem către dânșii: Bucurați-vă luminătorii celor din întunerec, cei ce sunteți ca niște raze ale Soarelui celui înțelegător; bucurați-vă Petre și Pavele, cei ce sunteți temeiuri neclătite dumnezeeștilor învățături; prietenii lui Hristos, vase cinstite, veniți în mijlocul nostru nevăzul, învrednicind darurilor celor fără materie, pre cei ce laudă prăznuirea voastră cu cântări.

Și acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născul, acelaș din tine cea curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai laudă Bisericii tale iubitorule de oameni, pre cinstiții apostolii tăi, întru carea strălucesc luminătorii cei înțelegători, Petru și Pavel, ca niște stele cuvântătoare lumea luminând, prin cari ai luminat întunecarea cea dela apus, Iisuse atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Dat-ai pildă de întoarcere celor păcătoşi, pre amândoi apostolii tăi; pre unul adică cel ce s'a lepădat în vremea patimei şi s'a pocăit, iară pre altul cel ce s'a împrotivit propoveduirii tale, şi apoi a crezut; şi pre amândoi ca pre cei mai mari adunării prietenilor tăi, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Dat-ai întărire Bisericii tale Doamne, întărirea lui Petru, şi ştiinţa lui Pavel, şi înţelepciunea lui cea luminată, şi grăirile de Dumnezeu ale amândoror, ca să smerească vorbele cele mari ale nedumnezeirii. Pentru aceasta cele de taină învăţându-ne dela amândoi, te lăudăm pre tine Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea:

Prăznuire de veselie a strălucit marginilor astăzi, întru tot cinstită pomenirea înţeleptilor, şi mai marilor apostoli, a lui Petru şi a lui Pavel. Pentru aceasta şi Roma se bucură dănţuind întru cântări şi laude, să prăznuim şi noi fraţilor, această prea cinstită zi, cântând: Bucură-te Petre apostole şi de aproape prietene, al învăţătorului tău Hristos Dumnezeului nostru: bucură-te Pavele al tuturor prietene şi al credinţei propoveduitorule, şi al lumii învăţătorule. Insoţire sfântă aleasă, ca cei ce aveţi îndrăzneală, pre Hristos Dumnezeul nostru rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să se miluească sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteţi între apostoli mai întâiu pre scaun şezători, şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al treilea:

Sfinţilor apostoli rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei Invierii

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..,
Troparul cel dintâiu de 2 ori.
Slavă cel al doilea,
Şi acum, a Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Adâncul vânărei de peşte lăsând, din Cer ai luat de la Tatăl, dumnezeească descoperirea întrupării Cuvântului, şi cu toată îndrăzneala ai strigat către Făcătorul tău: Al lui Dumnezeu Fiu de o fiinţă te cunosc pre tine. Pentru aceasta dupre vrednicie cu adevărat, te-ai arătat piatră credinţei, şi purtător de cheile Darului. Petre apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşată mă cutremur, spăimântezu-mă de răspunsul judecătorului şi mă îngrozesc de muncă, şi de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scrâşnirea, dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie! în ceasul acela ce voiu face? Când se vor pune scaunele, şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor vădi. Atuncea Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre Înţelepciunea,..

Din Cer chemarea dela Hristos luând, te-ai arătat propoveduitor lumii, tuturor strălucind cu învăţăturile Darului, că ai şters slujirea Scripturei legii, şi credincioşilor ai strălucit cunoştinţa Duhului. Pentru aceasta şi până la al treilea Cer dupre vrednicie sus te-ai ridicat, şi la raiu ai ajuns, Pavele apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Laudă de mulţumită dupre datorie, precum şi văduva aceea doi fileri, aduc ţie Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt împreună şi ajutătoare, din ispite şi din necazuri pururea pre mine scoţându-mă. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie izbăvindu-mă, de cei ce mă necăjesc pre mine, din inimă strig către tine: De Dumnezeu Născătoare ajută-mi, rugân-

du-te Fiului tău şi Dumnezeu iertare de greşeli să dăruească, celor ce se închină cu credinţă naşterii tale.

Psalm 50.

CANOANELE.

Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, cele de eri, cu irmosul pe 8.

Alt CANON al celor doisprezece pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre înţelepţii Apostoli ai lui Hristos.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-ia, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii ..

Ceata apostolilor dorind eu să o laud Hristoase, cu rugăciunile lor ca un Dumnezeu, raza prea sfântului Duh dărueşte-mi, şi lumina înţelepciunii tale.

Întărindu-se cu puterea şi Darul tău, Hristoase, puterea protivnicilor vrăjmaşi au zdrobit, cinstiţii tăi apostoli, de Dumnezeu văzători făcându-se, cu privirile spre tine cele neslăbite.

Slăviţii apostoli ai lui Hristos, cereasca înţelepciune învăţându-se, toată multa grăire a înţelepţilor cea nefolositoare, nebună, a fi o a arătat prin tăria propoveduirei.

Slavă:

Tămăduiri săvârşind Stăpâne cu numele tău, adunările păgânilor cu cunoştinţa ta le-au vânat, măriţii apostoli, şi cu lumina ta le-au luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre unul din dumnezeeasca Treime Preacurată l-ai născut, pre cel ce s'a arătat din tine luând trup pentru noi, cu buna voinţa Tatălui, şi cu lucrarea prea sfântului Duh, Maică Fecioară.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Cereşti şi cinstite învăţături pre pământ de Dumnezeu grăind, cu limbi de foc vestind aţi aşezat, ai lui Hristos propoveduitori.

Arătat-ai ceruri cuvântătoare pre ucenicii tăi stăpâne, cei ce au spus slava ta tuturor marginilor.

Slavă:

Cei ce sunteţi scrişi în ceruri, şi v'aţi arătat împreună locuitori cu Hristos, pre cei ce vă cinstesc cu osârdie acum pre voi, prea înţelepţilor, păziţi-i.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a întru noi, cel ce locueşte întru cele de sus Preacurată, că fără de sământă trup din tine luând, s'a arătat.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie; Cela ce te-ai înălţat...

Sălăşluindu-vă în lumina cea neapropiată, ca cei ce sunteţi locaşuri de lumină, sfântă casa voastră o luminaţi pururea cu dumnezeeştile propoveduiri. Pentru aceasta cu credinţă strigăm: Mântuiţi-ne pre noi de întunerec, şi de toate primejdiile, şi de năvălirile cumpliţilor păgâni, rugându-vă Făcătorului, apostoli. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea nevoi; sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà de la tine, Stăpână, că tu mântueşti pre robii tăi pururea, din toate nevoile.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Vestirea dumnezeeştilor cuvinte al apostolilor, în chipul focului au străbătut toată lumea, uscăciunea înşelăciunii arzând, şi luminând cu Darul adunările credincioşilor.

Lumea cea negrăită cu negura nedumnezeirii, luminătorii cei de Dumnezeu luminaţi, ucenicii arătându-se, o au luminat cu razele Darului, şi cu strălucirile propoveduirii.

Cu prea sfinţite strălucirile Soarelui celui înţelegător fiind luminaţi, ca nişte stele lumea o luminaţi, cu lumina Dumnezeirii prea fericiţilor, negura înşelăciunii gonind.

Slavă:

Singuri văzătorii tăi Cuvinte, toiag de putere având Crucea ta, au tăiat marea cea sărată a acestei vieţi, ca nişte cai turburând valurile mulţimii dumnezeilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Impodobit fiind cu feluri de vărsări de lumină, Cerul cel însufleţit al tău, Impărate al împăraţilor Hristoase, prea curata Fecioară, acum ca o Născătoare de Dumnezeu se slăveşte.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pre dumnezeeştii şi prea înţelepţii tăi slujitori, Hristoase, lumină i-ai arătat în lume, cari te-au vestit tuturor pre tine lumina cea neapusă.

Cei ce toată fapta bună arătat aţi dobândit apostoli, de tot felul de răutate drăcească şi de curse aţi deslegat.

Slavă:

Arătatu-ne-au nouă a Treimii

strălucire întru unimea Dumnezeirii, apostolii cei ce au vestit cu limbi de foc.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem, pre tine întărire, şi nădejde mântuirii noastre, dumnezeească Mireasă te-am agonisit.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă..

Înlărind pre ucenici cu înţelepciune şi cu Darul, mai puternici i-ai făcut Mântuitorule, decât bârfirea elinească, şi învăţăturile lor cele înşelătoare le-ai stricat.

Dumnezeeştile rîuri ale înţelepciunii au umplut toate văile Bisericii, de ape de mântuire, cu curgerii din izvoarele mântuirii îmbogăţindu-le.

Slavă:

Arătându-vă ca nişte stele vii, prea lăudaţilor, aţi risipit toată înşelăciunea cea întunecată, cu luminate străluciri, lumina cunoştinţei de Dumnezeu arătând.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine toată de aproape şi bună şi fără prihană şi crin curat, şi floare din văi aflându-te Mirele cel înţelegător, întru tine s'a sălăşluit.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Piatra Hristos pre piatra credinţei prea măreşte luminat, pre cel mai ales de cât ucenicii, şi împreună cu Pavel toată adunarea celor doisprezece la pomenire astăzi; a cărora pomenire, săvârşind cu credinţă pre cel ce i-a prea mărit pre ei îl proslăvim.

ICOS:

Noi cei ce săvârşim acum întru tot cinstită şi prea fericită pomenirea voastră, în cântări cu sârguinţă către voi strigăm: Luminile lumii cele prea strălucite şi de Dumnezeu văzătoare, iubiţi ucenici ai lui Hristos cei doisprezece, ca ceice aveţi către dânsul îndrăsneală, rugaţi-vă pentru noi, că vouă este dat Darul tămăduirilor, şi al iertării păcatelor; cu sârguinţă dar rugaţi-l pre el, ca să ne izbăvim de păcate şi de cele grele, ca pre unul iubitorul de oameni, carele v'a prea mărit pre voi, să-l proslăvim.

Intru această lună în 30 de zile, soborul sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli celor doisprezece. Şi arătare, cum şi unde fiecare dintr'înşii a propoveduit şi unde s'a săvârşit.

Stih: Cinstesc pre văzătorii de Dumnezeu doisprezece, ca cei ce ai lui Hristos prieteni sunt
Bărbaţi eroi dumnezeeşti a-i numi cutezând.
Intru această lună în a treizecea zi,
Pre cei doisprezece Apostoli îi împreunează Biserica a se prăznui.

Petru.

Petru apostolul şi întâiul ucenicilor propoveduind întâiu Evanghelia în Iudeia şi în Antiohia, după aceea în Pont, Galatia, Capadochia, Asia şi în Bitinia s'a pogorît până la Roma. Şi biruind cu minunile pre Simon vrăjitorul, a fost răstignit de către Neron cu capul în jos şi şi-a primit sfârşitul.

Pavel.

Pavel apostolul şi corifeul apostolilor, întrecând pre toţi apostolii cu dumnezeeasca râvnă, şi cu credinţa în Hristos, propoveduind pre Hristos, din Ierusalim până la Iliric, şi mergând la cetatea Romei, i s'a tăiat capul de Neron.

Andreiu.

Andreiu apostolul, întâiul chemat şi fratele lui Petru, propoveduind pre Hristos, în toată marginea Mării din Bitinia, a Pontului şi a Armeniei, şi întorcându-se prin Pont şi Bizantia, s'a pogorît până la Elada, şi răstignindu-se de Egeat la Patarele Ahaiei, şi-a primit sfârşitul.

Iacov.

Iacov apostolul, şi fiul lui Zevedeiu propoveduind pre Hristos în toată Iudeia, a fost omorît de Irod Agripa cu sabia, pentru buna îndrăzneala sa.

Ioan.

Ioan Evanghelistul şi cuvântătorul de Dumnezeu şi fratele lui Iacov, cel ce a căzut pre pieptul lui Hristos, propoveduind pre Hristos în Asia, şi izgonindu-se de Domiţian la Patmos, şi trăgând multă mulţime de popor către Hristos, s'a întors la Efes şi s'a odihnit cu pace, plin fiind de zile.

Filip.

Filip cel din Vitsaida Galileei, împreună cetăţean fiind cu Andreiu şi cu Petru, propoveduind şi el pre Hristos în Asia şi în Ierapoli cu Mariamni sora sa şi cu Vartolomeiu, pre urmă răstignindu-se de Elini în Ierapoli, şi-a primit sfârşitul.

Toma.

Toma, carele şi geamăn se zice, propoveduind Evanghelia lui Hristos la Parteni, Mideni, Perşi şi Indieni, cei ce se zic bogaţi, fiind pătruns de dânşii cu suliţi, s'a săvârşit.

Vartolomeiu.

Vartolomeiu apostolul propoveduind Evanghelia lui Hristos la Indienii, cei ce se zic bogaţi, a fost răstignit în Urvanupoli, de şi-a primit sfârşitul într'însa, iară sfintele lui moaşte puindu-le într'o raclă de fier, le-a aruncat în mare.

Mateiu.

Mateiu, carele şi Levi se zice, fratele lui Iacov Alfeu, vameşul şi Evanghelistul, carele şi ospăţ mare a făcut lui Iisus, propoveduind pre Hristos, şi împroşcându-se cu pietre, a răposat în Ierapoli Asiriei, primindu-şi sfârşitul prin loc.

Iacov Alfeu.

Iacov Alfeu şi fratele lui Mateiu, căci amândoi aveau tată pre Alfeu, spânzurat fiind pre Cruce de cei necredincioşi, şi-a primit sfârşitul.

Simon.

Simon Zilotis cel din Cana-Galileii, carele şi Natanail se numeşte la Evanghelia lui Ioan, trecând prin toată Mauritania şi prin Africa, propoveduind pre Hristos, răstignindu-se de dânşii, s'a săvârşit.

Tadeu.

Iuda a lui Iacov, carele de Lucà şi la Evanghelie şi la Fapte se numeşte Iuda, iară de Mateiu şi de Marcu, Tadeu şi Liveu se chiamă, frate fiind dupre trup Domnului nostru Iisus Hristos, propoveduind Evanghelia în Mesopotamia, apoi a răposat în cetatea Ararat, spânzurat şi săgetat de necredincioşi.

Matia.

Matia carele în locul vânzătorului a

fost pus în număr cu apostolii, propoveduind pre Hristos în Etiopia, și muncit de dânșii cu multe chinuri, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Iacov fratele Domnului.

Iacov fratele lui Dumnezeu și fecior lui Iosif logodnicul, fiind întâiu episcop Ierusalimului, aruncându-se jos de pre aripa bisericii, și fiind lovit în cap cu un maiu de cele de la nălbitori, și-a primit sfârșitul.

Simeon.

Simon carele și Simeon și Cleopa se zice, feciorul lui Iosif, și fratele lui Iacov, al doilea episcop al Ierusalimului. Acesta a trăit o sută douăzeci de ani, căci erà rudenie Domnului, și din neamul lui Iuda; fiind osândit, și silit de Domițian împăratul Romei, să bea otravă, ce crà scoasă din târîtoare veninate, de șerpi, scorpii și din alte gângănii, n'a pățit nici o stricăciune; apoi de Traian împăratul răstignindu-se, s'a săvârșit.

Varnava.

Varnava, carele și Iosì se zice, de carele se amintește la Faptele Apostolilor, scriind Evanghelia lui Mateiu cu mâna sa, ucis cu pietre în Cipru s'a săvârșit.

Marcu.

Marcu Evanghelistul, carele erà ucenic și fiu duhovnicesc lui Petru corifeul apostolilor, și a scris dela dânsul Evanghelia, a propoveduit Evanghelia în Alexandria și prin ținuturile ei până la Pentapoli. După aceea fiind tras în Alexandria Eghipetului și arzându-l, a mărturisit, și l-a îngropat acolo.

Lucă.

Lucà Evanghelistul și doftorul, și cu Pavel dimpreună călătorul, scriind a sa Evanghelie, spuindu-i-o fericitul Pavel, încă și Faptele Apostolilor; după ce s'a dus dela Roma lăsând acolo pre Pavel, învățând prin toată Elada, precum spun s'a săvârșit cu pace la Tivele Beoției, fiind de optzeci de ani. Și spun, că el întâiu a zugrăvit icoana Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos, și a pururea Fecioarei Mariei, ceea ce l-a născut pre dânsul, și a corifeilor apostolilor, și de acolo a ieșit în toată lumea acest bine credincios și a tot cinstit lucru.

Filip.

Filip, carele se pomenește la Fapte, cel ce este din Chesaria Palestinei, carele a fost însurat, și a avut patru fice proorocițe, făcându-se de Apostoli diacon, și botezând pre Simon, ce se fățărnicise și luminând asemenea pre etiopul famenul. Acesta propoveduind în Trala Asiei, a murit acolo cu câte patru fiicele sale.

Anania.

Anania apostolul și episcopul Damascului, carele prin descoperire dumnezeească a botezat pre Pavel, făcând multe tămăduiri în Damasc și în Elefterupoli, a fost bătut cu vine de bou de guvernatorul Lupian, și zgâriat pre coaste și ars cu făclii, apoi ucis cu pietre afară din cetate.

Just.

Iosif, carele și Iust și Varsavà se zice; carele și la un gând fiind cu cei șaptezeci de ucenici, unul fiind și el.

Ștefan.

Ștefan întâiul mucenic unul din cei șapte diaconi, și din cei șaptezeci de ucenici, la Faptele Apostolilor se pomenește, carele a fost omorît cu pietre de Iudei, fiind îndemnător și Pavel la moartea lui. După aceea în zilele marelui Constantin, s'au adus moaștele lui în Consantinopol, și s'au așezat în Constandiane.

Prohor.

Prohor și acesta din cei șapte diaconi, și din cei șaptezeci de apostoli, a fost episcop Nicomidiei din eparhia Bitiniei, cu pace s'a săvârșit.

Nicanor.

Nicanor unul fiind din cei șapte diaconi

și din cei șaptezeci de apostoli, episcop Bostrilor Arabiei făcându-se; de Elini prin foc s'a săvârșit.

Parmenà.

Parmenà unul din cei șapte diaconi și din cei șaptezeci de apostoli, în vederea apostolilor, cu pace s'a săvârșit în slujba sa.

Intru această zi, sfântul mucenic Meliton cu pace s'a săvârșit.

Stih: De este oare unde Melitoane și de la Dumnezeu cursă miere.

A trebuit acolo văpsind condeiul, să scriu a ta tăiere.

Intru acestă zi, sfântul mucenic Petru cel din Sinopi, târît pre pietre s'a săvârșit.

Stih: Poate a se cuceri de tine și dumnezeească ceata îngerilor,
Vrednicule de cinste Petre, dându-ți trupul pietrelor.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Mihail grădinarul, carele a mărturisit în Atena la anul o mie șapte sute șaptezeci, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pentru ce cu încetul o purtătorule de sabie, Tai grumazul lui Mihail, carele nu se teme de sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Fii făcând pre ucenicii tăi, cela ce mai'nainte ești din fire Fiu, cu așezământul moștenitori i-ai arătat părintești moșteniri prea bunule, și a umblà cu tine ca un Dumnezeu și Stăpân și Domn bine ai voit.

Vărsare de înțelepciune, lărgime inimii, și limbă bine grăitoare, Cuvinte, dând dumnezeeștilor tăi ucenici, i-ai trimis să propovedueasca Evanghelia împărăției tuturor neamurilor.

Slavă:

Arătându-se ca niște nori plini de Dumnezeească lumină apostolii, tuturor varsă apă de viață făcătoare, strigând: Bine ești cuvântat în biserica slavei tale, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Impodobită cu Dumnezeeasca slavă numai tu preacurată te-ai arătat, pre Cuvântul cel din veac al Tatălui zămislind, Maică Fecioară binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Dumnezeească și prea înțeleaptă ceata apostolilor lui Hristos, cu focul Duhului ca niște uscăciune, lesne a ars capiștele drăcești, și inimile credincioșilor le-a luminat, ale celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu un glas pre dumnezeeștii ucenici și apostolii lui Hristos, cari ne-au tunat nouă cerești învățături, grădinile credinței, pre făcătorii de bine cei de obște ai omenirii, și mântuitorii și slujitorii Cuvântului, să-i lăudăm.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vasele cele prea cinstite, în

care au încăput bunătăţile, rodurile cele dintâiu ale oamenilor, trîmbiţele propoveduirii, rîurile vieţii celei nestricăcioase, fulgerile cele de dumnezeu purtătoare, izvoarele tămăduirilor, picioarele cele înţelegătoare ale bunei vestiri, să le mărim.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a deşertat pentru noi, ca plinirii lui să ne împărtăşim; că în prea curat pântecele tău intrând cel necuprins, şi de părinteştile sînuri nedepărtându-se, s'a întrupat. Pentru aceasta pre tine toţi bine te cuvântăm, Marie Dumnezeească Mireasă.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

A deslega legăturile greşelilor putere luând dela Stăpânul, de Dumnezeu văzători, curăţiţi cu milostivire păcatele celor ce vă laudă pre voi, şi mântuirii îi învredniciţi.

Toată raza Duhului, ceea ce s'a arătat vouă înfiinţat, toţi o aţi luat înţelepţilor, în foişor în taină învăţându-vă învăţăturile cele înalte, şi acum dupre vrednicie vă fericiţi.

Slavă:

Vouă prietenilor săi, după ce aţi răposat, v'a dăruit Hristos cununi neveştejite, şi v'a umplut de dumnezeească vedenie, pre carele acum rugaţi-l, să mântuească biserica.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu trup a venit voind Cuvântul, cel ce a împodobit toate întru tine s'a sălăşluit, pre tine una mai sfântă de cât toate aflându-te, şi Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr te-a arătat, dumnezeească Mireasă.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Prea cinstitul număr cel de doisprezece al Apostolilor, cu bucurie a-l lăudà să ne adunăm: Bucuraţi-vă, cei ce aţi înconjurat toată lumea, şi aţi vânat adunările cele rău credincioase ale păgânilor, învăţându-vă cele dumnezeeşti.

De două ori.

Noi întru tine ne lăudăm de Dumnezeu Născătoare, şi către Dumnezeu te avem folositoare, tinde mâna ta cea sfântă şi sfăramă pe vrăjmaşii noştri. Trimite robilor tăi ajutor dela cel Sfânt.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Tu temeiul apostolilor cel mai de cinste, toate le-ai lăsat şi ai urmat Învăţătorului,

strigând lui: Cu tine voiu să mor ca să și viețuesc viața cea fericită, Romei celei mai mari de cât alte cetăți tu ai fost întâiu episcop, și slava și lauda, și Bisericii întărire Petre, și porțile iadului nu o vor birui pre ea cu adevărat, precum Hristos mai 'nainte a zis: pre carele roagă-l să mântuească, și să lumineze sufletele noastre.

Cela ce ai fost osebit din pântecele maicii tale, de toată greutatea mândriei trupești fugind, ca cu aripi te-ai înălțat adevărat cu dorul la dumnezeească înălțimea dumnezeeștei dragoste Pavele, unde în prea luminatul nor al dumnezeeștei lumini intrând, ca și cum ai fi fost fără de trup, și cu învățătură de cuvinte negrăite te-ai îmbogățit, și te-ai trimis celor din întunerec lumină, propoveduind pre Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l să izbăvească și să lumineze sufletele noastre.

Cela ce ești lumină mai 'nainte de cât toate veacurile, când ai voit a veni la mine omul, pentru iubirea de oameni cea negrăită, și a te face trup pentru bunătate, atuncea a două lumini ale strălucirii tale, și fulgere strălucitoare pre apostolii și ucenicii tăi Mântuitorule i-ai arătat, cari și trimiși fiind, toată făptura cu dumnezeească lumina ta o au luminat, rugându-te pre tine, ca să mântuești, și să luminezi sufletele noastre.

Petre și Pavele plugarii Cuvântului, Andree, Iacove, și Ioane înțelepte, Vartolomee și Filipe, Tomo și Matee, Simone, Iudo, și dumnezeescule Iacove, numărul al doisprezecelea cel a toată lumea și prea cinstit al ucenicilor, cari în lume ați propoveduit pre sfânta Treime, pre Dumnezeu cel din fire pururea veșnic; turnurile Bisericii cele nesurpate cu adevărat, și stâlpii cei neclătiți, rugați-vă Stăpânului tuturor, să ne izbăvească pre noi.

Slavă, glasul al 8-lea.
A lui Cosma monahul.

Lumea ați străbătut luminându-o, ucenici ai mântuitorului, înșelăciunea idolească ca o uscăciune arzându-o cu învățăturile voastre pre păgâni dintru adâncul necunoștinței la dumnezeeasca cunoștință vânându-i, i-ați mântuit. Și acum rugați-vă lui Hristos, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciu-

nile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi dintru toată nevoiea şi scârba.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul celor 12 Apostoli. Peasna 3 şi a 6. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de pre urmă ne-a arătat...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia de la Mateiu: *In vremea aceea, văzând Iisus noroadele, i s'a făcut milă....*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Sfârşitul lunei Iunie şi lui Dumnezeu Slavă.

TROPARELE SFINȚILOR CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI IUNIE

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul 1-lu:

Locuitor pustiului și înger în trup, și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (N), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ți-a dat ție putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA UN PROOROC.

Tropar, glasul al 2-lea:

A Prooroculuĭ tău (N) pomenire Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

LA MULȚI APOSTOLI.

Tropar, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre ~~munciторi~~ chinuitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre ~~munciторi~~ chinuitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite

Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

LA MULȚI ARHIEREI.

Tropar, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, carele faci pururea cu noi dupre blândețele tale, nu depărtà mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN ARHIEREU.

Tropar, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândețelor, învățător, înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mielușaua ta Iisuse (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană primește-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR.

Tropar, glasul al 8-lea:

Al ortodoxiei îndreptătorule, al bunei credințe învățătorule și al curăției, al lumii luminătorule, podoaba arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată, (N) înțelepte, cu învățăturile tale, pre toți ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite ta trup, căci este trecător, ci să poarte grije de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Cuvioase (N), duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul şi la sfârşitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu :

Minunea minunilor, ceea ce eşti plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânţă, şi ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedea nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu,ceea ce eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul..

glasul 1-iu:

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii şi ai născut fără de sămânţă pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârşitul Utreniei:

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul..

glasul 1-iu:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

La sfârşitul Utreniei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la: Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

La sfârşitul Utrenici.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stă-

pânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai destătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer. .

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos, Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negräite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim,

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, care ai purtat în braţe pre însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea dedemult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

Joi SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu.. **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 2-lea:

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negräite,

cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Iară de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea:

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cari bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuească, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomeneşte Doamne, ca un bun pre robii tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Şi acum...

Maică sfântă a luminii cei negrăite.. **Vezi mai sus.**

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

De frumseţea feciorie tale, şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea:

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acoperă pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea:

Fiecine, unde se mântueşte... **Vezi mai sus.**

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... **Vezi mai sus.**

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

Prooroci au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut, că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi slăvim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântueşte... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră...

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 3-lea:

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea

neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat... **Vezi mai sus.**

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, mai marele Voevod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar milueşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrgueşte că pierim din mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utrenici, Glasul al 4-lea:

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu încetă rugându-l, să ne dăruească nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au slărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la: Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei glasul al 4-lea:

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea:

Pre tine te slăvim Născătoare...
Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 5-lea:

Acoperemântul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată, liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 5-lea:

Cu crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, dupre datorie pururea te lăudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...
Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul
glasul al 5-lea:

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sămânță, și cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...
Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 5-lea:

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...
Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 5-lea:

Bucură-te ușa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel nevilorît și neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te rugă, pentru cei ce laudă, și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...
Vezi mai sus.

DUMINECA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Începătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşă a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei:

Îngerescul cuvânt ai luat, şi tron de Heruvimi te-ai arătat, şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Sfântă Stăpână curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţii lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

De mari daruri curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Pre cel ce s'a născut... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a deslușit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a coborât ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sămânţă, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINECA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Împacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

Rodul pântecelui tău Preacurată este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Rodul pântecelui tău dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...
Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 7-lea:

Ca ceea ce eşti visteria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduiesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceeace ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 8-lea:

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea:

Bucură-te ușa Impăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Intărirea credinței cea neclătită și cinstitul Dar al sutletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioșii. Bucură-te ceea ce Piatra vieții în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea:

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu bună credință te slăvim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Ușa vieții cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naș-terea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre ce-i ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, priimește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară prea curată mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârșitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.